SERIE NOUĂ - 801 • ANUL XLIX • 5 OCTOMBRIE 2006 • 16 PAGINI • 1 LEU Nr. 40 (2551)

magazin

Mail: redactia@revistamagazin.ro Adresă INTERNET: www.revistamagazin.ro

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ **Mândria este o boală ciudată, ea face greață celor din jur, nu celui ce o are!**
(Bisanne de Soleil)

■ **Un șugubăț bătrân spunea nu de mult că în curând va reuși să-și adune tot ce are într-o singură cutie.**
(Martin Luther)

■ **Este greu să înțelegi dacă un bărbat își dă atâta silință să reușească în viață pentru a-și face soția fericită sau doar ca să-i facă în ciudă... soacrei.**
(Sacha Guitry)

Spectacolul cunoașterii

ORIGAMI alchimia hârtiei

Femina club

Reflecții psihologice

Piedici în găsirea sufletului pereche

Dosarele frumuseții

Activitatea nocturnă a... celulelor

Istorii uitate

CLOVIS barbarul care și-a ucis zeii

Minuni ale lumii

Religia solară a lui Orfeu

Pilulele energizante vor mai exista doar în „Star Trek”

Astronauții viitorului vor mânca... tocăniță în loc de pastile

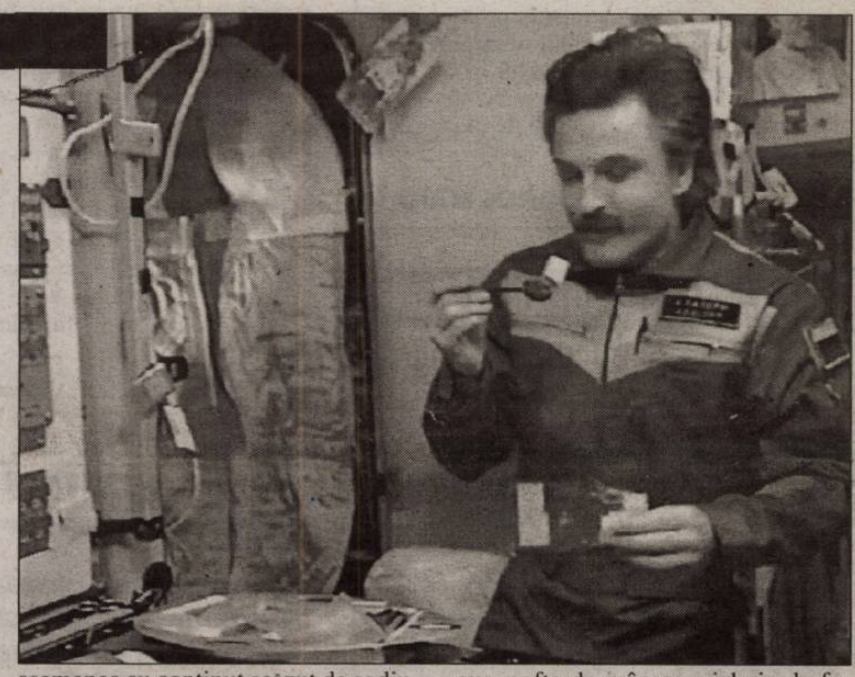

Următoarea generație de astronauți va renunța la alimentația lichefiată și la super-concentratele vitaminizate, care nu le-au făcut nici o plăcere cosmonauților, în cele patru decenii și jumătate de zbor spațial, pentru o hrană mult mai naturală și în consecință mult mai gustoasă. Un proiect al NASA, desfășurat în cursul anului trecut, a demonstrat că adoptarea unei alimentații naturale în condițiile existente în spațiul cosmic este mult mai benefică organismului uman decât hrana artificială, vitaminizată. Echipa de oameni de știință de la Universitatea Cornell, condusă de dr. Jean Hunter, a studiat, timp de câteva luni, efectul diverselor tipuri de alimentație asupra sănătății și bunei funcționări a organismului și a ajuns la concluzia că cele mai indicate alimente nu sunt preparatele pe bază de carne sau proteine animale, ci vegetalele!

Importanța unui meniu adecvat servit în spațiul extra-atmosferic a fost în dese rânduri subliniată de nutriționiști, care au remarcat că monotonia actualelor meniuri are efecte negative atât asupra fizicului cosmonauților – producând slăbiri și tulburări gastrice, cât și asupra psihicului lor, prin manifestarea unor dezechilibre mentale mergând chiar până la depresii.

De aceea s-au desfășurat o serie de experimente în mini-laboratoare, unde subiecții – virtualii cosmonauți – își cultivau ei înșiși recolte de tomate, cereale, soia, morcovi și alte vegetale. Se estimează că asemenea mini-laboratoare ar putea fi adăpostite de navetele cosmice plecate spre Marte, în misiunile proiectate pentru primele decenii ale mileniului III și chiar și pe „planeta roșie” ar putea fi înființate „sere hidrofonice”, unde să se cultive în cele mai bune condiții vegetalele respective. „Subiecții au fost realmente încântați de meniurile vegetariene oferite, chiar dacă majoritatea lor nu fuseseră anterior adepții unei alimentații naturiste”, a declarat dr. Hunter.

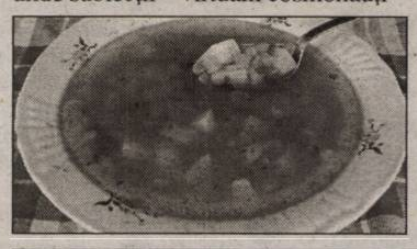

Mâncare „ca la mama acasă”

Hrana furnizată de mini-laboratoarele navetei spațiale a inclus o multitudine de feluri de mâncare, ușor de preparat și foarte nutritive, de asemenea cu conținut scăzut de sodiu și fier. „Sodiul poate atinge niveluri periculoase în condițiile existente pe o navetă spațială, când apa de băut, aflată în cantități relativ mici, este reciclată și folosită și de echipaj, și pentru necesitățile bioreactoarelor și pentru întreținerea plantelor de la bord. De asemenea, un nivel ridicat de fier – dat de produsele pe bază de carne – este foarte periculos pentru organism, putând produce intoxicații grave”.

Denumirile preparatelor pe care astronauții viitorului le vor degusta în cursul îndelungatelor voiaje spațiale sunt sugestive și vă vor stârni, desigur, pofta de mâncare: iahnie de fasole neagră mexicană, tocăniță de legume cu chifteluțe de soia, ciorbițe de zarzavat și sandviciuri cu legume pasate... Reacția astronauților care deja au testat mâncarea n-a întârziat să apară: „Este cea mai delicioasă mâncare pe care am gustat-o vreodată”, a mărturisit Elisabeth Babcock-Woodring, una dintre femeile-astronaut ce fac parte din echipajele antrenate de NASA la Goddard Space Center Laboratory. Sau altfel spus, lăsați baltă pastilele și pilulele energizante din „Star Trek” – tot mâncarea „ca la mama acasă” este mai sănătoasă...

Ne vom bronza fără soare!

În ultimii ani, incidența cancerelor de piele a crescut foarte mult, mai ales din cauza expunerii excesive la razele soarelui (în condițiile în care stratul protector de ozon este tot mai diminuat), dar și la lumina artificială a solarelor, unde doamnele în pas cu moda vor să obțină bronzul artificial. Tocmai pornind de la aceste premise, o echipă de la Dana-Farber Cancer Institute din Boston, a realizat o cremă specială, care asigură bronzarea perfectă a pielii fără expunerea la soare sau la altă sursă de ultraviolete. Preparatul și-a dovedit eficiența la animalele de laborator și în curând va fi testat și pe un lot de voluntari umani. Interesant e faptul că această cremă-minune are la bază o plantă ce crește în India, numită *forskohli*. Planta conține substanța forskolină, ce poate bronza uniform pielea umană, fără să o ardă, mai ales la persoanele cu ten deschis, cele mai expuse cancerelor cutanate. Crema, folosită pe cobai modificați genetic, pentru a avea pielea apropiată ca textură de cea umană, s-a dovedit atât de eficientă încât micile rozătoare nu se distingeau de alți cobai, cu pielea închisă la culoare, și care fuseseră bronzați prin expunere la ultraviolete.

SUDOKU
jocul săptămânii – 40

			5		8	6		4
	1				2		3	
		5		3	6		7	2
9			2	5	7			
		7	8	6		2	9	
4	8	2	9				5	
7				2		1		9
	9	6		4	1			7
1		4				3	6	5

Regula e simplă: orice rând, orice coloană și orice pătrat de 3x3 căsuțe trebuie să conțină, o singură dată, fiecare cifră cuprinsă între 1 și 9.

Soluția în numărul viitor

TV

■ TVR 1 ■ Pro TV ■ Antena 1
■ TVR 2 ■ Prima TV
■ Acasă ■ Pro Cinema

40
5 948427 000027

Biblioteca Județeană

CRONICA TV

Frumoasele... subnutrite

Trupurile silfidice ale manechinelor sunt, în opinia creatorilor de modă, ideale pentru a le prezenta vestimentaţia. Experienţa în materie de prezentare de modă i-a încredinţat de faptul că o haină stă mai bine pe o femeie înaltă şi slabă, care să corespundă standardelor europene. Adică, minimum 1,75 înălţime şi aproximativ 50 de kilograme.

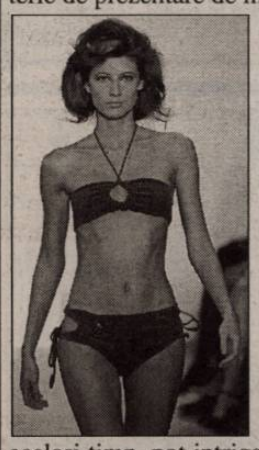

Vineri, 29 septembrie, postul *TVR2* a difuzat o amplă emisiune pe tema mult controversatelor manechine, care fascinează prin graţie şi frumuseţe dar, în acelaşi timp, pot intriga, fie prin modul nefiresc („împletit"), în care păşesc, fie prin alura anorexică. Specialiştii, mai ales cei din Spania şi Franţa, intervin uneori prompt, atrăgând atenţia asupra faptului că regimul alimentar drastic al manechinelor poate provoca tulburări de nutriţie. Un punct de vedere desconsiderat atât de creatorii de modă cât şi de manechine.

DORIN MĂRAN

Carte, cinste cui te-a scris!

A APLAUDA CU O SINGURĂ MÂNĂ

În romanele mele, scrise cu vreo cinci ani în urmă, foloseam câteva metafore legate de imposibilitatea actelor simetrice. Astfel, spun la un moment dat despre o situaţie că e sinonimă cu „încercarea de a aplauda cu o singură mână" şi în altă parte, despre cineva care „încerca să zboare cu o singură aripă". Iată că spiritele nu dorm, şi Matei Vişnec scrie o carte intitulată „Omul cu o singură aripă" pe care editura Paralela 45 a lansat-o de curând la Timişoara, cu ocazia Festivalului Dramaturgiei Româneşti.

Matei Vişniec (n. 1956) a debutat în literatura română ca poet *(La noapte va ninge*, 1980), a emigrat în 1987 în Franţa şi s-a impus în ultimul deceniu mai ales prin scrierile sale dramatice. *Mansardă la Paris cu vedere spre moarte, Despre sexul femeii ca un câmp de luptă în războiul din Bosnia, Bine, mamă, da'aştia povestesc în actu' doi ce se-ntâmplă în actu' întâi, Richard al III-lea nu se mai face, Angajare de clovn, PAPARAZZI sau Cronica unui răsărit de soare avortat* – fiind doar câteva dintre piesele sale. Volumul intitulat ***Omul cu o singură aripă*** conţine trei piese, scrise iniţial în franceză, care, după cum mărturiseşte însuşi autorul, au *calitatea* de a nu se număra printre preferatele sale, motiv pentru care au fost „şlefuite" de-a lungul timpului. Chiar şi aşa, ceea ce le uneşte este ideea că nu totul poate fi explicat, că uneori e mai bine ca lucrurile să rămână nelămurite decât să fie explicate prost şi că, până la urmă, odată limpezite, ele devin neinteresante, previzibile şi îşi pierd farmecul. Lucruri de altfel banale, dar care în teatru pot suna foarte bine. *(George Cuşnarencu)*

DIALOG ASTROLOGIC

Astrologul Chalex aşteaptă pe adresa revistei scrisorile celor care doresc să cunoască tainele astrogramelor

Irina I., 62 ani, Timişoara:
„Sunt născută la data de 08.03 1944 şi am probleme de sănătate (vezica biliară este grav afectată), astfel că v-aş fi recunoscătoare dacă îmi veţi indica perioada fastă în care pot să fiu supusă unei intervenţii chirurgicale, cu cât mai puţine riscuri. În plus, am probleme familiale cu fiica, Laura (n. 06.12.1972), care parcă şi-a pierdut complet busola raţionalului, dedicându-se copiilor, în detrimentul studiilor superioare. Ce ne sfătuiţi?"

Stimată doamnă Irina,

Din modul în care încercaţi prin scrisoare să vă convingeţi că nu prea există o perioadă benefică pentru intervenţia chirurgicală („În zodia Leului nu e bine să faci intervenţii chirurgicale. În zodia Peştilor e Uranus – eu sunt Peşte. În zodia Fecioarei e belea mare!...") se subînţelege teama dvs. pentru această operaţie, dar şi unele cunoştinţe legate de astrologie referitoare la intervenţiile chirurgicale.

Astrologia consideră că nu se operează: 1 ● în ziua din săptămână guvernată de patronul organului de operat; 2 ● când Luna tranzitează semnul corespunzător organului de operat; 3 ● când Soarele diurn este situat într-un semn aflat în disonanţă cu semnul guvernat de patronul organului de operat; 4 ● când Soarele este în disonanţă cu patronul organului de operat; 5 ● când patronul organului de operat este în disonanţă cu unele planete diurne (în special Lună, Marte şi Pluton); 6 ● când patronul diurn al organului de operat este în disonanţă cu poziţia sa natală, cu Luna Neagră sau cu Nodul Lunar Sud.

Fiind vorba de vezica biliară, organul este patronat de zodia Fecioarei şi de Mercur. În consecinţă: nu se va opera: 1 ➨ în ziua de miercuri; 2 ➨ când Luna diurnă tranzitează Fecioara; 3 ➨ când Soarele diurn se află în Gemeni, Săgetător sau Peşti; 4 ➨ când Soarele se află în disonanţă cu Mercur diurn; 5-6 ➨ când Mercur diurn este în disonanţă cu Luna, Mercur, Marte, Pluton, Luna Neagră şi Nodul Lunar Sud – natale.

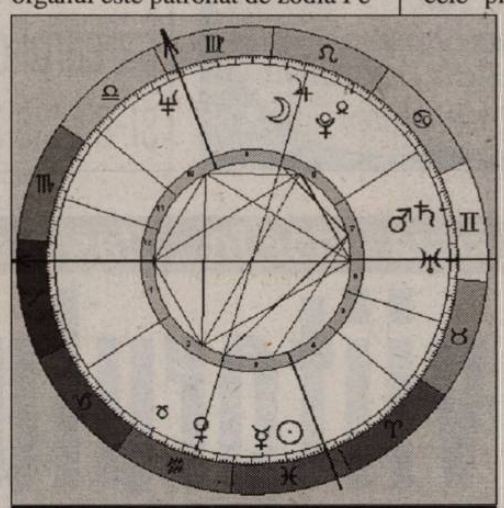

Perioadele benefice vor fi calculate funcţie de cele prezentate mai sus, ţinându-se cont de posibilităţile practice, dar şi de echipa de medici care urmează să opereze (se poate stabili şi compatibilitatea dintre medicii – anestezist şi chirurg – şi pacient).

În privinţa fiicei dvs., remarc faptul că Laura are un destin care gravitează pe o plajă destul de restrânsă a trăirii umane, cuprinsă între viaţa materială (casa a II-a) şi educaţia copiilor (casa V-a), dar – din păcate – spaţiul tipografic nu-mi permite analiza de detaliu.

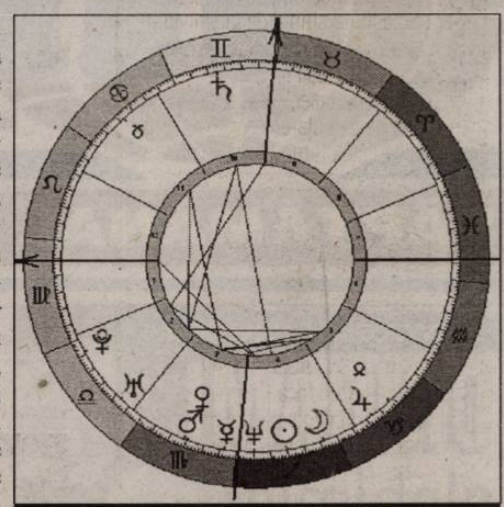

În privinţa sfaturilor menite a vă ridica moralul, nu cred că sunt atât de stringente, ele neputând să schimbe nimic din trecutul familiei dvs. În privinţa definitivării studiilor superioare de către Laura, remarc faptul că nu prea există „motivaţie", casa a IX-a fiind situată pe semnele Berbecului şi Taurului, semne ale încăpăţânării şi trudei continue, de natură sisifică. Întrebarea este: va fi dispusă Laura să facă un efort deosebit sau Uranus, în relaţie disonantă cu Nodul Lunar Sud, se va opune şi de această dată?

CHALEX

ANCHETA săptămânii

Există un preţ al dragostei?

Orice ideal, orice izbândă presupun eforturi, investiţii (mai puţin moştenirile, donaţiile sau... câştigurile la loto). Dragostea nu face excepţie de la această regulă. Uneori „investiţiile" în dragoste, făcute din toată inima, sunt un motiv de bucurie, care se amplifică pe măsură ce efectele acestora se fac simţite. Alteori, „investiţiile" devin o povară şi, în unele cazuri, efectele pot fi chiar dramatice.

◆ *Costă enorm dragostea... Mai ales pentru cei săraci... (Mihaela Preoteasa, 18 ani)*

◆ *Întotdeauna, dragostea costă. E mult de vorbit pe tema asta. În primul rând îl costă pe bărbat care trebuie să scoată mereu bani din buzunar, asta în cele mai multe cazuri. Cine plăteşte benzina din rezervorul maşinii? Cine achită nota de plată la restaurant? Doar nu femeile... (Laurenţiu Brezan, 19 ani)*

◆ *Totul costă, nu numai dragostea. Poate costa şi bani, uneori foarte mulţi bani, alteori nervi, dezamăgiri... N-am trecut încă prin dragoste, decât aşa, uşor, dar îmi închipui că preţul iubirii nu e deloc mic. Dar important e să merite. (Carmen Spineanu, 18 ani)*

◆ *Se spune că bărbaţii vor femei iar femeile vor bani. E mult adevăr în observaţia asta. (Mircea Preda, 18 ani)*

◆ *Costă dar dacă eşti deştept sau foarte deştept nu te costă nimic sau îţi poate ieşi şi ţie ceva... (Sorin, 18 ani)*

◆ *Uneori dragostea te costă atât material cât şi afectiv. Nu se poate fără să investeşti... Totul e ca „pierderile" să nu te afecteze prea mult. (Dragoş Robu, 18 ani)*

◆ *Preţ? Uneori îţi poate distruge viaţa. Sunt atâtea şi atâtea cazuri. Dar trebuie să ştii, să investeşti pentru că fără dragoste nu poţi. (Andrei Olănescu, 18 ani)*

◆ *Costă sacrificii, compromisuri, bani. Dar, ca să mă opresc la bani, când e vorba de dragoste nu trebuie să te gândeşti niciodată la bani. Doar în momentul în care e vorba de sume mari pe care le ştii sau care au un obiectiv care nu justifică efortul financiar. (Mihnea Danielescu, 19 ani)*

◆ *În zilele noastre, da. Costă cât nu face. Femeile s-au cam obişnuit să profite de sentimentele şi hormonii bărbaţilor deşi dacă le întrebi, toate îţi răspund aşa: „Nu-mi place să depind de banii unui bărbat, vreau să am cariera mea, să fiu independentă financiar." Dar numai vorba e de ele. (Costin, 18 ani)*

◆ *De multe ori costă timp şi bani. Nu mai vorbesc de investiţiile sentimentale. Când zici dragoste, nu mai poţi să zici bani, pentru că dragostea n-ar trebui să depindă de bani. Nu se compară. Dar oare lucrurile stau aşa? (Dorothea P., 18 ani)*

◆ *Păi, costă, afecţiune, încredere, timp, în funcţie de ce şi cât îţi doreşti. Poate costa şi bani deşi nu cred că aia mai e dragoste. (Cătălin T., 17 ani)*

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

Mania reproşurilor

Nimeni nu e perfect. Fiecare dintre noi are ciudăţenii. Pe care le conştientizează sau nu. Dar pe care, în foarte multe cazuri, în momentul în care i se atrage atenţia asupra lor, nu încearcă să le corecteze sau să le anuleze. Sunt ca un bun personal la care nu poate renunţa. Există persoane care nu numai că nu vor să renunţe la un anumit tip de comportament care deranjează, dar merg mai departe, exagerându-l.

Iată câteva exemple (reproşuri) care pot veni din partea bărbatului sau femeii:

– dacă faci ceva util, nu înseamnă aproape nimic atâta vreme cât nu faci clipă de clipă lucruri utile;

– dacă vrei să faci dragoste, eşti catalogat obsedat sexual;

– dacă taci înseamnă că ai ceva de ascuns;

– dacă te doare ceva înseamnă că eşti incapabil să-ţi controlezi mental durerea;

– dacă iei o decizie, te pripeşti...

– dacă ai un serviciu prost plătit, în cel mai scurt timp trebuie să-l schimbi;

– dacă nu răspunzi la insulte prin insulte, eşti un pămpălău;

– dacă povesteşti despre necazurile unui prieten pe care vrei să-l ajuţi, eşti acuzat de intruziune în viaţa acestuia.

Şi exemplele pot continua...

Săptămânalul „Magazin" este editat de
CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.
magazin
Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991.
Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
PAUL IOAN – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 317.89.64
Paul Ioan, Dorin Măran, Adrian-Nicolae Popescu, Gabriel Tudor, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Gabriel Tudor
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu
PUBLICITATE: Tel./Fax: 317.89.66
DIFUZARE: Tel./Fax: 317.89.65
Nicuşor Dincă (director) - 0722.625.622, Simion Ionescu

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 (LEI)
RO47 BACX 0000 0030 0016 0001 (USD)
RO20 BACX 0000 0030 0016 0002 (EURO)
Banca Comercială HVB Ţiriac S.A.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 317.89.66;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 317.89.63;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L.
Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România
Fax: 317.89.66

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art. 205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

Laserul poate prevesti erupţiile vulcanice

După îndelungate cercetări, oamenii de ştiinţă de la Universitatea Rice, din Houston, Statele Unite, au reuşit să inventeze un nou tip de laser, care va putea permite detectarea erupţiilor vulcanice, cu mult timp înainte ca

ele să se producă. Experţii de la NASA au imaginat această tehnologie, iniţial, pentru a depista existenţa unui eventual ocean în subsolul satelitului planetei Jupiter, Europa. Ei au observat însă că semnalul laser trimis reflectă nu doar existenţa de cursuri de apă, ci şi prezenţa unor puternice mişcări de lavă, în scoarţa micului obiect cosmic. Cu ajutorul laserului, ce foloseşte o dispunere specială a particulelor atomice, cei de la Agenţia Spaţială Americană au putut realiza o hartă a subsolului Europei, marcând zonele cu cea mai puternică activitate vulcanică. „Acest laser cu valuri de atomi, cum l-am putea denumi, va revoluţiona ştiinţa, pentru că graţie lui erupţiile vulcanice, ce fac încă, în prezent, mii de victime, vor putea fi prezise cu câteva zile înainte de a se produce, permiţând evacuarea populaţiei din zonele vizate", explică dr Randall Hulet, conducătorul echipei de cercetători. Cu ajutorul acestei tehnici revoluţionare şi a unor senzori, savanţii de pretutindeni vor fi capabili să depisteze orice „mişcare suspectă" în interiorul scoarţei pământeşti, încât pe viitor, erupţiile vulcanice să nu mai reprezinte un pericol pentru vieţile oamenilor. Pe când un laser care să detecteze şi seismele?...

Din cauza încălzirii globale Pământul a căpătat formă de pară

Deşi de la Magellan încoace, toţi oamenii cunosc că trăiesc pe o planetă care nu este plată ca o tavă, ci rotundă ca un măr, se pare că astăzi, când abia am păşit în mileniul III, lucrurile nu mai stau chiar aşa. O demonstrează studiul efectuat de o echipă de astronomi NASA, sub conducerea dr. Christopher Cox. Măsurătorile pe care savanţii americani le-au întreprins

constant, în ultimii 19 ani, au dovedit că Pământul şi-a mărit considerabil dimensiunile în zona Ecuatorului, putând fi mai degrabă comparat cu o „pară". Fenomenul s-a accentuat în ultimul deceniu, iar astronomii îl pun pe seama topirii calotelor de gheaţă de la Polul Nord, adică acolo unde există o gaură în stratul de ozon de o mărime considerabilă. De asemenea, au precizat ei, apa rezultată din topirea gheţii a ridicat nivelul oceanului planetar, care acoperă două treimi din emisfera sudică, făcând astfel ca, în această parte, planeta să pară şi mai „grasă".

Vitrina cu animale deştepte

◆ ***AUTOPROTECŢIA SPECIEI.*** O maimuţică arboricolă din zona Africii ecuatoriale a găsit probabil cea mai bună metodă de perpetuare a speciei sale, de mai mulţi ani aflată pe lista neagră a animalelor pe cale de dispariţie. Este vorba despre *colobos* (sau *kolobos*), ajunse în pragul extincţiei din cauză degradărilor permanente ale ecosistemului lor şi în special a despăduririlor masive. Totuşi, în numai trei decenii, aceste maimuţe au găsit soluţia salvatoare: schimbarea modului de hrănire. Dacă înainte se hrăneau doar cu frunze

de copaci, kolobos au ajuns în prezent la o alimentaţie diversificată, bazată pe fructe şi seminţe, totodată trecând de la viaţa arboricolă la cea terestră. Astfel, ciudata maimuţică pare să confirme ideea că, din calea omului scapă cine poate; şi cine e mai „isteţ"...

◆ ***BALENE VORBITOARE.*** Cu paşi mici, dar siguri, ştiinţa se apropie de un adevăr ce poate părea stupefiant: toate făpturile vii au anumite moduri de a comunica. E drept, doar în cazuri foarte rare putem vorbi despre „mesaje" cât de cât coerente şi de curând, cercetătorii de la MIT (Boston, SUA) au trăit o surpriză de proporţii, analizând cântecul balenei cu cocoaşă, cu ajutorul unui program special pe calculator. Împărţit în diferite fragmente, straniul limbaj sonor a scos la iveală o sintaxă precisă şi fraze alcătuite prin combinarea mai multor sunete, pe care cetaceele le pot repeta ore întregi. Evident, nu intră în discuţie vreo comparaţie cu limbajul uman, însă fenomenul conţine elementele specifice unui limbaj. Rămâne ca noi, oamenii să încercăm decodarea lui.

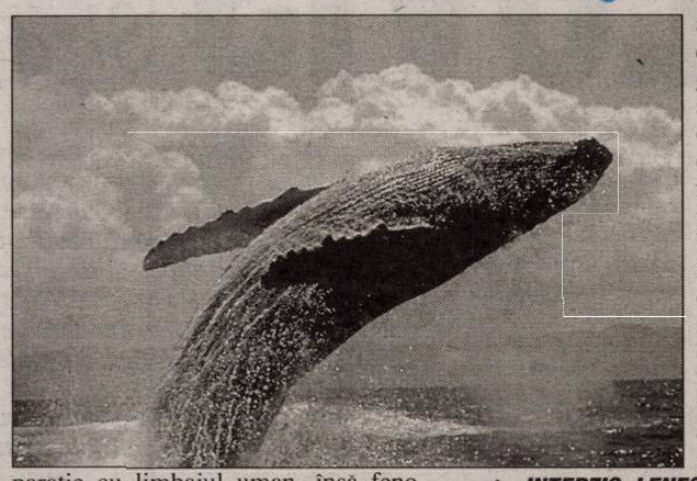

◆ ***DEMOCRAŢIA LA GÂNDACI.*** Gângăniile mici şi agasante care mişună prin multe bucătării şi cămări nu sunt chiar atât de detestabile cum credem noi, ele meritând ceva respect, măcar dintr-un singur motiv: în ciuda unui sistem de comunicare prea puţin elaborat şi fără a beneficia de autoritatea unui lider, gândacii de bucătărie iau decizii colective! Cercetătorii Universităţii „Libre" din Bruxelles au constatat aceasta lăsând un grup de gândaci, 50 la număr, să se adune singuri în trei refugii, fiecare putând găzdui mai mult de 50 de indivizi. În toate împrejurările, absolut toţi s-au adunat într-un singur adăpost. Mai mult decât atât, atunci când capacitatea refugiilor a fost micşorată la 40, gândacii s-au părţit în două grupe egale numeric. Un comportament favorabil reproducerii şi împărţirii hranei, care măreşte considerabil şansele de supravieţuire ale fiecărui individ. Şi un posibil exemplu pentru noi!

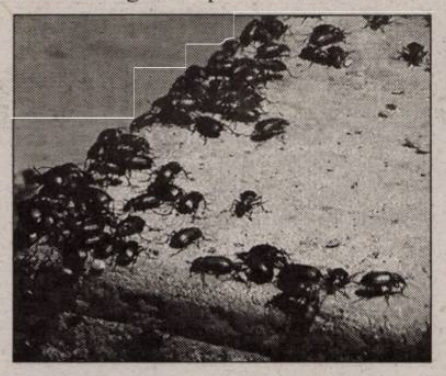

◆ ***INTERZIS LENEŞILOR!*** La albine, comportamentul inteligent relevă, printre altele, şi un adevărat cult pentru muncă. Desigur, nu există pădure fără uscături, aşa că se mai ivesc şi în stup indivizi cărora le cam place să tragă chiulul, în timpul programului de lucru. O formă de comunicare întâlnită la

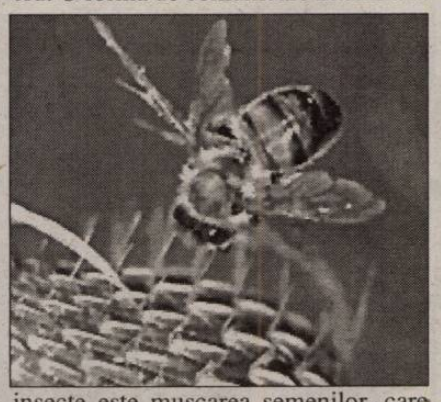

insecte este muşcarea semenilor, care acţionează de minune şi în cazul albinelor leneşe. Astfel, s-a observat că, atunci când activitatea unor dintre ele lăsa de dorit, lucrătoarele încep să le muşte pe zburătoarele tentate să rămână în cuib, pentru a le forţa să meargă la muncă. În asemenea cazuri, numărul de muşcături poate creşte cu până la 600%. Aviz amatorilor!...

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Vineri, 13 şi accidentele

Teama americanilor faţă de cifra 13 a atins proporţii paroxistice, încât a dus chiar la eliminarea, din proiect, a numărătorii etajului 13 la „zgârienori", cât şi la neocuparea, la majoritatea curselor de pasageri care tranzitează Statele Unite, a locurilor cu numărul considerat „fatidic". Cu toate acestea, după cum demonstrează cifrele date publicităţii de către o mare companie de asigurări din Detroit, „AXA Insurance", ziua de vineri, 13, faţă de care America este efectiv terorizată şi care a dat şi titlul unui reuşit film de groază, este mult mai puţin periculoasă decât alte zile. „Oamenii au mai puţine posibilităţi de a face un accident de maşină în ziua de vineri, 13, decât în alte zile", a declarat purtătorul de cuvânt al companiei de asigurări, Scott Salter, citând date din raport. Potrivit lui Salter, zilele de luni şi de vineri sunt cele mai „favorabile" producerii unor accidente, din cauza faptului că, fiind început, respectiv sfârşit de săptămână, şoselele sunt mai aglomerate, iar şoferii mai neatenţi. Însă, în zilele de 13, când această dată cade vineri, numărul accidentelor este, în mod inexplicabil, mult mai scăzut. „Cred că trebuie să renunţăm la această superstiţie, sau cine ştie... să o interpretăm invers, ca pe un semn de bun augur", glumeşte Salter, care ţine însă să precizeze: „Se poate argumenta că numărul accidentelor în această zi este mai scăzut din pricina faptului că oamenii, tocmai fiindcă îi cunosc faima rea, conduc atunci mult mai prudent. Dar nu se poate dovedi nimic în acest sens". Mai rămâne de demonstrat că pisicile negre aduc, de fapt, noroc şi ne vindecăm de superstiţii...

ORIGAMI *alchimia hârtiei*

Alchimiştii nu au dispărut, cel puţin atâta vreme cât japonezul Yoshikide Momotani, în vârstă de 78 de ani, trăieşte. Nu face parte din cei care au încercat secole de-a rândul să transforme plumbul în aur. Este un alchimist atipic, preocupat de „metamorfoza" fibrelor de celuloză ale hârtiei, în „aurul" unor sculpturi incredibile.

Japonezul e, înainte de toate, un geniu în arta origami. Cu ocazia unei reuniuni internaţionale a experţilor în origami, arta plierii (modelării) hârtiei, care a avut loc recent în oraşul francez La Rochelle, japonezul Momotani şi-a dezvăluit pasiunea pentru chimie şi o parte din secretele „magiei" sale. În arta sa, apar toate elementele din Tabloul lui Mendeleev, pe care le combină pentru a forma molecule simple sau combinaţii extrem de complexe, precum acizi aminaţi, proteine, viruşi etc. S-a specializat în chimie în urmă cu 20 de ani, pentru a deveni profesor. A predat la universitatea din Osaka un curs de genetică, domeniu în care molecula-regină este ADN-ul, suport al eredităţii (în formă de dublă elice).

După calcule şi lungi reflecţii a găsit modalitatea de a plia o foaie transformând-o în... ADN. Îşi rescrie cursurile de chimie destinate artei origami. Cursuri referitoare la cristale, poliedri, atomi etc. Reuşeşte să construiască din hârtie atomi în aşa fel încât să pună în evidenţă nivelele de energie şi lumina emisă de aceştia şi legăturile dintre ei. În mod tradiţional, se foloseşte o singură hârtie pentru a se crea o figură. În cazul asamblării atomilor, Monotami a recurs însă la mai multe foi de hârtie şi la ace. Expertul a trecut apoi la molecule „exotice", precum virusii sau vitaminele, tehnicile de realizare figurând în cursurile sale. Nu toţi studenţii reuşesc să le reproducă. E nevoie, dincolo de cunoştinţe şi antrenament, de foarte multă dexteritate. Maestrul e însă mereu în formă. Nu înainte de a se

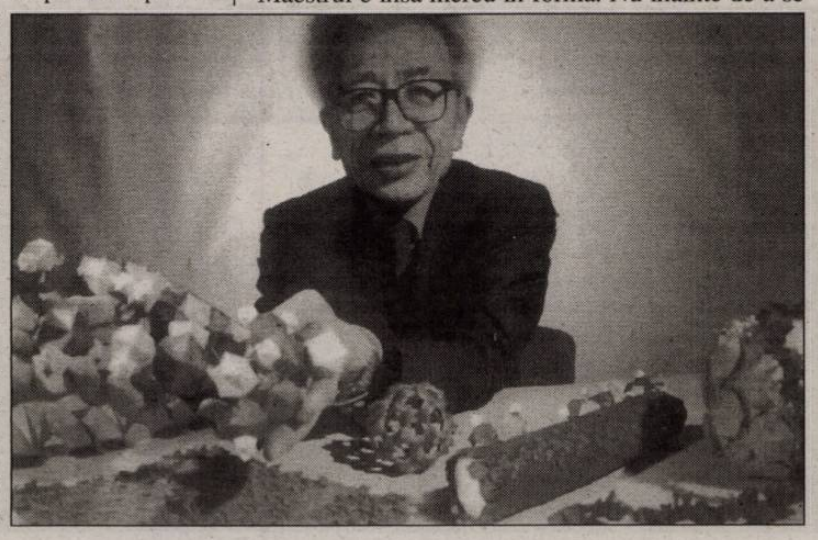

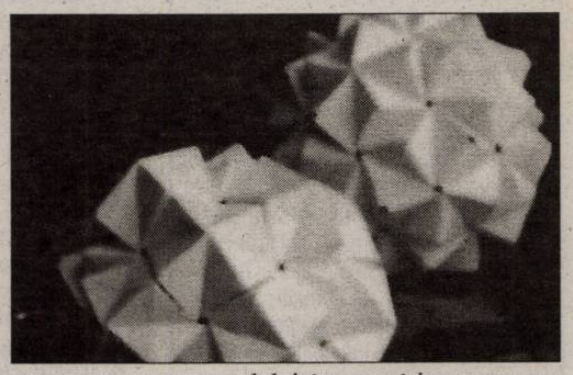

concentra asupra modului în care îşi va concepe modele. De a surprinde secretele moleculelor şi de a analiza procedurile de pliere a hârtiei. „Calculatorul, a subliniat japonezul, permite vizualizarea moleculelor. Dar pentru chimişti, e important să le atingă şi să le manipuleze. Ei beneficiază de figuri din plastic sau metal. Eu le ofer mostre din hârtie. Chimia e o ştiinţă dificilă chiar şi pentru studenţii mei. Învăţându-i să reproducă molecule folosind hârtia, înţeleg totul mai uşor şi, în mod evident, studiile lor devin pasionante."

Operele lui Yoshikide Momotani au început să fie solicitate de diverse instituţii sau de către colecţionari. De pildă, o societate farmaceutică i-a cerut – pentru a ilustra o broşură – să realizeze din hârtie o moleculă asemănătoare unei colivii. O mare provocare în faţa căreia japonezul n-a avut nici un moment de ezitare. Doar de câteva zile de concentrare şi încercări, în urma cărora a ieşit victorios. Singura problemă a fost... ambalarea şi transportul întrucât modelul (evident, fragil) avea o anvergură de peste 1 metru. Ambiţiile sale sunt mereu mai mari. Şi-a propus, de pildă, să realizeze un ou care, printr-o atingere, să se deschidă şi din el să iasă un pui...

DORIN MĂRAN

Roma, o istorie scandaloasă

(Urmare din numărul trecut)

HANNIBAL trece Alpii

În vreme ce romanii îşi începeau astfel cuceririle spre nord, reuşind, după învingerea triburilor ilirice conduse de regina Teuta, să-şi asigure un cap de pod pe malul celălalt al Adriaticii, cartaginezii nu conteneau să se înarmeze, setoşi de revanşă. Din păcate pentru ei, coloniile spaniole s-au răsculat tocmai atunci contra metropolei. Din fericire, Hamilcar avea din nou chef să se bată... Doar că de astă dată Senatul punic, deloc dornic să repete eşecurile din trecut, ezita să mai încredinţeze o mare armată pe mâna unui singur om. Ca atare, Hamilcar nu a primit decât câteva mii de oameni, dar şi aceştia aveau să se dovedească de-ajuns. Înainte de a pleca, şi-a dus fiii, pe Hannibal, Hasdrubal şi Magon, în templul lui Baal şi i-a pus să jure că nu vor avea odihnă până nu vor transforma Roma, duşmanul de moarte, în ruine. Apoi a pornit spre Spania şi în câteva luni situaţia era restabilită iar revoltele înnăbuşite în sânge. Fiindcă metropola nu i-a trimis nici un fel de ajutor, Hamilcar a înţeles că nu are altă soluţie decât să se ajute singur. A început să extragă minereu de fier din bogatele mine iberice, a fabricat din el arme şi, punând pumnul în gură negustorilor, a monopolizat comerţul, pentru a face rost de bani. Astfel a reuşit, impunând şi recrutări forţate, printre localnici, să ridice o armată, pe care a testat-o în înfruntările cu îndărătnicele triburi autohtone. Într-una din aceste ciocniri, şi-a pierdut însă viaţa, înainte de a mai apuca să dea piept cu romanii şi rolul de comandant i-a revenit ginerelui Hasdrubal, care s-a achitat cu cinste de misiunea încredinţată, dornic să îi înfrunte cât mai grabnic piept cu romanii. Nici el nu a avut însă această şansă, fiind ucis de un criminal plătit, asasinat de care, s-a spus, Roma nu era străină. I-a urmat la comandă fiul cel mai mare al lui Hamilcar, Hannibal, pe atunci un tânăr de doar 26 de ani, de care romanii nu se temeau de fel, considerând că lipsa lui de experienţă îl va împiedica să atace. Dar Hannibal, deşi lipsit de experienţă practică, era tare la teorie. El ştia că romanii pot fi învinşi, dacă nu prin lupte drepte, atunci prin viclenie. Dispreţuit de romani, desconsiderat de aristocraţia cartagineză, care-l credea un puşti infatuat şi fantezist, Hannibal avea să-şi dovedească foarte curând valoarea. Sfidând Senatul Cartaginei, el a atacat oraşul iberic Sagunt, aliat al Romei, aflat pe râul Ebru şi, după câteva luni de asediu, l-a cucerit, declanşând astfel ostilităţile. Şi, după ce l-a lăsat în cetatea cucerită pe fratele său mezin, Hasdrubal, cu un corp de oaste, a pornit spre Italia, în fruntea a cincizeci de mii de infanterişti, zece mii de călăreţi şi aducând cu el 30 de elefanţi de luptă. Trecerea Alpilor, de către oştile punice, reprezintă unul dintre cele mai stranii şi mai spectaculoase momente ale istoriei antice, culme a îndrăznelii şi curajului uman. Deşi când Hannibal a ajuns în mănoasa luncă a Padului, lăsase deja aproape jumătate de armată în crevasele îngheţate ale munţilor, Roma tremura deja, cu atât mai mult cu cât triburile galice din regiune i-au primit pe cartaginezi ca pe nişte eliberatori, masacrând garnizoanele romane din Cremona şi Piacenza.

(Continuare în numărul viitor)

CLOVIS *barbarul care şi-a ucis zeii*

Printre numeroasele neamuri ce populau la sfârşitul secolului al V-lea vestul Europei se numărau şi francii, ocupând zona nordică a Galiei, pe teritoriul actual al Franţei. Într-o epocă în care păgânismul nu fusese pe deplin alungat de creştinism, când superstiţiile şi sacrificiile umane erau încă o obişnuinţă, mai ales în această parte a continentului, francii au reprezentat cu adevărat ceea ce se poate numi un „popor ales". Prin ei, noua religie a căpătat solide rădăcini, făcând din tărâmul druizilor de odinioară unul dintre cele mai puternice focare ale răspândirii creştinismului. Acest lucru nu ar fi fost posibil fără Clovis – un lider carismatic care, în numele creştinismului, a reuşit să-i unească pe franci şi să-i transforme dintr-un neam sălbatic într-unul dintre cele mai civilizate, la începutul Evului Mediu.

Născut pe la 465, ca fiu al şefului de trib Childeric şi nepot al legendarului Meroveu (cel ce va da numele dinastiei Merovingiene), Clovis avea să devină la rândul său căpetenie la doar 16 ani, o dată cu moartea acestuia. El se va dovedi un conducător curajos şi ambiţios, reuşind să-i unească, pentru prima oară în istorie, pe majoritatea francilor. Dar el nu se mulţumea cu atât. În 486, a început o campanie de cucerire a întregii Galii, luptând împotriva celor ce-şi revendicau apartenenţa la deja defunctul Imperiu Roman. Această regiune, ce fusese cândva provincia romană Galia, era stăpânită de Syagrius, un fost general roman, care, deşi susţinea că domneşte în numele Romei, exercita propria sa voinţă asupra provinciei. Francii i-au cerut generalului să se predea, însă acesta a exclamat: „Ha! Francii, conduşi de un copil, au venit să-i înfrunte pe romani, stăpânii lumii!". Jignit, tânărul rege i-a răspuns cu îndrăzneală: „Da, un copil, dar copilul ăsta îţi va veni de hac!" Şi într-adevăr, în bătălia care a urmat, adolescentul Clovis a obţinut victoria, fapt ce i-a permis să se proclame „rege al francilor" şi să-şi extindă stăpânirea asupra întregii regiuni de la nord de fluviul Loire. Pentru a-şi spori influenţa, s-a aliat cu ostrogoţii, măritându-şi sora, pe Audofleda, cu regele acestora, Teodoric cel Mare. Sfătuit de mai vârstnicii săi tovarăşi de arme, tânărul rege a început apoi, la rândul său, să caute o soţie potrivită. Auzind că la curtea Burgundiei trăieşte o tânără de o frumuseţe extraordinară, a trimis peţitori, să o ceară suveranului burgund Gondebaud. Frumoasa fată, pe nume Clotilda, era nepoata regelui şi se pare că acesta îi ucisese părinţii, spre a pune mâna pe putere. Gondebaud a refuzat, iniţial, să îşi dea acceptul pentru căsătorie, pentru că se temea că, o dată ajunsă soţia lui Clovis, Clotilda va căuta să se răzbune. Pe de altă parte, însă, se temea să-l înfrunte pe vijeliosul franc. Cu inima îndoită, el a trimis-o pe Clotilda în regatul francilor. Clovis s-a îndrăgostit pe loc atunci când a văzut-o pe tânără şi se pare că sentimentul a fost reciproc – cel puţin aşa susţin cronicarii vremii.

Botezul lui Clovis

O victorie miraculoasă

Au urmat zece ani în care Clovis a căutat să-şi consolideze creaţia, opunându-se tendinţelor anarhice ale şefilor de trib. Succesele obţinute de Clovis au atras însă gelozia vecinilor, triburile germanice ale alemanilor, care au invadat Galia. În primele ciocniri desfăşurate, francii au fost înfrânţi şi împrăştiaţi. Se părea că regatul făurit cu migală de Clovis se va destrăma, în faţa acestui uragan venit dinspre miazănoapte. Atunci s-a produs unul dintre acele evenimente stranii, pe care nici măcar istoricii nu le pot explica pe deplin. Hoardele alemane au fost învinse, într-un mod miraculos, de către franci, la Tolbiac, după ce Clovis a făcut un jurământ religios. Trebuie spus că, până în momentul respectiv, francii venerau zeii panteonului nordic, şi însuşi regele lor se credea descendent din zeul Wotan. Soţia lui, Clotilda, îmbrăţişase însă creştinismul şi încercase în zadar până atunci să-l convingă pe Clovis să renunţe la credinţa „deşartă" în zei. De astă dată, însă, situaţia părea atât de periculoasă încât doar o intervenţie divină l-ar mai fi putut ajuta pe rege să iasă din ea. Clovis a jurat solemn că dacă îi va învinge pe invadatori, va renunţa la păgânism şi va alege credinţa creştină. În cursul unei bătălii crâncene, alemanii au fost bătuţi şi însuşi regele lor a căzut ucis, fapt ce a stârnit panică printre războinicii săi. Regatul francilor era salvat. Reîntors din bătălie, Clovis şi-a ţinut promisiunea şi a acceptat botezul creştin, alături de luptătorii săi, cerând poporului să îi urmeze exemplul. Botezul regelui a avut loc în biserica din Reims, pe 26 decembrie 498, fiind oficiat de episcopul Remi. „Pleacă-ţi fruntea, mândre Sicambre! Adoră ceea ce ai ars, arde ce ai adorat!", a spus episcopul şi apoi i-a vârât capul în apa îngheţată de trei ori, în numele Tatălui, al Fiului şi al Sfântului Duh. Urma a doua parte a ceremoniei, confirmarea ca rege, prin ungerea cu mir a frunţii lui Clovis, de către episcop, în numele Domnului. În acel moment s-a petrecut din nou un eveniment aflat sub semnul miraculosului şi pe care Hincmar, arhiepiscop de Reims, îl va descrie astfel: „Cum Remi şi Clovis ajungeau la baptisteriu, clericul care ducea mirul a fost oprit de mulţime, în aşa fel încât n-a putut ajunge la cristelniţă. La această fântână binecuvântată de voinţa divină, lipsea deci marele şi sfântul mir. Şi cum mulţimea te împiedica să intri sau să ieşi din biserică, sfântul pontif, îndreptându-şi ochii spre cer, a început să se roage, vărsând lacrimi. Şi deodată, un porumbel mai alb ca zăpada a venit în zbor, aducând în cioc un mic vas plin cu marele şi sfântul mir, al cărui miros suav, mai presus decât cel al tămâiei şi al lumânărilor, a umplut pe toţi cei care asistau. De cum sfântul pontif luă micul vas, porumbelul dispăru".

Clovis, alături de fiul său cel mare, Theuderic

Moştenirea lui Clovis

Desigur, convertirea la creştinism nu l-a făcut pe Clovis să aibă întotdeauna şi o conduită pe măsura noii religii. El a rămas un rege crud. Se povesteşte că, înainte de convertirea sa la creştinism, atunci când Reimsul a fost capturat de trupele sale, soldaţii au furat, din biserica oraşului mai multe odoare sacre. Episcopul l-a rugat pe rege să i le înapoieze, dar acesta i-a cerut să aştepte mai întâi împărţirea prăzii, după obicei. Pe motiv că regelui nu i se cuvine, potrivit cutumei, decât a şasea parte din pradă, unul dintre soldaţi a spart vasul înaintea lui, spunându-i că n-are decât să-şi ia partea cuvenită. Clovis a scrâşnit din dinţi dar a tăcut. După ce a devenit creştin, în timp ce inspecta armele soldaţilor săi, Clovis a găsit că sabia celui ce-l înfruntase nu era curăţată cum se cuvine şi imediat a scos toporişca şi i-a despicat soldatului capul! Hotarele regatului franc s-au extins în ultimii ani ai domniei lui Clovis atât spre est, cât şi spre vest, unde Clovis i-a învins pe vizigoţi, în bătălia de la Toulouse at Vouille, în 507. Curând, regatul francilor avea să cuprindă aproape întreg teritoriul Franţei de astăzi, zona de nord-est a Spaniei şi o mare parte din Germania. În 511, Clovis a murit, împărţind regatul fiilor săi. Dar moştenirea lăsată de el nu a dăinuit. Cei patru fii – Theuderic (născut de o concubină a regelui, înainte de căsătoria cu Clotilda), Chlodomer, Childebert şi Clotar – se vor dovedi nişte risipitori şi vor crea propriile lor structuri politice, regatele de Reims, Orleans, Paris şi Soissons, inaugurând o perioadă de dezbinări ce va dura până la sfârşitul dinastiei Merovingiene. Totuşi, exemplul lui Clovis nu va fi uitat şi din geniul lui politic şi militar îşi vor trage seva conducătorii de mai târziu – Carol Martel şi Charlemagne – care vor face din regatul franc principala putere politică şi militară a Europei.

Pagină realizată de **GABRIEL TUDOR**

Astăzi în istorie

6 octombrie 1973

A început războiul de Yom Kippur

Una dintre cele mai spectaculoase confruntări armate ale ultimelor decenii s-a desfăşurat între 6 şi 26 octombrie 1973, între Israel şi o coaliţie de state arabe, condusă de Egipt şi Siria. Războiul a început în ziua de Yom Kippur, una dintre cele mai mari sărbători iudaice, printr-un atac surpriză lansat de Egipt şi Siria în peninsula Sinai şi înălţimile Golan, teritorii cucerite de Israel în urma războiului de şase zile, din 1967. În primele 48 de ore ale conflictului, forţele egiptene şi siriene s-au aflat în ofensivă, după care israelienii, revenindu-şi din şoc, au început să contrabalanseze situaţia, astfel încât, spre sfârşitul celei de-a doua săptămâni a conflictului, sirienii fuseseră deja respinşi dincolo de înălţimile Golan. Spre sud, în Sinai, situaţia a devenit şi mai gravă pentru invadatori: evreii au traversat canalul Suez şi au prins în încercuire o întreagă armată egipteană. În acel moment, a fost promulgată rezoluţia 338 a ONU, cerând încetarea focului. Încheierea conflictului a fost urmată de o conferinţă la Geneva, cu participarea statelor combatante şi a marilor puteri. Războiul a avut implicaţii puternice asupra evoluţiei ulterioare a situaţiei din zonă. Eşecul militar a generat, în Egipt, o puternică tendinţă de liberalizare, iar această ţară a început să ducă o politică de îndepărtare de URSS, ieşind în cele din urmă aproape total din sfera de influenţă sovietică. Acordurile de la Camp David, ce au urmat, au dus la detensionarea situaţiei şi la normalizarea relaţiilor dintre Israel şi Egipt – va fi prima dată când o ţară arabă va recunoaşte statul evreu.

Se petrec între Cer şi Pământ

Ar trebui mult mai multe CERCETĂRI

Concluziile studiului recent desecretizat, elaborat de serviciile de informaţii militare din Regatul Unit, privind „fenomenele aeriene neexplicate" (FAN) sunt la fel de expeditive, ca şi restul materialului. Se spune că s-a intenţionat o examinare raţională, ştiinţifică, înainte de toate a rapoartelor privind incidentele cu FAN din spaţiul aerian britanic. Memorandum-ul a căutat să evite focalizarea pe evenimente singulare, de asemenea nu şi-a propus să combată ipoteza extraterestră, decât în măsura în care aceasta nu se baza pe dovezi palpabile.

Direcţia de informaţii 55 (DI55), care a elaborat studiul, nu avea permisiunea de a face investigaţii suplimentare, nici măcar să stea de vorbă cu martorii pentru a clarifica anumite aspecte; prin urmare toată analiza s-a bazat strict pe analiza rapoartelor, provenite de la „martori credibili", organizate într-o bază de date. Interviurile nici nu ar fi fost foarte eficace, având în vedere timpul scurs, ca şi reţinerea unor martori de a da detalii despre ce au văzut. Evident, au fost preferate rapoartele cu mai mulţi martori, pentru a elimina sau reduce iluziile şi deformările memoriei.

În concluzie – spune studiul – deoarece nu s-au descoperit diferenţe semnificative în activitatea FAN înainte şi după terminarea războiului rece, înregistrarea în baza de date a cazurilor FAN nu şi-ar mai avea rostul. Mai general, se spune în concluzie, „n-ar trebui ca de acum înainte să se mai ceară direcţiei DI55 să monitorizeze rapoartele FAN întrucât acestea nu oferă, demonstrabil, informaţii utile pentru structurile informative ale Apărării". Se mai menţionează faptul că în privinţa FAN, „unele dintre informaţiile «date publicităţii» de alte naţiuni pot fi ridiculizări sau dezinformări deliberate".

Studiul FAP sugerează totuşi, în mai multe capitole, necesitatea de a efectua cercetări, pentru progresul aeronauticii, în domenii cum ar fi diferite tipuri de propulsie: electrică, nucleară, magnetică, hipersonică, utilizând motoare cu arc electric, plasmă staţionară, ionice, propulsie prin emisie de câmp, energie proiectată prin laser, câmpuri cu torsiune, gravitaţionale, microunde etc. O atenţie specială este acordată motoarelor cu antimaterie (antiprotoni). Se precizează, de pildă că un gram de antimaterie ar

putea lansa o încărcătură de o tonă spre planeta Marte. O ţară angajată în această direcţie poate produce câteva miligrame de antiprotoni pe an. Se dau datele tehnice ale unui conteiner de antiprotoni care ar putea servi acestui scop. Se propun aplicaţii ale antimateriei şi în tomografie, terapie şi detectoare bio-medicale...

Faptul că studiul examinează şi utilizarea plasmei pentru reducerea frecării aerodinamice a aeronavelor, ca şi a „învelişului" plasmatic pentru reducerea vizibilităţii radar, ne face să bănuim că pe undeva înşişi autorii erau încredinţaţi că, o parte din FAN sunt vehicule solide utilizând tehnologii încă necunoscute pe Pământ, plasma nefiind decât un *înveliş* menit să confere acestor obiecte anumite caracteristici „exotice",

Ideea nu e nouă. Însuşi Philip Klass, un adversar declarat al ipotezei extraterestre a OZN-urilor, a inclus într-o carte a sa din 1974 o scrisoare de la ufologul Richard Hall, în care acesta precizează că „Fulgerele globulare [...] seamănă foarte puţin cu un raport OZN tipic. Fulgerul globular nu a fost observat niciodată să aibă o formă geometrică distinctă, să fie văzut astfel în plină zi, să persiste mai mult de câteva minute (de obicei doar câteva secunde), nici să prezinte o suprafaţă cu aparenţă metalică, uneori cu detalii de tipul unor hublouri. Or, OZN-urile au prezentat toate aceste caracteristici". Iar la o conferinţă din 1967 despre legătura dintre OZN-uri şi fenomenele plasmatice, Prof. James Campbell a sugerat că OZN-urile generează poate la suprafaţa lor pelicule plasmatice. El credea astfel că plasma este „rezultatul sistemului de propulsie al OZN-urilor, implicând energie de tipul microundelor". Stanton Friedman spunea că „poate fi realizată o abordare complet nouă privind propulsia în aer şi în spaţiu pe baza interacţiunii dintre câmpurile electrice şi magnetice, cu fluide conducătoare de electricitate adiacente vehiculelor, pentru a produce propulsie sau ridicare şi a elimina probleme ale zborurilor hipersonice precum frecarea, boom-ul sonic, supraîncălzirea etc". Studiul britanic, citit mai atent, de fapt „se spală pe mâini", recunoscând că ştim încă foarte puţin şi recomandând efectuarea unor investigaţii mult mai profunde privind legăturile dintre FAN şi corpurile plasmatice, respectiv câmpurile magnetice.

DAN D. FARCAŞ

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi cu arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA i-a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă, la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 22,5 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 013701. Pentru alte detalii puteţi telefona la 317.89.66 şi 317.89.65.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____
ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____
ADRESA: str. _____ nr. ___, bl. ___
sc. ___, et. ___, ap. ___, sector ___, localitate _____
cod _____, judeţul _____.

M/40

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*

Încă o precizare: *numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.*

Călătoriile în timp

sunt reale, dar inexplicabile

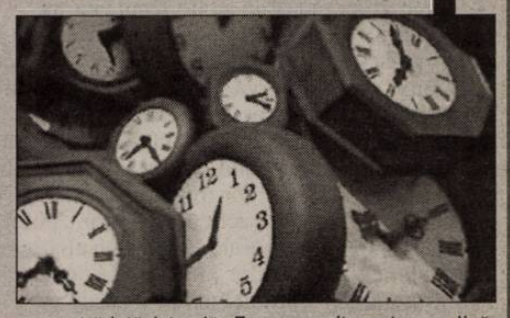

Primul om care a introdus conceptul de „maşină a timpului" a fost cunoscutul scriitor britanic H.G. Wells, dar a fost rolul presei şi televiziunii de a face această sintagmă populară. Iar filme precum „Star Trek" i-au făcut pe oameni să creadă că „tehnica" de întoarcere în timp este teoretic posibilă şi va şi deveni realizabilă, într-o zi nu tocmai îndepărtată. Pe de altă parte, savanţii de pretutindeni, în special fizicienii, afirmă că reuşita unor experimente privind teleportarea nu implică neapărat şi urmarea – firească în opinia multora – realizării unor experienţe similare de călătorie în timp, sau cronoportare.

Oameni veniţi de nicăieri

Până-una alta, deşi se afirmă că „pe hârtie", conform conceptelor fizice introduse de Einstein, acest fapt ar fi cu putinţă, nimeni nu ştie cum stau lucrurile în realitate. Pentru că, deşi în cursul istoriei

s-au înregistrat numeroase cazuri veridice de cronoportare, nimeni nu le-a putut găsi o explicaţie pe măsură. Unul dintre cele mai remarcabile dintre acestea s-a petrecut în buricul oraşului New York, în 1950, fiind relatat în paginile prestigiosului New York Times. Atunci, un om apărut pe neaşteptate în mijlocul traficului fusese accidentat de un şofer de taxi, care nu mai avusese cum să-l evite. Amănuntul interesant era că victima era îmbrăcată în haine de epocă şi avea acte care certificau că se născuse la mijlocul secolului XIX. Poliţia a făcut cercetări şi a descoperit că omul cu identitatea respectivă fusese dat dispărut în vara anului 1889, când într-o seară plecase să plimbe câinele familiei şi nu se mai întorsese niciodată acasă!

În caniculara vară a anului 1936, doi elevi californieni ce se întorceau de la cursuri s-au repezit să o ajute pe o femeie care, aflată la o intersecţie, părea în dificultate şi ezita să treacă strada, foarte intens circulată. Femeia era mică de statură, în vârstă şi purta haine „foarte demodate", după cum s-au exprimat martorii. Când au venit spre ea, femeia s-a speriat îngrozitor şi a încercat să fugă, pe o străduţă laterală. Ea s-a oprit pentru o clipă, aruncând priviri terorizate către ceilalţi oameni din jur, ce o urmăreau, la rându-le, miraţi şi... a dispărut instantaneu, fără a mai putea fi vreodată găsită! De asemenea, este interesantă şi păţania a doi antreprenori americani, care, călătorind în interes de afaceri spre oraşul Lafayette, din sud-vestul Statelor Unite, în octombrie 1969, s-au întâlnit, la un moment dat, pe autostrada pustie, cu o maşină de fabricaţie interbelică. Era condusă de o femeie îmbrăcată în haine din anii '30, care avea alături un copil. Ambii păreau foarte speriaţi, iar femeia întorcea mereu capul înapoi, ca şi cum ar fi fost urmărită de cineva invizibil. Unul dintre antreprenori, Matt Daniels, a scos capul pe geam şi a întrebat-o dacă are nevoie de ajutor. Răspunsul a fost un „Da" rostit cu toată puterea. Şoferul a frânat, dornic să stea de vorbă cu sărmana femeie înspăimântată, dar, când a coborât din maşină, automobilul celălalt nu numai că nu oprise, asemeni lui, dar dispăruse efectiv! Cum autostrada, în acel loc, era pustie şi nu avea nici un fel de bifurcaţie, nimeni nu a putut găsi o cauză acestei dispariţii, cum nu s-a aflat vreodată nici cine erau înfricoşaţii ocupanţi ai maşinii.

Înscenări abile, făcute de dragul tirajului?

Desigur, deşi nimeni nu s-a încumetat să enunţe că a descoperit legitatea fenomenelor de această natură, implicând cronoportări, ipotezele nu au lipsit. Se vorbeşte tot mai mult despre existenţa unor universuri paralele, în care ar fi stocate, ca pe nişte benzi de magnetofon, evenimente ce au avut loc în trecut, de obicei întâmplări dramatice, tragice. Ceea ce declanşează aceste „salturi" ar fi, ca şi în cazul multor teleportări, însăşi spaima subiectului. Acesta, îngrozit din cale-afară de o anumită situaţie, ar da orice să nu se mai afle la momentul respectiv în acel loc şi puterea gândului îl transportă instantaneu nu numai în alt spaţiu, dar şi în alt moment din timp. Această teorie însă, deşi atrăgătoare, pare nesatisfăcătoare pentru mulţi oameni de ştiinţă, care susţin că toate cazurile de teleportare sau cronoportare sunt simple înscenări, abil puse la punct de presă, pentru a-şi mări tirajele, ori că pur şi simplu subiecţii „călătoriilor temporale" nu se află în toate minţile şi îşi imaginează doar că ar proveni din alt timp, făcându-i şi pe alţii să creadă că fantasmele lor ar fi autentice.

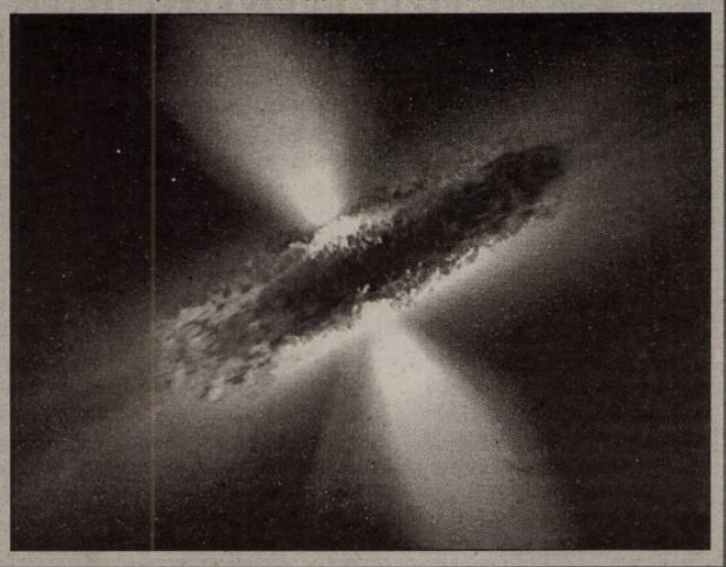

E bine de ştiut

Numim puls unda de şoc percepută prin comprimarea moderată a arterei radiale, femurale, temporale, date prin propulsia şocului sistolic. Pentru a lua pulsul radial, vom comprima moderat artera cu ajutorul indexului şi al degetului mijlociu. Se recomandă ca înregistrarea undei pulsatile să fie făcută cu un cronometru electronic. Importanţa pulsului în actul medical este vitală. Vom spune că medicul de familie poate observa la un consult obişnuit pulsul buclucaş. În funcţie de aceasta se vor prescrie atât conduita de viaţă cât şi administrarea medicamentelor. Când este cazul, medicul chirurg şi anestezistul vor trage concluzii importante, în privinţa actului operator. Astfel, atât pulsul arterei femurale, cât şi pulsul arterei inghinale, dar şi celelalte 31 tipuri de pulsuri sunt importante. Cum ne învaţă şi medicina tradiţională în actul medical, vom observa anomalii ale forţei pulsului, cum ar fi scăderea presiunii, a undei sistolice, elemente ce dau informaţii despre inimă şi despre starea sistemului arterial. Pulsul filiform necesită tonice cardiace.

PULSUL

Tahicardia – adică o frecvenţă a pulsului mai mare de 75/80 bătăi/minut, se întâlneşte şi în afecţiuni însoţite de febră, în hemoragii interne, în infecţii.

Bradicardia – sau scăderea pulsului, poate fi urmare a intoxicaţiilor, a stărilor de convalescenţă, cât şi a îngroşării pereţilor arteriali, în urma depunerilor de acizi graşi şi colesterol.

În privinţa pulsului oscilant, îl aflăm în extrasistole, atunci când undele de şoc se dublează, sau aproape se suprapun. În pulsul alternant, o undă slabă este contrată de una puternică – fapt ce poate duce la ruperea arterei sau în cazuri grave, a muşchiului inimii. Dacă undele pulsatile sunt haotice, vorbim de aritmie, iar dacă undele pulsatile sunt rapide şi neregulate, de tahiaritmie.

Nu vom uita să amintim de sincopă sau, cum se mai spune, de inima „slabă". Această afecţiune este provocată de funcţionarea defectuoasă a ritmului sistolă-diastolă-pauză, cât şi de defectele de umplere, de împingere a coloanei de sânge bogat în oxigen. Palpitaţiile pot fi pasagere, dar dacă devin persistente se impune consultul medical.

În privinţa sincopei, ea poate fi cauzată de un atac scurt de inimă, când centrii respiratori se opresc timp de una, două secunde, cât şi de pierderea cunoştinţei. Slăbiciunea, lipotimia, este dată de tulburări ale mişcărilor respiratorii şi/sau cardiace. Starea de cunoştinţă nu este pierdută decât în parte. Bolnavul slăbit poate relata simptomele. Şi emoţiile, durerile vii, persistente, sau starea de teamă a bolnavului faţă de actul medical, pot avea cauze cardiace.

Prin cele prezentate, subliniem faptul că nu există boli, ci bolnavi, fiecare cu specificul bolii lui. În cuprinsul actului medical, observaţia, anamneza, conduita, tratamentul îşi au rostul lor, iar bolnavul trebuie să deschidă cu încredere uşa medicului.

VALERIU MANTA

În numele eleganţei şi senzualităţii

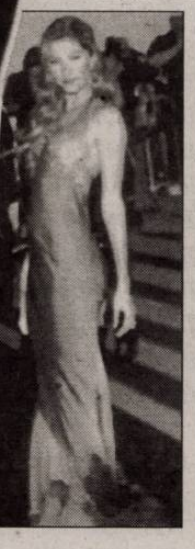

Chiar dacă razele calde ale soarelui ne mai răsfaţă şi în aceste zile de octombrie, creatorii de modă au stabilit demult ce vom purta în această iarnă. Au răsfoit cărţile de istorie, au privit sertarele secrete ale începutului secolului XX şi au redescoperit dantelele, bentiţele de catifea şi posmanteria. Au reabilitat perlele şi strasurile translucide, pregătindu-ne pentru o iarnă foarte preţioasă, plină de strălucire. Cu numeroase accente romantice, moda iernii impune şi bijuterii de mari dimensiuni, în stil baroc, purtate la baza gâtului sau decorând decolteele extrem de generoase, imaginate special pentru a scoate în evidenţă... colierele. Şi totul, în numele eleganţei şi al senzualităţii...

Reflecţii psihologice

Piedici în găsirea SUFLETULUI PERECHE

Se întâmplă adesea ca cea mai bună prietenă să vă plângă pe umăr, decepţionată de ruptura amoroasă trăită recent. Exact atunci când s-a ataşat mai puternic de cel care iniţial nu o interesa prea tare, irezistibilul seducător a părăsit-o... A cucerit-o cu forţa gentilităţii pentru ca apoi, atunci când începuse să aibă nevoie de el, să o părăsească. Ce constată psihologii? Ce sfaturi le dau subiecţilor aflaţi în dificultate? Prima constatare: dacă acest bărbat v-a sedus, iar apoi v-a abandonat, nu a făcut-o pentru că ar fi un mincinos. Nu trebuie să-l judecaţi greşit. Atitudinea sa se explică mai degrabă prin frica de a se angaja într-o relaţie de durată. Apoi, trebuie să ştiţi că răceala manifestată la începutul legăturii voastre, paradoxal, l-a atras foarte mult.

El a întrevăzut posibilitatea unei relaţii perfect adaptate nevoilor sale, cu raporturi punctuale în cadrul cărora să-şi poată păstra plaja de independenţă. Oricum, el nu se aştepta ca femeia glacială şi distantă să-şi clădească visuri de iubire. Rezultă clar că atitudinea dumneavoastră a condus la dezastrul sentimental. El v-a considerat o solitară, în vreme ce dumneavoastră aţi gândit că în sfârşit aţi descoperit sufletul pereche, alături de care veţi continua drumul vieţii. Atunci când v-aţi disimulat nevoile profunde, cuplul şi-a păstrat un oarecare echilibru. Precar însă, pentru că a fost construit nu obligatoriu pe minciuni, ci poate doar pe omisiuni. În felul acesta se poate explica fragilitatea sa. Partenerul se simte prins fără voia sa într-o relaţie pe care doar dumneavoastră o gândeaţi a fi de durată. Dacă sufletul dumneavoastră este sfâşiat de o asemenea situaţie, psihologii vă sugerează două posibilităţi: ori vă înarmaţi cu multă răbdare, fără a face presiuni afective, deoarece acest gen de bărbaţi acceptă greu rigorile unei relaţii de durată, ori îl uitaţi. După un timp de refacere psihică, îl puteţi aştepta şi contacta pe acela care are capacitatea să recepţioneze întreaga investiţie emoţională pe care i-o acordaţi.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Dosarele frumuseţii

Activitatea nocturnă a... celulelor

Dermatologii şi cercetătorii în cosmetică au opinii diferite privind utilitatea cremelor de noapte. Cosmetologii spun că aplicarea cremelor de noapte este obligatorie după vârsta de 25 de ani. După această vârstă activitatea celulară încetineşte iar stresul cotidian, la fel cu poluarea şi tutunul, determină o proastă circulaţie sangvină. Celulele epidermei se hrănesc în special noaptea, constată specialiştii, pielea pregătindu-şi armele necesare pentru a se apăra de toate elementele nocive.

De fapt, cremele de noapte au în primul rând rolul de a hidrata pielea şi, apoi, de a-i menţine fermitatea, prevenind apariţia nedoritelor riduri. Dacă între 25 şi 40 de ani folosirea cremelor de noapte poate fi facultativă, după această vârstă devine obligatorie. Cremele de noapte clasice pot asigura frumuseţea şi elasticitatea tenului. Din gama vastă a acestor creme trebuie alese cele ce conţin o doză convenabilă de retinol, element care are proprietatea de a lupta împotriva ridurilor. Cremele de noapte activează puternic procesul de reînnoire a celulelor, producând , din păcate, uneori şi înroşiri. Din acest motiv trebuie evitată aplicarea lor în timpul zilei, când pielea poate fi supusă agresiunilor (din partea razelor ultraviolete, a poluanţilor atmosferici sau a frigului). Mai mult, cercetătorii spun că în timpul somnului celulele epidermei se reînnoiesc de două-trei ori mai rapid, obiectivul esenţial fiind repararea degradărilor dobândite pe timpul zilei. Cronobiologii au demonstrat că vârful acestei activităţi celulare nocturne se situează între orele 3 şi 4. După ce v-am oferit argumentele ştiinţifice necesare, iată şi câteva sfaturi utile:

- Dacă observaţi tendinţa de a se umfla faţa în timpul somnului, este recomandabil să aerisiţi bine camera.
- Crema de noapte se aplică în catităţi mici.
- Evitaţi cinele copioase, care generează multe toxine.

Gastronomice

Pentru meniurile acestei săptămâni doamna Matilda Schuster-Tudoriu, din Cluj-Napoca, ne propune câteva reţete pe bază de carne de mânzat.

Piftie de mânzat

2 picioare posterioare, 1 moreov, 1/4 cap cu falcă, 300 g pulpă de mânzat, 2-3 căţei de usturoi, 1/2 lămâie, foi de dafin, piper, sare, 1 plic de gelatină.

Se spală bine picioarele, capul, falca, pulpa, apoi se pun într-o soluţie de apă cu oţet şi sare. Se lasă în apă câteva ore sau până a doua zi. Se scot din apa cu oţet, se spală din nou şi se pun la fiert cu morcovul. Se spumează mereu şi se fierbe la foc mic. Când carnea este fiartă, se adaugă foaia de dafin, boabe de piper, sare după gust. Se mai fierbe până ce carnea este moale. Se stinge focul şi se lasă să se răcorească adăugând usturoiul făcut mujdei. Se vântură cu un polonic şi se adaugă gelatina înmuiată. Se lasă să se răcească. Zeama se pune în boluri, în castroane, în farfurii adânci, după ce se trece prin strecurătoare. Se desface carnea de pe oase, se taie bucăţi nu prea mari şi se pun în zeama din castroane. Se taie morcovul cubuleţe şi feliile de lămâie care se aranjează în piftie. Se lasă să se închege. Se dau la rece. Cine doreşte, ca ornament, poate pune bucăţi de ou răscopt şi frunze de pătrunjel. Se serveşte tăiate pătrate mari. Se poate servi cu hrean sau muştar. (Hreanul se rade sau se dă prin maşina de tocat, se amestecă bine cu oţet de mere şi puţin zahăr.)

Muşchi de mânzat în sos de vin

1 kg muşchi de mânzat, 4-5 căţei de usturoi, cimbru, 1 pahar cu vin sau oţet de vin diluat, sare, piper, slănină.

Se pregăteşte muşchiul, se împănează cu slănină şi usturoi. Se pune într-o cratiţă ulei şi se lasă la foc până se albeşte. Se întoarce, se adaugă cimbru, vin şi sare, se dă la cuptor să fiarbă acoperit, la foc potrivit. Se toarnă peste muşchi, din când în când, apă caldă. Când muşchiul este gata, se scoate capacul şi se lasă să se rumenească. Se scoate, se taie felii şi se serveşte cu sosul lui şi cu legume sote.

Musaca de mânzat cu varză

600 g carne de mânzat, 2 cepe, 2 ouă, 1/2 pahar de suc de roşii, pătrunjel verde, 200 g unt sau ulei, 2 linguri cu smântână, o varză, pesmet.

Se curăţă varza, se spală şi se opăreşte în apă clocotită. Se scoate, se pune la scurs în sită. Se taie mărunt varza şi se căleşte în ulei. Carnea se toacă. Ceapa se taie mărunt şi se amestecă bine cu carnea. Se pune untul într-o cratiţă, se adaugă compoziţia de carne şi se lasă să fiarbă amestecând mereu până începe a se rumeni. Se dă deoparte, se amestecă oul bătut, pătrunjelul verde tocat, sare, piper. Se unge o cratiţă cu unt (untură), se aşază un strat de varză călită, peste ea se aşază carnea pregătită. Deasupra un strat de varză. Se toarnă sucul de roşii, se presară pesmet şi se dă la cuptor. Se serveşte cu smântână.

BUNA SPERANȚĂ

care a declanşat dorul de ducă

Poate că se vorbeşte prea puţin despre Bartolomeu Diaz şi poate că pe nedrept. Chiar dacă alţi aventurieri au fost ridicaţi la rang de staruri mediatice, cum am spune noi azi, e vorba despre Cristofor Columb sau Amerigo Vespucci, să nu uităm contribuţia la marile descoperiri ale sfârşitului veacului al XV-lea, a unor navigatori precum John Cabot sau Bartolomeu Diaz. Parcă mai mult ca oricine, Diaz mi se pare a fi aventurierul care a dat tonul marilor explorări geografice pe mare. Dorul de ducă al unui Columb sau Vespucci, şi chiar al lui Cabot, trebuie să se fi născut imediat după expediţia spre sudul Africii a lui Bartolomeu Diaz din 1487, moment în care acesta a descoperit şi notat pe hărţile vremii cel mai sudic punct al continentului, botezat de el „Capul Furtunilor" şi, mult mai inspirat, rebotezat de regele Portugaliei João al II-lea, Capul Bunei Speranţe. Tocmai această îndrăzneaţă aventură spre sudul planetei a fost cea care a arătat tuturor, umplându-i de stamină pe marii navigatori, că lungile expediţii pe mare sunt posibile. Şi dacă Diaz, îmboldit de regele său, a dorit să ajungă în Asia, locul prin care ajunsese Marco Polo traversând uscatul Asiei, călătorind spre est, ceea ce era o idee cât se poate de fezabilă, geniul celor pomeniţi mai înainte a constat că ei şi-au propus să ajungă în acelaşi loc traversând Atlanticul şi ţinând compasul spre vest. Această eroare practică a visului lor a dus însă la descoperirea celui de-al „patrulea continent" cum s-a zis atunci şi pe care noi îl cunoaştem azi sub numele de America. Dar nici ideea lui Bartolomeu Diaz nu era de lepădat în acel secol de ev mediu. Ocolind Africa, obiectivul era traversarea Oceanului Pacific şi ţinta, India şi China, putea fi atinsă. Poate că bulversarea produsă de descoperirea unui nou continent a fost cea care a aruncat oarecum în derizoriu, deşi nu e deloc meritat, ruta aleasă de Diaz. Un om mai puţin visător, dar temeinic şi hotărât. Să nu uităm că reuşita lui de la 1487 a deschis nu doar dorul de ducă al unora, ci şi, mult mai practic, drumul pe mare spre India. De altfel, pasiunea de a călători pe mare, a

avut-o din tinereţe. Tocmai împlinise 30 de ani când, în 1481, s-a hotărât să-l însoţească pe Diego de Azumbuja într-o expediţie spre Coasta de Aur. 16 ani mai târziu, şi la zece ani după ce atinsese cel mai sudic punct al Africii, Diaz renunţa la expediţiile pe cont propriu, dar nu şi la pasiunea spre aventură, şi astfel îl găsim în 1497 la bordul unei corăbii, însoţindu-l, din poziţie de subordonat, pe Vasco Da Gamă care preluase ideile, îndrăzneala şi descoperirile lui Diaz, şi pornea acolo unde acesta nu îndrăznise să se încumete: spre India, pe mare, prin est! Secolul se apropia de final, descoperirea „Indiilor" de peste Atlantic făcea valuri, toată lumea, bănuiesc, numai despre asta vorbea, aşa că e de înţeles de ce, după expediţia din sudul Africii din 1487 şi cea cu Gama din 1497, Diaz îşi abandonează instinctul şi visul de a deveni primul european care ajunge în Asia pe mare, şi se lasă şi el sedus de efervescenţa noilor descoperiri. Aşa că în ultimul an al secolului, era anul 1500, se îmbarcă într-o expediţie maritimă de data asta peste Atlantic, spre America, însoţindu-l pe Pedro Álvares Cabral care dorea din tot sufletul să vadă şi el cum arată „Noua Lume". Astfel, Diaz a participat la descoperirea Braziliei, dar din postură de „mâna a doua". Călătoria a fost cu ghinion pentru Diaz, pentru că avea să fie şi ultima oară când el vedea oceanul. La întoarcerea din Brazilia, pe nişte furtuni puternice, în timp ce încerca să ajungă la un loc drag lui, Capul Bunei Speranţe, a pierit împreună cu alţi marinari, înainte de a atinge uscatul. Poate cu gândul tocmai la acest nefericit deznodământ, un nepot al lui, Paulo Diaz de Novais, avea să devină un cunoscut colonizator al Africii în secolul următor, al XVI-lea.

GEORGE CUŞNARENCU

Un inamic IMPREVIZIBIL

Fulgerele constituie un fenomen natural spectaculos dar şi înspăimântător. Pot distruge oameni şi animale dar şi instalaţii sau case. Multă vreme au fost asociate puterilor divine. Şi au generat credinţe şi mituri. Credinţe care există şi azi în unele ţări (societăţi) cum ar fi de pildă Bolivia.

În evul mediu, în Franţa, pentru a îndepărta furtunile şi fulgerele, locuitorii satelor se adunau în timp ce se trăgeau clopotele. Un obicei la care s-a renunţat după ce Banjamin Franklin şi fizicienii francezi au demonstrat, în 1752, originea electrică a fulgerelor. În timp, au început să fie instalate paratrăsnete legate de pământ.

Locuitorii din mediul rural, mai ales, ştiu că fulgerele constituie un duşman extrem de periculos şi au încercat să-l evite, urmărindu-i comportamentul. Au înţeles, de pildă, că în timpul unei furtuni, nu trebuie să se adăpostească sub un copac, mai ales dacă e izolat şi înalt. Fulgerele sunt însă imprevizibile, putându-se descărca oriunde, chiar şi în câmp deschis.

Global, acestea fac numeroase victime, mai ales în natură şi la distanţă de mediile

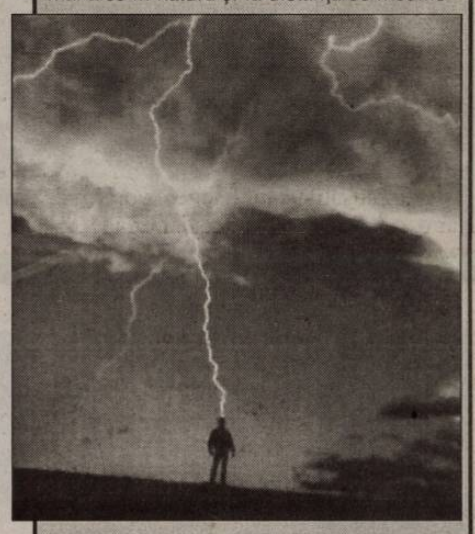

locuite. 10% din cei trăsniţi decedează, 70% din supravieţuitori vor avea însă sechele permanente. Când nu ucid, pot răni, afecta părţi ale corpului, sau pot avea consecinţe necunoscute asupra sănătăţii, uneori cu efect întârziat. Neurologii, ORL-iştii, oftalmologii, cardiologii, dermatologii intră în alertă în astfel de cazuri. Dar până intervin, timpul se poate scurge fatal pentru victimă. Unii specialişti consideră că totul depinde de momentul exact al impactului trăsnetului, în raport cu contracţiile inimii. Dacă loveşte în timp ce ventriculele se contractă, trăsnetul poate fi mortal. Când şocul nu e foarte puternic majoritatea victimelor supravieţuiesc, dar rămân cu sechele. Cea mai mare parte din curent trece prin suprafaţa corpului dar energia care îl traversează e suficient de mare ca să genereze perturbaţii cardiovasculare, eventual mortale.

Victimele pot prezenta arsuri cutanate profunde sau superficiale (obiectele metalice – ceas, monede etc. – supraîncălzite sau topite chiar, agravează aceste arsuri). Pot fi afectate inima, plămânii, intestinele, creierul, se pot declanşa hemoragii interne cu efecte fatale. Printre organele afectate se numără şi ochii. În aproximativ 70% din cazuri, la câteva ore sau zile după impact apar leziuni şi infecţii la nivel ocular. Uneori pot apărea după câteva luni sau un an. La asta se adaugă leziunile auditive, durerile în locurile traversate de curent, stresul post-traumatic, care se manifestă prin anxietate, tulburări de somn, stări depresive, tulburări de comportament etc.

DORIN MĂRAN

Paradisul sărăciei

A intrat şi în vocabularul nostru o sintagmă bizară: *paradisuri fiscale*. Dar poate exista o legătură reală între tărâmul divin şi cel în care guvernează instrumentul diavolului, banul? Desigur, cuvintele constituie o figură de stil, însă dincolo de ele se ascunde o realitate dramatică. Dacă vreţi, este vorba despre o expresie cinică a polarizării societăţii umane între stăpâni ai unor imperii economice (nu contează domeniul de activitate şi modul de a face bani, important e ca beneficiile să sporească permanent!) şi de cealaltă parte o mulţime imensă, miliarde de oameni obligaţi să-şi vândă inteligenţa şi energia fizică pentru a putea vieţui. Iar între cele două „tabere", au fost inventate atelierele de spălare a banilor numite *paradisuri fiscale*.

*

Sfânta Scriptură ne înştiinţează că Dumnezeu a creat o grădină la răsărit de Eden şi în ea l-a pus pe om. Care se ştie cum a căzut în păcat şi a fost alungat din tărâmul binecuvântat. Într-o nouă versiune istorică, băncile expropriază Paradisul şi instalează o regulă unică: libertatea de a cumpăra şi de a vinde, fără restricţii. Beneficii cu orice preţ! Fenomenul, cvasi-necunoscut de opinia publică, are dimensiuni halucinante: cu numai 1% din sumele care circulă anual prin paradisurile fiscale, s-ar putea satisface necesarul de alimentaţie şi de sănătate al întregii omeniri. Dovadă certă că este perfect posibil să existe şi o lume aşa-zis sănătoasă, lipsită de problemele grave care o afectează în prezent.

Că nu e o utopie o demonstrează cifrele. Paradisurile fiscale adună nu mai puţin de 20% din banii omenirii. Adică peste 5 bilioane de dolari (5 milioane de milioane). Totodată, aici se află sediile a peste un milion de societăţi şi de companii, în marea lor majoritate reprezentate de câte un mic birou. Existenţa lor se justifică însă, de obicei, prin uşurinţa manevrării capitalurilor. În acelaşi timp, mai mult de 50 de paradisuri fiscale din lume garantează spălarea banilor proveniţi din activităţile crimei organizate. Operaţiune imposibilă fără concursul şi complicitatea unei bune părţi a sistemului financiar legal. De aceea, lejeritatea cu care statele condamnă terorismul şi crima organizată se converteşte în neutralitate şi în tăcere ipocrită, ori de câte ori se vorbeşte despre paradisurile fiscale. Dar banii nu sunt deloc „neutri", ei venind în bănci, deseori, murdari de sânge şi încărcaţi de sărăcia împinsă la extreme.

Piaţa paradisurilor fiscale ale capitalurilor financiare mondiale se regăseşte astăzi sub „patronajul" Elveţiei, în proporţie de 27% şi reprezintă o paradigmă a societăţii dezvoltate. Aparent, această albire de bani înseamnă doar câteva „mere putrede" ale bursei. Numai că sunt acele mere care răspândesc putreziciunea în întregul sistem. Ele neagă, practic, orice ideal democratic şi orice etică a oportunităţilor democratice. Banii respectivi evită impozitele statului de unde provin şi constituie o pierdere pentru dezvoltarea socială, care îi afectează pe toţi cetăţenii. Paradisurile fiscale contribuie la sărăcirea ţărilor slab dezvoltate şi le oferă corupţilor condiţii pentru deturnări de fonduri publice şi pentru perceperea de comisioane ilegale. Mai rău, banii spălaţi prin reţele mafiote sunt investiţi de aceiaşi indivizi în datoriile externe ale ţărilor de proveniență, astfel organizaţiile criminale controlând o parte foarte importantă din datoria oficială.

Un proces pervers a fost pus în funcţiune, accentuându-se impactul delictului organizat asupra economiilor ţărilor sărace. Întrebarea firească ce se naşte aici este de ce sunt permise asemenea infracţiuni majore, câtă vreme ele sunt bine cunoscute. Răspunsul – de-a dreptul şocant – a fost identificat de unii analişti în afirmaţia seacă a fostului premier britanic Margareth Thatcher: „Nu există alternativă la mondializarea neoliberală!" Dar chiar aşa să fie? Faptul că se permit incredibilele evaziuni arată clar că marile entităţi financiare se aleg şi ele de aici cu comisioane uriaşe. „Gulerele albe" bagă în buzunare aproape o treime din banii spălaţi, motiv suficient de solid ca delictul să fie urmărit, dar să rămână nesancţionat. Iar conspiraţia globalizată a tăcerii asupra acestui subiect vital adună în jur o mulţime de alţi complici ai sistemului injust. Chiar dacă foamea şi bolile fac ravagii din ce în ce mai mult, pe întreaga planetă.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Să vorbim corect!

Petiţie

„A înaintat câteva *petiţii scrise* către conducerea unităţii, dar n-a primit nici un răspuns". Alteori, persoane care caută o exprimare mai poetică apelează la termeni populari, uşor arhaici, vorbind despre *„o jalbă scrisă"*.

În dreptul substantivului *„petiţie"* găsim în dicţionar explicaţia „Expunere scrisă adresată de o persoană sau de un grup de persoane unei instituţii, unei organizaţii, unei autorităţi, în care se formulează o cerere, o revendicare, un punct de vedere etc."

În acelaşi timp substantivul *„jalbă"* este definit ca *„Plângere, reclamaţie,* (făcută în scris)."

Aşadar, *„jalba"* şi *„petiţia"* reprezintă plângeri, revendicări, care nu sunt făcute decât în scris. Pleonasmul, frecvent întâlnit în vorbirea curentă, apare din dorinţa vorbitorului de a intensifica sensul, dar trebuie evitat. *(I.S.)*

BAZAR BIZAR

Jungla care vindecă

Femeile tribului amazonian Yanomami (statul brazilian Roraima) sunt cele mai faimoase „farmaciste" din lume, care n-au auzit de antinevralgic, dar nici că le pasă. Transmise din generaţie în generaţie, secretele anumitor plante şi animale sunt uluitoare pentru exploratorii care au marea şansă să

intre în posesia vreunei fierturi sau „alifii" preparate de membrele comunităţii Yanomami şi cu care bărbaţii fac periodic troc. O tradiţie a acestei etnii spune că locul unde se simte o durere este indiciul pentru frunzele sau rădăcinile unei plante (spontane, evident), iar „tocătura" unor vietăţi (în special păianjeni), combinată cu niscaiva „crème" din venin de şarpe sau scorpion tămăduieşte orice fel de rană. Farmacistele junglei colindă dis-de-dimineaţă paradisul amazonian, după un itinerariu tipărit doar în memorie, căci multe dintre plantele tainice se deschid doar câteva minute, când se crapă de ziuă. Prin analiza remediilor lor misterioase, s-au putut fabrica multe medicamente contra cancerului de piele, pentru prevenirea unor boli cardio-vasculare şi ale aparatului respirator. De la civilizaţia de dincolo de junglă, tribul Yanomami nu râvneşte decât la obiecte de uz casnic, întrucât el promovează nonviolenţa.

Unde este principele Jacques Chirac?

Principatul Andorra, „paraşutat" cu discreţie în munţii Pirinei, la graniţa dintre Spania şi Franţa, are o populaţie care încape în tribunele unui stadion cu 70 de mii de locuri. Pe cât este de liliputan, pe atât este de doldora de ciudăţenii. Andorra, deşi este principat cu regim parlamentar, nu are la şefie un principe regal. Contribuţia franco-spaniolă (catalană în primul rând) la existenţa sa face să fie condus de doi co-principi (un civil şi un eclesiast). Actualmente, aceştia sunt Jacques Chirac (sau oricine ar fi preşedinte în Franţa) şi co-principele episcopal Joan Enric Vives Sicilia. Prezenţa unui înalt cleric în calitate de lider se explică atât prin istoria de peste mileniu, dar mai ales datorită faptului că Andorra este, în fapt, o comuniune de şapte... parohii! Capitala este La Vella (în parohia omonimă) – vezi foto –, unde se află şi un centru bancar cu „taxe paradisiace". O altă bizarerie a Andorrei este faptul că majoritarii sunt minoritari. Aici trăiesc numai 33 la sută andorrezi get-beget, restul fiind spa-

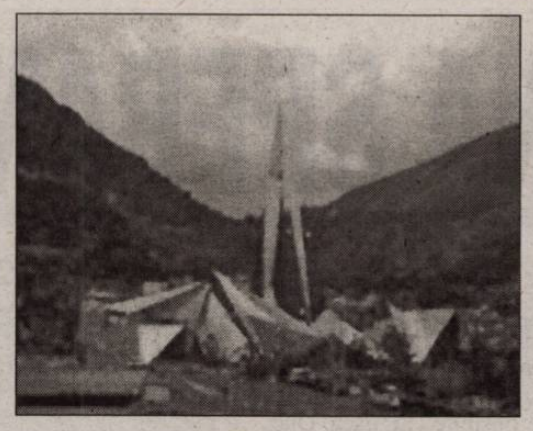

nioli (43 la sută), portughezi (11 la sută), francezi (7 la sută) etc. Înălţimea medie a muntoasei Andorra este două mii de metri. Bizareria acestui stat merge până acolo încât, la 70 de mii de locuitori, există şi o mişcare secesionistă (cu sediul la Pas de la Casa)! Numele de Andorra provine de la un termen navarez (andurrial) care înseamnă „Ţara acoperită de tufişuri".

Hristo Stoicikov, umăr la umăr cu Maica Teresa

Antrenorul echipei de fotbal a Bulgariei, Hristo Stoicikov ne-a dat cam cu tifla când a venit să joace contra României, într-un stil incredibil de jenant pentru un oficial. Pe ce se baza aroganţa „domnului" Stoicikov? O amplă anchetă intitulată „Cei mai influenţi europeni din toate timpurile", realizată de specialişti în istorie, politică, ştiinţă, artă şi cultură, ştiinţe sociale şi sport, a avut drept rezultat o „colecţie" ilustră de o sută de personalităţi de pe Vechiul continent. Evident, nu este un clasament ci o enumerare alfabetică. Dintre români, îi întâlnim pe Henri Coandă şi Nicolae Paulescu. Nici din această onorabilă anchetă nu puteau lipsi surprizele.

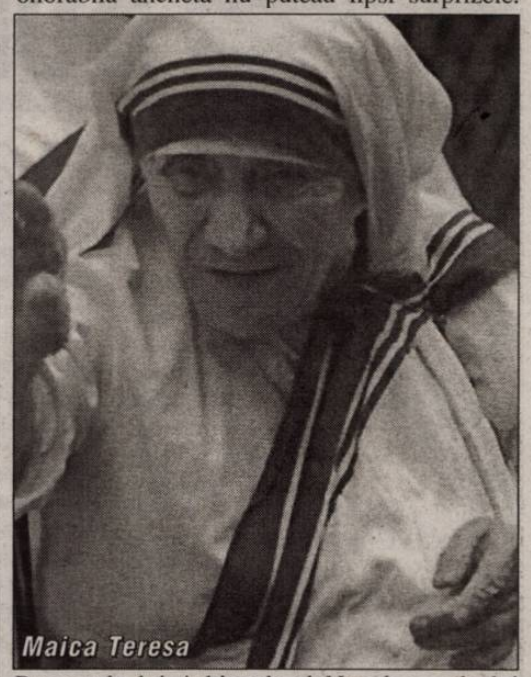
Maica Teresa

Prezenţele lui Arhimede şi Napoleon, ale lui Beethoven şi Chaplin, ale lui Copernic şi Darwin sunt lesne de înţeles, dar mie personal mi s-a părut ciudat că apar Karl Marx şi Lenin, dar nu apare Stalin, că apare F. Mitterand dar nu şi generalul de Gaulle, că apare Andrei Saharov dar nu şi Soljeniţîn, că apare Columb, dar nu şi Magellan, că apare Caravaggio dar nu şi Rubens, că apare Jean Calvin, dar nu şi Martin Luther (în privinţa cultului protestant), că apare Homer, dar nu apare Shakespeare etc. Hodoronc-tronc, printre alţi reprezentanţi ai mişcării sportive se iţeşte Hristo Stoicikov (mare fotbalist în urmă cu un deceniu) lângă Maica Teresa, laureată a Premiului Nobel pentru Pace. Alăturarea este alfabetică, dar bulgarul faţă de neamţul Beckenbauer sau francezul Platini este ca jucătorul Surdu (CFR Cluj; no offense!) faţă de jucătorul Mutu...

Femeia rococo

Între zâmbetul şăgalnic al Madamei de Pompadour şi încruntarea dojenitoare a iluministului Denis Diderot, François Boucher (1703-1770) a ales fără ezitare erotismul dulce-îmbietor, fie el mitologic, bucolic sau de alcov nobiliar. Boucher este, aş putea spune, inventatorul femeii-rococo. Delicată şi plinuţă, departe de a fi planturoasă, femeia acestui francez ultrasensibil este urmaşa personajelor feminine ale lui Rubens, care ne sfidau cu rotunjimile lor voluptoase. Dar femeia lui Boucher trage mai puţin la cântar, este mai molcomă în atitudinile sale şi la fel de indiferentă faţă de indiscreţi, căci se simte zeiţă.

Născut la Paris şi având un tată artist-decorator (ceea ce va practica şi fiul său, mai mult ca pe un hobby), François Boucher a avut o ascensiune profesională uluitoare, primind la numai douăzeci de ani „Marele Premiu al Romei" – fără să fi avut studii de specialitate –, iar la douăzeci şi opt de ani intră definitiv în elita artistică, fiind acceptat în Academia regală de artă. Ulterior, el a fost numit chiar rector al Academiei, simultan având şi funcţia de conducător al fabricii regale de goblenuri. Apogeul recunoaşterii oficiale a geniului său artistic îl dobândeşte la 63 de ani, când devine prim-pictor al regelui (1765). Unii spun că această înaltă consideraţie se datorează amiciţiei strânse dintre artist şi Madame de Pompadour, considerată pe atunci prim-concubină a lui Ludovic XV. Însă critica îl vedea, încă din timpul vieţii, drept marele maestru al stilului rococo – stil care se confundă cu opţiunile artistice ale celebrei favorite regale.

Odalisca blondă (Marie-Louise O'Murphy)

Evitând cu obstinaţie temele religioase, Boucher caută liniştea sufletească în toate scenele sale, iar femeia este cea care are menirea de a asigura plăcerea de a trăi. Nudurile sale aduc în faţa privitorilor tinere care-şi etalează cu dezinvoltură nurii, parcă dorind să demonstreze pretendenţilor că reprezintă femeia pregătită din toate punctele de vedere pentru maternitate. Aidoma femeii lui Rubens, ele sunt doar vag ademenitoare, iar expresia feţei şi limbajul corpului nu ne pun în faţa unor aventuriere cu nuanţe de aşa cum vom găsi mai târziu la impresioniştii francezi. Însă moralişti contemporani, cu un cuvânt greu în epocă – printre care şi Diderot – au ajuns să-l acuze de „apologia prostituatei de lux", considerând unele pânze drept licenţioase. Mai mult, unii detractori s-au pretat să-l pună la zid pentru „prostituarea artistică a propriei neveste". Pudinbonzii aveau două argumente. În primul rând, se ştia că îşi folosea fermecătoarea soţie drept model. Apoi, Boucher, adept al mitului odaliscei, a realizat două variante ale aceleaşi teme pline de voluptate: „Odalisca blondă"

Venus şi amor

Leda şi lebăda

şi „Odalisca brunetă". Oare de ce? Detractorii spuneau că blonda este Marie-Louise O'Murphy, iar bruneta este chiar nevasta maestrului. Şi cum alte diferenţe notabile nu sunt, aruncătorii de noroi afirmau că Boucher şi-ar fi împins propria femei spre metehne de odaliscă, evident la

Diana la baie

Odalisca brunetă (probabil soţia pictorului)

Curtea regelui... A fost prea important şi talentat acest genial pictor pentru ca să nu apară pigmei zgomotoşi în jur, la fel cum firimitura de pâine inventează gândaci. Căci atât de apreciat a fost Boucher în epocă, încât picturile sale de o delicateţe diafană au decorat porţelanuri şi tapiserii de mare preţ în Franţa şi aiurea... Iertat să-mi fie, dar între „Domnişoarele din Avignon" şi domnişoarele rococo le prefer pe ultimele, deşi mult mai multă lume a auzit de Picasso decât de François Boucher.

Pagină realizată de PAUL IOAN

Știați că...

◆ *...denumirea de Munții Carpați vine de la tribul*

carpilor? Aceștia erau cei mai puternici dintre dacii liberi, aflați în afara Imperiului Roman.

◆ *...prin „ceatal" se înțelege locul unde un râu se desparte în două sau mai multe brațe? Se mai numește bifurcație sau difluență.*

◆ *...„tuatara" este o șopârlă care trăiește în Noua*

Zeelandă? Are trei ochi: doi laterali și unul în frunte.

◆ *...cea mai veche consemnare scrisă a unei eclipse totale de Soare s-a înregistrat în anul 213 î.Ch.? Aparține astronomilor regali Hi și Ho din China.*

◆ *...muntele Fuji-Yama din Japonia este considerat de șintoiști un munte sa-*

cru? Numele său înseamnă „muntele fără seamăn".

◆ *...prima hartă a Țării Românești a fost tipărită în jurul anului 1700 în limba greacă la Padova în Italia? Autorul ei a fost Constantin Cantacuzino (c. 1650-1716) stolnic, diplomat, istoric și geograf.*

◆ *...prima așezare din Australia a fost orașul Sydney, fondat la 26 ianuarie 1788 în jurul golfului Botany*

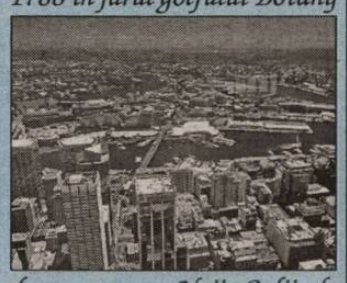

de pe coasta Noii Galii de Sud? Ziua de 26 ianuarie a devenit ziua națională a Australiei.

Știați că...

Catacombele romane

Intrarea în catacomba Callistus

Cu mai bine de un veac și jumătate în urmă, în 1849, arheologul italian G.B. De Rossi a făcut o descoperire de o importanță copleșitoare pentru lumea creștină. În apropierea zidurilor Romei, în afara orașului, a găsit o rețea de catacombe, un cimitir subteran, în care își dormeau odihna veșnică primii creștini ai Imperiului, printre care și primii papi ai Bisericii. Descoperirea l-a emoționat profund pe Pius al IX-lea, papă în momentul respectiv, care s-a grăbit să vadă catacomba cu mormintele strămoșilor săi.

Catacomba Priscilla

Arheologul făcea de mulți ani cercetări, după ce, lângă Via Appia, găsise o capelă creștină în care a văzut o lespede care păstra doar o jumătate de inscripție. Surse literare menționau că în zonă se găsea catacomba Sfântului Callistus, care nu fusese încă descoperită. De Rossi a continuat săpăturile și rezultatul a fost de-a dreptul spectaculos. El a găsit un labirint de coridoare în care era nu doar jumătatea de lespede de căutată ci și nișa cu mormintele papilor.

Acesta reprezintă o parte din catacombele săpate în secolul al III-lea, numite Saint Callistus. Catacombele serveau ca locuri de întâlnire ale creștinilor până în secolul al IV-lea, când religia a fost oficial recunoscută. Erau galerii care se întretăiau, adesea săpate pe mai multe nivele, ducând către încăperi speciale. Cu toate că asemenea complexe mortuare au fost găsite și în Malta sau Asia Mică, cele mai cunoscute rămân cele din Roma, săpate în apropierea drumurilor, în afara zidurilor, deoarece înmormântările în oraș erau interzise de lege.

Cu toate că în timpul lui Nero (54-68) se declanșaseră persecuțiile împotriva creștinilor, ei continuau să se întâlnească în catacombele care erau considerate, chiar și de romani, locuri sacre și deci nu erau jefuite sau distruse decât extrem de rar.

Lângă Via Appia există o serie de asemenea catacombe, cele mai cunoscute fiind cele numite după sfinții înmormântați aici: Callistus, Sebastian și Domitilla. Toate sunt alcătuite din coridoare înguste de-a lungul cărora sunt aliniate rânduri de nișe numite „loculi" în care se află rămășițele pământești ale creștinilor din primele veacuri de după Hristos, învelite în giulgiuri sau acoperite cu o crustă de var. În capetele acestor coridoare se găseau cavouri de mărimi impresionante, adăpostind morți ai aceleiași familii. Pereții erau împodobiți cu simboluri sacre precum ancora sau peștele și cu fresce cu subiect biblic, motivele preferate fiind învierea lui Lazăr sau imaginea lui Iisus păstor.

Catacomba Callistus

Înmormântările erau considerate de primii creștini o datorie sacră și de aceea o parte importantă din sumele colectate de comunități era folosită pentru înmormântarea celor săraci pentru că toți trebuiau îngropați după legea lor.

Credincioșii se întâlneau în aceste locuri pentru rugăciuni, pentru comemorări, pentru împărtășanie.

Catacombele erau săpate de muncitori profesioniști numiți fossores și erau executate în tuful vulcanic, adeseori pe terenurile unor latifundiari convertiți și ei la creștinism. În secolul al V-lea s-a renunțat la construirea lor, iar acestea au fost jefuite în timpul invaziilor goților și longobarzilor în anii 537 și 755. De teama profanărilor în secolele VIII-IX moaștele sfinților, martirilor și papilor au fost mutate de autoritățile eclesiastice în bisericile din oraș.

Evul Mediu a așternut uitarea peste aceste catacombe dar secolul al XIX-lea le-a readus în atenția oamenilor care de atunci și până în zilele noastre vin aici să se pătrundă de atmosfera cu adevărat sacră.

Casă din Pașcani

Această casă din Pașcani, ușor transformată în urma unor restaurări, a fost construită în a doua jumătate a secolului al XVII-lea. A aparținut lui Cantacuzino-Pașcanu și a fost concepută ca un loc de odihnă și de taifas.

Poarta Brandenburg

Poarta Brandenburg din Berlin a fost simbolul separării Germaniei, devenind ulterior simbolul reunificării țării. A fost construită între 1788-1791 de arhitectul Gotthard Langhaus. Cvadriga de deasupra, purtând-o pe zeița Victoriei, a fost concepută de Gottfried Schadow în 1793.

Simboluri ale umanității

Puntea

În cele mai multe credințe puntea, ca și podul, reprezintă calea de trecere între lumea noastră și cea de dincolo. Într-un anume fel puntea – ca simbol – înlocuiește luntrea lui Charon care trecea sufletele celor morți peste apa Aberonului.

În mitologia nordică puntea se cutremură dacă trece pe ea un om care încă nu a murit și este vegheată de un paznic sever care suflă din corn la apropierea unui dușman. Întotdeauna construcția unui pod a fost privită ca o treabă extrem de serioasă. În același timp sensul podului era profund simbolic – o legătură între două puncte ale vieții – și de aceea impunea uneori jertfe. În Roma antică vestalele aruncau în apă păpuși de paie atunci când începea construcția, dar există și legende de mai noi care evocă jertfe omenești, cum sunt cele privitoare la Podul Londrei.

Tot poduri între două lumi sunt considerate Curcubeul și Calea Laptelui, iar în Islam, pentru a ajunge în ceruri, sufletele trec pe un pod îngust ca tăișul unei săbii de pe care necredincioșii se prăvălesc în adânc. La fel de îngust este podul din credințele chinezești, pod pe care îl pot trece doar cei credincioși, ceilalți prăbușindu-se într-un lac de puroi. Există aici chiar un zeu al podurilor de peste râuri păzindu-le de demonii aducători de boli. În credințele zoroastrice podul de trecere în lumea de dincolo este îngust cât un fir de păr de pe care păcătoșii cad în Infern.

În heraldică podurile apar în stemele multor orașe sublinindu-se astfel importanța lor simbolică.

Pagină realizată de
IRINA STOICA

În mitologia tracă, muzicianul și poetul Orfeu, asociat tenebrelor și luminii, este obiectul unui cult major, rezervat doar celor inițiați.

Religia solară a lui Orfeu

Data sosirii tracilor pe scena lumii rămâne un subiect de dispută pentru istorici. Unii dintre aceștia apreciază că tracii au apărut în regiunea carpato-balcanică prin anii 5000 î.Ch. Alți istorici sunt de părere că această populație ar fi venit din stepele ucrainiene așezându-se în Balcani cu 2000 de ani î.Ch. Un lucru e cert: începând cu secolul VIII î.Ch., tracii au ocupat un teritoriu vast pe teritoriile Bulgariei, României, Ucrainei (de azi) și pe litoralul sudic al Mării Egee. În secolul al V-lea î.Ch. suveranul Odrysses fondează primul mare regat trac. Un popor barbar, care a lăsat în urmă mărturii uluitoare despre cultul aurului și, din păcate, foarte puține, despre viața sa spirituală.

Religiile și miturile tracilor sunt (relativ) cunoscute. Dacă ar fi să se dea crezare autorilor vechi, divinitatea majoră a panteonului trac ar fi Marea Zeiță-Mamă. Cea care a dat naștere Soarelui (asimilat focului), lui Apollo și Dionysos. Cunoscută și sub numele de Cybela sau Bendis, această divinitate personifică Universul, substanța primordială a lumii. În scrierile lui Herodot tracii apăreau ca un popor care îi venera și pe Ares, zeul Războiului, și pe Artemis, zeița-vânătorii. Unul dintre cele mai importante ritualuri practicate de traci ar fi fost cultul orfic. O religie a misterelor legată de eroul Orfeu, fiul regelui trac Oeagros și al muzei Calliope, a cărui figură apare prin mileniul II î.Ch. în contextul credințelor comune din bazinul mediteranean. Într-o versiune mitică se spune că poetul și muzicianul Orfeu ar fi fost ucis și dezmembrat de către bacantele trace, preotese ale lui Dionysos. Un destin care amintește în mod ciudat de cel al zeului egiptean Osisris. În mitologia tracă, figura lui Orfeu reflectă două aspecte antagonice. De-o parte, tenebrele „guvernate" de Dionysos, de cealaltă parte, revelația, „regizată" de Apollo-Helios. În această concepție, „zeul moare pentru a renaște", marcând ciclurile celeste, terestre și umane ale morții și ale renașterii. Riturile orfice, rezervate inițiaților, aveau drept scop, continuarea anuală a ciclului anotimpurilor.

Prin intermediul lui Orfeu (un mediator între oameni și divinități) riturile se adresează în final lui Dionysos. Orfeu e, în cultul inițiaților, considerat stăpânul Cunoașterii și al Imortalității. Pentru a-și asigura viața veșnică, tracii reproduceau un ritual de dezmembrare în timpul funeraliilor. O practică atestată de descoperirea mai multor schelete și ofrande fragmentate aflate într-un mare număr de morminte.

În Grecia, orfismul se va transforma în doctrină filosofică în timp ce în Tracia și în alte societăți din sud-estul Europei se va menține în tradiția folclorică până în perioada apariției creștinismului, după ce Tracia devine provincie romană.

DORIN MĂRAN

Splendorile naturii

Interfluviul Târnava Mare – Olt

Este cel mai larg interfluviu, (peste 50 km), cel mai înalt (peste 750 m în partea estică ce aparține Piemontului Odorhei, cu vârfuri ce trec și de 600 m chiar în marginea vestică) și cel mai complex prin direcțiile și adâncimea fragmentării, prin câțiva kilometri care desfac poala piemontului într-o serie de podișuri. Fundurile actuale ale văilor largi și mlăștinoase care apar pe Cohalmul sau Artibaciul superior și în general, pe mai toate văile regiunii, povârnișurile cu alunecări, ori supuse eroziunii torențiale, cuestele datorite structurii în domuri de pe văile Saeșului ori Soardului sau apariția la zi a tufurilor dacitice (pe dreapta Homorodului Mare), rămân frumoase locuri și, de-a unicitate sigură. Culoarul pe care-l urmează șoseaua dintre Rupea și Vânători (pe Târnava Mare), peste șaua de 643 m de la Fișier, desparte acest podiș, pe care l-am numi Podișul deluros al Sighișoarei, în două sectoare: unul vestic, Podișul Burghiului și unul estic, culmea Beii. Cam atât despre această zonă deosebit de plină de surprize.

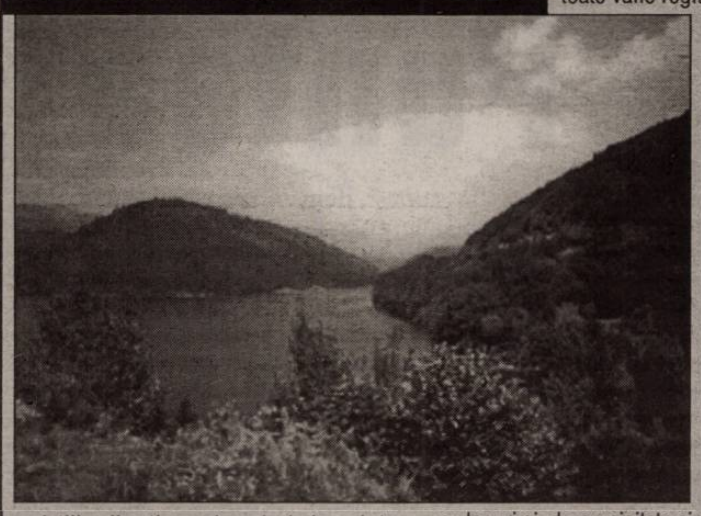

variațiile climatice, prin peisaj și mod de utlizare a terenului. În sectorul lui piemontan, din estul culoarului înalt Sighișoara – Hălmagi, unde vârfurile sub 700 m se întâlnesc doar în apropierea văilor periferice, Târnava Mare, Saeș, Artibaciu, Cohalmul, este adânc tăiat de văi cu fundul larg și bazinele superioare dezvoltate, mai ales către Târnava Mare. Această platformă urcă, de la peste 500 – 550 m în jos de Mediaș la peste 700 și chiar peste 800 m în poala Piemontului Odorheiului. Ea este însă puternic ramificată printre văile transversale – cele mai importante ale regiunii (Saeș, Soard, Archita etc.), pe care le urmăresc, etajate, celelalte suprafețe de netezire deosebite așa cum le descrie M. David în Podișul Târnavelor. În lungul acestor niveluri, racordate peste curmături și șei – care, aici, depășesc 600 m – se schițează culoare înalte, largi de

IOANA PROCA FLORIA

Amprente ale spiritualității

Mănăstirea Cârnu

Considerată ca fiind cel mai vechi monument bisericesc din județul Buzău, mănăstirea Cârnu are hramul „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil". Așezată într-un decor pitoresc, este ctitoria Doamnei Chiajna, văduva lui Mircea Ciobanul (1545-1552; 1553-1554; 1558-1559), motiv pentru care era cunoscută și sub numele Mirceoaia. Biserica, zidită probabil pe locul unui mai vechi schit de lemn, a fost ridicată după moartea soțului ei, când Doamna preluase frâiele puterii, în timpul domniei fiului ei, Petru cel Tânăr. Totodată între 1559-1568 aici au fost construite și alte clădiri, anexe necesare funcționării corecte a locașului: chilii, bucătărie, trapeză, arhondarie. Moșia din jur și așezământul sunt cedate ulterior unor boieri cu ranguri înalte și de aceea, conform preferințelor acestora, locașul este inițial închinat Mănăstirii Căldărușani, apoi Mănăstirii Bradu, revenind în cele din urmă Căldărușanilor cum fusese și pe vremea lui Matei Basarab. Devenind mănăstire domnească, are o situație înfloritoare până în 1864, la secularizarea averilor mănăstirești. Inițial, datorită faptului că în zonă existau mai multe schituri și mănăstiri, aici se aflau numai 12 călugări, după numărul Apostolilor.

În 1774 însă, mănăstirea primește vizita lui Paisie Veliciovski din Kiev, una dintre cele reprezentative figuri creștine din secolul al XVIII-lea, un adevărat sfânt, bucurându-se de o apreciere deosebită printre tinerii pe care îi îndemna spre o viață spirituală fără păcat. Acest curent, numit paisian face ca numărul monahilor de la Cârnu să crească la 25, ajungând în 1863 la 40, care însă, după secularizare, părăsesc locașul.

În timpul lui Matei Basarab, în 1643, se fac serioase reparații bisericii, ocazie cu care este repictată. Acest lucru conferă și domnitorului calitatea de ctitor. Când în timpul lui Tudor Vladimirescu, urmare a luptelor dintre turci și eteriști, se pierd clădirile anexe, biserica scapă ca prin minune. În 1822 se fac importante reparații și restaurări iar în 1847 sunt refăcute porțiuni din pictură. Până în 1863 sunt refăcute și clădirile anexe, cărora li se adaugă un grajd pentru vite, un pătul de porumb și un hambar. După ce călugării părăsesc mănăstirea, clădirile se degradează iar satul le vinde unor cetățeni din București, care jefuiesc biserica de podoabe. Cărțile rămase sunt predate parohiei Tega și, ulterior, așezământul intră în posesia episcopiei Buzăului. Cu acest prilej se fac unele lucrări de întreținere, se reface acoperișul și biserica este salvată de la distrugere de angajarea unui paznic plătit, căruia i se construiește o casă.

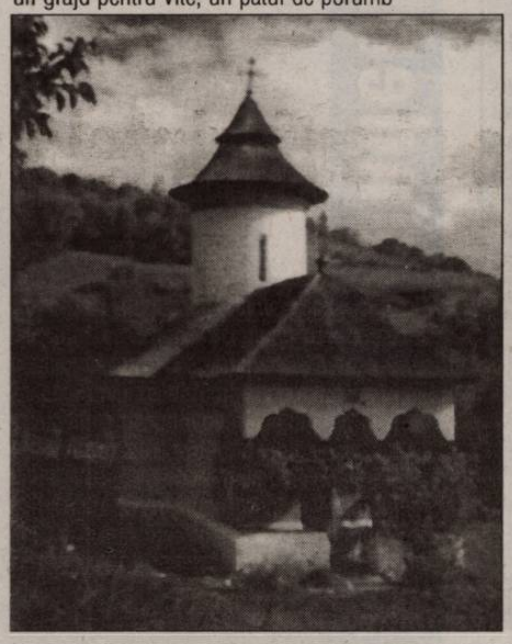

Biserica este construită în plan trilobat, cu încăperile clasice: altar, naos, pronaos, pridvor cu tavan din șipci tencuite, pardoseală din piatră, și acoperiș de șindrilă. Pridvorul este susținut de șase stâlpi de lemn și de aici se intră în pronaos printr-o ușă de lemn. Pronaosul este despărțit de naos printr-o deschidere în centrul zidului, absidele laterale ale naosului sunt în arc aplatizat, pereții sunt străpunși de ferestre și turla are un tambur cilindric, terminat cu o calotă sferică, de asemenea luminată de patru ferestre. Catapeteasma este din lemn sculptat, pictura din secolul al XIX-lea a necesitat serioase restaurări dar în exterior s-au făcut reparațiile necesare, locașul, fiind zugrăvit în alb.

După 1989 au fost aduse aici câteva maici care însă în 1992 au părăsit așezământul devenit mănăstire de călugări, prin ale căror eforturi se speră să se redea mănăstirii strălucirea de altădată.

IRINA STOICA

Pompierii şi... pisica

Jeffrey Cullen, un locuitor în vârstă de 58 de ani din Mohave, Arizona a solicitat ajutorul pompierilor din localitate pretinzând că în curtea lui a izbucnit un incendiu, mai exact un arbore a luat foc. Imediat o echipă de trei oameni s-a prezentat la faţa locului, urmând să mai sosească şi alţii dacă va fi nevoie.

Spre uimirea pompierilor în curte nu exista nici măcar o scânteie şi Cullen le-a explicat că i-a chemat ca să-i dea jos pisica speriată, care se căţărase în pom şi nu mai putea coborî. Omul a ţinut să adauge că, dacă ar fi spus care este motivul real al solicitării, membrii echipajului nici nu s-ar fi gândit să se deplaseze. Un pompier l-a sfătuit să apeleze la servicii competente, sau să aştepte până când pisica va flămânzi şi va veni jos singură.

Se pare că remarca nu a fost chiar pe placul lui Cullen deoarece a dispărut pentru câteva clipe în casă, de unde s-a întors cu un pistol şi a început să tragă în pompierii lângă care se afla şi un băiat de 12 ani, din vecini, venit să privească. Arestat, Cullen este obligat acum să răspundă la mai multe capete de acuzare. *(I.S.)*

Nepoţica, trimisă la bunici prin poştă!

Nu ştim la alţii cum o fi, dar la americani, când vine vorba de servicii poştale, merită să-ţi scoţi pălăria (la noi, probabil, dai cu ea de pământ!). Căci yankeii au o atât de mare încredere în Poşta lor încât nu pridideşc să-i încredinţeze obiecte, lucruri şi chiar şi fiinţe nepreţuite! Şi remarcând un recent studiu întocmit de publicaţia „National Enquirer", privitor la ce mai tranzitează teritoriul Statelor Unite, în afara drogurilor columbiene şi a Kalashikovurilor ruseşti, citim şi ne minunăm. Deşi o mulţime de lucruri sunt considerate a avea un grad crescut de periculozitate şi sunt în consecinţă exceptate de la tranzitul poştal, altele, de-a dreptul bizare, sunt acceptate! Cum ar fi, de pildă stupii cu albine, colonii de cobai, cenuşa unui om incinerat (spre a fi readusă în cimitirul din oraşelul său natal), şerpi vii, coarne de cerbi (care nu au mai încăput în portbagajul maşinii vânătorului şi au fost trimise acasă prin poştă!), o gogoaşă necoaptă (adresată unui ziar din Michigan, cu dedicaţia „Este mai bună decât gogoşile pe care le vindeţi voi!") etc. Dar cea mai surprinzătoare modalitate de utilizare a serviciilor oferite de departamentul federal american de poştă o reprezintă ideea unui cuplu (de origine scoţiană, probabil) din Idaho, care a găsit o cale mai ieftină de a-şi trimite progenitura la bunici – prin poştă. Această călătorie nu a costat-o pe fetiţa familiei respective, în vârstă de 4 ani, decât ceva mai puţin de un dolar, în vreme ce, dacă ar fi mers cu mijloacele de transport obişnuite, preţul ar fi fost de cinci ori mai mare! Micuţei i s-au ataşat timbre şi adresa pe hăinuţe, şi, după o călătorie de trei ore cu trenul poştei, în care a fost, desigur, febleţea lucrătorilor, a ajuns cu bine la destinaţie, unde a fost aşteptată de bunicii ei. Dar părinţii, s-ar putea întreba gurile rele, tot prin corespondenţă or fi făcut-o?

Cerşetorii din Egipt nu mai vor să primească mărunţiş!

Cerşetorii din Cairo, adunaţi într-o organizaţie ce reproduce fidel acea legendară „Curte a Miracolelor" din Parisul medieval, au remis recent guvernului egiptean un comunicat prin care solicită scoaterea urgentă a mărunţişului din circulaţie. Cererea lor se bazează pe faptul că devalorizarea tot mai accentuată a lirei egiptene, în ultimii ani, le-a diminuat profund veniturile. „Dacă acum câţiva ani, un turist îţi dădea o *soufra* (unitatea divizionară reprezentând a zecea parte din lira egipteană – n.n.), erai foarte mulţumit, a declarat Sulleiman Khaffi, purtătorul de cuvânt ad-hoc al cerşetorilor, adunaţi cu jalba-n proţap în faţa clădirii Guvernului. Însă acum, cu banii ăştia nu poţi să-ţi mai cumperi nici o cafea la nisip!"

Unindu-şi glasurile, cei 500 de cerşetori reuniţi cu acest prilej au cerut autorităţilor să retragă din circulaţie diviziunile cu valoare mică, explicând că, o dată cu deprecierea monetară şi creşterea preţurilor la produsele de bază, monedele precum *soufra* nu mai au nici o valoare.

China a găzduit concursul de „Miss Urâta"

După ce, în urmă cu un an, la Beijing a avut loc primul concurs de „Miss World" găzduit de China, Ţara Marelui Zid şi-a asumat şi rolul de a organiza o inedită competiţie, pentru desemnarea celei mai urâte femei din lume. La manifestare au participat peste 50 de femei, atât de certate cu frumuseţea specifică sexului slab încât, văzându-le, până şi Baba Cloanţa ar fi pălit de invidie. În cele din urmă, după îndelungate dezbateri din partea juriului, marele premiu a fost obţinut de o nemţoaică în vârstă de 26 de ani, Greta Müller, al cărui zâmbet hidos i-a înspăimântat probabil în cea mai mare măsură pe exigenţii arbitri. Şi cum un astfel de concurs bizar trebuia să aibă şi o răsplată pe măsură, fericita câştigătoare va beneficia de o operaţie de chirurgie plastică gratuită, efectuată într-o clinică particulară din Hong-Kong. După această intervenţie chirurgicală, medicii sunt convinşi că fata va putea participa cu succes şi la orice concurs de frumuseţe. Ca atâtea alte fotomodele „reconstruite" de chirurgii esteticieni...

Un fel de banc cu poliţişti

Există un fel de folclor despre eficacitatea discutabilă a majorităţii acţiunilor poliţiştilor, concretizat în bancuri sau în diverse filme, de obicei americane, cu scenarii trase la indigo (de genul celor în care, timp de două ore, pe străzile nu ştiu cărei metropole se răfuiesc bande sângeroase, criminali odioşi împuşcă oameni nevinovaţi şi doar un erou amărât le ţine piept şi le vine de hac; abia la sfârşit, apare un „trenuleţ" de maşini ale poliţiei, urlând din sirene, iar oamenii legii le oferă pături şi cafea caldă eroilor plini de vânătăi). Ei, bine, în viaţa cea de toate zilele nu-i deloc aşa.

Poliţia germană a doborât mitul răutăcios, intervenind cu promptitudine într-un caz special, înainte ca vreo nenorocire să se întâmple. O femeie din oraşelul Coesfeld a alertat autorităţile, reclamând prezenţa pe şemineul său a unui păianjen veninos. Bâzdâgania, ce-i drept, nu se dedase la potlogării, dar ca orice făptură cu limba otrăvită, nu inspira nici un pic de încredere. Deşi femeia terorizată nu excludea ideea ca insecta să fi rămas aşa, „contemplativă", cuprinsă şi ea subit de cine ştie ce spaimă ancestrală. Aşa că, la sosirea poliţiştilor, teroristul se afla tot pe şemineu, nemişcat, înconjurat de un grup de chibiţi prudenţi. Înarmaţi cu mult curaj şi cu... mănuşi de plastic, poliţiştii au pândit câteva minute dihania, apoi – haţ! – au pus mâna pe ea. Dar, oare de ce aceasta, nici măcar captivă, nu se sinchisea defel de atenţia cu care era onorată? Misterul s-a risipit imediat: „periculosul" păianjen era de fapt o reproducere din material plastic a animalului ucigaş. *(A.N.P.)*

Recoltele, protejate cu... albine!

De adevărul proverbului „buturuga mică răstoarnă carul mare", noi, românii, am avut prilejul să ne convingem în multe rânduri. Dar iată că această înţeleaptă vorbă bătrânească îşi dovedeşte justeţea şi prin alte zări, mai de soare pline. Aşa s-a întâmplat recent în Africa, mai precis în provincia kenyană Mpala, rolul „buturugilor" fiind jucat, în acest caz, de roiurile de albine. Exasperaţi de numărul tot mai mare de elefanţi care „săreau pârleazul" parcului naţional din Mpala, spre a se delecta cu recoltele lor, fermierii kenyeni au adoptat o măsură forte: ei au început să cultive, la marginea terenurilor cultivate cu cereale şi vegetale, arbuşti floricoli, după care au instalat în preajma lor câteva colonii de albine africane, cunoscute pentru agresivitatea lor. Rezultatul a fost mai mult decât spectaculos şi după numai două săptămâni, elefanţii năravuri la bunătăţurile ce nu le aparţineau nu s-au mai arătat deloc prin zonă. Fermierii au declarat că acest lucru se datorează exclusiv albinelor care, în dorinţa de a-şi apăra teritoriul de aceşti intruşi, nu s-au sfiit să-i atace, în număr mare, reuşind să-i alunge, după ce, susţin martorii, i-au urmărit pe distanţe de câţiva kilometri! În acest fel cu totul ingenios, agricultorii africani au împuşcat doi iepuri deodată. Pe de-o parte, şi-au păstrat intacte recoltele şi au salvat de la distrugere sute de copaci, de care titanii savanelor obişnuiau să-şi frece fildeşii până îi doborau. Pe de alta, au reuşit să realizeze, prin intermediul albinelor, o mai bună polenizare vegetaţiei din zonă. Cu „cerberii" cu ace nu-i de glumit...

Strălucirea şi suferinţele ciocolatelor

Aţi putea crede că savuroasa ciocolată e în stare să provoace deopotrivă miracole şi suferinţe? Nu ne referim aici la – Doamne, păzeşte! – cazuri de diabet ori, dimpotrivă, la vreo comicărie, după cum veţi constata.

➤ ***Să începem cu minunea*** petrecută în oraşul californian Fountain Valley, într-un laborator de cofetărie. O femeie angajată în bucătăria localului, Cruz Jacinto, a încremenit văzând că, într-o cuvă unde se preparase ciocolată, un rest de baton se solidificase luând o formă pe care ea a asociat-o fără ezitare figurii Sfintei Fecioare. Cu capul înclinat într-o parte şi având, în dreptul a ceea ce putea înfăţişa pieptul şi braţele, o reprezentare în alb a Pruncului Iisus, bizara rămăşiţă de ciocolată a atras atenţia şi celorlalţi angajaţi, care au pus-o cu grijă la păstrare, pentru că din când în când o înconjoară cu petale de trandafiri şi cu lumânări şi se roagă la ea. Cruz („cruce", în spaniolă) Jacinto consideră că astfel i-a fost trimis un semn ceresc, într-o perioadă când o avalanşă de necazuri o împinseseră până în pragul situaţiei de a-şi pierde credinţa.

➤ ***O păţanie sută la sută lumească*** i-a fost în schimb hărăzită unui bărbat de 21 de ani din alt oraş american, Kenosha. Conform propriilor declaraţii ulterioare, acesta se căţărase pe o cuvă cu ciocolată caldă, pentru a o debranşa de la reţeaua electrică. Numai că pârdalnicele de picioare îi tremuraseră preţ de numai o clipă, suficient însă ca omul să se trezească scufundat în altfel ispititorul preparat, până la brâu. S-a petrecut atunci un fenomen care pesemne că le-a scăpat râvnitorilor la un premiu Ig Nobel. Încercând să-şi extragă trupul pământesc din capcana dulce, bărbatul a constatat că aceasta acţionează la fel ca nisipurile mişcătoare. Nici colegii, nici pompierii, nici poliţiştii, veniţi cu toţii să-l ajute pe nefericit, nu au reuşit să-l smulgă din cuvă, până când nu au scurs mai întâi toată ciocolata. După mai bine de două ore de suferinţă, el fost transportat la spital, cu uşoare răni şi cu... gustul amar că, în ziua de azi, nici măcar în plăcerile gastronomice nu mai poţi să-ţi pui speranţe. *(A.N.P.)*

Căţelul a vrut să-şi încălzească singur pizza!

Skylar, un pudel de trei ani, lăsat singur acasă de către stăpânul său, americanul Fred Haines, din Naperville, Illinois, a reuşit performanţa de a da foc apartamentului după ce a încercat să ajungă la pizza lăsată în cuptor. Nimeni nu ştie cum de a reuşit patrupedul să dea foc aragazului, dar este cert că incendiul care a provocat pagube de peste 60.000 de dolari a pornit din bucătărie. Din fericire, pompierii au ajuns la timp la locul dezastrului şi, după ce au spart uşa, au reuşit să-l scape din flăcări pe cătelul amator de mâncăruri italieneşti, aflat în stare de inconştienţă, care a fost apoi resuscitat.

„Mesajele” mâncărimii membrelor

Se întâmplă uneori să simţim – cel mai frecvent în membre – uşoare înţepături care ne deranjează, dar care trec repede şi nu par a fi grave. De obicei, considerăm că ne-a amorţit mâna sau piciorul, pentru că l-am ţinut prea mult timp într-o poziţie ce nu permite o bună circulaţie a sângelui. Totuşi, asemenea mesaje ale corpului vin să ne avertizeze în legătură cu unele disfuncţii din organism. Ele nu apar numai în diferite zone ale membrelor, ci şi în alte părţi ale corpului, tocmai această localizare ajutându-ne să descifrăm mai uşor ce anume vor să ne transmită.

După o siestă, de exemplu, se poate să percepem sub piele bizara senzaţie numită generic „furnicături”. Apropiată de ea, senzaţia de amorţeală are uneori drept cauză purtarea de obiecte vestimentare prea strânse pe corp. Toate acestea traduc, în general vorbind, afectarea temporară a unui nerv tensionat din pricina unei poziţii neadecvate. Pentru a scăpa de neplăcutele simptome, de obicei este suficient să fie eliberat membrul suferind şi apoi să-l scuturăm uşor. Ideea nu e valabilă întotdeauna, însă putem clarifica în bună parte problema, urmărind cele câteva repere indicate în continuare, privitoare la câteva localizări ale senzaţiei de mâncărime, de amorţeală.

➤ ***ÎN ZONA MOLETULUI.*** (Moletul este muşchiul de pe partea posterioară a gambei, dintre glezna şi pliul genunchiului.) Furnicăturile resimţite aici preced uneori crampele (aşa-numiţii cârcei), înţepăturile în gambe care tulbură somnul, cel mai frecvent indicând insuficienţă circulatorie. În asemenea situaţii, se recomandă să se facă mişcare uşoară, câţiva paşi, precum şi masarea moletului, ceea ce în mod normal duce la dispariţia problemei. Dacă însă neplăcutele simptome apar frecvent şi se repetă în contexte diferite, trebuie consultat medicul, care va verifica starea circulaţiei sangvine din întregul corp şi va prescrie, probabil, o cură de flebotonice. De asemenea, insuficienţa venoasă explică şi mâncărimile din laba piciorului, destul de frecvente la femeile care au depăşit o anumită vârstă.

➤ ***ÎN ZONA GAMBELOR.*** Dacă sunt difuze şi persistente, furnicăturile din această parte a corpului traduc o suferinţă nervoasă. Diabetul, un tratament medicamentos special (chimioterapie), o intoxicaţie alcoolică sau contactul cu unele toxine (de exemplu, solvenţi din compoziţia vopselurilor) se află la originea acestor polinevrite nu întotdeauna uşor de tratat. Unele maladii genetice intră şi ele în discuţie la depistarea cauzelor simptomelor respective, dar atunci apar şi alte semnale de alarmă importante, cum ar fi starea de slăbiciune sau scăderea masei musculare. Pe de altă parte, de vină poate fi şi începutul unei sciatice, ceea ce corespunde nervilor din zona inferioară a spatelui.

➤ ***ÎN ZONA MÂINILOR.*** Poate fi vorba despre sindromul canalului carpian: la nivelul încheieturii pumnului, nervul median trece printr-o zonă formată din oase şi ligamente, unde poate fi comprimat în cazul apariţiei unui edem. Creşterea greutăţii corporale, menopauza sau anumite mişcări repetate pe durată lungă (de pildă, folosirea mouse-ului calculatorului, scrisul de mână etc.) oferă explicaţia acestor umflături de ţesuturi care irită nervul. Furnicăturile se produc la trezire, dar persoana afectată poate fi trezită şi în timpul somnului de noapte, din cauza lor. Infiltraţiile înlătură în bună parte neplăcuta senzaţie. O alternativă ar fi operaţia de decompresie. Dacă mâncărimile apar la ambele mâini, iritaţia nervoasă se poate situa la nivel cervical, ea indicând o artroză ce trebuie tratată pentru a diminua senzaţia incomodă. În fine, sindromul Raynaud se poate afla şi el la originea furnicăturilor: sub efectul frigului, degetele amorţesc, din cauza comprimării vaselor sangvine periferice.

➤ ***ÎN ZONA FEŢEI.*** Persoanele care suferă de anxietate se plâng deseori de furnicături la nivelul pleoapelor sau al maxilarelor, stare ce traduce o hipernervozitate, iar simptomele respective trebuie să-i incite la a se relaxa. O criză de spasmofilie poate, de asemenea, să debuteze cu mâncărimi la nivelul feţei, înainte să se localizeze la mâini, situaţie în care se recomandă o cură de magneziu. Mai puţin frecvente, dar mai severe, înţepăturile resimţite pe o parte a gurii avertizează uneori asupra unui accident vascular cerebral tranzitoriu. Senzaţia respectivă este însoţită de obicei de o dificultate de vorbire subită, ceea ce indică obligativitatea prezentării neîntârziate la medic.

*

Examenul medical reprezintă „unitatea de măsură” care poate oferi informaţii mai detaliate şi mai importante, în legătură cu originile şi conexiunile mâncărimilor apărute în corp. Observarea pacientului, verificarea reflexelor sale, evaluarea circulaţiei venoase şi arteriale: acestea sunt etapele care îi permit medicului să constate dacă simptomele respective anunţă sau nu ceva grav. În cazul unei incertitudini, el poate solicita examene suplimentare: fie o electromiogramă, care măsoară viteza de transmitere a mesajului nervos, fie un doppler, care oferă date despre circulaţia venoasă.

Pneumologie

Inteligenţa defensivă a plămânilor

În permanenţă, plămânii noştri sunt supuşi unor agresiuni venite pe cale aeriană (diverse particule, microorganisme). Recent, s-a descoperit că aceste organe vitale beneficiază de un sistem de autoapărare local, pe care-l folosesc fără însă ca în acelaşi timp să fie pus pe picior de război întregul sistem imunitar. Despre ce este vorba? În micile alveole pulmonare se află un fel de „agenţi de salubritate” numiţi macrofagi alveolari, care înghit orice intrus. Dar, spre deosebire de omologii lor din restul sistemului imunitar, macrofagii nu acţionează decât temporar. Mai precis, celulele epiteliale care tapisează alveolele secretă o proteină cu rol de inhibare temporară a „mâncăcioşilor” macrofagi. La rândul lor, macrofagii activaţi pot şi ei să inhibe celulele epiteliale şi aşa mai departe. Prin urmare, este vorba despre un proces auto-întreţinut, fără ajutorul sistemului imunitar.

Remedii naturale

Plantele şi afecţiunile prostatei

Vorbim deseori despre boli grave, unele incurabile, care se află în permanentă evoluţie şi nu lasă prea multe căi de elaborare a medicamentelor vindecătoare. Boli mai vechi sau mai noi, ele nici măcar nu pot fi aşezate pe o scară a nivelului de gravitate, deoarece toate produc suferinţe fizice, stări de deprimare, îngrijorare maximă şi pe de altă parte o anume tendinţă a bolnavului de a se agăţa cu disperare de orice fir de speranţă. Astfel stau lucrurile şi cu *afecţiunile prostatei*, maladii în care fitoterapia vine cu o serie de recomandări pentru remedii specifice.

În prima fază a bolilor prostatei, este nevoie să se respecte un regim alimentar predominant vegetarian, sărac în sare şi în proteine, fără alcool şi condimente. O dată la două zile, se vor face băi de şezut, mers pe jos zilnic, exerciţii fizice, băi de soare şi de nămol. Infuzia pentru băile de şezut se prepară din 5 litri de apă şi un amestec de câte 100 de grame din următoarele plante: *paie de ovăz* sau *flori de fân, coada-calului* şi *rădăcină de valeriană*. Intern, se recomandă mai multe feluri de infuzii, după formule preluate şi de noi, în cele ce urmează.

➤ Salvie (frunze) – 10 g; nalbă (flori) – 20 g; merişor (frunze) – 20 g; mesteacăn (frunze) – 25 g; coada-calului – 25 g. Trei linguri de amestec de plante se folosesc la un litru de apă, întreaga cantitate consumându-se pe parcursul unei zile. Formula respectivă se recomandă în hipertrofia de prostată, dar şi în infecţiile renale şi ale vezicii, preparatul având acţiune antiinflamatorie, bacteriostatică şi diuretică.

➤ Roiniţă (frunze) – 30 g; merişor (frunze) – 20 g; talpa-gâştii – 20 g; cimbru de grădină – 5 g; valeriană (rădăcină) – 25 g. Infuzia se prepară din două linguri de amestec de plante la 0,5 litri de apă. Se bea jumătate din cantitate în cursul zilei şi cealaltă jumătate înainte de culcare. Formula se recomandă în cazul infecţiilor şi inflamaţiilor prostatei, însoţite de poliurie şi de dureri vezicale.

➤ Merişor (frunze) – 100 g; coada-calului – 100 g; pătrunjel (seminţe) – 40 g; in (seminţe) – 20 g; pir (rizom) – 20 g; sulfină (flori) – 10 g. Infuzia se prepară dintr-o lingură de amestec de plante la 300 mililitri de apă clocotită şi se beau două-trei căni pe zi. Formula se recomandă în oricare tip de prostatită, fie ea acută sau cronică.

Pentru băi locale şi spălături, se mai poate utiliza şi un decoct, având la bază următorul amestec de plante medicinale: tătăneasă (rădăcină) – 20 g; urzică moartă albă (flori) – 10 g; muşeţel (flori) – 20 g; gălbenele (flori) – 20 g; busuioc – 20 g; pin (muguri) – 10 g. Decoctul se prepară din trei linguri de amestec de plante la un litru de apă şi se foloseşte la o singură procedură. În acelaşi tip de afecţiuni, terapeuţii recomandă şi consumul zilnic a circa 300 de grame de seminţe de dovleac curăţate, iar înainte de culcare să se ia o lingură de ulei obţinut din seminţe de dovleac.

PE SCURT, DESPRE sănătatea dumneavoastră

Aflat într-o legătură directă şi permanentă cu mediul exterior, sistemul digestiv este, inevitabil, victimă a multor agresiuni din partea celor numiţi generic paraziţi. Aceştia au de obicei „locaţii” preferate, zona cea mai solicitată de pe întreg traiectul constituind-o intestinele. Pe de altă parte, cei mai afectaţi de paraziţii respectivi sunt copiii. Ceea ce nu înseamnă că adulţii au imunitate la asemenea afecţiuni, ei însă prezentând o vulnerabilitate mai scăzută, fapt remarcat uneori prin nesesizarea prezenţei paraziţilor în corp, decât în urma analizelor clinice specifice.

PARAZIŢII INTESTINALI – „TERORIŞTI” INTERNAŢIONALI

➤ ***Tereza M.,*** Cluj-Napoca: *„Am constatat recent că băieţelul meu elimină în scaun nişte viermişori albi. Totuşi, noi nu avem animale de casă, iar igiena în familie este foarte riguros păstrată. Ce credeţi că ar trebui să fac?”*

Viermişorii rotunzi şi albi la care se referă cititoarea noastră, vizibili în scaun datorită lungimii lor de circa 1 centimetru, sunt oxiuri. Acest parazit se află răspândit oriunde în lume, indiferent de gradul de igienă. El apare frecvent la copii, deoarece ouăle se adună de obicei sub unghii, pe jucării sau pe haine. Femela parazitului migrează în zona rectală şi depune ouă în pliurile anale, fapt care provoacă puternice mâncărimi nocturne. Pentru a vedea ouăle, se foloseşte un procedeu simplu – aplicarea pe anus a unei bande adezive, care va fi studiată ulterior la microscop. Contaminarea cu oxiuri nu reprezintă o afecţiune nevindecabilă: există medicamente specifice folosite în tratamente reluate după două săptămâni, în scopul evitării recidivei. În acelaşi timp, este obligatoriu ca tratamentul să fie urmat de întreaga familie, pentru că altfel există riscul reinfestării repetate, pe termen lung.

➤ ***Paul C.,*** Galaţi: *„A fost nevoie să fac un examen coproparazitologic, în urma căruia s-a pus în evidenţă prezenţa unor ouă de ascarizi. Medicul este de părere că am un parazit intestinal, dar am avut unele ezitări în a-i pune câteva întrebări, cum ar fi: Care sunt riscurile? Tratamentul este cu-adevărat eficace? (...)”*

Ascarizii sunt viermi intestinali care parazitează milioane de persoane de pe întreg globul. Omul se contaminează înghiţind ouăle parazitului, în general prin ingestia de legume crude nespălate cum trebuie. În intestin, ouăle se transformă în larve care trec în sânge şi ajung astfel în plămâni. De aici, urcă în trahee şi sunt reintroduse în sistemul digestiv, unde se transformă în viermi adulţi. Femelele produc numeroase ouă, care se elimină o dată cu scaunul şi recontaminează solul. Pasajul intestinal poate să provoace dureri şi diaree, chiar şi mai rău, inflamaţii care pot degenera în perforaţii sau în ocluzii intestinale. În orice caz, asemenea complicaţii apar foarte rar, iar tratamentul este uşor, cu medicamente specifice care elimină paraziţii.

Trebuie să recunoaştem că subiectul de faţă este mai degrabă dezagreabil, însă faptul că nimeni nu e absolvit de infestarea cu paraziţi intestinali ne obligă să nu îl ignorăm, mai ales în condiţii de igienă şi de alimentaţie care lasă de dorit. De aceea, abordarea medicului constituie prima măsură de siguranţă, atunci când observăm ceva în neregulă cu copiii, în primul rând, ca şi cu adulţii – semnale ce pot face trimitere la prezenţa amintiţilor paraziţi.

Pagini realizate de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Ecoterapie

DISCOTECILE, RESTAURANTELE şi monoxidul de carbon

Afirmaţia că stă în puterile noastre să ne construim o lume curată şi deci sănătoasă reprezintă un loc comun astăzi. Cu-atât mai şocant devine paradoxul că, dimpotrivă, pe cele mai surprinzătoare căi se întreprind activităţi care agresează în mod virulent corpul fizic şi psihicul uman. Un exemplu oriunde aflat la îndemână îl constituie nocivă din localurile publice, unde au acces bărbaţi şi femei, tineri, adulţi şi vârstnici, deopotrivă.

*

Orice combustie eliberează oxid de carbon (maşinile, ţigările etc.), gaz care ia locul oxigenului în globulele roşii şi ne asfixiază. Cea mai mare concentraţie a acestei otrăvi „aeriene" a fost depistată în discoteci, spulberând nefastele recorduri înregistrate pe străzile cu trafic auto intens. Un exemplu alarmant: într-o intersecţie foarte aglomerată, nivelul-record de oxid de carbon a atins 8,8 mg/m³, în timp ce în diverse discoteci s-au măsurat valori maxime de 5,5 mg/m³, până la 119 mg/m³! Or, potrivit forurilor medicale internaţionale, o persoană nu trebuie să fie expusă mai mult de o oră unei concentraţii de 30 mg/m³ şi cel mult un sfert de oră uneia de 100 mg/m³. Astfel spus, în unele discoteci tinerii nu ar avea timp decât de... un dans sau două. În incintele respective lucrează însă şi persoane cărora trebuie să li se ia în calcul şi riscul profesional.

Valorile menţionate mai sus s-au înregistrat în mai multe zone pariziene (pe când şi în România?), dar fenomenul este valabil – cu unele variaţii firesti - în oricare ţară. Englezii, de pildă, au avut surprinderea să afle că

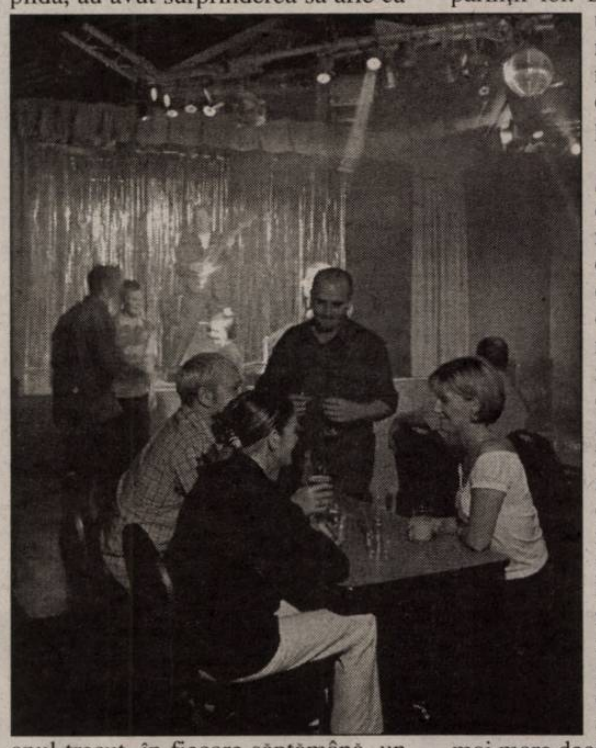

anul trecut, în fiecare săptămână, un conaţional al lor, nefumător, a murit din cauza tabagismului pasiv, ca urmare a expunerii profesionale prelungite la oxidul de carbon, într-un loc public. Şi, referindu-ne la localurile unde este permis fumatul, trebuie menţionat că, în realitate, calitatea aerului respirat în spaţiile rezervate nefumătorilor este cel mai frecvent ca şi în cele ale fumătorilor. Iar în restaurantele tip fast-food unde se întâmplă acest lucru intră şi foarte mulţi copii, de obicei însoţiţi chiar de părinţii lor. Din păcate, aceştia din urmă nu sesizează în mod direct pericolul major către care îşi conduc cu consecvenţă proprii copii.

Nicotina este markerul specific fumului de ţigări, în vreme ce monoxidul de carbon este markerul nivelului de intoxicaţie al individului expus la asemenea agresori. Tabagismul ar corespunde, pe o scară a concentraţiei acestora în aerul respirat, unui nivel de 30 mg/m³. Limită depăşită cu mult de media înregistrată în localurile publice, unde nicotina ajunge la 47,9 mg/m³; repetăm – valoarea de mijloc generală. Cu precizarea că nivelul de expunere din discoteci este de circa zece ori mai mare decât cel măsurat în restaurante. Logic vorbind, ar trebui ca meniurile oferite, muzica şi atmosfera aşa-zicând spirituală, din localurile respective, să fie de-a dreptul excepţionale, pentru ca persoanele care le frecventează să accepte timp de câteva ore să respire un aer extrem de nociv...

În ciuda protestelor absolut cinice ale fumătorilor (dar nu numai ale lor), care ignoră dreptul la sănătate şi la viaţă al oricărui om, există ţări unde s-au votat legi menite să interzică fumatul în spitale, şcoli, universităţi, avioane şi trenuri, întreprinderi şi aşa mai departe. Se speră că treptat prevederile acestor legi se vor aplica în condiţii normale, totodată extinzându-se aria interdicţiilor. Deocamdată, localurile publice menţionate mai sus rezistă. Şi, cum am văzut, „bat" de departe emanaţiile maşinilor. Cu titlu comparativ, pragul de alertă la intoxicaţia cu oxid de carbon în parcările subterane este de 40 mg/m³. Până la cele 119 mg/m³ din unele discoteci, apare aşadar o diferenţă care anulează scurt ideea de sănătate.

Domeniul ecoterapiei, aplicat la situaţia în discuţie, ar putea include şi legi de tipul celor amintite. Ar mai trebui întreprinse campanii de informare a populaţiei, din cadrul cărora să nu lipsească, să zicem, precizarea că nou-născuţii mamelor fumătoare pot veni pe lume prematur, sunt mai mici şi mai vulnerabili, ori că inima fumătorului este puternic expusă la infarct, că fumătorul îmbătrâneşte mai repede cu până la zece ani... Până una-alta, se pot oferi sugestii, începând cu a ne asigura că locurile publice frecventate sunt bine ventilate, astfel ca orele de distracţie să nu se transforme în ore de intoxicare cu fum. Este foarte important pentru sănătatea oricui şi în plus o cât de mică garanţie că mâine amatorii de „disco-smog" nu vor avea (prea mari) dureri de cap.

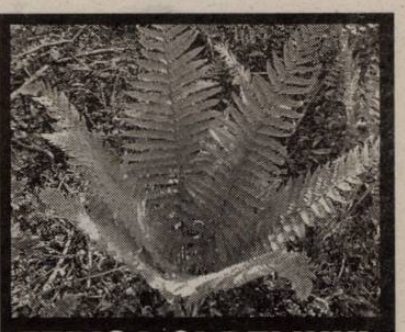

FERIGA ŞI PELINUL relaxează picioarele

O senzaţie foarte incomodă, care-i face să sufere mai ales pe bolnavii cu tulburări de circulaţie sangvină, cu platfus, pe sedentari, a primit un nume popular foarte inspirat: „picioare grele". Pentru ameliorarea stării respective, există o serie de recomandări specifice domeniului terapiilor complementare, dovedite în timp a fi deosebit de eficiente. La baza procedurilor stau băile de plante medicinale şi câteva exerciţii fizice simple.

➤ ***Băile*** trebuie să fie călduţe şi de obicei se fac seara. Se recomandă pentru acesta decoctul de pelin sau cel de mentă. Picioarele se ţin în baie timp de 5-10 minute, efectul imediat fiind de relaxare,

durerile dispar şi apare o senzaţie generală de organism odihnit. O altă procedură, apropiată, este reprezentată de compresele cu decoct de rizom de feriga fiert într-un litru de oţet timp de un sfert de oră. De asemenea, foarte eficace sunt băile fierbinţi cu decoct din coajă de salcie. Se pun la fiert 60 de grame de plantă la un litru de apă, după fierbere se adaugă încă doi litri de apă şi se introduc picioarele în această baie, la o temperatură care să tindă către limita suportabilităţii.

➤ ***Exerciţiile fizice*** vizează în principiu zona inferioară a picioarelor – labele şi gambele. Astfel, când apare senzaţia dureroasă de picioare grele, suferindul va sta întins pe pat câteva minute sau într-o altă poziţie de relaxare, însă obligatoriu cu picioarele ridicate. Înainte de culcare, tot din poziţia culcat pe spate, se recomandă aşezarea labelor picioarelor pe perete şi presarea puternică, timp de 3-4 minute. Se repetă acest exerciţiu de două-trei ori, la fiecare reluare mărindu-se timpul de presare. Tot seara, se mai pot face băi călduţe cu o soluţie de apă cu puţină sare, după care se vor frecţiona uşor gambele cu alcool sanitar.

Meditaţia şi deblocarea energetică

Am prezentat în numărul precedent beneficiile rugăciunii în genunchi, privite din perspectiva presopuncturii, aspect remarcat şi analizat de terapeutul Volodea Ciorici. Câteva amănunte în plus se cuvine însă să aducem, pentru a completa imaginea acestui tip de tratamente combinate.

În esenţă, am evidenţiat faptul că, prin deblocarea circulaţiei de la genunchi spre creier, are loc o comunicare cu energia divină, care pătrunde în corp prin fontanela occipitală, în măduva coloanei vertebrale, ajunge în regiunea lombarsacrală şi deblochează „meridianul guvernator" – coordonatorul tuturor organelor interne prin sistemul nervos central şi cel vegetativ. Ajungând apoi în regiunea coccisului, se transmite mai departe, spre meridianul „vas concepţie", efectul creării fluxului circular de energie fiind echilibrarea fizică, psihică şi energetică.

De multe ori, din cauza blocajului energiei în fosa occipitală (determinat de stres, de starea fizică sau psihică negativă, de gândirea şi sentimentele negative etc.), nu-i permitem energiei divine să pătrundă în corpul nostru. Când se întâmplă aşa ceva, prin meditaţia în ge-

nunchi se remediază problema. Într-o primă fază, pot apărea sufocări în timpul rugăciunii, transpiraţii, probleme ale tiroidei, stări de leşin. Pe parcurs, cu cât se amplifică meditaţia, problemele dispar şi se câştigă enorm, din toate punctele de vedere – în special ca echilibru fizic, psihic şi energetic. Dacă se va ajunge la meditaţii zilnice, de câte 10-20 de minute, dimineaţa şi seara, cu invocarea rugăciunilor, vor dispărea eventualele afecţiuni ale organelor genitale: la femei, oricare dintre probleme, cu excepţia infecţiilor; la bărbaţi, problemele prostatei, ale vezicii urinare, în schimb crescând potenţa, după cum susţine Volodea Ciorici. El explică aceasta prin faptul că se îmbunătăţeşte considerabil circulaţia sangvină la nivelul capilarelor în zona respectivă, puternic vascularizată, ceea ce face ca sistemul endocrin să funcţioneze cu un randament net superior.

Acelaşi deblocaj, pe glanda hipofiză, îi permite energiei divine să se distribuie constant şi echilibrat pe celelalte şase glande: epifiza (măreşte capacitatea intelectuală a individului); tiroida-paratiroidele (asigură buna distribuire în organism a calciului, normalizează funcţiile hormonale între glandele mamare şi organele genitale, îmbunătăţind metabolismul şi asimilarea, întăreşte masa osoasă; de remarcat că în timpul meditaţiei este posibil să apară „sufocări" în zona tiroidei, care dispar pe parcurs); timusul (măreşte imunitatea organismului, glanda fiind responsabilă cu fabricarea globulelor roşii, echilibrează funcţile pancreasului, îmbunătăţeşte digestia şi normalizează nivelul zahărului din sânge); suprarenalele (eliberează suficientă adrenalină, îmbunătăţind circulaţia sangvină prin dilatarea vaselor de sânge, urmarea fiind şi calmarea puternică a sistemului nervos central şi vegetativ, asemenea unei injecţii cu calciu, numai că injecţia tratează efectul, în timp ce meditaţia anulează cauza – frica).

Fără îndoială, la observaţiile succint enunţate de terapeutul V. Ciorici pot fi adăugate numeroase alte comentarii importante. În esenţă însă, el recomandă reţinerea ideii că bolile reprezintă disfuncţii produse în fiinţa umană prin încălcarea legilor Divinităţii. În schimb, comunicarea cu aceasta duce la sănătate, iar rugăciunea în genunchi constituie o excelentă metodă de purificare.

LAPTELE CA LEAC

Sunt numeroase recomandările terapeutice ale laptelui, folosit deopotrivă ca aliment extrem de hrănitor şi ca remediu, probabil de când omul a îmblânzit primele animale furnizoare ale acestui produs. Recent, cercetătorii israelieni au făcut publică o descoperire insolită, dar şi foarte importantă. Se ştie că unele persoane sunt alergice la laptele de vacă, pe lângă alte alimente. Din această categorie de pacienţi, au fost aleşi copii cu vârste cuprinse între 4 luni şi 10 ani, cărora li s-a prescris consumul de lapte de cămilă. După numai patru zile de cură, simptomele amintitelor alergii au dispărut. Efectul protector al laptelui de cămilă se pare că se datorează compoziţiei sale foarte diferite faţă de cea a laptelui de vacă.

Dacă la noi problema principală ar fi lipsa cămilelor, în schimb mai avem prin unele zone ale ţării măgăriţe. Laptele acestui animal blând nu e însă leac pentru tusea convulsivă (numită şi „măgărească"), aşa cum se crede. În schimb, el este recomandat în alimentaţia copilului mic, datorită faptului că are o compoziţie asemănătoare cu cea a laptelui matern. Totodată, ca şi laptele de cămilă, cel de măgăriţă este foarte bine privit de organismul persoanelor care au alergie la laptele de vacă. Cu titlu informativ, mai amintim că în medicina tradiţională românească apare indicat ca leac şi laptele matern. Acesta, stors în ochi, se credea că vindecă umflăturile şi alte afecţiuni oculare. În legătură cu laptele ca leac, vom reveni însă, cu informaţii mai detaliate, într-un articol viitor.

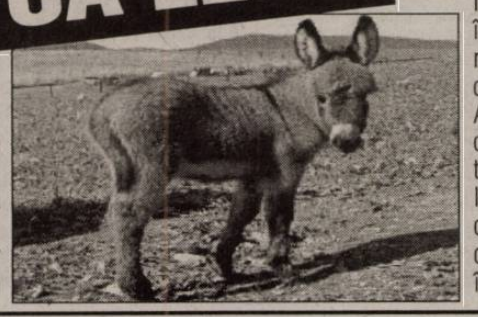

VINERI - 6 octombrie

TVR 1

7.00 Jurnalul TVR 8.00 Doc.: „Universuri paralele" 9.00 Rrom european (r) 9.30 Desene animate 10.35 Meseria, brățară de aur (r) 11.05 Garantat 100% (r) 12.00 Serial (r) 13.00 Serial: „Cory și restul lumii" 13.30 Desene animate 14.00 Jurnalul TVR 16.00 Parlamentul României 17.00 Jurnalul TVR 18.00 Serial: „Misterele din Sankt Petersburg" 19.00 Jurnalul TVR 20.15 Stele de... cinci stele 21.50 Serial: „Lost: Naufragiații" 22.45 Jurnalul TVR 23.05 Lumea citește! 0.10 Film: „Cronici" (coprod., 2004).

PRO TV

7.00 Știrile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.15 Film: „Atunci i-am condamnat pe toți la moarte" (România, 1982) 12.15 La Bloc (r) 13.00 Știrile ProTv 14.00 Film: „Blonda de la Drept 2" (r) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Știrile ProTv 17.45 Serial: „Familia Bundy" 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Spot" (SUA, 2001). Cu: David Arquette 22.30 Serial: „La servici" 23.15 Film: „American Beauty" (SUA, 1999). Cu: Kevin Spacey 2.00 Film: „Dreptate în lanțuri" (România, 1984).

antena 1

6.00 În gura presei 7.00 Matinal: Dimineața devreme 10.00 Concurs interactiv 11.00 Serial: „Anastasia" 12.00 Serial: „Secretul Mariei" 13.00 Observator 13.45 Serial (r) 14.15 Film: „Bine ați venit în Buzzsaw!" (SUA, 1992) 16.00 Observator 16.45 9595 18.00 Serial: „Vocea inimii" 19.00 Observator 20.30 Noaptea erorilor II 0.00 Film: „Pit Fighter" (SUA, 2004) 2.00 Concurs interactiv 3.00 Film: „Lipitori" (SUA, 2003).

PRIMA TV

8.00 Sport cu Florentina 8.35 Serial (r) 9.35 Serial: „ED" (ep.1) 10.35 Sporturi trăsnite (r) 11.00 Tele RON 12.50 Garito 14.30 Serial: „Dragoste și putere" 15.00 Film: „Mama mea, spioana" (SUA, 2000) 17.30 Farsele lui Jugaru (r) 18.00 Focus 19.00 Sporturi trăsnite 19.30 Camera de râs 20.00 Film: „O noapte la Roxbury" (SUA, 1998) 22.00 Serial: „Mondenii" (r) 22.30 Focus Plus 23.30 Film: „Descult în parc" (SUA, 1967). Cu: Robert Redford, Jane Fonda 2.30 Serial: „Sunset Beach".

acasa

5.00-9.00 Reluări 10.00 Serial: „Ciocolată cu piper" 11.00 Serial (r) 12.00 Serial: „Minciuna" 14.00 Serial: „Jurământul" 15.30 Serial: „Visuri fără preț" 16.30 Povești adevărate 17.30 Serial: „Rebelde" 19.30 Serial: „S.O.S., viața mea!" 20.30 Serial: „O lume a fiarelor" 22.30 Serial: „Tărâmul pasiunii" 23.30 Serial: „Bărbatul visurilor mele" 0.30 Povești adevărate (r) 1.30 Serial: „Extravaganta Anastasia" 2.30 Serial (r).

TVR 2

8.00 Lecția de sănătate (r) 9.00 Serial (r) 10.00 Tonomatul DP2 11.30 Serial: „Caracatița" (r) 12.30 Câțiva pași spre un management mai bun (r) 13.00 Motomagia (r) 14.00 ABC... de ce? 14.30 Serial: „Cutia fantastică" 15.00 Împreună în Europa 16.00 Jurnalul TVR (r) 16.30 Hollywood reporter 17.00 Serial: „Micuța Zorro" 18.00 Lecția de... management 18.30 Serial: „Caracatița" 19.25 Ray Mears 20.00 D'ale lu' Mitică 21.00 Ora de știri 22.10 Campionatul de comedie 22.40 Planeta Moldova 23.10 COOLmea distracției 0.10 Serial: „Mica Britanie" 2.35 Film (r) 4.40 Serial: „Sărutări furate".

PRO CINEMA

10.30 Film (r) 13.45 Desene animate 14.45 Lumea Pro Cinema 15.30 Serial: „Calea misterelor" (r) 16.30 Serial (r) 17.00 Film: „O lecție de viață" (coprod., 1999) 19.00 Serial: „Doctorul de suflete" 20.00 Cinema: Entertainment News 20.20 Serial: „Calea misterelor" 21.30 Serial: „Bună dimineața, Miami!" 22.00 Film: „O afacere perfectă" (SUA, 2000) 0.00 Serial: „Prietenie pe muchie de cuțit" 1.00 Serial: „Cartelul crimelor".

SÂMBĂTĂ - 7 octombrie

7.00 Doc.: „Puiul Panda" 7.55 Formula 1: M.P. al Japoniei 9.30 Desene animate 10.00 Joaca de-a poveștile 10.30 Elefantul cu bulină 11.00 Cartea europeană 12.00 Meseria, brățară de aur 12.35 O vedetă... populară 14.00 Jurnalul TVR 15.20 Minutul zero 16.00 Serial: „Justiție militară" 17.00 Izolați în România 17.30 Cinemanicii 18.00 Teleenciclopedia 19.00 Jurnalul TVR 19.50 Minutul 0 20.15 Fotbal: România - Belarus 22.10 Minutul 91 23.10 Film: „Casa săbiilor zburătoare" (coprod., 2004).

7.00 Serial: „Merrie Melodies Show" 7.30 Serial: „Taz-Mania" 8.00 Știrile ProTv 10.00 Serial (r) 11.45 ProMotor 12.30 Magazin UCL 13.00 Știrile ProTv 13.15 Film: „Febra curselor" (Italia, 2000) 15.15 Film: „Spot" (r) 17.15 Serial: „Mesaje de dincolo" (ep.1). Cu: Jennifer Love Hewitt 18.15 Stilul Oana Cuzino 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Cabana blestemată" (coprod., 2001). Cu: Erika Eleniak 22.45 Film: „Terminatorul" (SUA, 1984). Cu: Arnold Schwarzenegger, Michael Biehn.

6.30 Film: „Războiul secret al lui Harry Frigg" (SUA, 1968). Cu: Paul Newman 8.30 În gura presei 9.30 Casa de piatră 10.15 Roata de rezervă 10.30 Serial: „Întâmplări hazlii" 11.30 Desene animate 13.00 Știri 13.15 Felicia 14.00 Noaptea erorilor (r) 18.30 Săptămâna financiară 19.00 Observator 20.30 Tablou de nuntă 22.30 Film: „Serviciu de escortă" (SUA, 2001). Cu: Shannon Tweed, Sam J. Jones 1.30 Concurs interactiv 2.30 Film: „Navaho Blues" (SUA, 1996) 4.30 Desene animate.

7.30 Desene animate 8.30 Serial: „Viața la pachet" (ep.1) 9.00 Hugo 10.00 Autoforum 11.40 Tele RON 12.45 Serial: „Chris Isaak show" 13.45 Săptămâna nebună (r) 14.45 Gogo Mania (r) 15.50 Schimb de mame (r) 17.00 S.O.S. Salvați-mi casa 18.00 Focus 19.00 Sporturi trăsnite 19.30 Camera de râs 20.00 Film: „Coyote Ugly" (SUA, 2000) 22.20 Film: „Animal de pradă" (SUA, 2003) 0.00 Film erotic: „Sex periculos" 2.00 Film: „Spânzurătoarea" (SUA, 2000).

5.00-8.00 Reluări 9.00 Serial: „Rubi" 11.00 Serial (r) 12.00 Serial: „Celebritate" 14.30 Serial: „Jurământul" 15.30 Serial: „Visuri fără preț" 16.30 Povești adevărate 17.30 Serial: „Rebelde" 19.30 Serial: „S.O.S., viața mea!" 20.30 Serial: „O lume a fiarelor" 22.30 Serial: „Tărâmul pasiunii" 23.30 Serial: „Bărbatul visurilor mele" 0.30 Serial: „Al șaptelea cer" 1.30 Serial: „Extravaganta Anastasia" 2.30 Serial (r).

8.30 Megatehnicus 9.00 D'ale lu' Mitică (r) 10.00 Natură și aventură 10.30 Ulița spre Europa 11.00 Proiect IT 12.00 Lumea azi 12.30 Atlas 13.00 Serial: „Stargate: Atlantis" 14.00 Bazar (r) 14.30 De la carte la film 15.00 Via Sacra 16.00 Serial: „Miracole" 17.00 Film: „În genunchi mă întorc la tine" (Italia, 1964) 19.00 Planeta Pământ 19.45 Europa altfel 20.00 Serial: „Andromeda" 21.00 Ora de știri 22.10 Film: „Cândva pe aici trecea un râu" (SUA, 1992). Cu: Brad Pitt 0.25 Transfer (r) 0.55 Planeta Moldova (r) 1.25 Muzică la maximum.

10.30 Serial: „Doctorul de suflete" (r) 12.15 Film: „O lecție de viață" (r) 14.30 Serial: „Bună, dimineața, Miami!" (r) 15.00 Serial: „Calea misterelor" (r) 16.00 Serial: „Verdict: crimă!" 17.00 Film: „Filip cel bun" (România, 1973) 19.00 Serial: „Povești extraordinare" 20.00 Entertainment News 20.20 Serial: „Monk" 21.30 Serial: „Bună dimineața, Miami!" 22.00 Film: „Legături periculoase" (SUA, 1988) 0.15 Serial: „Profiler, psihologia crimei".

DUMINICĂ - 8 octombrie

7.00 Universul credinței 7.30 Desene animate 7.55 Formula 1: M.P. al Japoniei 10.05 Numai cu acordul minorilor 11.00 Rrom european 11.35 Viața satului 13.00 Săptămâna politică 14.00 Jurnalul TVR 14.20 Dănuț s.r.l. 16.00 Serial: „Justiție militară" 17.00 Parteneri de weekend 17.35 Tezaur folcloric 19.00 Jurnalul TVR 20.10 Film: „Moartea domnului Lăzărescu" (România, 2005) 23.10 Garantat 100% 0.10 Stufstock 4, 2006 - Vama rockului românesc 1.10 Film: „Frăția cu lupii" (Franța, 2001).

7.00 Serial: „Merrie Melodies Show" 7.30 Serial: „Taz-Mania" 8.00 Știrile ProTv 10.00 Parte de carte 11.00 ProVest 12.00 Serial: „O nouă viață" 13.00 Știrile ProTv 13.15 Te vezi la Știrile ProTv 14.00 Apropo Tv 15.00 Serial: „Rebel în California" 16.00 Film d.a.: „Shreck" (SUA, 2001) 17.45 Serial: „Meseriașii" 19.00 Știrile ProTv 20.45 Film: „Sunt spion" (SUA, 2002). Cu: Eddie Murphy 23.00 Film: „Intenții ucigașe" (SUA, 2002). Cu: Lou Diamond Phillips.

7.00 Concurs interactiv 8.00 Serial: „Hercule" 9.00 Film: „Merlin" (ultima parte) 11.30 Desene animate 13.00 Știri 13.45 Film: „Febra împerecherii" (SUA, 2003) 14.30 Serial: „Dispariții" 15.30 Duminica în familie 18.40 7 Zile 19.00 Observator 20.30 Piața Divertis 21.30 Animat Planet 22.00 Serial: „Martor fără voie" 23.00 Film: „Între lege și crimă" (SUA, 1997). Cu: James Belushi, Tupac Shakur 1.00 Film: „Clubul muschetarilor" (SUA, 1998). Cu: Michael Dudikoff.

7.30 Desene animate 8.30 Serial: „Viața la pachet" 9.00 Hugo 10.00 Imobiliare blitz 11.00 Levintza prezintă 11.40 Tele RON 12.45 S.O.S. Salvați-mi casa (r) 13.45 Flavours - 3 bucătari 14.15 Interviurile Cristinei Topescu 15.20 Farsele lui Jugaru (r) 16.00 Cronica cârcotașilor (r) 18.00 Focus 19.00 Sporturi trăsnite 19.30 Camera de râs 20.00 Schimb de mame 21.30 Serial: „CSI - investigații" 22.30 Pro Sport Show 0.00 Turneul mondial de poker 1.30 Film erotic: „Trădare și răzbunare" (SUA, 2002).

5.00-8.00 Reluări 9.00 Serial: „Rubi" 12.00 Serial: „Celebritate 14.30 Serial: „Jurământul" 15.30 Serial: „Visuri fără preț" 16.30 Povești adevărate 17.30 Serial: „Rebelde" 19.30 Serial: „S.O.S., viața mea!" 20.30 Serial: „Iubire ca în filme" 21.30 Film: „Ce-și dorește o fată" (SUA, 2003). Cu: Amanda Bynes, Colin Firth, Kelly Preston 23.45 Telefilm: „Viața fără ea" 0.45 Povești adevărate (r).

8.30 Zestrea românilor 9.00 Ferma 10.00 Pescar hoinar 10.30 Ulița spre Europa 11.00 Motomagia 11.30 Sport extrem 12.00 Generația hip-hop 13.00 Ce bine e! 14.00 România underground 14.30 EU-RO case (r) 15.00 Poftă bună! 15.30 Arta supraviețuirii (r) 16.00 Top 7 16.30 Dincolo de hartă 17.00 Serial: „P.S. Te iubesc" 18.05 Serial: „Farmece" 19.00 Mituri și eroi 20.00 Rromii 20.30 Omul între soft și moft 21.00 Ora de știri 22.10 Serial: „Întoarcere la Brideshead" (ep.1) 23.10 Film: „Experiment diabolic" (SUA, 2004) 0.55 Serial (r).

10.00 ProMotor 10.30 Cinema: Entertainment News 11.00 Hollywood necenzurat 13.00 Film (r) 15.30 Lumea Pro Cinema: Kristen Dunst 16.00 Serial: „Verdict: crimă!" 17.00 Film: „Stalin (II)" (coprod., 1992) 19.00 Serial: „Povești extraordinare" 20.00 Entertainment News 20.20 Film: „Biloxi Blues" (SUA, 1988). Cu Matthew Broderick 22.30 Serial: „Seinfeld" 23.30 Serial: „Profiler, psihologia crimei" 0.30 Serial: „Cartelul crimelor".

BRAD PITT – sâmbătă, 22.10 –

JANE FONDA – vineri, 23.30 –

MICHAEL DUDIKOFF – duminică, 1.00 –

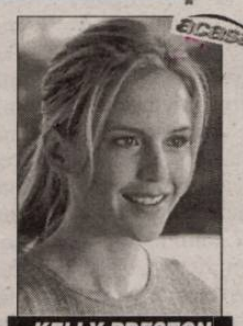

KELLY PRESTON – duminică, 21.30 –

MATTHEW BRODERICK – duminică, 20.20 –

JENNIFER LOVE HEWITT – sâmbătă, 17.15 –

DENNIS QUAID – luni, 11.10 –

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

LUNI - 9 octombrie

7.00 Jurnalul TVR 8.00 Reporterii dimineții 9.30 Desene animate 10.35 Vreau să fiu... cu Itzy și Bitsy! 11.10 Film: „Debutantul" (SUA, 2002). Cu: Dennis Quaid 14.00 Jurnalul TVR 15.30 Kronika 17.00 Jurnalul TVR 17.15 Sănătate pentru toți! 18.00 Serial: „Misterele din Sankt Petersburg" 19.00 Jurnalul TVR 20.15 Reflector 20.45 Iartă-mă! 22.10 Efectul MG 22.45 Jurnalul TVR 23.05 Prim-plan 23.45 Nocturne 0.30 Serial: „Crime perfecte" (ultimul ep.) 1.10 Film: „Concursul" (coprod., 2003). Cu: Nicolas Duvauchelle, Grégoire Colin.

7.00 Știrile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.15 Meseriașii (r) 11.00 Serial: „Rebel în California" (r) 13.00 Știrile ProTv 14.00 Film: „Shreck" (r) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Știrile ProTv 17.45 Serial: „Familia Bundy" 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Frații" (SUA, 1999) 22.15 La Bloc 23.00 Știrile ProTv 23.50 Serial: „Dispăruți fără urmă" 0.45 Icstrim tivi.

6.00 În gura presei 7.00 Matinal: Dimineața devreme 10.00 Concurs interactiv 11.00 Serial: „Anastasia" 12.00 Serial: „Secretul Mariei" 13.00 Observator 13.45 Serial: „Întâmplări hazlii" 14.30 Animat Planet (r) 15.00 Piața Divertis (r) 16.00 Observator 16.45 9595 18.00 Serial: „Vocea inimii" 19.00 Observator 20.30 Revanșa starurilor 22.30 Serial: „Fast Food" 23.00 Observator 0.00 Film: „Senatorul Șterling" (SUA, 2003) 1.00 Serial: „Întâmplări hazlii" 2.00 Concurs interactiv.

8.00 Sport cu Florentina 9.35 Serial: „ED" 10.35 Sporturi trăsnite (r) 11.00 Tele RON 12.50 Garito 14.30 Serial: „Dragoste și putere" 15.00 Film: „Amintiri dureroase" (SUA, 1999). Cu: Jane Seymour 18.00 Focus 19.00 Sporturi trăsnite 19.30 Camera de râs 20.00 Poliția în acțiune 21.00 Trădați în dragoste 22.00 Trăsniți în N.A.T.O. 22.30 Focus Plus 23.30 Serial: „Punct de criză" 0.30 Focus (r) 1.30 Serial: „Sunset Beach" 2.30 Clubul de noapte.

5.00-11.00 Reluări 12.00 Serial: „Minciuna" 14.00 Serial: „Jurământul" 15.30 Serial: „Visuri fără preț" 16.30 Povești adevărate 17.30 De 3 x femeie 18.30 Serial: „Rebelde" 19.30 Serial: „S.O.S., viața mea!" 20.30 Serial: „Iubire ca în filme" 21.30 Decizii • Telefilm: „O soacră de coșmar" 23.30 Serial: „Bărbatul visurilor mele" 0.30 Povești adevărate (r) 1.30 Serial (r) 2.30 De 3 x femeie (r) 3.15 Decizii (r).

7.30 Desene animate 8.00 De la carte la film (r) 9.00 COOLmea distracției (r) 10.00 Tonomatul DP2 11.30 Ce bine e! (r) 12.30 Poftă bună! (r) 13.00 Sport extrem (r) 14.00 ABC... de ce? 14.30 Serial: „Cutia fantastică" 15.00 Împreună în Europa 16.00 Jurnalul TVR (r) 16.30 E Forum 17.00 Serial: „Micuța Zorro" 18.00 Lecția de... știință 18.30 Serial: „Caracatița" 19.25 Tribul 20.00 EU-RO case 20.30 Lumea de aproape 21.00 Ora de știri 22.00 Film: „Nimeni nu e ca tine" (Italia, 1999) 0.20 Desene animate: Futurama.

9.00 Biografii celebre 10.20 Lumea Pro Cinema (r) 11.15 Film (r) 13.15 Desene animate 13.45 Biografii celebre (r) 14.45 Serial: „Verdict: Crimă!" 17.00 Serial: „Seinfeld" (r) 18.00 Serial: „Verdict: crimă!" 19.00 Serial: „Doctorul de suflete" (ultimul ep.) 20.00 Entertainment News 20.20 Serial: „Smallville" 21.30 Serial: „Bună dimineața, Miami!" 22.00 Film: „Asasinul din rețea" (SUA, 1993) 0.00 Serial: „Cartelul crimelor".

MARȚI - 10 octombrie

7.00 Jurnalul TVR 8.00 Reporterii dimineții 9.30 Desene animate 10.35 Mic, da' voinic! (r) 11.05 Mari români (r) 13.05 Serial: „Cory și restul lumii" 13.30 Desene animate 14.00 Jurnalul TVR 15.30 Oglinda retrovizoare 16.00 Kronika 17.15 Impas 18.00 Serial: „Misterele din Sankt Petersburg" 19.00 Jurnalul TVR 20.15 Film: „În numele tatălui" (coprod., 1993). Cu: Daniel Day-Lewis, Emma Thompson 22.45 Jurnalul TVR 23.05 Prim-plan 23.45 Doc.: „Dinastia" 0.30 Serial: „Viața ca în filme" (ep.1) 1.10 Film: „Grănicerul" (SUA, 1982). Cu: Jack Nicholson.

7.00 Știrile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.15 Parte de carte (r) 11.15 Serial (r) 12.15 La Bloc (r) 13.00 Știrile ProTv 14.00 Film: „Adio, dar rămân cu tine" (SUA, 2004) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Știrile ProTv 17.45 Serial: „Familia Bundy" 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Lunetistul 2" (SUA, 2002). Cu: Tom Berenger 22.15 La Bloc 23.00 Știrile ProTv 23.50 Serial: „Pe muchie de cuțit" (ep.1).

6.00 În gura presei 7.00 Matinal: Dimineața devreme 10.00 Concurs interactiv 11.00 Serial: „Anastasia" 12.00 Serial: „Secretul Mariei" 13.00 Observator 13.45 Serial: „Fast Food" (r) 14.15 Revanșa starurilor (r) 16.00 Observator 16.45 9595 18.00 Serial: „Vocea inimii" 19.00 Observator 20.30 Din dragoste 22.30 Serial: „Fast Food" 23.00 Observator 0.00 Serial: „Alias" 2.00 Concurs interactiv.

8.00 Sport cu Florentina 9.35 Serial: „ED" 10.35 Sporturi trăsnite (r) 11.00 Tele RON 12.50 Garito 14.30 Serial: „Dragoste și putere" 15.00 Film: „Dragoste veșnică" (SUA, 1998) 18.00 Focus 19.00 Sporturi trăsnite 19.30 Camera de râs 20.00 Ciao TV 20.30 Serial: „Mondenii" 21.00 Gogo Mania 21.30 Farsele lui Jugaru 22.00 Trăsniți în N.A.T.O. 22.30 Focus Plus 23.30 Trădați în dragoste (r) 0.30 Focus (r) 1.30 Serial: „Sunset Beach" 2.30 Clubul de noapte.

5.00-9.00 Reluări 10.00 Serial: „Ciocolată cu piper" 11.00 Serial (r) 12.00 Serial: „Minciuna" 14.00 Serial: „Jurământul" 15.30 Serial: „Visuri fără preț" 16.30 Povești adevărate 17.30 De 3 x femeie 18.30 Serial: „Rebelde" 19.30 Serial: „S.O.S., viața mea!" 20.30 Serial: „Iubire ca în filme" 21.30 Serial: „Daria, iubirea mea" 22.30 Serial: „Tărâmul pasiunii" 23.30 Serial: „Bărbatul visurilor mele".

7.30 Desene animate 8.00 Lecția de științe (r) 9.00 Serial (r) 10.00 Tonomatul DP2 11.30 Serial: „Caracatița" (r) 12.30 Tribul (r) 13.00 Zestrea românilor (r) 14.00 ABC... de ce? 14.30 Serial: „Cutia fantastică" 15.00 Împreună în Europa 16.00 Jurnalul TVR (r) 16.30 Tribuna partidelor parlamentare 17.00 Serial: „Micuța Zorro" 18.00 Lecția de geografie 18.35 Serial: „Caracatița" 19.25 Școala părinților 20.00 Jobbing 20.30 Arta supraviețuirii 21.00 Ora de știri 22.00 Film: „Julia, cavaler de Mauplin" (partea a II-a) 0.00 Campionatul de comedie (r) 0.30 Desene animate: Futurama.

10.20 Lumea Pro Cinema 11.15 Serial (r) 13.15 Desene animate 14.15 Serial (r) 15.30 Serial: „Smallville" (r) 16.30 Serial (r) 17.00 Serial: „Verdict: crimă!" 19.00 Serial: „Terapie intensivă" 20.00 Entertainment News 20.20 Serial: „Joan din Arcadia" 21.30 Serial: „Bună dimineața, Miami!" 22.00 Film: „Surplus de bagaje" (SUA, 1997) 0.15 Serial: „Cartelul crimelor" 1.30 Film: „Minunata lume nouă" (SUA, 1980).

MIERCURI - 11 octombrie

7.00 Jurnalul TVR 8.00 Reporterii dimineții 9.30 Desene animate 10.35 Elefantul cu bulină (r) 11.05 Lumea citește! (r) 12.00 Serial (r) 13.00 Serial: „Cory și restul lumii" 13.30 Desene animate 14.00 Jurnalul TVR 15.30 Oameni ca noi 16.00 Convietuiri 17.00 Jurnalul TVR 17.15 Pe ce dăm banii? 18.00 Serial: „Misterele din Sankt Petersburg" 19.00 Jurnalul TVR 20.15 Serial: „La Urgență" 21.15 Ochiul magic 22.15 Un european ca mine 22.45 Jurnalul TVR 23.05 Prim-plan 23.45 Cultura libre 0.30 Serial: „Viața ca-n filme" 1.10 Film: „Ce gândește un criminal?" (Franța, 2004).

7.00 Știrile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.15 Icstrim tivi (r) 11.15 Serial: „Prietenie pe muchie de cuțit" (r) 12.15 La Bloc (r) 13.00 Știrile ProTv 14.00 Film: „Pentru patrie" (România, 1977, partea I) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Știrile ProTv 17.45 Serial: „Familia Bundy" 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Evadare perfectă" (SUA, 1998) 22.15 La Bloc 23.00 Știrile Pro Tv 23.45 Serial: „Renegatul".

6.00 În gura presei 7.00 Matinal: Dimineața devreme 10.00 Concurs interactiv 11.00 Serial: „Anastasia" 12.00 Serial: „Secretul Mariei" 13.00 Observator 13.45 Serial (r) 14.15 Din dragoste (r) 16.00 Observator 16.45 9595 18.00 Serial: „Vocea inimii" 19.00 Observator 20.30 Ziua Judecății 22.30 Serial: „Fast Food" 23.00 Observator 0.00 Film: „Pollock" (SUA, 2001). Cu: Ed Harris, Marcia Gray Harden 2.30 Concurs interactiv.

8.00 Sport cu Florentina 9.35 Serial: „ED" 10.35 Sporturi trăsnite (r) 11.00 Tele RON 12.50 Garito 14.30 Serial: „Dragoste și putere" 15.00 Film: „Prichindeii" (SUA, 2000). Cu: Scott Bakula 18.00 Focus 19.00 Sporturi trăsnite 19.30 Camera de râs 20.00 Cronica cârcotașilor 22.00 Trăsniți în N.A.T.O. 22.30 Focus Plus 23.30 Săptămâna nebună 0.30 Focus (r) 1.30 Serial: „Sunset Beach" 2.30 Clubul de noapte.

5.00-9.00 Reluări 10.00 Serial: „Ciocolată cu piper" 11.00 Serial (r) 12.00 Serial: „Minciuna" 14.00 Serial: „Jurământul" 15.30 Serial: „Visuri fără preț" 16.30 Povești adevărate 17.30 De 3 x femeie 18.30 Serial: „Rebelde" 19.30 Serial: „S.O.S., viața mea!" 20.30 Serial: „Iubire ca în filme" 21.30 Serial: „Daria, iubirea mea" 22.30 Serial: „Tărâmul pasiunii" 23.30 Serial: „Bărbatul visurilor mele" 0.30 Povești adevărate (r).

7.30 Desene animate 8.30 Lecția de geografie (r) 9.00 Serial (r) 10.00 Tonomatul DP2 11.30 Serial (r) 12.30 Școala părinților (r) 13.00 Omul între soft și moft (r) 14.00 ABC... de ce? 14.30 Serial: „Cutia fantastică" 15.00 Împreună în Europa 16.00 Jurnalul TVR (r) 17.00 Serial: „Micuța Zorro" 18.00 Lecția de istorie 18.35 Serial: „Caracatița" 19.25 Cum să nu ne îmbrăcăm 20.00 Bugetul meu 20.30 Bazar 21.30 Ora de știri 22.10 Film: „Barton Fink" (SUA, 1991). Cu: John Turturro 0.15 Transfer 0.45 Desene animate 4.40 Serial: „Sărutări furate".

10.10 Serial: „Verdict: crimă!" (r) 11.45 Serial (r) 12.45 Serial (r) 13.45 Desene animate 15.00 Serial: „Joan din Arcadia" (r) 16.30 Serial: „Bună dimineața, Miami!" (r) 17.00 Serial: „Verdict: crimă!" 19.00 Serial: „Terapie intensivă" 20.00 Entertainment News 20.20 Serial: „Joan din Arcadia" 21.30 Serial: „Bună dimineața, Miami!" 22.00 Film: „Identitatea lui Bourne" (SUA, 1988, partea I) 0.00 Serial: „Cartelul crimelor".

JOI - 12 octombrie

7.00 Jurnalul TVR 8.00 Reporterii dimineții 9.30 Desene animate 10.35 La porțile cerului afgan 11.05 Cultura libre (r) 12.00 Serial (r) 13.00 Serial: „Cory și restul lumii" 13.30 Desene animate 14.00 Jurnalul TVR 15.30 Akzente 17.00 Jurnalul TVR 17.15 Povești întunecate 18.00 Serial: „Misterele din Sankt Petersburg" 19.00 Jurnalul TVR 20.15 Mari români 22.45 Jurnalul TVR 23.05 Prim-plan 23.45 Top Super Hit 1.10 Film: „Absolon" (SUA, 2003). Cu: Christopher Lambert.

7.00 Știrile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.15 Apropo Tv (r) 11.15 Serial (r) 12.15 La B loc (r) 13.00 Știrile ProTv 14.00 Film: „Asul așilor" (coprod., 1982). Cu: Jean-Paul Belmondo, Marie-France Pisier 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Știrile ProTv 17.45 Serial: „Familia Bundy" 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Spot" (SUA, 2001). Cu: David Arquette, Michael Clarke 22.15 La Bloc 23.00 Știrile ProTv 23.50 Serial: „CSI: Miami".

6.00 În gura presei 7.00 Matinal: Dimineața devreme 10.00 Concurs interactiv 11.00 Serial: „Anastasia" 12.00 Serial: „Secretul Mariei" 13.00 Observator 14.15 Ziua Judecății (r) 16.00 Observator 16.45 9595 18.00 Serial: „Vocea inimii" 19.00 Observator 20.30 Film: „Mumia" (SUA, 1999). Cu: Brenda Fraser, Rachel Weisz 22.30 Serial: „Fast Food" 23.00 Observator 0.00 Serial: „Huff" 1.00 Serial: „Întâmplări hazlii" 2.00 Concurs interactiv.

8.00 Sport cu Florentina 9.35 Serial: „ED" 10.35 Sporturi trăsnite (r) 11.00 Tele RON 12.50 Garito 14.30 Serial: „Dragoste și putere" 15.00 Film: „Războiul gâștilor" (SUA, 1993). Cu: Shane McDermott 18.00 Focus 19.00 Sporturi trăsnite 19.30 Camera de râs 20.00 Alege filmul! 22.00 Trăsniți în N.A.T.O. 22.30 Focus Plus 23.30 Poliția în acțiune (r) 0.30 Focus (r) 1.30 Serial: „Sunset Beach" 2.30 Clubul de noapte.

5.00-9.00 Reluări 10.00 Serial: „Ciocolată cu piper" 11.00 Serial (r) 12.00 Serial: „Minciuna" 14.00 Serial: „Jurământul" 15.30 Serial: „Visuri fără preț" 16.30 Povești adevărate 17.30 De 3 x femeie 18.30 Serial: „Rebelde" 19.30 Serial: „S.O.S., viața mea!" 20.30 Serial: „Iubire ca în filme" 21.30 Serial: „Daria, iubirea mea" 22.30 Serial: „Tărâmul pasiunii" 23.30 Serial: „Bărbatul visurilor mele".

7.30 Desene animate 8.00 Lecția de istorie (r) 9.00 Serial (r) 10.00 Tonomatul DP2 11.30 Serial: „Caracatița" (r) 12.30 Cum să nu ne îmbrăcăm (r) 13.00 Bugetul meu (r) 14.00 ABC... de ce? 14.30 Serial: „Cutia fantastică" 15.00 Împreună în Europa 16.00 Jurnalul TVR (r) 16.30 Tribuna partidelor parlamentare 17.00 Serial: „Micuța Zorro" 18.00 Lecția de sănătate 18.35 Serial: „Caracatița" 19.25 Câțiva pași spre un management mai bun 20.00 Mogulii Rusiei de azi 21.00 Ora de știri 22.00 Film: „Secretul din Sahara" (IV) 23.50 Marcă înregistrată 0.20 Desene animate.

10.10 Serial: „Terapie intensivă" (r) 11.45 Serial (r) 13.45 Desene animate 14.45 Serial (r) 16.00 Serial (r) 16.30 Film: „Poveste din Philadelphia" (SUA, 1940) 19.00 Serial: „Doctorul de suflete" 20.00 Entertainment News 20.20 Serial: „Calea misterelor" 21.30 Serial: „Bună dimineața, Miami!" 22.00 Film: „Identitatea lui Bourne" (partea a II-a) 0.15 Serial: „Cartelul crimelor".

10 DIFERENȚE

Cele două desene par a fi identice dar, la o cercetare mai amănunțită veți observa zece diferențe. Care sunt acestea?

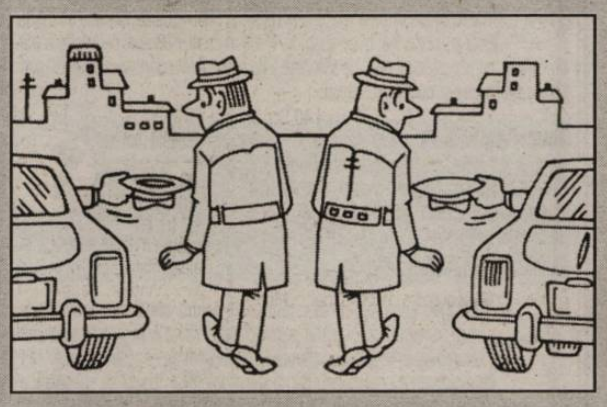

SOLUȚIA (DREAPTA): *1) Acoperișul casei. 2) Roata de sub mașină. 3) Ferestrele de jos. 4) Cordonul trecătorului. 5) Stâlpul electric. 6) Părul pietonului. 7) Farul mașinii. 8) Fâșia din mâna automobilistului. 9) Cușătura de pe spatele trecătorului. 10) Semnul de pe capota mașinii.*

Grădina *micul nostru Paradis*

Desene vegetale

Se redescoperă astăzi multiplele avantaje ale bordurilor verzi: elegante și practice, ele subliniază în mod admirabil desenul unei grădini, totodată simplificând întreținerea ei. Asemenea borduri parfumate, permanent verzi, captează fascinant jocurile de lumină, diferite în funcție de sezon și de momentul zilei. Perfect drepte sau înalte și suple, sinuoase, ele dau o impresie de calm și de echilibru. Comode, delimitează aleile și păstrează în interiorul lor spațiul de sol destinat florilor și celorlalte plante ornamentale, totodată ajutând la evitarea manipulărilor greșite ale sapei de grădinărit, care uneori deteriorează ori distruge definitiv plantațiile. Permanența și rusticitatea le fac apreciate timp îndelungat și în vasele mari ținute în grădinile de agrement. Uneori, bordurile vegetale au fost înlocuite cu „tristele" borduri de ciment, masive și inexpresive, sau cu plante invadatoare. Cum spuneam însă, „desenele verzi" au redevenit astăzi la modă.

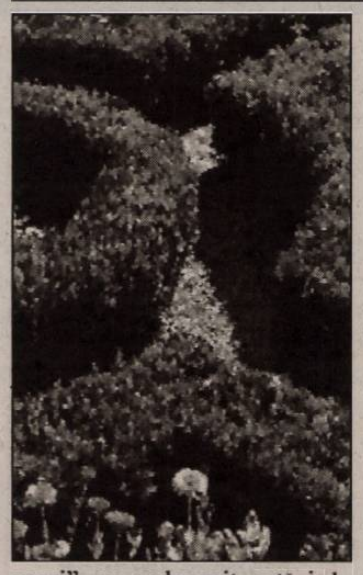

Bordurile vegetale se pretează la numeroase aranjamente, pretutindeni unde își găsesc locul ornamentele florale. Ele oferă spații largi, se potrivesc foarte bine cu locurile care păstrează anumite elemente de vechime sau cu blocurile de piatră care pot „exprima" un mesaj natural. Pe de altă parte, pot încadra perfect peluze, ca și tufe de flori exuberante sau pot delimita cărări pietruite, cu parfum rustic.

Pentru realizarea acestor borduri, specialiștii în grădinărit recomandă tufele pitice de *Buxus suffruticosa*. Foarte compactă, cu frunze verde-palid fine, planta crește încet și e ușor de toaletat. Ea desenează borduri scunde și dese, de 20-30 cm înălțime, putând fi plasată la fel de bine la soare, ca și la umbră. Tufele se prind ușor, durata de viață se poate întinde chiar pe zeci de ani și nu necesită decât lucrări de întreținere minore. O ofertă generoasă pentru „șevaletul" natural al grădinii dumneavoastră de flori. *(A.N. Popescu)*

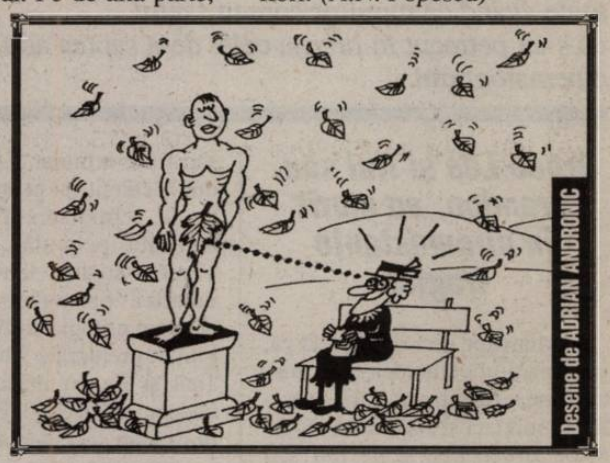

Integramă de GHEORGHE POPESCU

ACORDURI

PERECHI DE GINERI		SET DE TIMBRE		PARCELĂ		FINAL DE ASALT		TÂRNURI		TRAGE LA MĂSEA				
AMABILĂ, CORDIALĂ		EXCENTRICĂ		MEDITAȚII PARTICULARE		ÎNCĂ O DATĂ		MASĂ MARE		A IEȘI DIN PĂMÂNT				
DISTANȚATĂ								ȚARĂ						
INIMA RĂDURII								TRATEAZĂ CORPUL OMENESC						
						DOVEDIȚI ÎN LUPTĂ								
						A DEȘERTA								
DRAPEL						PROST OBICEI								
ÎNTREȚINE VIAȚA						ÎNALȚĂ CASE								
				ANIMAL CA ȘOARECELE										PRIETENI LA RĂZBOI
				LEGENDĂ										
		FĂCUT DE OCARĂ								ACEEA				
		EXPLOZIE DE VESELIE								FUNIA LUI TARZAN				
						ADORAȚI DE FANI								
						ZBURĂTOR MITOLOGIC						FRUMOASĂ DIN BASME		
PĂRJOLIȚI						MOMENTELE OREI 12.00								
PREFIXUL OPOZIȚIEI						ÎMPLINIȚI CU TIMPUL								
PORTIERE														
				A SE STRICA UN DINTE						ARIPI DE ACERĂ!				
				ÎN ȘERVEȚ!						ÎN AULĂ!				
PÂNZĂ LA CINEMA														
PEȘTE DE MARE						TEXTUL PROBLEMEI								
								GRUPUL NUNTAȘILOR						

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „EXPRIMĂRI"

Orizontal: G - S - O - D - M - N - RESPECTUOASA - AFON - RETRAS - AMAR - SOLEMNI - ARIPAT - TUI - ANA - ETUI - RIT - V - IESEANCA - I - AU - STARET - AG - SATEN - CIRCA - AUTOR - RATARI - RANIRE - OSUT - MATA - ONORATA.

Verificați-vă cunoștințele

Furnici

1. Din ce ordin de insecte fac parte furnicile?
2. Ce se înțelege prin „furnici albe"?
3. Cum se numeau primii locuitori ai Eginei în miturile Greciei Antice?
4. În ce loc din țara noastră se află vârful „Furnica"?
5. Ce mare poet român a scris poezia „Privesc orașul-furnicar"?
6. Cine a interpretat rolul reginei furnicilor din filmul Elisabetei Bostan „Veronica se întoarce"?
7. Cine este autorul volumului de parodii „Singur printre poeți", (1964) care cuprinde și parodia „Greierele și furnica" după La Fontaine.

Răspunsurile din numărul trecut

1) În mitologia greacă sirenele erau nimfe ale apelor care vrăjeau navigatorii cu cântecul lor. Inițial ele erau prezentate cu picioare și aripi de pasăre. Așa apar în opera lui Homer. Ulterior au fost înfățișate ca femei frumoase, având în loc de picioare o coadă de pește. 2) În mitologia slavă corespondentul sirenei este „rusalka" iar în mitologia scandinavă „ondina". 3) Sirenele sunt descrise ca vietăți marine reale de naturalistul Plinius cel Bătrân (23-79). 4) Statuia „Micii sirene", devenită simbol a orașului Copenhaga, este opera sculptorului Edward Eriksen (1876-1959). Muzica operei „Rusalka" aparține compozitorului rus Aleksandr Sergheivici Dargomîjski (1813-1869). Este realizată pe libret propriu după basmul lui Pușkin. 6) Nuvela „Aranca, știma lacurilor" a fost scrisă de Cezar Petrescu (1892-1961). 7) Rolurile principale din filmul „Splash" au fost interpretate de Daryl Hannah și Tom Hanks.

Poșta cititorilor

Pentru întrebările cu tema „Vântul" apărute în numărul 36 al revistei noastre am primit:

■ ***7 răspunsuri corecte:*** *Prof. Maria Iova, Constanța; Florentina Gorea, Toplița; Angela Toma, București; Prof. Ioan-Mircea Coroliuc, Rădăuți; Prof. Marin Ștefan, Șimleul Silvaniei și Mihai Waspusch, București.*

De asemenea prietenul rubricii noastre Ion Ciocșan din Pucioasa a răspuns corect la întrebările care nu erau formulate de domnia-sa.

■ ***6 răspunsuri corecte:*** *Mihaela Rădulescu, Focșani; Corina Simion, Sibiu și Radu Ciobanu, București.*

■ ***5 răspunsuri corecte:*** *Daniela Nicolae, Iași; Monica Vlad, Timișoara; Viorica Ionescu, București și Mircea Stan, Pitești.*

Florentina Gorea, *Toplița. Am primit propunerile dumneavoastră. Vom publica o parte din ele într-un număr viitor al revistei.*

Vă dorim tuturor mult succes în continuare. (Irina Stoica)

Soluția «SUDOKU» – jocul săptămânii 39

3	1	5	7	2	9	6	8	4
9	8	2	6	3	4	1	5	7
4	6	7	5	8	1	2	9	3
8	9	4	2	1	5	3	7	6
2	5	6	3	7	8	9	4	1
1	7	3	9	4	6	5	2	8
5	4	8	1	9	3	7	6	2
7	3	9	8	6	2	4	1	5
6	2	1	4	5	7	8	3	9

Soluția «SUDOKU» – jocul săptămânii 39

PROBLEMA DE AZI: Albul mută și câștigă

ȘAH Platz - Just, 1972

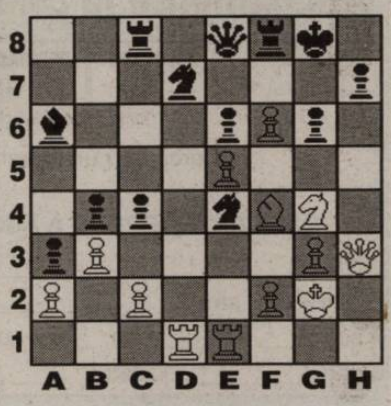

DEZLEGARE:

1. Dh7 Rh7 2. Th1 Rg8 3. Ch6 Rh7 4. Cf7 Rg8 5. Th8 Rf7 6. Th4 Rg8 7. Tg7 Rh8 8. Th1 mat.

© GHEORGHE POPESCU
– maestru F.I.D.E.

UIMITOARELE COINCIDENȚE

ale celei de-a șaptea arte

Analizând coincidențele uimitoare, produse de foarte multe ori în decursul timpului, savanții au emis o serie de ipoteze legate de acest aspect, nici una dintre ele nefiind însă pe deplin acceptată, cu atât mai mult cu cât este vorba despre termeni foarte abstracți, precum teoria probabilității sau sincronicitatea, propusă de Jung. Ne-am propus ca, în rândurile următoare, să vă supunem atenției câteva dintre aceste coincidențe inexplicabile, toate având ca numitor comun faptul că s-au petrecut în branșa celei de-a șaptea arte, cinematograful...

Bruce Lee și fiul său, Brandon, au murit în circumstanțe tragice

Nu încape nici o îndoială că, în domeniul coincidențelor misterioase, „firul roșu" care i-a călăuzit în viață și i-a unit în moarte pe Bruce Lee și pe fiul său

Brandon ocupă o poziție aparte. Fiindcă, atunci când Brandon, strivit sub povara numelui celui ce fusese „Micul Dragon", se lansa în cariera cinematografică, mulți exegeți ai peliculei de celuloid nu se puteau abține să remarce asemănările izbitoare pe care carierele celor doi le prezentau. Ca și tatăl său, Brandon și-a început activitatea artistică jucând în roluri mărunte, iar „Corbul", filmul care i-a adus consacrarea – și care din păcate avea să fie și ultimul – era al șaptelea al său. Lucrurile stau la fel și în cazul lui Bruce Lee, pe care tot a șaptea peliculă înregistrată – „Marele Boss" l-a făcut celebru în America. În altă ordine de idei, Bruce a murit cu opt zile înainte de terminarea ultimului său film, intitulat „Ulciul". Brandon a sfârșit tot la opt zile înainte de terminarea filmărilor la amintita peliculă... „Corbul"! Filmele au fost terminate după moartea protagoniștilor, utilizând tehnologia software și imaginile prelucrate pe calculator. Tată și fiu au murit în floarea vârstei – Bruce, 33, Brandon, 28, împușcați accidental, după ce s-a tras asupra lor, în timpul filmărilor, cu pistoale cu gloanțe ce ar fi trebuit să fie oarbe... Și ambii au fost îngropați alături, în cimitirul Lakeview din Seattle, Washington. Șirul coincidențelor a mers până la capăt...

Ghinioanele de tot felul au însoțit seria „James Bond"

Una dintre cele mai de succes serii de filme polițiste din lume, cea având-o în rolul principal pe seducătorul „agent 007", pare să se înscrie și ea pe

aceeași traiectorie de coincidențe nefaste, din nefericire, și de astă dată, fiind vorba despre victime omenești. Astfel, majoritatea scenelor de cascadorie realizate pe parcursul nenumăratelor episoade din seria „James Bond" s-au soldat cu accidentări, distrugeri și chiar decese. Scenele filmate deasupra oceanului, în „Din Rusia, cu dragoste" (1963, cu Sean Connery în rolul principal) când elicopterul regizorului Terence Young s-a prăbușit în valuri, cei implicați fiind grav răniți, aveau să se repete parcă pe pista de bob din „Numai pentru ochii tăi" (1981, cu un „007" interpretat de Roger Moore), unde un cascador și-a pierdut viața iar alți doi au suferit răni grave. Atât în deja amintitul „Din Rusia, cu dragoste", cât și în „Never say never", turnat exact după 20 de ani, în 1983, Sean Connery și-a fracturat, în timpul filmărilor, mâna stângă.

Isadora Duncan și Grace Kelly, victime ale unor stranii accidente de mașină

Când vine vorba despre coincidențe în ceea ce privește morțile stranii, nu putem neglija similitudinile existente între două mari artiste ale secolului trecut: cântăreața și dansatoarea Isadora Duncan și actrița Grace Kelly. Destinul lor a fost la fel de zbuciumat, cu suișuri și coborâșuri spectaculoase, ambele au murit în culmea gloriei, în accidente de mașină curioase, dintre care se detașează net cel al Isabelei Duncan, ucisă de propriul șal, care s-a înfășurat pe roata din spate a mașinii, strangulând-o pe artistă. Ambele, americance de origine au murit în jurul aceleiași vârste (Isadora – 50 de ani, Grace – 52), în orașe franceze (Nissa, respectiv Monaco), situate la numai 10 km unul de altul și în aceeași zi de 14 septembrie – în 1927 și respectiv 1982, deci după exact 55 de ani, vârstă pe care nici una din ele nu a apucat s-o împlinească...

Legături bizare între „Twin Peaks" și „Dosarele X"

Oricât ar părea de curios, și între cele două seriale de referință ale anilor '90 există o serie de asemănări bizare, parcă anume realizate pe placul împătimiților genului fantastic, pe care aceste filme îl tratează. Prima tură de manivelă la „Twin Peaks" a fost trasă de către David Lynch

pe data de 3 martie 1990. Exact cinci ani mai târziu, Chris Carter începea filmările la episodul promoțional din „Dosarele X". Co-producătorul „Twin Peaks" se numea Mark Frost („îngheț", în limba engleză), iar co-producătorul „Dosarelor", Mark Snow („zăpadă")! Mulți dintre actorii din „X-Files", inclusiv David Duchovny, s-au lansat în „Twin Peaks", și au interpretat, în același timp, roluri în super-mediatizatul serial „Seinfeld" (Warren Frost, Grace Zabriskie, Francis Bay, Brenda Strong, Walter Olkewicz etc). Numele celor doi protagoniști se regăsesc în ambele filme: în „Dosare" apare un „agent Cooper", membru FBI, în vreme ce în „Twin Peaks" întâlnim un Mulder, (nu Fox, însă!). Nici actrițele protagoniste nu „diferă" prea mult. Amatorii de statistici de la Hollywood au stabilit că atât Sherilyn Fenn, din „Twin Peaks", cât și Gillian Anderson din „Dosare" au intrat în atenția producătorilor după ce-și expuseseră „anumite părți ale corpului", în reviste de scandal. În aceeași ordine de idei, ambele frumoase fredonează, în peliculele respective, aceeași melodie, „Together", din musicalul „West Side Story". Și tot la capitolul „coincidențe", este de remarcat că inițial, „Dosarele X" urma să aibă 29 de episoade, adică exact atâtea cât a avut în final „Twin Peaks"...

ÎN NUMĂRUL VIITOR

- Străbătând Sahara, pe urmele lui Visher
- „Marțienii" din Antarctica
- Broaștele, instrumentiști talentați!
- Skanderbeg - vrednicul urmaș al Macedoneanului
- Răpiți de extratereștri, acum patru sute de ani!
- Păpușa veșnic tânără

Astrologul CHALEX vă prezintă HOROSCOPUL

realizat după astrograma săptămânii 09 – 15 octombrie

BERBEC: Cu excepția zilei de sâmbătă, când relația Soare-Lună (Luna intră în Ultimul Pătrar în jurul orelor 03h00') induce o puternică stare de tensiune în zona relațională (familie, parteneri), săptămâna se derulează sub cele mai bune auspicii. Punctul de rezistență al celorlalte zile îl constituie tocmai „slăbiciunea" de sâmbătă. Zile faste pentru parteneriate, deplasări scurte profitabile și bucurii sufletești.

TAUR: O săptămână începută „cu dreptul". Centrul atenției este îndreptat pe problemele socio-profesionale. Dublul Triunghi Regal generat de Soare/Marte-Lună-Neptun prelungește influența lunară și la nivelul zilei de miercuri, când șansele de succes sunt foarte mari. Dacă la nivelul familiei totul este O.K., în unele relații, o anume stare de tensiune poate provoca un gust amar și chiar dezamăgire.

GEMENI: Luna reprezintă o binefacere pentru acest nativ în zilele de marți, miercuri și joi, când personalitatea sa va fi pusă într-o lumină favorabilă. Prim-planul acțiunilor este ocupat de educația copiilor sau de exprimarea unui talent, dar și de problemele legate de speculațiile financiare. Atenție la ziua de luni! Crucea Destinului generată de Lună-Saturn-Jupiter-Neptun poate induce necazuri profesionale.

RAC: Atenție, viața intimă este destul de tensionată! Fie primul copil, fie zbuciumul sufletesc legat de imposibilitatea exprimării unui talent sau de o pierdere materială (speculații financiare), vă va crea supărări sau necazuri. Zilele de joi, vineri și sâmbătă sunt mai senine, pe fondul relațiilor benefice realizate de Lună cu „tripleta" Soare-Venus-Marte din Balanță. Duminică, o zi excelentă în familie.

LEU: Relații excelente cu cei apropiați (frați-surori, veri, vecini). Mai puțin benefică este relația cu partenerul de viață sau cu unul dintre părinți, în zilele de luni și marți. Triunghiul benefic Saturn-Marte-Pluton conduce la o prestație personală de excepție în ziua de sâmbătă, chiar dacă cuadratura Soare-Lună (din acea zi) poate să inducă o anume nerăbdare sau o disfuncție fiziologică (criză digestivă).

FECIOARĂ: Relații excelente cu străinătatea, deplasări lungi faste, posibile câștiguri financiare și un probabil verdict favorabil în instanță – sunt reperele benefice ale acestei săptămâni. Zona „gri", care este localizată la nivelul relațiilor cu ceilalți, se află sub presiune în ziua de sâmbătă, datorită influenței Lunii care intră în Ultimul Pătrar și a Crucii Fixe Saturn-Jupiter-Neptun-Lună. Încă o dată, mari șanse de câștig.

BALANȚĂ: Personalitatea, diplomația și arta conversației, fac din acest nativ „show man"-ul acestei săptămâni. Cele trei planete în conjuncție strânsă (Soare, Venus, Marte) induc strălucire, mare dorință de afectivitate (Venus este „la ea acasă"), dar și imposibilitatea de a riposta corespunzător la atacurile altora (Marte, în Balanță, este în cea mai slabă poziție a sa). O săptămână fără violență, dar cu multă artă.

SCORPION: Viața de societate este foarte tensionată la începutul săptămânii, datorită triunghiului malefic Jupiter-Saturn-Neptun și a Crucii Destinului Jupiter-Lună-Neptun-Saturn (Jupiter, aflat în ambele configurații, este situat în Scorpion), dar se redresează, spectaculos, la sfârșitul săptămânii, zilele de sâmbătă și duminică fiind destinate – în cea mai mare parte – relațiilor și întâlnirilor socio-profesionale.

SĂGETĂTOR: O excelentă relație cu anturajul, pe parcursul întregii săptămâni. Triplul trigon benefic Neptun-Soare/Venus/ Marte dar, mai ales, Piramida de Apă Lună-Mercur-Uranus induc un comportament plin de eleganță și o stare afectivă de-a dreptul molipsitoare pentru cei din jur. Sănătatea sau un conflict cu autoritățile fac din ziua de luni una obositoare, pe fondul Crucii Fixe Jupiter-Neptun-Lună-Saturn.

CAPRICORN: Dornic de a demonstra tuturor (mai ales superiorilor) marile sale calități de manager, acest nativ are posibilitatea ca în această săptămână să-și etaleze excelenta sa pregătire profesională și dorința de a accede cât mai sus pe scara socială. Casa a X-a este excelent populată (Soare, Venus, Marte) și aspectată. Mai puțin faste sunt relațiile cu anturajul, sau o persoană îi va refuza un ajutor urgent.

VĂRSĂTOR: Aparținând semnelor de Aer, nativul Vărsător va fi influențat direct de tripla conjuncție din Balanță, Soare-Venus-Marte, care îi conferă foarte mare dorință de aventură, de excursii lungi, de relații cu străinătatea sau, pur și simplu, de lectură. Mai puțin benefice sunt relațiile sociale luni, datorită Crucii Cosmice Lună-Saturn-Jupiter-Neptun, cu Jupiter situat în Casa a X-a și Neptun pe Ascendent.

PEȘTI: Influxurile contradictorii din această săptămână aduc nativului așa numitele trăiri „în dinți de fierăstrău". Luni și marți este în relații excelente cu vârstnicii din familie, pentru ca sâmbătă să ajungă să aibă mari divergențe. În privința examenelor, interviurilor sau a unor relații cu Justiția și străinătatea, zilele de luni și marți sunt de-a dreptul explozive, pentru ca joi să fie una aducătoare de mari oportunități.

Abonamente la „Magazin" direct la redacție!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	3,5 LEI	❑ 3 LUNI	11,5 LEI	❑ 5 LUNI	18,5 LEI
❑ 2 LUNI	7 LEI	❑ 4 LUNI	15 LEI	❑ 6 LUNI	23 LEI

(Marcați cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, județul _____.

ABONAȚI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Prețul abonamentului contractat direct la redacție, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a prețului revistei.
- Cheltuielile poștale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacție.
- Nu aveți decât să trimiteți printr-un mandat poștal [pe adresa: Ionescu Simion, Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, cod 013701], contravaloarea abonamentului solicitat (vezi prețurile în talonul alăturat) și puteți beneficia de toate avantajele enunțate. În cazul în care nu specificați data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poștal. Pentru informații suplimentare vă rugăm să sunați la tel. 021/317.89.65
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimițând, pe adresa redacției (Ionescu Simion, Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, cod 013701), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (120 $ sau 100 euro, un abonament pe un an, 60 $ sau 50 euro, un abonament pe șase luni).

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacției la Tel./Fax: 317.89.66; 317.89.65, zilnic între orele 10⁰⁰ – 14⁰⁰

Biblioteca Județeană MUREȘ TÂRGU-MUREȘ

SERIE NOUĂ - 802 • ANUL XLIX • 12 OCTOMBRIE 2006 • 16 PAGINI • 1 LEU Nr. 41 (2552)

magazin

Mail: redactia@revistamagazin.ro Adresă INTERNET: www.revistamagazin.ro

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ **Dacă plângi când nu vezi soarele, de lacrimi, n-ai să vezi nici stelele.**
(Rabindranath Tagore)

■ **Grădina zoologică este un fel de laborator în care animalele studiază obiceiurile oamenilor care trec zilnic prin faţa cuştilor.**
(Denis Waitley)

Spectacolul cunoaşterii

Cum să evităm SFÂRŞITUL LUMII

Femina club

Pentru dumneavoastră, doamnă

Controversatele diete

Dosarele frumuseţii

Câte ceva despre masaj

Istorii uitate

Skanderbeg vrednicul urmaş al macedoneanului

Minuni ale lumii

Străbătând Sahara pe urmele lui Visher

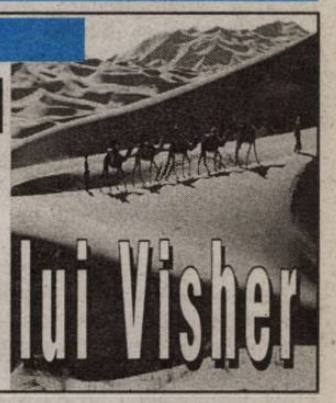

Membrii unei populaţii siberiene trăiesc peste 100 de ani şi nu se îmbolnăvesc niciodată!

TRIBUL CENTENARILOR

Dorinţa de a fi nemuritori i-a însufleţit dintotdeauna pe pământeni, mitul „tinereţii veşnice" existând în mai toate tradiţiile şi culturile. Chiar dacă nimeni nu se poate lăuda că ar fi atins acest ideal – nume precum Saint-Germain sau Ahasverus, „jidovul rătăcitor" fiind de domeniul legendei – vechile cărţi de înţelepciune ale omenirii ne vorbesc despre personaje care au trăit peste o sută de ani, precum patriarhii biblici. Asemenea performanţe nu ar fi chiar imposibil de atins, iar dovada cea mai elocventă în acest sens o constituie existenţa, în îndepărtata Siberie, a unui sat unde toţi localnicii ating vârste matusalemice...

Când copiii tribului văd oameni din afara aşezării rămân şocaţi de obiceiul acestora de a bea şi a fuma, căci astfel de vicii le sunt cu desăvârşire necunoscute. Membrii tribului siberian, ce sunt în număr de aproape şase mii, îşi părăsesc însă rareori casele, trăind izolaţi de restul lumii. Ei fac parte dintr-o comunitate stabilită aici în urmă cu mai bine de un mileniu şi întemeiată pe criterii religioase – creştinii „raskolnici", o sectă care a fugit de persecuţiile religioase şi de civilizaţie tocmai din dorinţa de a trăi mai aproape de natură. Aceşti siberieni trăiesc după poruncile biblice, nu mănâncă niciodată carne, nu se îmbolnăvesc nici măcar de o răceală, în ciuda gerurilor năprasnice de aici, şi îşi serbează prima dată ziua de naştere când împlinesc o sută de ani! Şi absolut toţi ajung să atingă această vârstă...

Siberiană în vârstă de 100 de ani

„Legea păsărilor"

Membrii acestei comunităţi ciudate locuiesc în case de forma unor piramide, nu au ceasuri – folosesc un fel de clepsidre cu praf – şi trăiesc potrivit calendarului lunar. Cu toţii urmează cu sfinţenie, în viaţa de toate zilele, „legea păsărilor": se trezesc dimineaţa, atunci când păsărelele încep să ciripească şi merg la culcare odată cu acestea. În aşezarea lor nu există electricitate, iar oamenii folosesc opaiţe şi sobe primitive, pentru a se încălzi. Hrana lor constă în rădăcini, ciuperci, legume şi fructe, dar ei consumă cu plăcere şi conifere verzi, înmuiate în miere. Singura băutură permisă, în afară de apa rece ca gheaţa a torentelor siberiene, este laptele de capră, despre care bătrânii tribului susţin că i-ar face „mai deştepţi". Consumul de alcool este considerat cel mai mare păcat posibil. O trăsătură incredibilă a acestui trib de longevivi este că femeile pot procrea până la vârste înaintate, chiar la peste 60 de ani, majoritatea lor dând naştere la câte douăzeci, chiar treizeci de copii!

Satul centenarilor siberieni

Spanacul poate reda orbilor vederea!

Planta atât de lăudată, în desene animate, că i-ar da o forţă fizică uluitoare eroului Popeye, ar putea avea ea însăşi nişte calităţi miraculoase, putând, de pildă, să-i ajute pe cei cu leziuni degenerative ale retinei, leziuni ce provoacă orbirea, să-şi recapete vederea. Această descoperire uluitoare aparţine unui grup de cercetători de la Universitatea Southern California, care au ajuns la concluzia că proteina „Fotosistem I", produsă de spanac, ar putea înlocui cu succes receptorii de lumină din ochi, pentru că ea reuşeşte să dezvolte, ca şi ei, un uşor flux de curent electric, necesar capturării energiei din celulele luminoase (fotoni) provenite de la Soare sau de la surse de lumină artificială. Savanţii avertizează însă că de acest tratament aproape neverosimil nu pot beneficia decât persoanele cu afecţiuni degenerative ale retinei, nu şi cei orbi din alte cauze. „Ceea ce rămâne de lămurit este dacă fluxul electric degajat de aceste proteine este îndeajuns de puternic pentru a-i permite creierului să interpreteze imaginile transmise prin intermediul său", a declarat dr. Eli Greenbaum, a cărui echipă speră să fie în curând capabilă să plaseze proteinele-minune într-o membrană artificială, care imită perfect o celulă oculară normală. După ce şi-au dovedit utilitatea în atâtea şi atâtea boli, plantele vor vindeca până şi orbirea...

SUDOKU
jocul săptămânii – 41

		7			2	8		3
	1				8	4	2	
8				9	4			
			4		3		8	7
		3		8			5	1
6	7	8	2					
9	2						6	
	8		7	4		1		2
7			8	2			4	

Regula e simplă: orice rând, orice coloană şi orice pătrat de 3x3 căsuţe trebuie să conţină, o singură dată, fiecare cifră cuprinsă între 1 şi 9.

Soluţia în numărul viitor

TV
■ TVR 1 ■ Pro TV ■ Antena 1
■ TVR 2 ■ Prima TV
■ Acasă ■ Pro Cinema

41
5 948427 000027

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

CRONICA TV

„Zeul din Creta" faţă-n faţă cu Costi Ioniţă

Se numeşte Nikos Papadakis şi este Mister World. Grecii l-au supranumit „Zeul din Creta", locul în care s-a născut. Un bărbat înalt, cu o alură atletică, brunet, cu ochi negri şi expresivi şi un zâmbet cuceritor. S-a aflat, zilele trecute, în Bucureşti şi în plimbările sale, liceencele care îl întâlneau se opreau siderate, incapabile să înţeleagă cum poate fi un bărbat atât de frumos.

Vineri, 6 octombrie, în studioul de ştiri al televiziunii B1TV şi-a făcut apariţia „Zeul din Creta". A răspuns cu aparentă timiditate dar cu evidentă amabilitate la întrebările adresate demonstrând că poate fi şi un agreabil partener de dialog. Printre invitaţii emisiunii s-a aflat, din nefericire, un personaj care nu avea nimic în comun cu „subiectul". Se numeşte Costi Ioniţă, un manelist cu incontestabile calităţi vocale dar cu o exprimare neîngrijită, a cărui prezenţă în studio a fost paradoxală. Care a fost rolul lui Costi Ioniţă în această emisiune alături de „Zeul din Creta", iată o enigmă pe care doar generaţiile viitoare ar putea-o dezlega.

DORIN MĂRAN

Carte, cinste cui te-a scris!

CODUL LUI NOSTRADAMUS

Fără să aibă succesul mondial al „Codului lui Da Vinci" scris de Dan Brown, Michael Rathford publică anul trecut cartea „Codul lui Nostradamus", relansând lupta pentru recuperarea faimosului medic francez din secolul al XVI-lea, celebru nu în epocă, ci în postumitate, prin catrenele sale sibilinice. „Opera" medicului devenit o preocupare pentru unii care au dorit să creadă că Centuriile lui Nostradamus ascund tot felul de preziceri, unele dintre ele mergând până la profeţii privind timpul nostru.

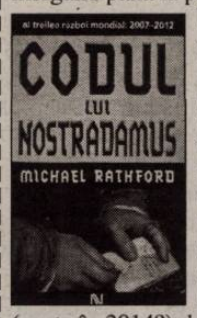

Michael Rathford crede chiar că a descoperit codul lui Nostradamus, cel care prevedea pe la 1500 că al treilea război mondial va începe în 2007, despre intrarea noastră în Uniunea Europeană nici un cuvânt!, şi va lua sfârşit în 2012 când, după prevederile unor specialişti, alţii decât Nostradamus, România va fi lovită (poate în 2014?) de un cutremur de aceeaşi intensitate cu cel din 1977. Să observăm o schimbare de atitudine: dacă unii autori descopereau în textele alambicate şi nevinovate ale lui Nostradamus fapte şi realităţi istorice consumate deja, Michael Rathford „vede" în cartea recent publicată de editura Nemira ceva ce urmează a se întâmpla. Cum arată asta în textul lui Nostradamus? **„Când Antihristul va prelua controlul asupra Europei, armele nucleare vor provoca distrugeri aidoma trăsnetelor şi fulgerelor, iar din ele va cădea o «ploaie lăptoasă»... Cadavrele vor împânzi pământul. Însăşi planeta va «striga de durere»".** Textul este făcut public cu doi ani în urmă şi el se poate împlini, având în vedere situaţia politică a lumii şi preconizatul „război al civilizaţiilor", dar asta numai timpul ne va confirma sau, dimpotrivă va arunca profeţia în ridicol. Oricum, să amintesc faptul că unii specialişti spun că al treilea război mondial a avut deja loc, apreciind că am intrat deja în al patrulea! *(George Cuşnarencu)*

Astrologul Chalex aşteaptă pe adresa revistei scrisorile celor care doresc să cunoască tainele astrogramelor

DIALOG ASTROLOGIC

Claudia C., 33 ani, Roman:
„M-am născut la Roman pe 16 martie 1973. Mă recunosc în aproape toate caracteristicile zodiei Peşti. Am citit însă undeva că în a doua parte a vieţii este preponderent Ascendentul. V-am scris să vă rog să-mi spuneţi ce Ascendent am şi cum m-ar putea el influenţa".

Stimată domnişoară (doamnă) Claudia,

Din datele personale furnizate de dvs. lipseşte tocmai cea mai importantă, şi anume: **ORA EXACTĂ A NAŞTERII**. În consecinţă, dvs. puteţi avea Ascendentul în orice semn zodiacal şi la orice grad din cele 12 semne zodiacale, pentru că **ASCENDENTUL ESTE PUNCTUL CEL MAI ESTIC, ZODIA (constelaţia) CARE „RĂSARE", ÎN MOMENTUL NAŞTERII UNEI ENTITĂŢI, PUNCT VĂZUT DIN LOCUL ŞI LA ORA EXACTĂ** (de ordinul minutelor) **A NAŞTERII ACELEI ENTITĂŢI**.

La modul general, când nu se cunoaşte ora exactă a naşterii, astrologul va apela la una din cele două variante: considerarea orei de naştere 12h00'(în faptul zilei), oră care induce mari aproximări deoarece situează nativul într-o postură mult prea avantajoasă din punct de vedere social (Soarele se află în „culminaţie", în casa a X-a), sau 04h00', oră de maximă influenţă a Lunii asupra lichidelor, oră (frecventă) de „rupere a apei" la femeile însărcinate cărora le-a sosit sorocul să nască. Redau mai jos astrogramele Cerului dvs. natal în cele două ipostaze:

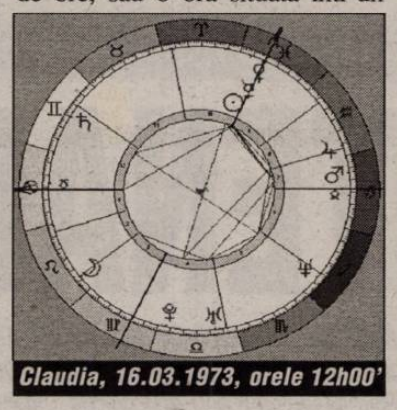
Claudia, 16.03.1973, orele 12h00'

Dvs. veţi observa că Ascendentul – pentru cele două ore de naştere luate în mod convenţional – este situat în Rac (pentru ora de naştere 12h00') sau în Capricorn (pentru ora de naştere 04h00'). Dar poate fi una din aceste ore acea oră exactă la care v-aţi născut dvs? Puţin probabil! O altă problemă cu care se confruntă astrologul o constituie – de regulă – o „oră întreagă" indicată de nativ (ex.: ora 11h00' sau 15h00'), ca şi când toate entităţile s-ar naşte la „oră fixă"! Şi mai mare este aproximarea, atunci când se indică un interval de ore, sau o oră situată într-un context mult prea vag (ex.: între 01h00' – 05h00', sau „ştiu că era seară"). Dacă nu se cunoaşte cu exactitate ora de naştere, astrologul nu poate determina cu precizie delimitarea sectoarelor de viaţă (casele solare, sau ale cerului) şi, în consecinţă trebuie să facă analiza exclusiv pe baza elementelor furnizate de cele zece planete (poziţia în semne, relaţiile lor cu semnele pe care le populează şi aspectele pe care le determină între ele). Este o analiză globală, dar nu poate merge la detalii.

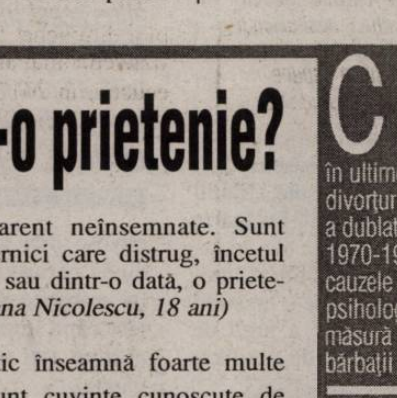
Claudia, 16.03.1973, orele 04h00'

Revenind la Ascendent (când se cunoaşte cu exactitate oră de naştere), mă simt obligat să repet ceea ce am afirmat într-un material prezentat anterior, şi anume: până la vârsta de 14-15 ani (aproximativ) semnul zodiacal al ZODIEI (acolo unde se află Soarele natal) ESTE PREPONDERENT. De la această vârstă, începe să se facă simţit şi semnul zodiacal al ASCENDENTULUI. Treptat, influenţa ZODIEI scade, concomitent cu influenţa tot mai accentuată a ASCENDENTULUI, astfel că la vârsta de 42-44 de ani, ASCENDENTUL devine predominant, înlocuind aproape în totalitate ZODIA. Observaţi, am spus „aproape", pentru că nu se produce o substituire totală a influenţei ZODIEI, ci o influenţă tot mai mare a ASCENDENTULUI, o dată cu înaintarea în vârstă. De aceea, în multe cazuri, când ne întâlnim cu un fost coleg de copilărie sau şcoală primară, pe care nu l-am mai văzut de mult timp, suntem puşi în situaţia de a nu-l mai recunoaşte, el suferind transformări radicale datorită... ASCENDENTULUI!

P.S. – Din punct de vedere fiziologico-patologic, predispoziţiile sunt legate de elementul „umed", dvs. fiind expusă la tumori şi la dereglări endocrine, dar şi la intervenţii chirurgicale ce pot să fie repetate, dacă intervenţia nu a ţinut seamă de cele „şapte reguli de aur ale chirurgiei" (a se vedea un material tipărit anterior). Relaţiile disonante Soare-Pluton, Venus-Jupiter, Venus-Saturn şi Marte-Uranus sunt „semnături patologice" ale planetelor dvs. natale. Sănătate multă!

CHALEX

ANCHETA săptămânii

Şi totuşi, ce e important într-o prietenie?

Probabil că fiecare ştie care e reţeta prieteniei, dar puţini o respectă. În aceste condiţii, o astfel de relaţie se poate destrăma uşor sau poate rezista dar fără şansa de a se dezvolta.

◆Aristotel spunea că doi prieteni sunt un suflet în două trupuri. Când ajungi să simţi asta, cu siguranţă înţelegi ce înseamnă prietenia. *(Adriana Vulpescu, 18 ani)*

◆Implicarea reciprocă în toate problemele care apar într-un cuplu, pentru că la asta mă gândesc, la o relaţie de iubire. Şi sinceritatea absolută. Cred că sunt lucruri esenţiale. *(Lidia Craioveanu, 18 ani)*

◆Sinceritatea. Deschiderea. Afecţiunea. *(Corina Popescu, 18 ani)*

◆Într-o prietenie în care se pune – sau nu – problema dragostei, e important să fii mereu prezent pentru celălalt, în măsura în care e posibil acest lucru. Şi mai ales să nu trădezi pe nici un plan. Chiar dacă e vorba de trădări aparent neînsemnate. Sunt viruşi puternici care distrug, încetul cu încetul, sau dintr-o dată, o prietenie. *(Mariana Nicolescu, 18 ani)*

◆Teoretic înseamnă foarte multe dar sunt cuvinte cunoscute de toţi şi n-are rost să le înşir (de genul afecţiune, sinceritate etc.). Problema e că nu există prietenii adevărate la vârsta noastră, există simpatii şi interese. Prieteniile adevărate apar la maturitate dar şi „acolo" apar interese. Poate mai multe şi mai importante decât cele din tinereţe. *(Sabin Baciu, 18 ani)*

◆Loialitate şi spirit critic. Un prieten adevărat îţi dă sfaturi dar te şi critică şi asta e constructiv. *(Adrian Robu, 18 ani)*

◆Să ai încredere, să fii pe aceeaşi lungime de undă, să poţi vorbi despre orice, să te simţi în largul tău lângă el, să-l înţelegi şi să te înţeleagă, să nu te ascunzi de el, să construim împreună un castel de vis şi nu proiecte separate. *(Magda Roşca, 18 ani)*

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

Conform unui studiu efectuat de Universitatea Denver, Colorado, în ultimele decenii numărul divorţurilor americanilor s-a dublat în raport cu anii 1970-1990. Una din cauzele depistate de psihologi ar fi faptul că, pe măsură ce îmbătrânesc, bărbaţii sunt tot mai

De la amantă, la psiholog

interesaţi de carieră, de poziţia socială şi de noi cuceriri decât de familie, ceea ce generează o serie nemulţumiri, tensiuni, conflicte. Pe acest fond nu doar relaţiile sexuale se deteriorează ci şi... performanţa bărbaţilor (doar în rapoartele cu soţiile lor). În multe cazuri se recurge la serviciile psihologilor, o modă în vogă care i-a acaparat pe americani, dar rezultatele sunt rareori cele aşteptate.

Săptămânalul „Magazin" este editat de
CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.
magazin
Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991.
Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
PAUL IOAN – Administrator
ISSN 0258-1523
REDACŢIA: Telefon: 317.89.64
Paul Ioan, Dorin Măran, Adrian-Nicolae Popescu, Gabriel Tudor, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Dorin Măran
Secretar de redacţie: Ionel Cojocaru
PUBLICITATE: Tel./Fax: 317.89.66
DIFUZARE: Tel./Fax: 317.89.65
Nicuşor Dincă (director) - 0722.625.622, Simion Ionescu
FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 (LEI)
RO47 BACX 0000 0030 0016 0001 (USD)
RO20 BACX 0000 0030 0016 0002 (EURO)
Banca Comercială HVB Ţiriac S.A.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 317.89.66;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 317.89.63;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L., Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România
Fax: 317.89.66

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art. 205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu
Tiparul: INTACT S.A.

Romanii au ajuns în America?

Dacă am întreba orice elev de gimnaziu cine a descoperit America, ne va răspunde fără ezitare: Cristofor Columb. Unii istorici ar fi de părere că dimpotrivă, Lumea Nouă a fost explorată prima dată de către îndrăzneții vikingi, cu multe secole înainte ca navigatorul genovez să

pornească spre „Indii". Iată însă că o descoperire de senzație pare să contrazică ambele ipoteze, dându-ne de înțeles că descoperirea Americii era un fapt împlinit în urmă cu două milenii!

Este vorba despre găsirea, într-un sit arheologic din apropierea orașului Greenville, statul Florida, a unor oseminte umane și a mai multor bijuterii. Analiza cu carbon radioactiv pare să demonstreze că scheletele au aparținut unor oameni ce au trăit în primul secol al erei creștine iar bijuteriile erau similare cu cele realizate în perioada de început a Imperiului roman.

„Această descoperire este greu de explicat, fiindcă până acum nu s-au mai găsit indicii care să ateste prezența unei civilizații antice europene în Lumea Nouă. N-ar fi totuși greu de crezut ca navigatorii romani, care au atins coastele insulelor din nordul Europei și a acelei Ultime Thule, despre care se va vorbi atât în cronicile medievale, să fi putut ajunge în Florida, folosind curenții prielnici din Atlantic. A fost desigur o descoperire întâmplătoare, dar repet, deloc imposibilă", spune istoricul Fitzgerald Boyle, de la Universitatea Miami.

Ciocolata naște coșmaruri!

Că este gustoasă și, vorba reclamei, „nu-ți vine s-o-mparți cu nimeni", nu se poate nega. Dar în egală măsură, ciocolata pare a fi responsabilă, în principal la copii, de producerea de coșmaruri și fobii ce influențează comportamentul psihic pe termen lung. Un studiu efectuat în Statele Unite a demonstrat că micuții răsfățați de părinții lor cu ciocolată suferă în mod constant de coșmaruri și tulburări comportamentale, de tipul fobiilor sau ticurilor. „Legătura dintre ciocolată și coșmaruri este clară, spune dr. Audrey Vorona, de la Spitalul Norfolk, Virginia. Majoritatea copiilor ce consumă zilnic cel puțin o ciocolată sau un produs cu cremă de ciocolată, suferă de coșmaruri, au un somn agitat și se pot chiar răni

în timp ce dorm. Explicația ar fi următoarea: cafeina din ciocolată împiedică producerea acelor substanțe chimice pe care organismul le eliberează, înainte de a adormi și care au rolul de a «anestezia» mușchii și nervii, pregătind corpul pentru odihnă. Acționând ca un iritant extrem de puternic, ciocolata dereglează acest mecanism, putând duce, în timp, chiar la tulburări psihice grave, de tipul anxietății și depresiei. În același timp, faptul că ea dă dependență este la fel de periculos". Statul cercetătorilor americani ar fi acela ca părinții să elimine pe cât posibil din dieta odraslelor ciocolata, în favoarea dulciurilor naturale – sucuri, dulcețuri, miere.

Ipoteze insolite

Cum să evităm sfârșitul lumii

În mod oarecum bizar, sintagma „sfârșitul lumii" generează fie îngrijorare și spaimă, fie comentarii ironice și zâmbete circumspecte. Aceasta, deoarece nu beneficiem de argumente raționale suficiente, în sprijinul ideii că, într-un trecut oarecare, civilizația umană ar fi fost spulberată brusc, și cu-atât mai puțin de indicii certe că actuala noastră civilizație va dispărea, mai curând ori mai târziu. Totuși, există elemente tulburătoare (nimic din domeniul paranormalului ieftin) care fac trimitere directă la momentul de colaps al omenirii. Poate cel mai redutabil dintre ele este calendarul mayaș, realizat cu o exactitate uluitoare, dar care se oprește inexplicabil (?) în ziua de 21 decembrie 2012.

Scenariul Pentagonului...

Cu câteva luni în urmă, pe un post de televiziune românesc s-a transmis un comunicat al Pentagonului referitor la intensificarea rapidă, în anii imediat următori, a catastrofelor climatice terestre. Să recunoaștem, o imagine de-a dreptul apocaliptică: veri caniculare și ierni ucigător de geroase, creșterea nivelului Oceanului planetar și topirea ghețarilor din emisfera nordică, având drept urmare inundarea a numeroase localități portuare, uragane, taifunuri, cutremure, ploi diluviene. Dar fizicienii și astrofizicienii mai introduc un termen în ecuație: în 2012 timpul va atinge valoarea 0 (zero), când „materia și Universul vor suferi o implozie". Totodată, se va produce reașezarea axei polilor terestri, ceea ce ar însemna alte dezechilibre climatice, dar și reașezarea plăcilor tectonice. Se-nțelege, cu efecte dezastruoase pentru actuala față a planetei, deci cu amenințarea

întregii vieți, nu doar a civilizației umane. Adevăr sau manipulare? Greu de răspuns!

...și scenariul viitorologilor

Profesorul Ștefan Dumitrescu ni se adresează în numele Biroului de Viitorologie de la București, pornind de la elementele menționate succint mai sus, arătând însă că Pentagonul lăsase să se scurgă informațiile respective cu 12-14 ani în urmă, când lumea nu credea că, în numai două decenii, clima terestră va suferi dereglări atât de mari și, o dată cu ea, viața socială și economică a întregii omeniri. Cititorul nostru emite însă ipoteza că toate aceste schimbări negative sunt programate și coordonate riguros, astfel că ar trebui să vorbim despre autodistrugerea civilizației umane. În argumentația sa, nu ezită să invoce ideea războiului meteorologic, a celui economic, dar și absența unor strategii de preîntâmpinare a efectelor nefaste rezultate din fenomenele amintite. Totuși, dincolo de acest – să-i spunem – al doilea scenariu, d-l Dumitrescu lansează câteva întrebări „pe care oamenii de știință ar fi trebuit să și le pună de mult": Este specia umană o specie sinucigașă? Se poate salva specia umană în timp? Ce lege misterioasă face ca speciile raționale, după ce ating un maximum în evoluția lor, să se autodistrugă?

Soluția românească

Viitorologii noștri întrevăd – potrivit propriilor afirmații – calea optimă de salvare a omenirii din situația de cumpănă la care s-a ajuns. Demonstrația este lungă și nu o putem reproduce aici detaliat, mai ales că o asemenea problemă gravă are nevoie de argumente solide, bine susținute. În esență, se lansează ideea schimbării tuturor sistemelor economice de azi cu un așa-numit *Sistem socio-economic de evoluție*. Acesta nu ar mai produce, cu prioritate, capital și alienare umană, ci evoluție. În 10-20 de ani, respectivul sistem (împreună cu cel de învățământ, educațional evolutiv) ar reuși performanța de a ne scoate din actualul nivel de evoluție al societății umane și de a ne plasa pe nivelul de evoluție următor. „Este ca și cum cineva ar lua societatea umană din secolul I și ar plasa-o în secolul XX" – spune prof. Dumitrescu. Ipoteza pare teorie pură, ori chiar o utopie pură, dacă ne raportăm la mentalități, la nivele de decizie, la implicațiile colosale presupuse de o asemenea nemaivăzută schimbare. Cine și cu ce forțe ar realiza-o? Vă lăsăm pe dumneavoastră, stimați cititori, să vă exprimați punctele de vedere, totuși remarcând fugitiv că multe dintre „utopiile" veacurilor trecute au devenit la un moment dat realități firești...

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

„Marțienii" din Antarctica

În urmă cu 10 ani (6 august 1996) NASA a stârnit senzație anunțând descoperirea unor dovezi „certe" ale unor urme de viață care ar fi existat pe planeta Marte, după ce au fost analizate eșantioane extraterestre aflate într-un meteorit. Cercetătorii care au efectuat studiile de rigoare ajungând la această teză sunt acum „izolați", marginalizați. Și asta pentru că specialiștii comunității științifice internaționale nu au confirmat teza existenței vieții marțiene.

În urmă cu 3 decenii, cercetătorii Agenței Spațiale Americane au prezentat imagini ale meteoritului marțian ALH84001, cu o greutate de 1,8 kg, descoperit în Antarctica, în care au fost depistate structuri meroscopice ce sugerau existența unor colonii bacteriene. Toată lumea era convinsă că aceste minuscule creaturi au trăit, în timpuri imemoriale, în această rocă. Așii astronomi și responsabilii de la NASA au considerat că ar putea fi vorba de cea mai mare descoperire a secolului dar cu siguranță, de cel mai important eveniment din istoria NASA, după programul Apollo. Regretatul astronom american Carl Lagan declara: „Dacă aceste rezultate vor fi confirmate, ar putea reprezenta o adevărată placă turnantă în istoria umanității."

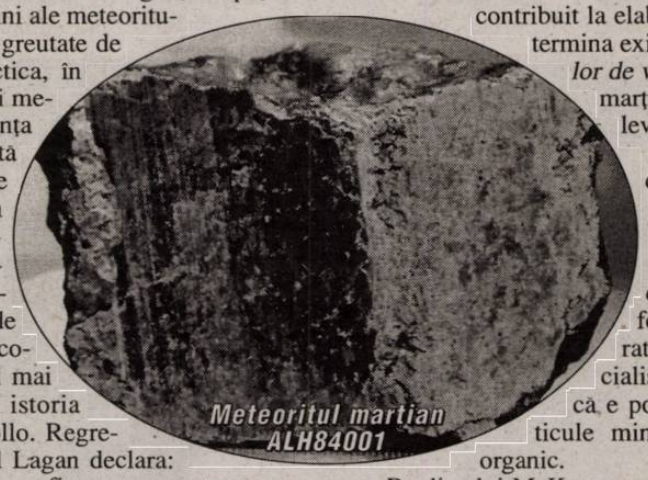

Meteoritul marțian ALH84001

Iată că după 10 ani, această teză emisă de NASA nu a fost confirmată. Rezistența experților „pesimiști" a fost extrem de puternică. Aceștia au găsit explicații nonbiologice la fiecare „dovadă" prezentată în urmă cu 30 de ani și asta în timp ce specialiștii de la NASA își susțineau cu fervoare studiile. Șeful echipei americane, biochimistul David McKay, a declarat cu inima strânsă: „Cu siguranță că nu am reușit să convingem comunitatea științifică, ceea ce e decepționant. Cu atât mai mult cu cât o parte din colegii mei au devenit sceptici în legătură cu teoria vieții pe Marte. Printre ei se află și un reputat om de știință din cadrul NASA care e... fratele meu."

Cercetătorii meteoritului, în special David McKay, sunt departe de a-și fi pierdut reputația de oameni de știință. Dimpotrivă. Studiile lor au pus bazele exobiologiei, disciplină ce studiază condițiile, mai ales cele geochimice și biochimice, care pot favoriza apariția vieții pe alte planete. Dezbaterile cercetătorilor din cele două tabere au contribuit la elaborarea criteriilor care pot determina existența sau nonexistența *urmelor de viață* depistate pe alți meteoriți marțieni sau pe eșantioanele prelevate din solul planetei.

Printre indiciile mai puțin contestate în cazul ALH84001 au figurat particulele de magnetită care ar fi putut fi produse de microbi. S-a estimat că astfel de particule nu au fost produse niciodată în laborator. Până în 2001, când specialiști de la NASA au demonstrat că e posibil să se obțină aceste particule minerale printr-un proces nonorganic.

Replica lui McKay nu s-a lăsat așteptată, susținând că între cristalele sintetice obținute și cele ale meteoritului există diferențe. Argumentele sale au fost încă o dată respinse. Polemicile continuă și azi. Și cu siguranță vor fi mereu mai aprinse pe măsură ce vor fi studiați și alți meteoriți. Dar ar putea înceta când se va descoperi un meteorit marțian vechi de 4,5 miliarde de ani.

DORIN MĂRAN

BROAȘTELE, instrumentiști talentați!

Cântecele pe care le fredonam la vârsta grădiniței, cu taraful de broaște ce încingeau o petrecere de cinste pe lac, par a fi inspirate „din fapte reale", să spunem așa. Se pare că broaștele nu se mulțumesc doar să orăcăie, ci, spre a avea mai mult succes la sexul opus, nu ezită să utilizeze și instrumente muzicale! Broscoii se ascund în țevi de bambus, goale dinăuntru și de acolo își lansează „serenadele", ca dintr-un megafon. Cu cât sunetele scoase sunt mai puternice și mai melodioase, cu atât femelele vor fi mai atrase. Recent, o echipă de zoologi suedezi de la Universitatea Lund a reușit, în premieră, să înregistreze „concertul" dat de câțiva reprezentanți ai speciei *Metaphrynella sundana*, din insulele Borneo. Despre existența acestei specii „instrumentiste" se auzise de multă vreme, dar sălbăticia locurilor i-a împiedicat pe exploratori să vadă minunea la fața locului. Cercetătorii suedezi au reușit și să captureze câteva broscuțe, pentru a le observa comportamentul în captivitate. „Nu știu dacă broscuțele cunosc și notele muzicale, dar în orice caz dau impresia că folosesc grupuri de sunete organizate, ca niște partituri. Am repetat de multe ori experimentele, folosind diverse tipuri de țevi goale pe dinăuntru, de la cele din bambus și trestie de zahăr până la unele din fibră de sticlă. De fiecare dată, broaștele se poziționau în așa fel încât sunetele scoase să fie aproximativ pe aceeași frecvență și de aceeași intensitate. De aici tragem concluzia că aceste cântece sunt un fel de amprentă, specifică fiecărui individ", precizează cercetătorul Björn Lardner. Bineînțeles că, inventivi cum îi știm, suedezii au propus chiar imprimarea unui CD cu muzica cântată de broaște la instrumente muzicale. Poate mai iese de vreo ABBA, acolo..

Roma, o istorie scandaloasă

(Urmare din numărul trecut)

În faţa primejdiei, Senatul a decretat mobilizarea generală, adunând sub arme aproape trei sute de mii de soldaţi. Cei mai pricepuţi dintre ei au fost puşi sub comanda lui Scipio, primul dintre vitejii generali pe care această familie vestită îi va da Romei şi trimişi să-l oprească pe Hannibal. Dar la Ticin, în octombrie anul 208 î. Chr., călăreţii numizi au măturat pur şi simplu de pe câmpul de luptă infanteriştii romani şi însuşi Scipio a fost la un pas de moarte, fiind salvat în ultima clipă de fiul său, viitorul Scipio Africanul. După câteva săptămâni, Hannibal a înfrânt din nou trupele venite să-l înfrunte, la Trebbia. În anul următor o nouă armată romană, numărând 30.000 de soldaţi bine antrenaţi, puşi sub comanda reputatului Caius Flaminius a pornit să dea piept cu punii. După câteva ciocniri sporadice, în care romanii s-au văzut învingători, Hannibal i-a adus repede cu picioarele – şi pe unii şi cu capul! – pe pământ, aplicându-le o înfrângere usturătoare,

HANNIBAL năvalnicul

la Trasimene. Prinşi în capcană de cartaginezi, toţi luptătorii romani, inclusiv Flaminius, au fost masacraţi. La Roma lumea începuse deja să împacheteze... Toţi credeau că va urma o nouă invazie a la Brennus, din care oraşul va ieşi despuiat, dacă nu şi ars din temelii. Şi totuşi, nici Hannibal nu o ducea chiar strălucit, pentru că scenariul nu mergea aşa cum ar fi dorit. Astfel, populaţiile oraşelor nelatine, cărora romanii le pricinuiseră odinioară atâtea rele, au preferat să uite vechile ranchiune şi au refuzat să deschidă porţile invadatorilor. Lipsiţi de alimente şi furaje pentru cai şi elefanţi, cartaginezii au început să facă foamea şi să sufere din cauza molimelor iar Hannibal, ros el însuşi de boală a preferat să se îndrepte nu spre sud, ci spre est, nădăjduind să ajungă la pământurile fertile de pe coasta apuseană a Adriaticii. Situaţia sa era pe zi ce trecea mai dificilă. Soldaţii începeau să murmure, aliaţii gali căutau să-l lase baltă şi să se întoarcă la corturile lor imediat ce Hannibal a părăsit Galia Cisalpină. De acasă, întăriri nu a primit, din cauza obtuzităţii senatorilor cartaginezi, şi nici Hasdrubal nu-l putea ajuta, întrucât romanii debarcaseră şi ei în Spania şi ameninţau cuceririle punice de acolo.

Colac peste pupăză, în acel moment romanii au încredinţat comanda armatelor rămase unui militar pe cât de blând pe atât de iscusit: Fabius Maximus. Spre deosebire de precedenţii conducători romani, acesta mergea pe considerentul că cel mai bun lucru pe care-l poţi face împotriva năvalnicului Hannibal este să nu faci nimic. Ca atare, a refuzat să dea lupte decisive, mulţumindu-se să facă apel la tactici de guerillă, la atacuri scurte şi puternice, date prin surprindere, care au slăbit şi mai tare forţele cartagineze. Tactica lui deosebită i-a adus porecla de „Cunctator" – Temporizatorul şi i-a enervat pe puni. Dar şi mai tare i-a scos din sărite pe romani, care deja îşi doreau o victorie rapidă asupra invadatorilor, ajunşi aproape la capătul puterilor.

(Continuare în numărul viitor)

SKANDERBEG

vrednicul urmaş al Macedoneanului

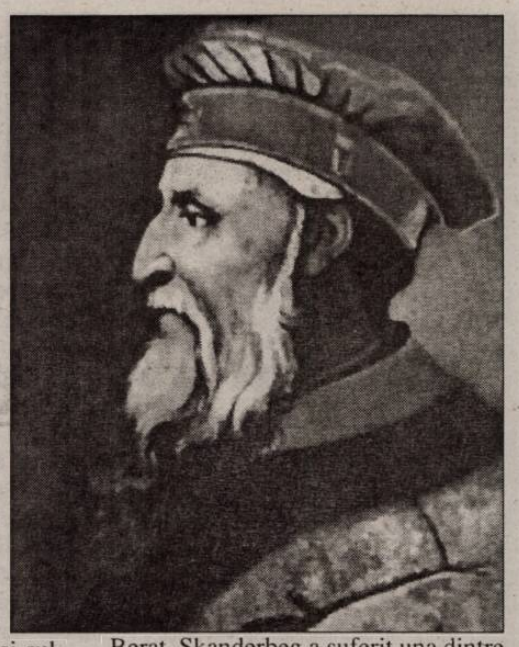

Situat între coastele stâncoase ale munţilor Pirului şi ţărmurile domoale ale Adriaticii, regatul Epirului a fost cândva locul unde principesa Olympia, mama faimosului Alexandru Macedon vedea lumina zilei. La multe secole de când Alexandru pornea, din acest aspru colţ de Balcani să cucerească lumea, un demn urmaş de-al său ridica stindardul luptei de eliberare a neamurilor din Epir şi din întreaga Albanie, de sub jugul otoman: George Castriotul, rămas în istorie sub porecla de Skanderbeg – „domnul Alexandru".

Când tatăl său, nobilul albanez Ioan Castriotul, care era vasal al Imperiului Otoman, s-a stins din viaţă, sultanul Murad al II-lea, în loc să permită familiei acestuia să conducă în continuare ţara, l-a însărcinat pe guvernatorul de Kruja, Hasan-Beg, să preia controlul tuturor cetăţilor albaneze. La puţin timp după aceea, în 1443, a fost lansată o cruciadă, sub conducerea lui Iancu de Hunedoara. Profitând de acest fapt, precum şi de războiul declanşat de emirii Karamanului, în Anatolia, împotriva turcilor, fiul Castriotului, George, a socotit că venise vremea să se scuture de sub jugul otoman. Până atunci, el fusese crescut la curtea otomană, fusese circumcis, educat în spiritul religiei musulmane şi i se încredinţaseră mai multe comandamente. Dovadă a încrederii de care se bucura este faptul că, la puţin timp după moartea tatălui său, sultanul tocmai îi încredinţase comanda unei armate care trebuia să facă joncţiunea cu grosul oştirii otomane la Niş. Împreună cu cei 300 călăreţi de elită din subordine, Skanderbeg nu s-a mai prezentat la locul de întâlnire ci, obligându-l pe secretarul său, Reis Efendi, sub ameninţarea hangerului, să ticluiască o scrisoare ca din partea sultanului, prin care acesta îi dăruia firmanul de conducător al Albaniei, a prezentat documentul fals lui Hasan-Beg, guvernatorul ţinutului Kruja. Credinciosul Hasan nu a bănuit nici măcar o clipă înşelăciunea şi a acceptat să predea comanda. Dar imediat ce s-a văzut stăpân pe cetatea Kruja, Skanderbeg a proclamat că renunţă la islamism şi redevine creştin, şi că va lupta împotriva turcilor până la moarte, pentru eliberarea patriei sale. Pe toţi cei care au refuzat să accepte religia creştină, în frunte cu Hasan-Beg, i-a tras în ţeapă. Curând, focul revoltei s-a extins în toată Albania.

Singuri în faţa Semilunii

Dar Skanderbeg ştia că greul luptei anti-otomane abia acum începea. Spre a putea face faţă turcilor, ce aveau cea mai puternică armată a vremii, trebuia să îi unească mai întâi pe toţi liderii albanezi sub conducerea sa. În martie 1444, el a convocat o adunare a acestora, la Lezhe, oraş deţinut pe atunci de Veneţia, care de asemenea a fost invitată să participe. Toţi nobilii sosiţi l-au ales pe Skanderbeg comandant cu puteri totale, oferindu-i trupele lor şi acceptând să i se supună de bună voie. Pentru prima oară în

istorie, Albania era unită sub o conducere unică. Skanderbeg a impus un sistem de taxe şi, folosindu-se de averea familiei sale, precum şi de veniturile aduse de marile ocne de sare de la Selina, şi-a putut echipa oastea cu piese de artilerie şi arme. Aşa cum prevăzuse abilul conducător, riposta nu a întârziat: în primăvara lui 1444, o mare armată otomană a pornit spre Albania. Liderul albanez a hotărât să atace la trecerea printr-un defileu strâmt, unde numărul mare al turcilor nu mai constituia un avantaj, ci dimpotrivă. Bătălia s-a dat în iunie şi a adus turcilor o înfrângere umilitoare, sporind considerabil prestigiul lui Castriota. Dar planul său, de a elibera Balcanii de sub turci, prin crearea unei largi coaliţii creştine, s-a spulberat, după înfrângerea suferită de cruciaţi la Varna. De acum, albanezii erau iarăşi singuri în faţa Semilunii. În 1449 şi 1450, turcii au invadat Albania, în fruntea lor aflându-se de această dată însuşi sultanul Murad al II-lea. După un scurt asediu, ei au cucerit cetatea Svetigrad şi au obţinut câteva victorii minore. Skanderbeg, incapabil să se opună uriaşei forţe de invazie, a acceptat să se închidă sultanului şi să plătească un tribut de 6000 de ducaţi, dar nu s-a conformat niciodată. Mai mult, la mai puţin de un an, el a refuzat să mai recunoască suzeranitatea otomană, pregătindu-se iar de război.

Luptând cu propriul nepot

Mâniat din cauza „trădării" lui Skanderbeg, în 1450, Murad a pornit iarăşi în campanie, avându-l alături pe fiul său, Mehmed, viitorul sultan. O sută de mii de turci – dintre care şaizeci de mii de spahii şi patruzeci de mii de ieniceri – au luat cu asalt Kruja, unde Skanderbeg lăsase o mică garnizoană, sub conducerea lui Vrana Konti, el, cu restul trupelor retrăgându-se în munţi. De aici, a lansat numeroase atacuri de noapte împotriva taberei otomane, măcinând în continuu forţele sultanului până când ordiile (oştile) au fost nevoite să se retragă, cu pierderi grele. Dar Castriota cunoştea, crescând de mic printre turci, tenacitatea acestora. Cum din partea veneţienilor, ce adesea se dovediseră mai hulpavi decât turcii, nu putea spera la ajutor, a apelat la regele Alfonso de Neapole şi, în 1451, a traversat Adriatica şi a depus jurământ de credinţă faţă de acesta. Ajutorul primit de la Alfonso nu a fost nici el pe măsura aşteptărilor, dar chiar şi aşa, vitejia oamenilor lui Skanderbeg a făcut din nou minuni, o armată otomană fiind învinsă în munţii Albaniei, în 1452. Din cauza faptului că noul sultan, Mehmed al II-lea îşi concentra atenţia asupra asedierii Constantinopolului, timp de aproape trei ani, albanezii au avut pace. Abia în 1455, sultanul, ceşi luase între timp titulatura de Fatih – „Cuceritor", şi-a îndreptat atenţia asupra albanezilor. La asediul cetăţii Berat, Skanderbeg a suferit una dintre puţinele sale înfrângeri. Patru mii de soldaţi de-ai săi au rămas pe câmpul de luptă. Dar Mehmed nu a putut profita de victorie şi a fost nevoit să se retragă, din cauza apropierii iernii. În 1457, o nouă armată otomană, a invadat Albania. Armata era condusă de Evrenos Paşa şi de Hamza Castriotul, chiar nepotul lui Skanderbeg. După ce au pustiit ţara în lung şi-n lat, turcii au ridicat tabără la Ujebardha, între Lezha şi Kruja. La începutul lui septembrie, Skanderbeg, cu o armată de cinci ori mai mică, i-a atacat prin surprindere, iar în panica creată mii de turci şi-au pierdut viaţa. Evrenos a fost nevoit să facă imediat calea întoarsă, spre Constantinopol – numit de acum Istanbul.

Oseminte sacre

În 1466, sultanul Mehmed s-a pus în fruntea unei puternice armate, dorind să obţină ceea ce tatăl său nu reuşise, în urmă cu şaisprezece ani: capitularea cetăţii Kruja. Aceasta era apărată de 4.400 de oameni, conduşi de prinţul Tanush Topia. După câteva luni, sultanul şi-a pierdut răbdarea şi, lăsând în urmă o însemnată parte a armatei, s-a întors în capitala imperiului. O armată turcă a primit ordinul de a împresura imediat cetatea Kruja. În acest timp, din toate colţurile Balcanilor, corpuri de oaste otomane se îndreptau spre Albania. Întreaga ţară era înconjurată, liniile de comunicaţie ale patrioţilor albanezi distruse. Castriotul a cerut Papei Pius al II-lea adăpost, dar neprimind răspuns s-a retras, nădăjduind să strângă o nouă armată, la Lezhe, oraş aflat în stăpânirea veneţienilor. Planurile sale nu aveau să se mai împlinească: viteazul războinic s-a îmbolnăvit de ciumă şi a murit, pe 17 ianuarie 1468, după ce primise vestea că o armată condusă de locotenentul său, Leka Dukadjini, îi învinsese pe turci, la Skodra. Rezistenţa albaneză a mai continuat, sub conducerea lui Leka, timp de încă zece ani. Abia în 1478, asediul Krujei avea să fie încheiat. Asediaţii au cedat promisiunii lui Mehmed că vor fi lăsaţi liberi, dar, abia ce au deschis porţile cetăţii, că turcii s-au năpustit asupra lor, masacrându-i pe toţi bărbaţii şi luând în sclavie femeile şi copiii. Un an mai târziu, Skodra, ultimul bastion al rebelilor, era cucerit. În 1480, turcii au năvălit în biserica Sf. Nicolae din Lezhe şi i-au profanat mormântul celui care îi înfruntase timp de atâţia ani. Şi poate cea mai elocventă mărturie a valorii lui Skanderbeg rămâne faptul că, atunci când au devastat locul unde Castriotul se odihnea pentru veşnicie, ienicerii i-au luat oseminţele, spre a le purta mereu asupra lor, ca pe nişte relicve sacre, de parcă astfel ar fi vrut să împrumute măcar o fărâmă din curajul viteazului războinic...

Pagină realizată de **GABRIEL TUDOR**

Astăzi în istorie

12 octombrie 1492

Columb descoperă America

Această zi reprezintă una dintre datele cele mai memorabile din istoria omenirii, schimbând pentru totdeauna cursul acesteia. După ce a călătorit timp de săptămâni întregi pe întinderile Oceanului Atlantic, cu cele trei nave ale sale – Nina, Pinta şi Santa Maria – exploratorul italian a descoperit, pe 12 octombrie 1492, ţărmurile unei insule necunoscute. De fapt, cel care a strigat pentru prima oară „Tierra! Tierra!" a fost marinarul aflat de cart, la orele 3 dimineaţa, numit Juan Rodrigo Bermejo, mai cunoscut ca Rodrigo de Triana. În jurnalul său, însă, „Amiralul Mării-Ocean" va susţine că de fapt el zărise, la căderea serii, o luminiţă, spre apus – desigur, o mărturie falsă, spre a diminua meritele matelotului, care astfel nu a primit recompensa oferită de regele Spaniei. În aceeaşi zi, spaniolii debarcă pe una dintre insulele arhipelagului Bahamas (nici până astăzi istoricii şi geografii n-au reuşit să se pună de acord pe care anume), luând aceste pământuri în stăpânire, în numele Majestăţilor Lor Catolice. Columbus va fi convins, până la moarte, că descoperise de fapt un nou drum spre Indii şi de aceea a şi dat numele băştinaşilor „indieni", fără să-i pese că aceştiau nu aveau nici un fel de trăsături comune cu asiaticii. Contrar legendei încă răspândite, potrivit căreia pe atunci majoritatea oamenilor credeau că Pământul este plat ca o tavă, este clar că savanţii şi mulţi navigatori – printre care şi Columb – erau convinşi de sfericitatea planetei. Singurul amănunt pe care temerarul genovez l-a neglijat a fost circumferinţa adevărată a Terrei – motiv pentru care, în toate celelalte călătorii pe care le-a întreprins spre Apus, el nu a încetat să spere că va ajunge la „hanul Chitailor" – împăratul Chinei...

Observaţii făcute de persoane neavizate

După episoadele precedente, în care am expus principalele concluzii ale unui studiu privind fenomenul OZN elaborat de serviciile de informaţii militare din Regatul Unit, propun să revenim pentru un timp la prezentarea unor observaţii raportate de simpli cetăţeni, în vara anului 2005.

În 2005 Canada a fost teatrul unui adevărat val de OZN-uri, cu observaţii de un mare dramatism raportate din provinciile Quebec, Ontario, Manitoba etc.

Aşa cum relata martora Catherine Hawks, „Eu şi familia mea am venit din Anglia să ne vizităm rudele din Canada. Eram la o cabană a bunicilor, pe o insulă în localitatea Fenelon Falls, Ontario". Pe 12 iulie 2005, la ora 23.30, „stăteam cu prietenul meu pe plajă când deodată el a ridicat mâna spre cer întrebând «Ce o fi asta?». Am privit în sus şi am spus «O, e un avion»". La insistenţele lui, „am privit încă o dată şi mi-am dat seama că nu era avion, deoarece nu avea lumini intermitente de navigaţie. Obiectul era extrem de sus pe cer. Era senin şi am putut urmări lumina albă strălucitoare, mai strălucitoare decât orice stea de pe cer. Se mişca rapid, făcea zig-zag-uri, ceea ce nu se întâmplă în cazul avioanelor sau al sateliţilor. Apoi s-a oprit în loc, a devenit roşu şi a pălit până a dispărut". „După aproximativ cinci minute, a fost pe cer o izbucnire de lumină albă, în formă de cerc. N-a durat mai mult de o secundă".

Fenelon Falls se află la circa 80 de kilometri nord-est de Toronto, cel mai mare oraş din Canada.

Pe 6 şi 7 august 2005, sâmbătă şi duminică, trei locuitori din Piney, Manitoba, la 100 de kilometri sud-est de oraşul Winnipeg, susţin că au văzut un obiect luminos, „de trei ori mai mare decât un avion de pasageri, cu capete ascuţite şi fără aripi...".

Chris Rutkowski, directorul centrului *Ufology Research of Manitoba* a precizat că „avea o formă mai degrabă tubulară, cu nişte ieşituri pe fiecare parte şi a trecut deasupra capului martorilor". Aceştia au estimat că s-au scurs aproximativ trei minute din momentul în care obiectul a fost observat şi până a dispărut la orizontul opus.

Pe 9 august 2005, la ora 22 – aşa cum relata martora A.S. – „eram cu prietenul meu în parcul Westwood" din Montreal, Quebec. „Stăteam întinşi pe iarbă. Puteam vedea luminile oraşului,

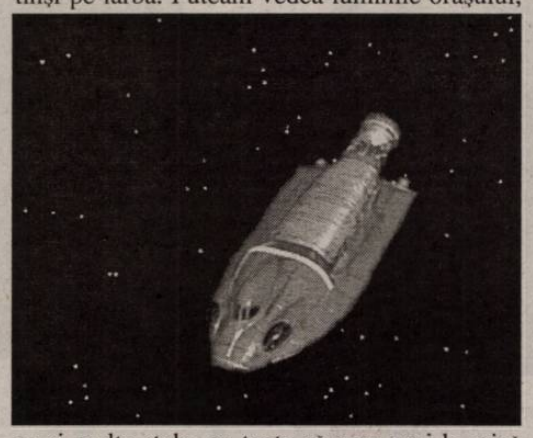

ca şi multe stele, cu toate că erau nori la mică înălţime şi era un pic de ceaţă, deoarece fusese o zi extrem de călduroasă".

„Dintr-o dată, am văzut printre nori un halou şi un obiect strălucitor. Acesta a emis câteva flash-uri luminoase şi a devenit portocaliu. Semăna cu un dovleac sau poate cu un disc. Avea trei lumini albe în partea de superioară. Unghiul sub care se vedea se schimba tot timpul. Privit dintr-o parte, discul avea deasupra o cupolă".

„Apoi obiectul a început din nou să emită impulsuri luminoase, părea să se micşoreze, căpătând o formă de L. În acest timp se mişca înainte şi înapoi. La un moment dat a dispărut îndărătul unui nor, iar când a reapărut, peste câteva minute, am văzut zburând în jurul lui un obiect mic, alb. Se deplasa regulat dar foarte repede, mult mai repede decât orice avion".

„Peste alte câteva minute, ambele obiecte au dispărut definitiv. Când am ajuns acasă, am desenat amândoi ceea ce am văzut, comparând apoi desenele. Partea cea mai ciudată a fost că, pe durata observaţiei, a domnit o tăcere totală. N-am auzit nici măcar că a sunat telefonul celular. Am ratat două apeluri, în ciuda faptului că telefonul era în poşetă şi avea sunetul setat pe maxim".

Aşa cum raporta Brandon S., din orăşelul Kapuskasing, Ontario, în 11 august 2005, pe la ora 3.00 în zori, „m-am trezit din somn pentru a merge la baie. În acest timp s-a trezit şi bunica mea care s-a dus la geam privind cerul cu gândul că va vedea o stea căzătoare. M-am dus şi eu să văd la ce se uită. Cum priveam în sus, am văzut apărând o stea. A devenit tot mai strălucitoare, ca apoi să pălească". „Dintr-o dată, a devenit foarte mare, cât un pepene. A străbătut cerul cam de opt ori mai repede decât un avion cu reacţie. Nu a dispărut bine că a apărut o altă stea, care a devenit la fel de mare ca prima, urmând aceeaşi cursă... Era fascinant dar şi înspăimântător în acelaşi timp".

DAN D. FARCAŞ

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi cu arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA i-a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă, la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 22,5 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 013701. Pentru alte detalii puteţi telefona la 317.89.66 şi 317.89.65.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME ____ PRENUME ____
ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA ____
ADRESA: str. ____ nr. ___, bl. ___
sc. ___, et. ___, ap. ___, sector ___, localitate ____
cod ____, judeţul ____

M/41

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*
Încă o precizare: *numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.*

RĂPIŢI DE EXTRATERESTRI

acum patru sute de ani!

Contrar opiniei cvasigenerale existente la ora actuală în lume, opinie potrivit căreia fenomenul OZN, împreună cu o componentă fundamentală a sa – răpirile pe care misterioasele fiinţe din alte lumi le efectuează asupra oamenilor – ar fi de dată relativ recentă, contactele pe care pământenii le-au avut cu aceşti „vizitatori", veniţi nu se ştie de unde, sunt mult mai vechi. Scriitoarea Jenny Randles, la ora actuală cea mai mare autoritate în materie de „farfurii zburătoare" din Marea Britanie, susţine, în recenta sa carte „Enciclopedia răpirilor OZN", că aceste fenomene, încă inexplicabile pentru oamenii de ştiinţă, sunt nu numai veridice, dar şi mult mai vechi de cât se credea până acum. Lucrarea realizează, de altfel, un veritabil tur de forţă prin arhivele şi vechile cronici englezeşti, cu scopul de a demonstra vechimea autentică a termenului de „abducţie".

„Căruţa fără roţi"

Cel mai vechi caz descoperit de Jenny Randless, după o cercetare asiduă, de-a lungul a doi ani, prin bibliotecile de pe tot cuprinsul Regatului Unit, pare să fie cel petrecut în sătucul Teath, din comitatul Yorkshire, pe la 1600. Atunci, tânăra slujnică a familiei Pitt, o ţărancă analfabetă pe nume Anne Jeffries, a fost găsită, de către stăpânul ei, în stare de inconştienţă, lângă livada de meri pe care acesta o deţinea. Când şi-a venit în simţiri, fata a povestit tuturor celor prezenţi că, pe când se îndrepta spre livadă, să-şi astâmpere setea cu nişte mere, de ea s-au apropiat mai multe creaturi ca nişte pitici (tipul clasic al „omuleţilor gri"), apăruţi parcă „de după copaci", care au înconjurat-o şi i-au propus să meargă cu ei. Unul dintre ei chiar a sărutat-o, iar atunci tânăra şi-a pierdut cunoştinţa. S-a trezit întinsă pe o masă, luminată de „un far mai strălucitor ca Soarele", şi... complet dezbrăcată, în vreme ce piticii roiau în jurul ei, atingând-o cu un fel de baghete şi acordând un interes deosebit organelor sexuale ale fetei. În ciuda stăruinţelor celor ce au analizat-o, tânăra ţărancă nu şi-a mai amintit şi alte detalii ale acestei bizare experienţe. Un alt caz ce nu a putut fi explicat l-a avut ca erou pe un fermier de lângă Newcastle, Thomas Singers. În primăvara anului 1770, întorcându-se acasă de la unul dintre ogoarele sale, a fost surprins zărind într-un tufiş un obiect strălucitor. A dat să se îndrepte spre el, plin de curiozitate, dar, în clipa următoare, a avut surpriza să se trezească... zburând prin aer! În acea clipă, şi-a pierdut cunoştinţa şi când şi-a revenit a aflat stupefiat că se află la circa 200 mile depărtare de satul său natal şi că de la întâmplarea cu pricina trecuseră două săptămâni! O întâmplare la fel de bizară a avut loc la începutul secolului XIX – în documentul citat de Jenny Randless nu se specifică anul – când în faţa unui ţăran, care cosea pe un câmp din apropiere de York, a apărut o navă aeriană de forma unei „căruţe fără roţi", din care au descins câteva făpturi blonde, înalte, aparent asexuate, care i-au cerut ţăranului să le indice o sursă de apă prin apropiere. Omul s-a conformat, conducându-i către un izvor, de unde aceştia şi-au aprovizionat nava cu apă prin intermediul unor furtune de consistenţă metalică, dar foarte flexibile. Crezând că are de-a face cu nişte îngeri, bărbatul le-a cerut să facă ceva pentru ca desele războaie din vremea sa (în primul rând cele cu Franţa napoleoniană) să se încheie, însă enigmaicii vizitatori i-au spus, vorbind în cea mai curată engleză, că ei nu doresc să se amestece în istoria pământenilor!

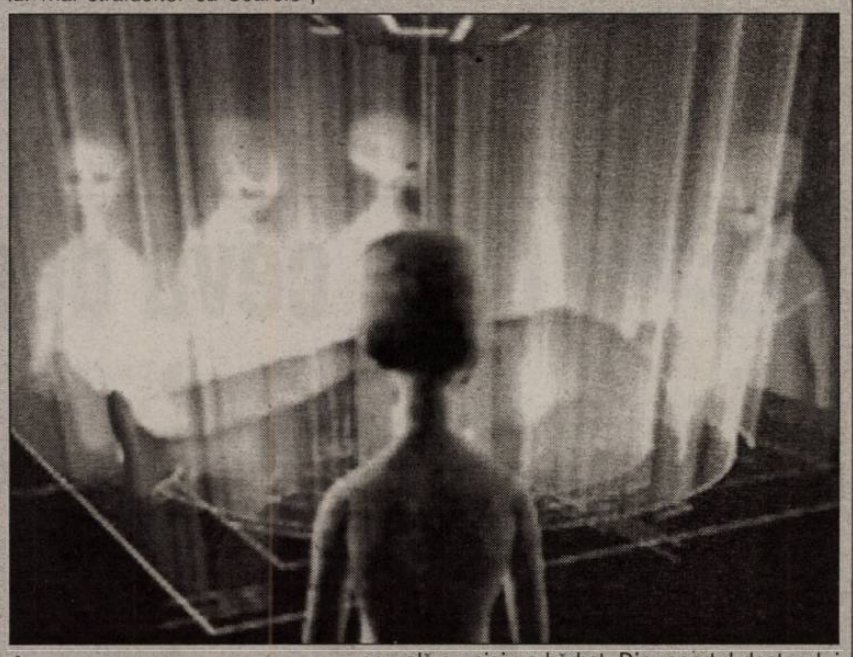

O sarcină inexplicabilă

În friguroasa iarnă a anului 1823, doi pădurari din nordul Scoţiei deveneau şi ei eroii fără voie ai unei întâlniri de gradul IV. Surprinşi în pădure, unde tocmai împrăştiau fân căprioarelor, de apariţia intempestivă a unei „farfurii zburătoare", cei doi aveau să fie orbiţi de o rază extrem de strălucitoare, emisă de acea aeronavă, fapt care le-a provocat amândurora pierderea cunoştinţei. Oamenii s-au trezit a doua zi, pe când în sat deja se declanşaseră operaţiunile de căutare a lor şi, spre mirarea tuturor celor ce-i credeau deja înghemaţi, au fost descoperiţi rătăcind pe cărările pădurii, fără ţintă, într-o perfectă stare de sănătate, dar având pe piele urme de... arsuri, ca cele provocate de o expunere prea îndelungată la Soare! Cum iarna respectivă era extrem de rece, cauza acelor arsuri a rămas neelucidată. În fine, un caz remarcabil este cel al unei tinere femei de lângă Norfolk, care a fost ţinta mai multor contacte cu omuleţi de tipul „cenuşiilor". Interesant este însă că toate aceste contacte aveau loc pe malul unui mic lac, loc unde fata simţea, ori de câte ori El îşi făceau apariţia, un straniu imbold de a fi prezentă. La un moment dat, ea s-a trezit chiar însărcinată, deşi nu avusese contacte de natură sexuală cu nici un bărbat. Din raportul doctorului examinator, autoarea Jenny Randless a putut desprinde concluziile acestuia, indicând prezenţa unei sarcini, însă, la numai câteva luni după aceea, în urma unor alte experienţe de genul „răpirilor" moderne, femeia s-a trezit că sarcina pur şi simplu i-a dispărut, fapt consemnat, de asemenea, în raportul medicului, care, în ciuda cunoştinţelor sale nu a putut da o explicaţie acestei anomalii.

E bine de ştiut

Laringita cronică

Viaţa citadină, fumul, gazele de eşapament, poluarea industrială, lipsa filtrelor de carbon, precum şi factorii agresivi naturali, ca urmare a norilor ce stagnează, deasupra oraşului, lipsa curenţilor de aer şi tăierea intensivă a zonelor verzi duc la formarea aşa-numitului smog până la care nu mai este decât o chestiune de timp. La acestea se adaugă, datorită modului trepidant de viaţă şi a profesiei ce obligă la folosirea intensivă a coardelor vocale, bruscarea şi uneori suprasolicitarea laringelui.

Este vorba, mai ales, de soliști, de şoferi de autobuz, de avocaţi, notari, medici şi alţii. Nu îi mai punem la socoteală pe agenţii de circulaţie care toată ziua suflă în fluier. Aceste categorii, cât şi copiii, adolescenţii, pot deveni victime ale cancerului de laringe. O răguşeală netratată, o tuse seacă, uscată, chinuitoare, cu dureri la înghiţit şi umflarea ganglionilor, febră constant mare ce nu cedează la antibiotice, cât şi infecţiile cu adenovirusuri, microvirusuri sau streptococ, mai ales cel de spital, sunt, ca să zicem aşa, „prieteni" nedoriţi, oaspeţi nepoftiţi. Corzile vocale şi laringele fiind agresate constant, cu timpul apar necazurile. Dacă vom scrie şi despre obiceiurile nesănătoase, de consum exagerat de „tărie" alcoolică, cât şi de consumul de condimente în exces, vom observa că semnalele de alarmă sunt dese şi perturbatoare. Nu neglijaţi tratamentele pe linie medicală, alopată, dar nici pe cele naturiste, care au rostul lor. De regulă, marii mâncăcioşi, gurmanzi, pofticioşi sunt „abonaţi" la laringită în cuprinsul şi înţelesul ei. Oricum, laringita trebuie tratată atent înainte de a se croniciza. În cazuri severe conduita medicală impune traheotomia, viaţa bolnavului fiind ca un fir de aţă. Practic, acesta se sufocă, iar plămânii capătă aspectul a două butoiaşe, a două mingi rotunjoare de fotbal, pentru că se blochează capacul glotă – epiglotă. Un alt aspect invalidant este cancerul laringian. Şi totul, pentru că nu s-au luat în serios recomandările unui medic.

Dr. VALERIU MANTA

„Ceasul" modei de iarnă

Fără echivoc, „ceasul" modei de iarnă este potrivit după ora Angliei... Carouri, dungi, clasicele tweed-uri, toate vor da culoare ţinutelor de iarnă. Grijulii cu confortul termic, creatorii au readus în actualitate colanţii călduroşi, rochiile din tricot dar şi fustele-pantalon.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Controversatele diete

Curele de slăbit reprezintă, în continuare, un subiect controversat. Astfel, un studiu efectuat de cercetători americani relevă faptul că eficienţa unor cure de slăbit, în vogă în Statele Unite, este îndoielnică. Dr. Michael Dansinger notează: „Curele de slăbit au avut ca rezultat, după un an, o scădere în greutate modestă.". Studiul a fost realizat pe un grup de persoane din toate categoriile de vârstă adultă, care sufereau de supraponderabilitate, de hipertensiune, nivel ridicat al colesterolului sau hiperglicemie. Subiecţii şi-au ales una dintre curele de slăbit aflate în atenţia cercetătorilor: o cură săracă în făinoase şi zaharuri, dar fără restricţii de grăsimi, alta, vegetariană. Au mai

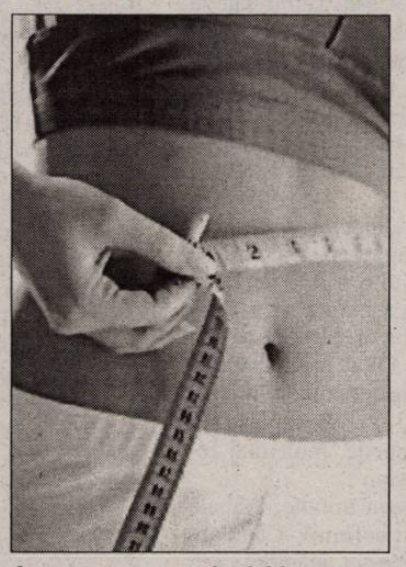

fost testate o cură de slăbit ce constă în reducerea porţiilor consumate sau alta care urmărea un echilibru între proteine, glucide şi lipide, în funcţie de valoarea lor calorică. Explicaţia ineficienţei acestor tentative de slăbit ar putea fi oferită de acea ipoteză recentă ce vorbeşte despre o memorie a greutăţii. Practic, creierul, prin percepţiile sale, ne ajută sau nu să slăbim. Se întâmplă ca atunci când mâncăm puţin să slăbim foarte puţin deoarece creierul percepe această perioadă ca pe una dificilă şi „dictează" ca tot ce primeşte organismul să fie stocat. Dacă mâncăm însă puţin dar des, creierul va percepe regimul ca pe o supraalimentaţie şi va comanda intensificarea arderilor. Efectul va fi cel dorit: vom slăbi.

Aşa se explică faptul că medicii nutriţionişti recomandă în dietele pentru slăbit cinci mese pe zi, însă cu evitarea mâncărurilor grase. Creierul proiectează o imagine a corpului existând chiar o zonă responsabilă cu menţinerea acesteia. Această memorie a greutăţii durează până la 6 luni. În aceste condiţii, orice scădere sau creştere în greutate devine definitivă dacă o menţinem mai mult de 6 luni. Rezultă că dacă v-aţi îngrăşat trebuie să acţionaţi rapid pentru a reveni la greutatea anterioară.

În al doilea rând, această memorie a greutăţii desfiinţează dietele de slăbit rapid. După încetarea dietei, creierul este setat să ajungă la numărul de kilograme pe care îl avea în memorie. Curele de slăbit repetate sunt inutile dacă greutatea la care s-a ajuns nu este menţinută timp de 6 luni. Abia după acest interval de timp creierul va şterge vechea informaţie privind greutatea, o va memora şi o va menţine pe cea nouă.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Dosarele frumuseţii

Câte ceva despre masaj

Păstrarea frumuseţii şi tinereţii reprezintă pentru cele mai multe femei un obiectiv de maximă importanţă. Pentru a obţine efectul dorit este bine să apelaţi în mod constant şi la masaj, procedură extrem de eficientă. Practicat preventiv, masajul facial ar trebui să înceapă de la 25 de ani. Făcut corect şi constant, acesta îmbunătăţeşte hrănirea ţesuturilor prin afluxul puternic de sânge realizat. În plus, masajul facial stimulează activitatea glandelor sebacee, care contribuie la menţinerea mantalei acide a pielii. Înviorând tonusul muscular, pielea îşi menţine elasticitatea, împiedicând formarea depozitelor de grăsime. În cazul feţei şi gâtului puteţi efectua singură masajul, cu condiţia respectării câtorva reguli.

- Dacă tenul prezintă coşuri, acnee, eczeme, arsuri sau orice alte leziuni, nu este indicată practicarea masajului.
- Ca la orice tratament cosmetic, înainte de a începe masajul trebuie să eliberaţi obrazul prinzând părul cu o bandă şi să curăţaţi perfect pielea cu un demachiant.
- Durata unei şedinţe de automasaj va fi de 15-20 minute. Mişcările vor fi blânde, intensitatea acestora fiind determinată de vârstă. La persoanele mai în vârstă, intensitatea mişcărilor va fi mai accentuată.
- La efectuarea masajului se va folosi crema adecvată tipului de ten. Crema se încălzeşte puţin în palmă apoi se aplică pe obraz şi pe gât.
- Masajul presupune trei mişcări esenţiale. Prima porneşte din mijlocul bărbiei spre urechi. A doua este o mişcare circulară, pe obraji, având un sens ascendent. A treia porneşte din mijlocul frunţii, dintre sprâncene, spre tâmple.
- Sensul mişcării este determinat de direcţia circulaţiei sângelui şi a limfei, iar scopul este acela de a stimula circulaţia sangvină.
- Masarea gâtului se va face tot prin mişcări circulare, pornind de sub bărbie, spre decolteu, masând zona alternativ, cu ambele mâini.

Gastronomice

Iată alte reţete oferite cititoarelor noastre de doamna Matilda Schuster-Tudoriu din Cluj-Napoca.

Ouă umplute cu sos tartar

4 ouă, o lingură cu ulei, o linguriţă muştar, o linguriţă oţet de mere diluat sau suc de lămâie, 1 castravecior acru, mărar tocat.

Ouăle fierte tari se taie în două, în lung. Se scot gălbenuşurile, se sfărâmă cu furculiţa, se amestecă muştarul, se freacă bine cu o lingură de lemn. Se taie castravecIorul fin, se adaugă mărar, sare şi piper. Se amestecă bine până devine o pastă. Se umplu cu această pastă jumătăţile de albuş. Se aşază pe o farfurie. Restul de pastă se freacă cu ulei şi oţet sau suc de lămâie şi se toarnă peste ouă.

Salată de conopidă

O conopidă, 2-3 linguri cu ulei, suc de lămâie, sare, piper, pătrunjel verde.

Se ţine conopida în apă rece cu sare jumătate de oră, după ce a fost curăţată de frunze şi de cotor. Se desface în buchetele şi se aşază într-o salatieră. Se prepară un sos din ulei, sare, piper, suc de lămâie sau oţet diluat şi se toarnă peste conopidă. Se pune pătrunjel verde tocat şi se amestecă. Se poate folosi şi maioneză în loc de sos. (Conopida se prepară crudă.)

Macaroane cu smântână

250 g macaroane sau spaghete, o lingură cu făină, o lingură cu unt, 1 pahar smântână, 2 linguri cu caşcaval ras, încă o lingură cu unt şi una de smântână.

Se fierb macaroanele în apă clocotită cu puţină sare şi se limpezesc cu apă caldă. Se prepară un sos din o lingură unt, smântână, caşcaval ras. Se amestecă bine şi se fierb la foc mic. Se unge o cratiţă cu unt, se aşază un rând de macaroane, unul cu sos de smântână, se presară caşcaval ras şi bucăţele de unt şi se dă la cuptor.

Ţelină cu orez

O ceapă, 2 ţeline, 250 g orez, 1 pahar cu sos de roşii, o lingură cu unt sau ulei, 1/2 litru apă cu o lingură vegeta.

Se curăţă de coajă ţelina, se spală, se taie felii sau cuburi, se pune împreună cu ceapa tocată şi ulei la foc mic să se înmoaie şi să se rumenească uşor. Se spală orezul şi se ţine în apă la foc mic să se umfle. Când ţelina este gata, se amestecă împreună cu orezul, se toarnă sos de roşii, puţină apă, vegeta şi se dă la cuptor.

Dovlecei cu caşcaval şi roşii

3-4 dovlecei, 100 g caşcaval ras, 2-3 roşii curăţate de coajă şi seminţe, pătrunjel verde şi mărar.

Se curăţă dovleceii de coajă, se taie cuburi, se pun la fiert în apă fierbinte cu sare. Când sunt fierţi se scurg, se aşază într-o cratiţă, se pune un rând de roşii felii, verdeaţă, caşcaval ras, ulei sau unt. Se dau la cuptor să se rumenească.

NEGUSTORI ÎN CĂUTARE
de mirodenii orientale

Cu certitudine, Vasco da Gama, despre care vorbeam cu câteva săptămâni în urmă, n-a reuşit să descopere regatul mitic al regelui african creştin Prester John, dar Portugalia, la sfârşitul veacului al XV-lea, părea că este mai interesată de o rută maritimă spre India şi asta nu de dragul descoperirii în sine, ci mai degrabă din interese strict comerciale. Aşa că nu e de mirare că îl descoperim pe Vasco da Gama în portul Lisabona, plecând pe 8 iulie 1497 cu patru vase şi o echipă de 170 de marinari, într-o expediţie planificată încă din 1495. Ordinele sponsorilor erau clare: el trebuia să exploreze Oceanul Indian şi, dacă era posibil, să încerce să ajungă şi în India, pe o rută maritimă necunoscută. Cum se vede, cei care finanţaseră aventura întorseseră spatele spectaculoaselor expediţii peste Atlantic care explorau „Noua Lume" sau ceea ce Columb credea că este Asia. Pentru negustori, apropierea noului secol trebuia să coincidă cu descoperirea unui nou drum maritim spre India, zonă mult mai fascinantă pentru gusturile lor decât „pustia", încă, America. Vasco da Gama, putem spune, era chitit să ajungă în India, pe drumul opus faţă de aventurierii vremii, adică spre est. După numai patru luni, mai exact pe 4 noiembrie, flotila lui ajunge la Capul Bunei Speranţe, descoperit recent de Bartolomeu Dias, unde nu-l trage aţa să rămână prea mult, Oceanul Indian şi ce se afla dincolo de el fiind ţinta nerăbdării lui. Pentru a-şi atinge scopul, alege o rută sigură: ţine vasele pe lângă coasta Africii de est şi urcă până la Malindi, iar de aici se hotărăşte să ia în piept Oceanul Indian. Are noroc şi pe data de 18 mai 1498 ajunge în India. Aici zăboveşte patru luni pentru aprovizionare şi acomodare cu locurile şi apoi, în august, porneşte pe drumul de întoarcere spre casă care, evident, e mai lung. Ajunge la Capul Bunei Speranţe în martie 1499 şi după alte cinci luni, în august, era înapoi la Lisabona, la capătul unei călătorii în care străbătuse 35.000 kilometri şi fusese nevoit să plătească şi un preţ în vieţi omeneşti: din cei 170 marinari care au plecat pe victoriosul drum spre India, nu s-au mai întors acasă decât 54!

Vasco da Gama

Ne putem întreba: de ce oare Portugalia a abandonat căutările pentru descoperirea miticului Prester John din Africa şi şi-a îndreptat privirile tocmai unde a-nţărcat mutu iapa? Una din explicaţii ar putea fi faptul că se vorbea tot mai insistent despre piaţa abundentă a mirodeniilor din India şi de pe coasta estică a Africii. În 1497, un alt aventurier portughez pe nume Pedro da Covilham primise ordine precise de la regele său, Joao al II-lea, de a explora o rută terestră spre India, prin Egipt. Rapoartele lui n-au ajuns la Lisabona înainte de 1490, dar ele sugerau un comerţ foarte profitabil în situaţia în care Portugalia ar fi descoperit o alternativă la ruta terestră. Este exact ce a încercat şi chiar a şi reuşit Vasco da Gama. Dorinţa de a acumula bogăţie sau de a face profit era motivaţia exploratorilor acelor vremuri, dar cu asta n-am spus nimic nou, de vreme ce această simplă motivaţie face parte din natura umană. În Portugalia, era scris în cartea de căpătâi a capitalismului, dorinţa de îmbogăţire era un exemplu pozitiv. În Spania, se arăta încă latura negativă a capitalismului şi a naturii umane, clamându-se consecinţele morale ale lăcomiei fără margini. Cortes în Mexic şi Pizarro în Peru nu făceau un secret din obsesia lor de a strânge cât mai mult aur. Apărarea cu argumentele capitalismului avea o latură pragmatică: mai bine să exploatezi energia lăcomiei pentru binele productiv al societăţii decât să cauţi explicaţii complicate sau să te scuzi pe motive de morală. Şi apoi, istoria este întotdeauna îngăduitoare cu păcătoşii, mai ales cu aceia care îşi recunosc pe faţă excesele şi lăcomia. Cortes poate fi condamnat pentru activitatea lui criminală din Mexic, dar n-ar putea fi acuzat pentru că a avut o anumită agendă economică. Cei care acţionează din motive egoiste sunt mai puţin criticaţi de istorie decât cei care sugerează că s-au angajat pentru o cauză nobilă!

GEORGE CUŞNARENCU

Un vis al umanităţii, deocamdată îndepărtat

ENERGIE CURATĂ ŞI ETERNĂ

Panourile solare reprezintă o sursă de energie ecologică inepuizabilă. Ideală. Dar, din păcate, cu un randament scăzut şi cost ridicat. Cercetătorii nu depun însă armele. Dimpotrivă, îşi intensifică studiile şi experimentele pentru a transforma „utopia" performanţelor în realitate.

Preţul petrolului e în creştere, energia nucleară creează... panică şi asta în timp ce soarele arde fără încetare, furnizând planetei noastre de 10.000 de ori mai multă energie solară decât avem nevoie. În efervescenţa preocupărilor ecologice globale, opulenţa energetică a soarelui îi „inflamează" pe oamenii de ştiinţă. Unul din obiectivele lor e ameliorarea performanţelor panourilor solare fotovoltaice pentru a furniza mai multă energie, în special pentru nevoile industriale.

Tehnologia panourilor fotovoltaice, desfăşurate pe acoperişurile caselor, e cea mai cunoscută publicului. Există însă şi proiecte industriale, cum ar fi de pildă, centrala din Pocking (Germania) cu o putere de 10 MW care va funcţiona în curând şi va alimenta cu energie 3300 de case. Piaţa fotovoltaică

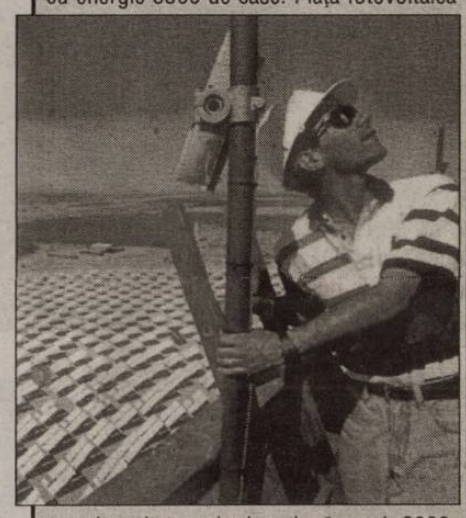

s-a dezvoltat mai ales după anul 2000, progresând cu 35% pe an (cu 66% în 2004) dar e mult prea puţin, producţia de energie solară reprezentând 0,015% din cea mondială de electricitate. Germania are un statut special. Anul trecut producţia a fost de zeci de ori mai mare decât media mondială. Unul dintre motive îl constituie calitatea materialelor mereu mai performante, cu randament sporit de ordinul 15-15%. În câţiva ani se preconizează un randament de 25% (limită teoretică). Există însă şi o limită de ordin financiar. Chiar dacă materia primă e gratuită, producţia de energie e costisitoare. Costul unui kw într-o instalaţie industrială va costa în cadrul proiectelor finalizabile în 2018, între 0,16 şi 0,22 euro (faţă de 0,0028 euro în cazul centralelor nucleare).

Specialiştii încearcă să crească randamentul micşorând costul de producţie, în special prin diminuarea cantităţii de materie primă folosită în celula fotovoltaică (siliciu cristalin). Din punct de vedere tehnic e complicat. Încă nu se ştie cum poate fi diminuată cantitatea de materie primă fără a se reduce randamentul. Dar, asta nu înseamnă că nu se fac eforturi pentru depistarea de noi materiale şi noi procedee de fabricaţie. Cel puţin la fel de eficace dar, evident, mai ieftine.

O primă soluţie: un siliciu de calitate inferioară. Mineralul utilizat actualmente e de aşa zisa „calitate electronică". E un semiconductor cristalin foarte pur produs pentru industria electronică şi costisitor. O altă soluţie ar fi reducerea grosimii plăcilor fotovoltaice. La care se adaugă cea a descoperirii de noi materiale la fel de eficace şi mai ieftine. Un aliat puternic în aceste demersuri îl constituie Agenţia Internaţională de Energie (care reuneşte 14 ţări dezvoltate), prin programul Solar Space, care încearcă să susţină eforturile de cercetare şi în special proiectele viabile.

DORIN MĂRAN

Să vorbim corect!

Neologismele...

În ultimii ani, neologismele au pătruns adânc în limba noastră. Din fericire cele mai multe sunt pronunţate corect. În această categorie intră cele de origine engleză, folosite mai ales de generaţiile mai tinere. Un rol important în acest proces îl au calculatoarele, dar pe lângă aceste neologisme întâlnim şi altele, care nu sunt absolut necesare şi care sunt folosite – ca să zicem aşa – din fandoseală. Unul dintre acestea este party-surprise, pronunţat cât se poate de anglo-saxon şi care are traducere cât se poate de corectă: petrecere surpriză.

Sunt însă şi cuvinte folosite într-o formă greşită, foarte apropiată, de altfel, de cea corectă.

Menţionăm în continuare câteva dintre ele. Se spune astfel: *paliativ* nu paleativ, *pogrom* nu progrom, *filigran* nu filigram, *dizenterie* nu dezinterie şi mai ales *feminin* şi *genitiv* nu femenin şi genetiv.

Într-un număr viitor vom continua cu alte exemple. *(I.S.)*

Preşedintele şi regele voodoo

Un domeniu care va rămâne probabil veşnic ocultat pentru publicul larg îl reprezintă sistemele de protecţie (şi, implicit, punctele vulnerabile) ale celor puternici, fie ei politicieni, bancheri, militari, conducători de imperii economice ş.a.m.d. Uneori, aspecte de detaliu sunt lăsate să se „scurgă", în special către mass-media, ori pur şi simplu nu mai pot fi ţinute sub control. Aşa se întâmplă cu confruntările neconvenţionale, fără menajamente şi scrupule, care utilizează forţele uriaşe încadrate de obicei în banalizatele noţiuni de energii pozitive sau negative, respectiv benefice sau malefice. Ele au o vechime incalculabilă şi nu trebuie limitate la aşa-numita armă psihotronică modernă(?). Vă prezentăm mai jos un caz halucinant, din zilele noastre, care poate oferi un cât de mic indiciu asupra fenomenului.

Serviciile secrete franceze sunt puternic implicate în politicile unor state din „lumea a treia", în special din Africa francofonă. Aşa cum de altfel procedează toate marile puteri mondiale. Un element de bază în acest sens îl constituie impunerea unui conducător care să facă exact ce este „sfătuit", sub protecţia absolut verosimilă a democratizării societăţii din ţara sa. Este şi cazul lui Nicéphore Soglo, ales preşedinte în Benin, într-un context cu totul excepţional, unde politica şi influenţele economice s-au amestecat cu magia!

Totul a început în martie 1990, când fostul „rege-dictator" Mathieu Kérékou a cedat presiunilor Franţei, care au condus la organizarea de alegeri. La acea oră, Soglo – înalt funcţionar al Băncii Mondiale, remarcabil expert economic – nu avea nici cea mai mică urmă de ambiţie politică. Deşi provenit dintr-o localitate unde străvechile mentalităţi şi practici sunt larg răspândite, el a trecut la catolicism, educaţia primită fiind una tipic occidentală. Putem aprecia aşadar că acesta a fost un argument decisiv în acceptarea candidaturii la funcţia supremă în stat, sugestie a prietenilor săi francezi, perfect integrată în dezastruoasa realitate beneineză.

Regele exorcist Kabiessi Adetoutou

Un sindicat al vrăjitorilor din câteva state vecine se zvonise că ar fi luat poziţie faţă de evoluţia pozitivă din Benin, care de altfel ameninţa foarte extinsele reţele de corupţie reprezentate şi de circa 12-13 candidaţi la preşedinţie. Nimeni însă nu o poate confirma oficial. Cert este că, brusc, starea lui Soglo s-a deteriorat în cel mai înalt grad. Deşi se stingea ca o lumânare, medicii francezi care l-au consultat la Paris nu au putut indica – după suspiciunile de SIDA, malarie sau hepatită – decât o... sciatică.

Dacă jocurile politice erau sau nu făcute, aici ne interesează mai puţin. Soglo a intrat în al doilea tur de scrutin, dar fără putinţa de a-şi face campanie „pe picioare". În ziua alegerilor, la urnă a apărut umbra candidatului preferat de majoritatea populaţiei. Susţinut de garda de corp şi gemând de durere, acesta a fost ajutat chiar şi să-şi introducă buletinul de vot în urnă, după care a dispărut din nou, vizibil suferind. Destinaţia – Franţa. Ulterior, avea să se anunţe victoria sa cu 66%, dar mulţi beninezi îl considerau un fel de mort-viu, convinşi de efectele malefice ale unor vrăji voodoo.

„Toţi şefii de stat africani întâlniţi mi-au spus că am fost incredibil de naiv să mă angajez în politică, fără să-mi fi asigurat mai întâi o protecţie de calitate", avea să declare Soglo mai târziu, referindu-se la protecţia prin magia voodoo. Îngrijoraţi de ineficacitatea medicilor parizieni şi de faptul că li se interzicea să intervină, mai mulţi vraci beninezi au acţionat în forţă, pentru a-şi salva preşedintele ales. Ei l-au convins pe regele-exorcist din oraşul Kétou să meargă în Franţa, la căpătâiul lui Soglo, şi să anuleze magia voodoo care altfel l-ar fi ucis rapid.

Un tchakatou, înfiorătoare armă malefică utilizată de unii vrăjitori africani, ar fi fost descărcată în corpul fizic şi energetic al lui Soglo, la cererea adversarilor săi. Dar regele Adetoutou a identificat sursa atacului şi, prin metode ştiute doar de el, a scos din trupul bolnavului o mulţime de entităţi ucigaşe, materializate în spini, cuie, cioburi de sticlă... Ca prin minune, medicii francezi au reperat imediat o gangrenă gazoasă pe coloana vertebrală, pe care au operat-o, salvându-l astfel pe preşedintele african. Acesta a rămas varianta oficială a occidentalilor. Ignorată însă categoric de beninezi, care au văzut în metamorfozele suferite de Soglo o cale a triumfului binelui asupra răului. În orice caz, din toată această cascadă de evenimente stranii au profitat ulterior foarte mulţi. Poate că n-ar strica totuşi să ne întrebăm – dacă asemenea halucinante situaţii apar în mici ţări africane – la ce nivel, cu ce implicaţii şi cu ce urmări se petrec lucruri similare în zonele ocultate ale politicilor occidentale.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

BAZAR BIZAR

Zidane dă cu capul şi-n Carol cel Mare

E firesc să ne uităm cu interes şi la ancheta francezilor referitoare la cei mai mari compatrioţi ai lor – anchetă intitulată „Les Plus Grands Français de tous le temps" şi realizată de „France 2" (2005), după model BBC. Ei bine, bulibăşala de la noi e ghiocel de decembrie faţă de răspunsurile din Hexagon, dovedind că şi pe la ei operează un dr. Ciomu al spiritualităţii. Dacă pe primul loc se află, evident, generalul Charles de Gaulle şi în primii zece îşi fac loc Pasteur (2), Marie Curie (4), Cousteau (9) sau Edith Piaf (10), iată-l pe comediantul Bourvil (7) trăgându-se de bretele cu Hugo (6)! De altfel, comedianţii au un loc privilegiat în inima francezilor, căci Fernandel (13) se lăfăie înaintea lui Jules Verne (15) şi Bonaparte (16), iar Louis de Funes (17) înaintea lui F. Mitterrand (24), Gustave Eiffel (25) şi Jeanne d'Arc (abia pe 31!). Ce să ne mai mire, când un şansonetist care face statuile să plângă, Aznavour (29), şi un răguşit talentat, Johnny Halliday (34) îi pun la colţ pe „neica-nimeni" de Jacques Chirac (42), Voltaire (33), Georges Pompidou (44) şi Louis XIV (50- „regele Soare" băgat în eclipsă totală)! Mai mult, tenismenul Yannick Noah (56) dă de fileu cu trepăduşi de-alde Albert Camus (57), Honoré de Balzac (69), Paul Verlaine (70) şi Jean-Jacques Rousseau (71). Dr. Ciomu al francezilor dă iama şi-n floarea picturii franceze şi mondiale, căci bidineaua lui Alain Delon (62) trece tandră peste pânzele lui Claude Monet (75) sau Pierre-Auguste Renoir (77)... Am lăsat pentru finele micului meu comentariu capul aplicat cu simpatie de Zinedine Zidane (21) tocmai lui Carol cel Mare (22), marele rege civilizator al Europei, care în glorioasa sa domnie (771 – 814) a declaşat Renaşterea carolingiană, adică fenomenul social-politic şi cultural care a dus Occidentul la nivelul la care este astăzi şi la care tânjim şi noi. Carol cel Mare (Charlemagne) dădea în secolele VIII-IX „capitulariile" (decretele) care au permis avansarea accelerată a civilizaţiei occidentale, cu toate bunele şi relele sale... Şi la ei s-a votat cu inima, nu-i aşa?

Aur pe săturate

Ce poate fi mai trist decât să mori „asfixiat" de propria lăcomie? Marele cuceritor spaniol, Pedro de Valdivia (1500-1554), cel care a înfiinţat numeroase aşezări pe teritoriul statului Chile, inclusiv actuala capitală, Santiago, a murit în condiţii îngrozitoare. Născut într-o familie

de cavaleri, Valdivia s-a înrolat în armata lui Carol V şi, după mai multe lupte terestre, s-a îmbarcat pentru o expediţie spre Lumea Nouă, mai exact spre Venezuela (în 1535). Odată ajuns pe tărâmurile noului continent, ambiţiile de glorie ale lui Valdivia au crescut progresiv, dorind să devină guvernator regal al unui teritoriu sud-american. Nemulţumit că în Peru şi Bolivia nu-şi putea îndeplini acest vis, conchistadorul şi-a format o armată de spanioli şi indigeni voluntari, cu care a pornit să cucerească teritorii din viitorul stat Chile. Aici, în 1541, fondează oraşul Santiago. Modul cum administra acea aşezare i-a atras ura băştinaşilor, iar incursiunile sale războinice întâlneau o rezistenţă din ce în ce mai mare. Devenit guvernator regal (cel mai mare reprezentant al regelui Spaniei în Lumea Nouă), Valdivia (foto) a fost întotdeauna nemilos cu rebelii. El a scăpat neatins din multe asedii ale indigenilor asupra furturilor create de armatele sale. Dar în 1554, o ambuscadă a băştinaşilor, în zona aşezării Tucapel, a condus la prinderea sa şi la o execuţie înfiorătoare. Marelui conchistador i s-a turnat aur topit pe gât. Era o răzbunare feroce pentru lăcomia cu care Pedro de Valdivia căuta comori şi sacrifica localnicii care i se opuneau.

Poveşti pentru neveste cuminţi

Literatura sanscrită a secolului XII a scos la iveală o colecţie excepţională de poveşti, care a pătruns în Europa pe la mijlocul secolului XV. Intitulată în original „Shuka Saptati", versiunea europeană se numeşte „Saptezeci de povestiri ale papagalului". De fapt, sunt şaptezeci şi două de naraţiuni în care un papagal deapănă unei neveste, pe nume Padmavati, tot felul de întâmplări cu caracter erotic – pe alocuri chiar pornografic – pe perioada în care soţul său este plecat de acasă. Practic, papagalul ţine companie femeii măritate, abătându-i atenţia de la ispitele lumeşti şi captându-i astfel atenţia pentru a nu-şi înşela bărbatul. Pasărea ştie doar şaptezeci şi două de povestiri amoroase, căci se presupune că soţul nu va lipsi mai mult. În cele mai multe naraţiuni este vorba despre femei adulterine şi situaţiile dramatice la care sunt supuse acestea când pun coarne bărbaţilor lor. Cu atât mai interesantă este „Shuka saptati", cu cât în acele vremuri, în India era acceptată „prostituţia fără exagerări". Pe de altă parte, se pare autorii anomini au „fixat" perioada de 72 de zile de rezistenţă a nevestei, lăsând să se înţeleagă că dacă soţul lipseşte mai mult, papagalul moralizator îşi epuizează „repertoriul"şi nevasta se poate uita prin vecini pentru a aplica învăţăturile din Kama Sutra...

Bolovani cu suflet de mătase

Aţi odihnit vreodată stând pe o piatră ca pe un fotoliu oferit de natură? Dacă da, atunci aflaţi că bolovanul v-a preluat oboseala, fără să se vaite, şi, cu aceeaşi generozitate, a preluat osteneala altor oameni trudiţi... Câtă oboseală încape într-un jilţ mineral amorf?

Este doar o idee prin care aş vrea să fac o umilă introducere în ceea ce critici numesc „arta pământului" şi care se defineşte, în esenţă, prin rearanjarea unor elemente naturale astfel încât să poată să transmită un mesaj, deci să ne invite la meditaţie. Eternitatea pietrelor a determinat ca în prim-plan să se afle „artiştii care mută stânci", alături de cei care, din elemente vegetale neprelucrate, reorganizează vegetaţia. Dar atracţia faţă de „bolovanii vorbitori", cum este alintată această materie primă, este o preocupare pe cât de laborioasă, pe atât de spectaculoasă. Un peisaj sălbatic având un aranjament de pietre neprelucrate este o raritate. Artişti ai „land art" precum Davis Scott sau Henri Duval spun că cea mai propice arenă a desfăşurării operelor lor este malul oceanului. Admirând spiralele sau „cirezile" de roci alese cu mare grijă, ai putea spune că avem de-a face cu cea mai simplă formă de artă, care necesită cel mai mic effort de imaginaţie. Mişcarea numită „land art" a debutat la finele anilor 60 ai secolului trecut, pe coasta americană a oceanului Pacific. Artişti precum Robert Smithson şi Laurent Clerck (pionieri ai domeniului) mărturisesc că peisajul dezolant, ocolit de oameni din cauza unui sentiment de tristeţe transmis de rocile haotice ale plajei impracticabile, l-a inspirat. Practic, domesticirea priveliştii selenare a devenit artă. Bolovani şi stânci de zeci şi sute de kilograme au fost mutate astfel încât regnul mineral să prindă viaţă. Deprimantul peisaj se anima, iar curioşii care treceau pe acolo se întrebau dacă de vină este mâna omului sau însuşi dialogul dintre valurile oceanului şi pietre. De aceea, marele aliat al artei pământului este fotografia. Artiştii singuratici care reorganizează regnul mineral ar rămâne într-o totală discreţie dacă nu ar exista expoziţii de fotografii tematice.

Piept dezgolit

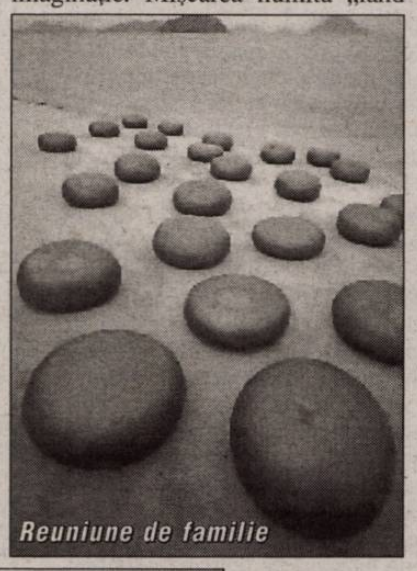

Reuniune de familie

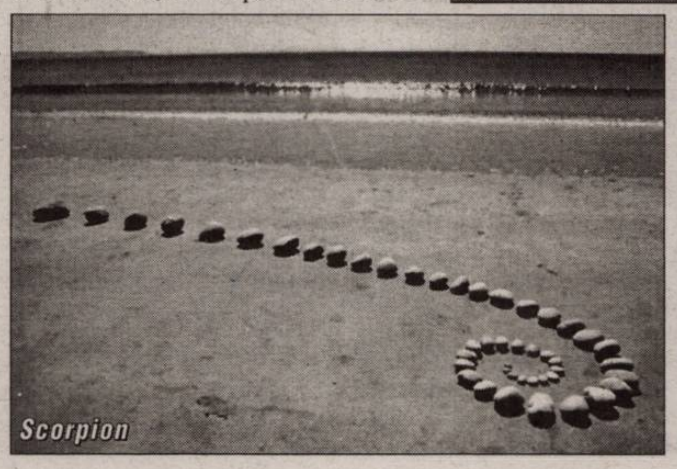

Scorpion

Unii adepţi ai acestei arte afirmă că a da suflet bolovanilor este o frondă la adresa peisajelor de pe pânză, prin care pictorii doar reproduc natura. Jack McCormik, care se autointitulează „artist mineral", spune că a făcut şi face investiţii de mii de dolari pentru o lucrare care, la faţa locului, este admirată doar de... pescăruşi. Cu maşini speciale dotate cu macarale sau cricuri de mare putere, McCormik trudeşte inventând „concentrate de viaţă". El se mândreşte – după cum spune într-un recent interviu – că „însăşi naturii i-a scăpat asemenea forme de existenţă, pentru că este prea leneşă pentru a se juca de-a aranjatul stâncilor"... Cea mai recentă expoziţie de profil, desfăşurată la Montreal, mi-a dat senzaţia unei colecţii de opere faraonice realizate de nişte muritori entuziaşti care vor să dezmorţească stânci impasibile, intrate pe vecie în hibernare. Este, probabil, şi o formă de aroganţă prin care omul dă lecţii de estetică naturii. Iar lucrările lor sunt indestructibile, chiar dacă vreun tsunami le-ar pune gând rău. *(Notă: titlurile aparţin autorului, P.I.)*

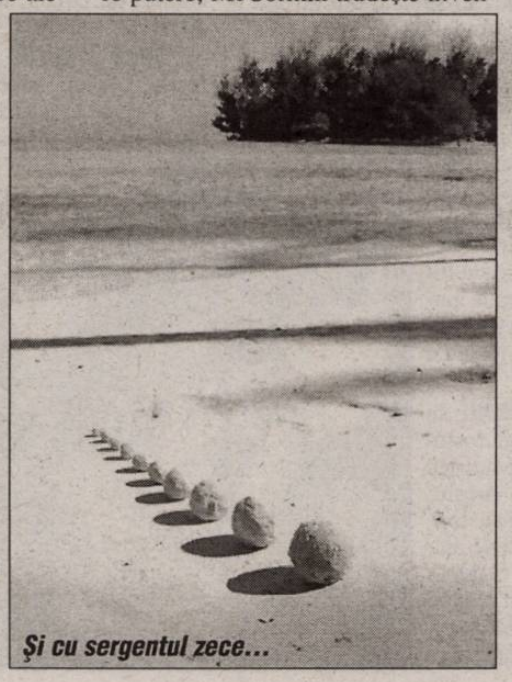

Şi cu sergentul zece...

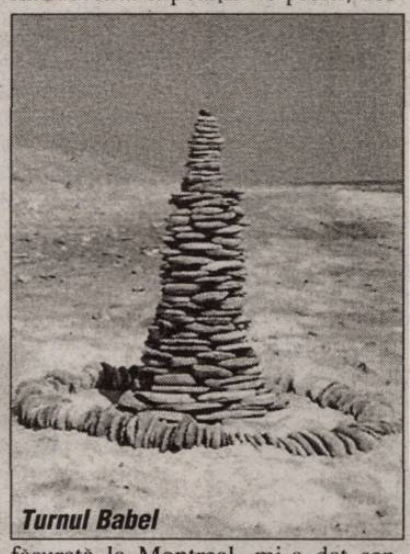

Turnul Babel

Pagină realizată de
PAUL IOAN

Știați că...

◆ *...gavialul este o specie de crocodil cu botul lung, care trăiește în India? Ruda*

sa, aligatorul, are botul ascuțit și trăiește în China și în America de Nord.

◆ *...numele de viking vine de la radicalul vik, ceea ce însemna „golf", respectiv un loc pentru un eventual refugiu? Vikingii veneau din Suedia, Norvegia și Danemarka.*

◆ *...în arhitectura bisericească prin „timpan" se înțelege o suprafață de pe portal? Pe ea este reprezentat Iisus în plină glorie.*

◆ *...cea mai mică pasăre din țara noastră este aușelul? Are o greutate de 5 grame iar oul cântărește 0,72 grame.*

◆ *...pădurea amazoniană cuprinde peste 40.000 de specii de plante? Acestea sunt răspândite atât în zona*

inundabilă numită igapo cât și în cea neinundabilă numită eté.

◆ *...„Cântecul Nibelungilor" este o operă fundamentală a literaturii germane și cea mai importantă epopee eroică a epocii? A fost compusă de un autor anonim la începutul secolului al XIII-lea, inspirată din legendele cavalerești.*

◆ *...piatra ponce este de fapt o rocă vulcanică, ușoară? Este provenită din cenușa vulcanică solidificată în apa mărilor și oceanelor.*

◆ *...craterul vulcanului Caldera, din insulele Canare din Oceanul Atlantic are*

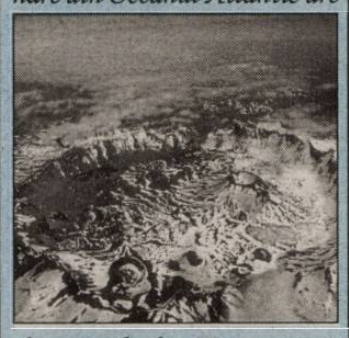

diametrul de 2500 metri? Adâncimea lui este de 600 m.

Știați că...

PĂPUȘA veșnic tânără

Păpușă de fildeș ce a aparținut Tryfenei

Păpușă nemțească din porțelan datată din 1900

Dintre jucăriile copilăriei cea mai dragă pare a fi păpușa. Îndrăgită de cei mici dar și de părinții lor, ea a fost nu doar un obiect confecționat de mâini mai mult sau mai puțin pricepute, ci a luat parte din plin la viața oamenilor, inspirând chiar nemuritoare opere de artă. Este suficient să amintim baletul Coppelia de Léo Delibes ca să-i dăm locul ce i se cuvine.

Păpușa ar putea fi considerată la fel de bătrână ca însăși civilizația umană. A existat încă din preistorie. Copiii își confecționau păpușile singuri. De aceea cuvântul păpușă vine din latinul „puppa" care înseamnă fetiță. Apoi au intrat în scenă meșterii. La început erau realizate din lemn, din pământ ars și mai rar din ceară sau – pentru cei mai bogați – din fildeș. La greci și romani păpușile aveau deja brațe și picioare articulate. Un asemenea obiect a fost găsit în mormântul tinerei Tryfena, o patriciană îngropată cu numeroase bijuterii, dar și cu o păpușă de fildeș, cu o privire visătoare și o coafură deosebit de îngrijită.

Păpușa a stat mereu la granița între joc și magie. Au existat păpuși ale vrăjitoarelor despre care se credea că pot fi aducătoare de nenorociri dar și păpuși considerate adevărate talismane cum sunt păpușile hoppi. Cele mai cunoscute, mai frumoase și mai dragi rămân însă păpușile destinate jocului de copii sau amuzamentului celor mari. În Europa secolului al XV-lea curțile regale și nobilimea se mândreau cu păpuși rafinate, reproducând în întreaga lor ținută luxul de care erau înconjurate. O foarte cunoscută colecție de păpuși este cea oferită la mijlocul secolului al

Păpușă nemțească din 1920

XV-lea micuței Madelaine de France, fiica regelui Carol al IX-lea. Printre ele se afla și o micuță domnișoară călare și un valet mergând pe jos. Păpușile franțuzești se remarcau prin eleganță, cele englezești prin varietatea tipologică iar cele italienești prin grija aproape obsesivă pentru reproducerea formelor. Au apărut și „casele de păpuși", capodopere miniaturale cum sunt cele de la Londra sau Amsterdam.

Orașul Nürenberg devenise o adevărată cetate a păpușilor. În secolul al XIX-lea apăruseră faimoasele păpuși de Saxa cu busturile lor de carton presat, decorate cu pene și bijuterii. În ceea ce privește păpușile de porțelan, tot Nürenbergul deținea întâietate în strânsă rivalitate cu Londra, dar aproape toate erau „îmbrăcate" la Paris și trimise apoi în toată lumea.

Una dintre cele mai îndrăgite păpuși, Pinocchio

În 1880 Thomas A. Edison (1847-1911) a inventat o păpușă care spunea „mama și tata" iar locul zânelor și prințeselor a început să fie luat de păpușa-bebeluș sau, în sfârșit, copil, pe care fetița o îngrijea cu multă dragoste. Poate de aceea una dintre păpușile preferate ale copiilor este Pinocchio. Copiii au iubit-o și o iubesc pentru caracterul ei profund uman, pentru faptul că, în final devine ea însăși un copil, asemenea lor. Secolul al XX-lea a adus păpușile de celuloid și de materiale plastice și, în sfârșit, în 1958 a apărut celebra Barbie, iar în 1961 tovarășul ei Kim. Interesul pentru păpuși a căpătat și alte dimensiuni. Există colecții celebre aparținând unor oameni de artă, păpușile ocupă locul lor în muzee iar la New Delphi au un muzeu al lor. Departe de a trezi fetițelor sentimente materne Barbie le învață să fie elegante și cochete. De altfel are și una dintre cele mai bogate colecții de haine, inspirate de îmbrăcămintea marilor vedete. Barbie rămâne însă o dorință a fetițelor, împlinită sau neîmplinită, dat fiind prețul ei. Când sunt însă foarte mici, înainte ca gândirea lor să fie afectată de a celor din jur, fetițele preferă păpușile simple, caraghioase, cu capul de cârpă și corpul diform. Oamenii de cifre semnalau totuși o scădere a interesului pentru păpuși. E drept că par a fi înlocuite de figurine, reprezentând personaje din noile povești științifico-fantastice. Acestea nu sunt însă pentru copii decât elemente decorative, sau personajele unei scenete pe care o interpretează ei înșiși. Când merg la culcare, fetițele iau lângă ele păpușa pe care o iubesc. Păpușa rămâne veșnic tânără, veșnic copil. Și așa cum spunea Axel Munte, autorul celebrei „Cărți de la San Michele", într-o altă lucrarea a sa „O carte de demult despre oameni și animale", „Păpușa nu e bătrână și bătrânețea n-o va ajunge niciodată; nu va îmbătrâni: moare tânără ca acel ce îi este drag cerului".

Sala cariatidelor

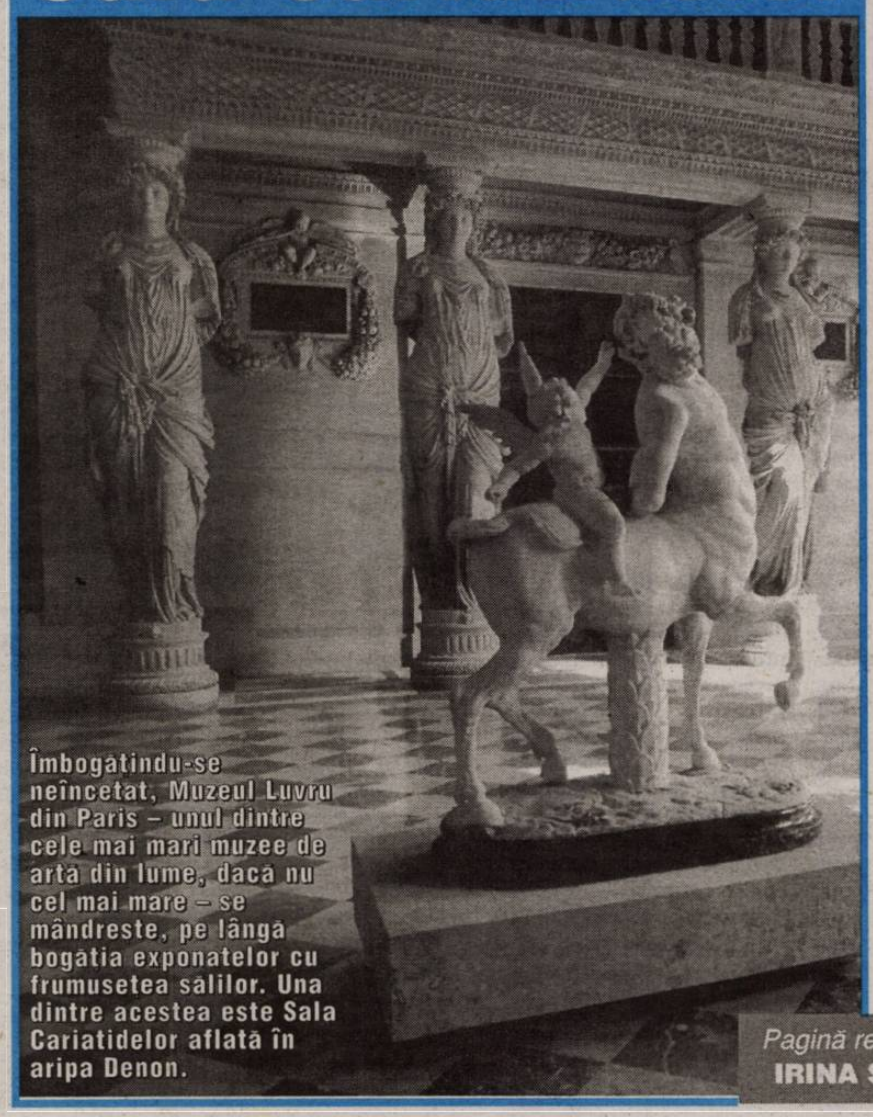

Îmbogățindu-se neîncetat, Muzeul Luvru din Paris – unul dintre cele mai mari muzee de artă din lume, dacă nu cel mai mare – se mândrește, pe lângă bogăția exponatelor cu frumusetea sălilor. Una dintre acestea este Sala Cariatidelor aflată în aripa Denon.

Simboluri ale umanității

Cenușa

Cunoscută în toate civilizațiile, devenită un element familiar gospodăriei în general, cenușa are simboluri multiple.

În marile culturi antice, unde incinerările celor morți erau un procedeu absolut obișnuit, cenușa reprezenta nu doar ceea ce rămâne după ce focul a mistuit totul. Ea era considerată – într-o formă concentrată – energiile celor dispăruți. De aceea, cenușa lui Solon a fost împrăștiată deasupra insulei Salamis, crezându-se că în acest fel va continua să contribuie la viața cetății.

În Evul Mediu cenușa vrăjitoarelor era aruncată în ape curgătoare, pentru ca acestea să nu reapară sub formă de strigoi. În același timp cenușa era considerată simbol al morții și al zădărniciei omenești dar și al purificării. Astfel la popoarele fără o cultură scrisă, în ritualurile de inițiere, tinerii sunt acoperiți de cenușă.

Ca urmare a faptului că leșia de cenușă curată și dezinfectează, cenușa animalelor sacrificate reprezenta purificarea. Uneori era socotită un semn de căință și de doliu ca la vechii egipteni unde capul era acoperit de cenușă. Simbolul acesta s-a păstrat și în epoca modernă, catolicii credincioși făcându-și pe frunte o cruce de cenușă în „miercurea cenușii".

Ea este de asemenea un simbol al renașterii și al speranței prin asociere cu pasărea Phoenix care s-a purificat prin foc și a renăscut din propria ei cenușă.

Pagină realizată de
IRINA STOICA

Străbătând Sahara pe urmele lui Visher

În 1906, exploratorul britanic Hanns Visher întreprinde o călătorie riscantă în Sahara. După aproape un secol, John Hare, un alt explorator englez, fascinat de nisipurile hipnotice, de vânturile de gheaţă sau de stihiile descrise de Visher într-o carte, se hotărăşte să refacă acelaşi traseu.

Hanns Visher, un explorator ilustru, altădată, a fost aproape uitat. Din fericire a lăsat în urmă o carte, „Străbătând Sahara", scrisă în 1910. Povestea unei călătorii extenuante prin marele deşert. A fost atras de „drumul morţii", folosit timp de secole pentru a escorta sclavii din Africa de Nord pe coastele Mediteranei. La vârsta de 30 de ani, împreună cu pelerinii şi sclavii eliberaţi, a refăcut drumul în sens invers, de la Tripoli spre Lacul Ciad (Nigeria). În ciuda tuturor pericolelor, mai ales a raidurilor tribale, Visher nu a pierdut niciunul din membrii echipei sale.

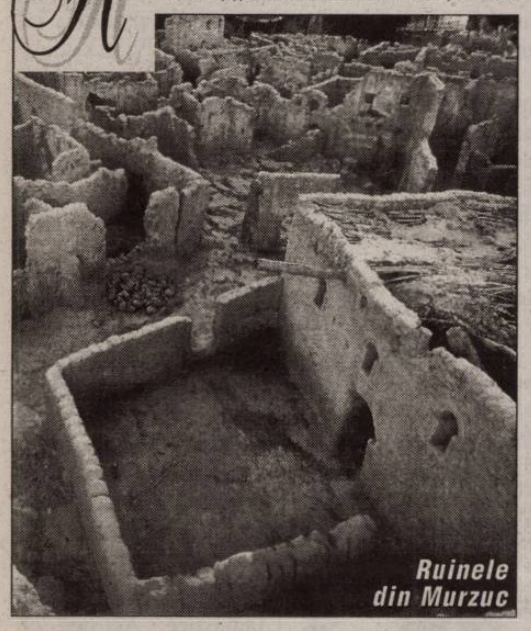

Ruinele din Murzuc

Până la sfârşitul secolului al XIX-lea, acest drum caravanier, destinat traficului de sclavi, a fost presărat cu mii de oase umane (ale sclavilor). Doar cei mai robuşti puteau supravieţui marşului forţat prin deşert. La destinaţie, nu mai erau decât nişte umbre... Apoi, acest drum a fost urmat doar de negustorii de dromaderi.

Fascinat de cartea lui Visher, John Hare se pregăteşte să refacă „drumul morţii". Obţine avizul autorităţilor libiene, cumpără 25 de dromaderi şi materialele necesare expediţiei. La începutul anului 2001 e gata de plecare dintr-un sat, undeva în sud-estul Nigeriei. Are lângă el un medic veterinar, un fotograf, câteva călăuze, o mulţime de ajutoare din rândul băştinaşilor. Traversează platoul Ti-n-Tumma, acoperit cu minuscule plante spinoase printre care mişunau reptile sau scorpioni. Din fericire nimeni nu a fost muşcat de aceste animale deosebit de periculoase.

John Hare împreună cu un grup de băstinaşi

După trei săptămâni, apar impozante dune de nisip. Caravana înaintează cu mare greutate. După cinci zile, toată lumea respiră uşurată: în zare se profilează prima oază. Urmează altele şi altele, unele la o distanţă de 30 km, separate de dune care se deplasează permanent. Într-o oază nelocuită, au descoperit pe suprafaţa unui lac secat, amprente de girafe, hipopotami şi elefanţi, animale care în acele regiuni au dispărut de multă vreme. În timpul popasurilor pregătesc hrana din macaroane, orez, făină, varză, sosuri, smochine uscate şi, uneori, din carnea de capră şi legumele pe care le cumpără de la locuitorii oazelor. Înaintând spre nord, nopţile devin din ce în ce mai friguroase iar furtunile de nisip, ucigătoare. Hrana (iarba) dromaderilor se împuţinează, apa la fel. La un moment dat ajung în locul în care a poposit o altă caravană şi unde au rămas resturi de iarbă uscată. O adevărată mană cerească. Într-o zi, după ce au rămas şi fără o picătură de alcool, găsesc îngropat pe jumătate, în nisip, un sac plin cu sticle de whisky, un produs de contrabandă. Mai departe, deşertul le prilejuieşte întâlnirea cu ruinele oraşului Murzuc, evacuat în 1970 prin decret guvernamental, cu superbele oaze din Fezzan şi cu cele 12 lacuri. Străbat apoi un platou arid, Hamada al-Hamra, care se întinde pe o distanţă de 290 km spre nord şi 480 km spre vest. Ultima etapă a călătoriei este oraşul libian Mizdah. Dromaderii sunt vânduţi, micile afaceri sunt încheiate. După câteva zile de refacere, John Hare se reîntoarce în Anglia.

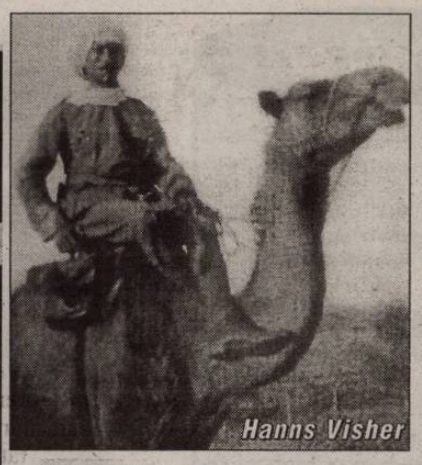

Hanns Visher

DORIN MĂRAN

Descoperiţi România!

Aşezări în Ţara Făgăraşului

Intrând în Ţara Făgăraşului străbatem comunele Şinca Veche, Şinca Nouă, Perşani, acestea fiind localităţi mai mici, pentru ca prima aşezare mai mare pe care o întâlnim să fie Şercaia. În apropierea acesteia se află un monument al naturii de o neasemuită frumuseţe.

Poiana Narciselor

Este vorba despre Poiana Narciselor, un loc acoperit de un imens covor de narcise ce-şi deschid, pe la sfârşitul lunii mai, corolele graţioase, atrăgând un mare număr de turişti, iubitori ai frumuseţilor naturii. Dacă ne continuăm drumul, ajungem, la Mândra apoi în oraşul Făgăraş. Vechi de peste şapte veacuri, această localitate a fost din secolul al XIV-lea până în a doua jumătate a secolului al XV-lea, feudă a Ţării Româneşti. În jurul anului 1310, la Făgăraş se înalţa o cetate de lemn care, în 1538 a fost reconstruită din piatră şi cărămidă. Cetatea se mai vede şi astăzi, în centrul oraşului. După ieşirea din oraş, şoseaua se apropie foarte mult de impresionantul lanţ de munţi ai Făgăraşului. Piscurile piramidale sunt unite de creste înguste şi zimţate. Aici se găsesc numeroase lacuri alpine (aproximativ 70) dintre care cele mai renumite sunt Bâlea şi Urlea.

Vegetaţia munţilor Făgăraş e foarte bogată, dar ca o raritate de flori alpine putem aminti rododendronul, apoi genţiana şi, minunata floare de colţ, atât de căutată pentru frumuseţea şi gingăşia ei. Ne apropiem de localităţile Beclean, Dridif, Voila, Sâmbăta de Jos. Facem un popas, pentru că de aici porneşte drumul spre cabanele de pe valea Sâmbetei, şi ajungem la Sâmbăta de Sus unde putem vedea câteva rămăşiţe din castelul înălţat de Constantin Brâncoveanu. Mai sus, chiar la poalele Făgăraşului, îşi duce, cu încântare, peste vreme, măreţia, Mănăstirea Sâmbăta, o ctitorie a aceluiaşi domnitor. Să ne continuăm drumul pe şoseaua ce duce spre Sibiu. Aşezări deosebit de pitoreşti, ce stau înşirate pe văile micilor afluenţi ai Oltului, cum sunt Olteţ, Viştea de Jos, Ucea de Jos, sunt doar câteva locuri unde, orice turist poate să poposească, odihnindu-şi sufletul şi admirând frumuseţea locurilor apropiate. Aceasta e Ţara Făgăraşului, aşa cum am văzut-o noi. Dacă aveţi timp şi curiozitate, puteţi descoperi şi alte frumuseţi pe care noi, poate le-am trecut cu vederea.

IOANA PROCA FLORIA

Amprente ale spiritualităţii

Trei Ierarhi

Peste numai două zile, Biserica Ortodoxă o prăznuieşte pe Cuvioasa Parascheva ale cărei moaşte au fost aduse de Vasile Lupu la Iaşi, în 1641 şi depuse în ctitoria sa, Trei Ierarhi. Aici avea să se întâmple o adevărată minune. În 1884 biserica a intrat în renovări şi trupul Sfintei a fost mutat în paraclisul muzeului. La 26 decembrie 1888 a izbucnit un incendiu de la o lumânare ce a cuprins paraclisul, incendiu care a mistuit aproape totul în jur. Trupul Sfintei a rămas neatins, cu toate că racla de argint se topise şi capacul se carbonizase. Minunea a fost consemnată într-un proces verbal semnat de mitropolitul Moldovei, prefectul de Iaşi, procurorul şi Preşedintele Consiliului de Miniştri chemaţi la faţa locului.

Actualmente Sfânta este depusă în Catedrala Mitropolitană din Iaşi fiind considerată patroana oraşului şi a întregii Moldove iar 14 octombrie rămâne o zi de pelerinaj pentru credincioşii din întreaga ţară şi nu numai. Numele Sfintei rămâne însă legat de biserica Trei Ierarhi despre care vom încerca să reamintim câte ceva cititorilor noştri.

Arhitectul francez Lecomte de Noüy caracteriza biserica drept „unul dintre cele mai interesante şi curioase edificii religioase din Europa". Adevărată dantelărie în piatră, podoabă a oraşului, a fost construită cu bani mulţi, ctitorul ei, Vasile Lupu, apelând la cei mai pricepuţi meşteri ai vremii. Începută în 1635, construcţia a fost terminată în 1639, dar în 1650, invazia tătarilor, care incendiază oraşul, îi produce mari stricăciuni, locaşul fiind restaurat de ctitorul său.

Între 1686-1687 biserica şi chiliile care o înconjoară sunt incendiate din nou, de data asta de oştirea regelui polon Jan Sobieschi şi alte stricăciuni se abat asupra edificiului în anii 1711, 1781, 1795, 1802 şi 1827. Închinată fiind la Muntele Athos, este lăsată o vreme în părăsire, dar la sfârşitul secolului al XVIII-lea, după secularizarea averilor mănăstireşti, se fac serioase lucrări de repunere a monumentului în drepturile sale fireşti, de menţinere a unei capodopere ameninţată cu distrugerea. Din întregul ansamblu s-a păstrat numai biserica, devenită celebră prin bogăţia de elemente decorative exterioare. Faţadele sunt acoperite cu benzi orizontale împodobite cu împletituri, zig-zaguri, tot felul de motive geometrice. Deasupra brâului torsadă, între colonete subţiate, se află firidele şi un şir de arcuri în acoladă sprijinite pe console. Turlele, poligonale în exterior, plasate una pe naos şi alta pe pronaos, au câte un soclu pătrat şi unul stelat acoperite de asemenea de sculpturi.

Biserica este construită după un plan trilobat cu pridvor, pronaos, naos, altar. Pridvorul are două calote sferice sprijinite pe arce în consolă, susţinute de pandantivi. Deasupra celor două uşi de la intrare se află două icoane în mozaic. De altfel, tot în mozaic este lucrat şi iconostasul, de o mare frumuseţe. Trebuie menţionate de asemenea ornamentele care împodobesc cei doi stâlpi mari, de formă pătrată, care despart naosul de pronaos cât şi policandrele împodobite cu ouă de struţ. Sub lespezi de marmură neagră îşi dorm somnul de veci ctitorul, prima soţie, Tudosa, fiii lui Vasile Lupu, Ioan şi Ştefăniţă. Tot aici au fost aduse rămăşiţele pământeşti ale lui Dimitrie Cantemir şi Alexandru Ioan Cuza.

Din vechea pictură, pentru care domnitorul chemase renumiţi pictori ruşi, nu s-au mai păstrat decât mici fragmente şi portretele ctitorilor, de o calitate incontestabilă.

Mănăstirea Trei Ierarhi a fost în acelaşi timp un important centru cultural. Aici a fost instalată o tipografie în care, în secolul al XVII-lea, s-au tipărit multe cărţi în limba română, de mare circulaţie bucurându-se „Pravila" lui Vasile Lupu – 1646. Tot aici domnitorul a deschis o şcoală superioară pentru care a construit un local special. În 1824, la îndemnul lui Gheorghe Asachi, este deschisă o şcoală nouă, completată în 1828 cu un gimnaziu, iar în 1835 este inaugurată Academia Mihăileană, rămânând aici doar o şcoală primară. În 1851 începe să funcţioneze Şcoala preparandală, care pregătea învăţători şi care, în 1865, este absolvită de Ion Creangă şi aproape zece ani mai târziu, vizitată de Mihai Eminescu în calitatea de revizor şcolar. Deşi mutată în 1891 în alt local, şcoala a rămas în inimile locuitorilor aici, lângă sfânta biserică, pentru că trecerea anilor nu poate şterge urmele paşilor unora dintre cele mai strălucite figuri ale culturii româneşti.

IRINA STOICA

Bronzaj fără „bronz”

Că afară e vopsit gardul, pe când înăuntru e leopardul, iată o idee pe care am înțeles-o și am preluat-o și noi de-o vreme încoace. Ceea ce nu înseamnă că nu ne lasă *bușbé* unele cazuri de „vopsitorie” ad-hoc întâlnite pe mapamond.

Tot despre un fel de vopsitorie ar fi fost vorba și în situația unui centru de bronzaj din North Myrtle Beach (Carolina de Nord, SUA), numit pompos „VIP Tann Spa”. Numai că „vopseaua” stabilimentului a fost dată la curățat, după ce câțiva polițiști în civil s-au amestecat și ei printre VIP-urile care tot frecventau salonul, persoane deservite de tinere pline de viață, tot una și una. Și mirarea supremă a agenților s-a manifestat atunci când au ajuns la constatarea că din centrul de bronzaj lipseau tocmai... aparatele pentru bronzaj, cu excepția unuia, ținut la vedere, însă în ambalajul său de carton. Pentru a se compensa pesemne „scăparea”, unitatea de servicii publice era dotată cu camere spațioase și paturi largi, asortate cu câte o tinerică foarte sumar echipată. Acestea și alte câteva indicii clare despre neconcordanța dintre firma exterioară și activitatea internă au dus la măsurile absolut normale în asemenea cazuri: trei prostituate și doi clienți surprinși la locul faptei au fost reținuți și trimiși în judecată, iar conturile firmei au fost blocate. Ei, dar asta s-a întâmplat hăt, dincolo de Ocean. Mult prea departe de noi, nu-i așa?... *(A.N.P.)*

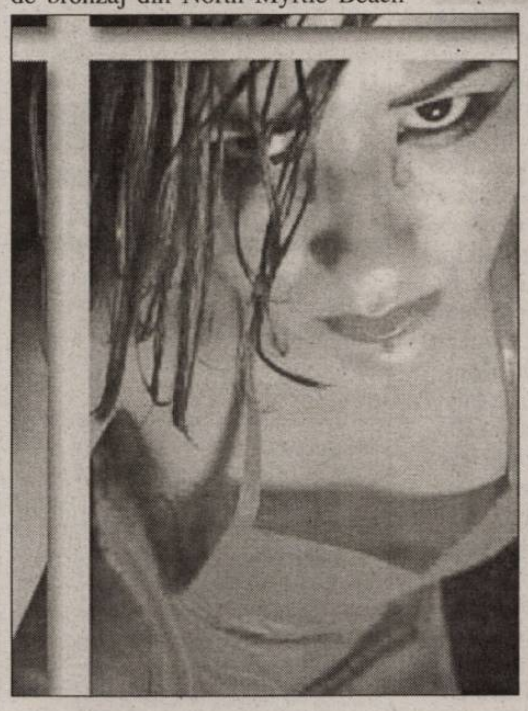

Laptele „sacru” curgea la dozator!

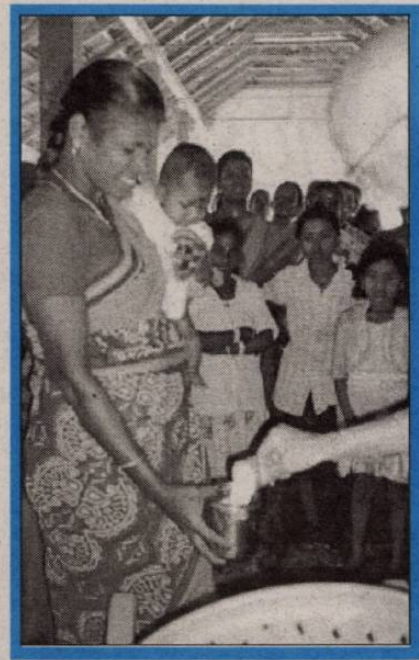

Este binecunoscută venerația de care se bucură, la hinduși, vacile, considerate animale sacre și ținute la mare respect. Iată însă că, bazându-se tocmai pe această venerație, unii indieni, mai șmecheri, au reușit să facă bani pe seama naivilor credincioși. Ideea i-a venit unui umil frizer din statul Andhra Pradesh care a început să susțină că vaca sa dă zilnic aproape 50 de litri de lapte, după ce a primit binecuvântarea zeităților din panteonul hindus. El și-a investit toți banii în plicuri cu lapte praf și zilnic se perinda pe ușa grajdului, intrând cu găleți goale și scotându-le pline cu... lapte praf și apă! Mai mult, indianul a convins câțiva vecini să susțină că au fost vindecați de diverse boli după ce au băut din laptele „vacii sacre”. Rezultatul acestei înscenări ingenioase nu-i greu de ghicit: mulțimi de sute de oameni s-au înghesuit să primească măcar o ceșcuță cu laptele sfințit, pentru a fi tămăduiți. Fiecare oferea cât putea, dar cum din puțin cu puțin se face mult, frizerul s-a trezit peste noapte milionar. Și, cum nu prea mai avea timp să fabrice „neprețuitul” lichid, desigur, din lapte praf, omul și-a cumpărat un dozator și și-a însărcinat fiul cel mare cu prepararea licorii magice. Până la urmă, o anchetă a poliției locale, intrigate de ceea ce devenise deja un fenomen social, a dezvăluit înșelătoria, dar, prinde orbul, scoate-i ochii: ingeniosul frizer avusese timp să plece din țară și să fugă, se pare în Thailanda. Unde probabil se scaldă, nu în lapte, ci în șampanie...

Un elev îndrăgostit de pădure

Drumul de lângă sediul de canton silvic Hereşti, județul Iași, este străjuit de peste 50 de cireși sălbatici (Cerasus avium) înalți de peste 22 m. Arborii au fost plantați în urmă cu 32 de ani de elevii școlii primare din comuna Cristești în acțiu-

nile ce se desfășoară primăvară în cadrul „Lunii Pădurii”. Printre participanții de atunci se numără și actualul pădurar Bucovina Nicolae, azi în vârstă de 41 de ani. De 19 ani este titularul cantonului silvic și cireșii pe care îi ocrotește ca și pe restul arborilor din raza de activitate îi evocă și anii de copilărie.

Șeful ocolului silvic Pașcani ing. Pavel Grigore afirmă că cireșii, plantați în linie pe drumul de lângă sediul de canton, dau o frumusețe aparte peisajului din jurul clădirii. *(Dr. Vadim Nesterov)*

„Fantoma” și-a salvat vaca de la moarte

Vietnamezul N. Van Huong, în vârstă de 36 de ani, a fost surprins de o puternică furtună în timp ce se afla în largul mării la pescuit. Barca s-a scufundat dar naufragiatul a supraviețuit datorită vestei de salvare. După câteva zile, complet epuizat, a fost recuperat de un vas pescăresc. S-a întors acasă însă de-abia după două săptămâni și a avut neplăcuta surpriză să constate că familia sa, care îl considera mort, se pregătea să sacrifice o vacă pentru a o oferi strămoșilor și vecinilor, conform tradiției în cazul unui deces. Sacrificiul a fost oprit cu puțin timp înainte ca pescarul să se întoarcă acasă. N. Van Huong a hotărât să nu se

mai aventureze niciodată în larg. „Am supraviețuit unei furtuni ucigașe în 1998 și acum, iată, a declarat el, am ieșit pentru a doua oară din ghearele morții. Pe viitor nu voi mai forța mâna destinului pentru că a treia oară ar putea fi și ultima.” *(D.M.)*

„Cutia milei”, înlocuită cu bancomate!

Dacă odinioară, bisericile creștine de pe continent aveau de suferit din pricina raidurilor vikinge, acum situația s-a schimbat. În Suedia, una dintre țările de unde veneau fioroșii „oameni ai Nordului”, bisericile au devenit tot mai des, în ultima vreme, ținta atacurilor imigranților veniți din estul Europei sau, dacă stăm să judecăm mai bine și fără ca unii să ne acuze de rasism, chiar mai din est, din... India! Speriați de faptul că aceștia fură fără rușine din „cutia milei”, care adăpostește donațiile credincioșilor, preoții luterani din orașul Norrfjaerden au luat hotărârea de a instala un inedit dispozitiv, asemănător unui bancomat, cu ajutorul căruia evlavioșii ce doresc să facă donații varsă bani în contul bisericii prin intermediul cărții de credit. Metoda s-a dovedit pe cât de simplă, pe atât de eficientă, fiindcă majoritatea suedezilor primesc salariile și își fac cumpărăturile cu ajutorul cardului, banii lichizi fiind pe cale de a se demoda în această țară scandinavă. Cel mai mult au apreciat inițiativa tinerii, care, după cum a declarat un purtător de cuvânt al Bisericii Luterane, au început să viziteze mai des această instituție. Ce n-au auzit suedezii este că „prădătorii”, după cum

avem din păcate ocazia să vedem aproape săptămânal la emisiunile de știri, nu au nici un fel de probleme în a fura și de pe card...

În Epoca de Bronz

Cu puțin timp în urmă, o familie din Germania a hotărât pur și simplu să se întoarcă în Epoca de Bronz. Este vorba de fapt de o secție a Muzeului Bad Buchan în care viața membrilor familiei Borngraeber trebuia nu doar privită din afară de vizitatori ci și cercetată atent de oameni de știință. Mama, Margret, de 44 de ani, tatăl Otto de 46 și copiii lor, Ana, de 15, și Stefan, de 11 ani, au acceptat să poarte aceleași gen de haine, să mănânce aceeași hrană ca strămoșii noștri de acum 3000 de ani și să trăiască în același fel de colibă vreme de zece zile. Ideea i s-a părut extrem de interesantă mamei, de profesie profesoară și a fost repede acceptată de ceilalți membri ai familiei.

Ralf Baumeister, directorul muzeului, a subliniat faptul că vizitatorii vor înțelege altfel epoca respectivă când nu vor mai privi doar colibe goale. (I.S.)

Strania tragedie din zori

Localitatea franceză Etouvans nu are decât circa 800 de locuitori, toți cunoscuți între ei, unii fiind chiar rude. Existența lor liniștită a fost însă puternic zdruncinată de o întâmplare asupra cauzelor căreia nici măcar autoritățile nu au putut ajunge la o concluzie rațională. Întâmplare tragică, soldată cu moartea unei întregi familii.

S-a întâmplat în jurul orelor 100, potrivit pompierilor. Aceștia au fost chemați de urgență să stingă un foc izbucnit în casa unei familii reprezentate de cei doi soți, în vârstă fiecare de circa 40 de ani, și trei copii mici, între doi și patru ani. Peste două ore a durat lupta pompierilor cu flăcările, în final rezultând un tablou sinistru: din casa cuibărită între coline nu rămăseseră decât ruine carbonizate și rămășițele acoperișului spulberat de o forță uriașă. Iar între ruine, cinci trupuri fără viață.

Ancheta derulată ulterior a consemnat, între altele, poate cel mai ciudat element: mărturii ale localnicilor, care ar fi fost treziți de o serie de explozii puternice, după care au văzut flăcările mistuind etajul casei consătenilor lor. Un alt amănunt – de fapt, rămas la stadiul de constatare – făcea referire la o a șasea persoană din familie, o tânără de 20 de ani, care însă în noaptea tragediei „se pare” că se afla în altă localitate. Simplificate și expediate rapid, componentele cumplitului eveniment ce-i ucisese pe toți cei cinci membri ai aceleiași familii mai lăsau descoperită o singură întrebare: care să fi fost sursa exploziilor auzite de consăteni? Răspunsul pompierilor a închis cazul: „probabil” era vorba despre o pungă cu oxigen folosită în tratamentul medical al unei dintre fetițe, care avea probleme respiratorii. Probabil... Totuși, localnicii nu prea sunt convinși de această versiune, desigur, foarte comodă. *(A.N.P.)*

Suporter, încă din pântecul matern!

„Tătici” incontestabili ai fotbalului, englezii au trăit întotdeauna la intensitate maximă meciurile echipelor favorite și au dat dovadă – excepție făcând niște rătăciți autointitulați „hooligans” – de un fair-play desăvârșit. Dar omul care poate candida la titlul de „cel mai înfocat suporter” este fără îndoială Jack Summerfield, un bărbat în vârstă de 26 de ani din Liverpool, care nu a ezitat să-și înscrie băiețelul aflat încă în pântecele mamei sale în liga suporterilor celebrei formații. Inițial, oficialii clubului au refuzat neobișnuita cerere, dar la insistențele părintelui și... ale unor

membri ai echipei de fotbal a „Cormoranilor”, au acceptat-o, în cele din urmă. Pentru respectarea formalităților legale, bărbatul a atașat chiar, în carnetul de membru al galeriei eliberat cu această ocazie, o fotografie luată fetusului la șapte luni, cu ocazia unei ecografii! De altfel, se pare că Summerfield nu se află la prima „abatere”, el înscriindu-și anul trecut fetița, pe nume Emily, în vârstă de doar 6 ani, în aceeași ligă. La vârsta la care alți copii se joacă încă în cărucior, odraslele britanicului au dreptul la un fotoliu la tribuna faimosului Anfield Stadium. Știți da, suporteri...

STRESUL *prietenul nostru*

O stare negativă, care ne macină cu consecvenţă sănătatea, buna dispoziţie, existenţa, în general, ne poate fi simultan inamic şi prieten? Deşi medicii pun stresul la baza tuturor bolilor de gravitate extremă, considerându-l în viitorul apropiat principalul responsabil pentru decesele vremelnice, tot ei au identificat rolul lui vital pentru om. E doar o chestiune de măsură.

Un dopant autorizat

Impresia că stresul ne erodează zi după zi este cauzată de intensitatea şi de durata acestuia, atunci când se depăşesc anumite limite. Contribuie la neplăcuta stare şi faptul că nu prea ni se lasă timp pentru recuperare, ajungându-se la epuizarea trupului şi a spiritului. Dacă însă rămâne la un nivel moderat, stresul constituie un extraordinar stimulent pentru întregul organism. Prin definiţie – susţin specialiştii – stresul este o reacţie de adaptare, permiţându-i corpului să se menţină permanent activ, să înfrunte ameninţările, să rezolve situaţiile dificile. Aşadar, să reacţioneze în mod optim la orice eveniment. Nu fără temei, se vorbeşte despre o reacţie „animală" foarte utilă, una dintre marile funcţii ale organismului, alături de respiraţie, digestie ş.a.m.d. De altfel, când ne merge bine, nu-l remarcăm: numai excesele le depăşim cu dificultate.

Astfel, se pot distinge trei stadii. Primul rămâne pozitiv: stresul ne stimulează pe mai multe nivele şi ne ajută să fim mai performanţi din punct de vedere fizic şi psihologic. În schimb, celelalte două stadii – mai intense şi prelungite – creează o senzaţie de rău, de disconfort, în cazurile extreme putând ajunge la sindromul de epuizare sau la depresii.

Îmbunătăţirea reflexelor

Sub efectul stresului, corpul nostru îşi măreşte producţia de substanţe cum sunt adrenalina şi cortizolul. Un flux hormonal care va activa sistemul cardio-vascular şi pe cel muscular. Sângele circulă mai repede, oxigenul ajunge în timp mai scurt la organe, muşchii se află sub tensiune şi furia. Prima nu are nimic îngrijorător, din moment ce evenimentele fericite (căsătorie, promovare profesională etc.) sunt considerate factori de stres. Dacă aţi câştigat la loterie, sub impactul emoţional începeţi să săriţi în sus, râdeţi în hohote, scoateţi strigăte de bucurie. Cât despre frică, poate să nu pară deloc pozitivă, şi totuşi... Un sentiment de nelinişte nu este întotdeauna negativ, deoarece

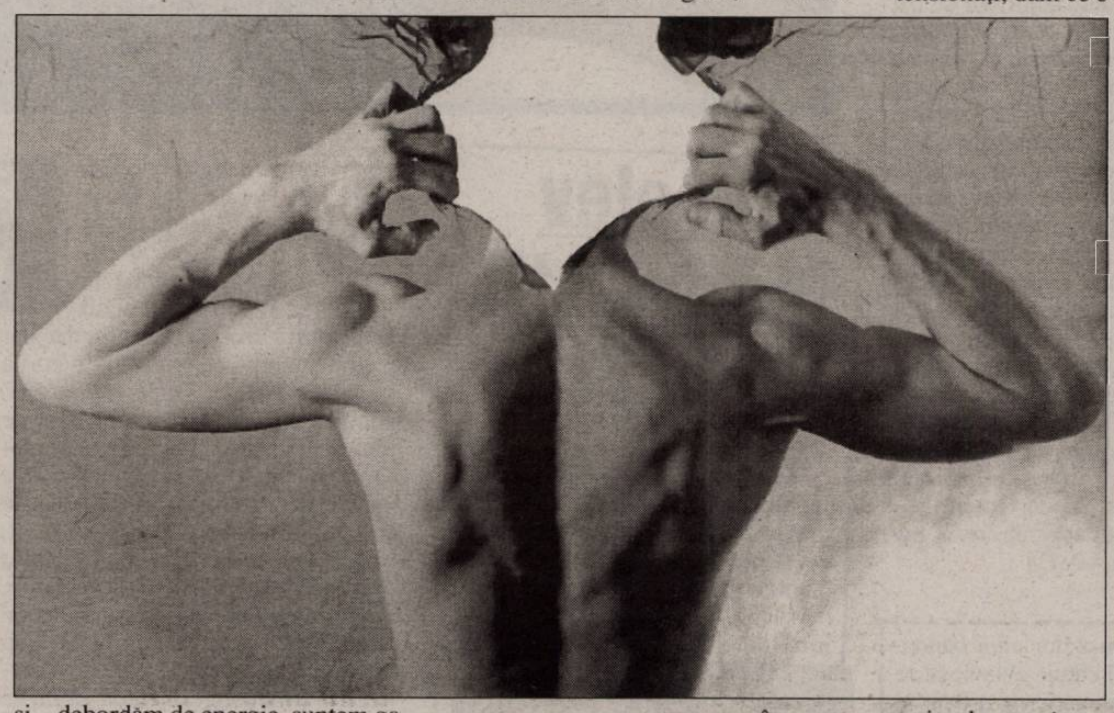

şi... debordăm de energie, suntem gata de acţiune în orice clipă. Sportivii cunosc bine acest moment „magic": atunci, ajung la vârful performanţelor fizice, de care profită în cadrul competiţiilor. Aceeaşi stare ne permite şi să evităm, de exemplu, într-o fracţiune de secundă, impactul cu maşina care se îndreaptă exact către noi! Ar fi deci vorba despre o competiţie? Uneori e mai indicat să ne oprim, să analizăm problema înainte de a acţiona şi să ne dozăm tensiunea nervoasă. Înainte de a porni, să realizăm în noi un fel de vid, să respirăm profund şi să alungăm toate gândurile negative, care sunt surse de anxietate.

Activarea emoţiilor

Nu există emoţii fără stres. Se disting trei categorii: plăcerea, frica sporeşte atenţia şi vigilenţa. Îndoiala reprezintă probabil o cheie a succesului. Actorii care suferă de trac înaintea intrării în scenă cunosc bine această stare, ei simţindu-se într-o altă dimensiune. Aceeaşi constatare şi când trebuie să lucrăm într-un dosar dificil, să trecem de examene sau să organizăm o festivitate: teama de eşec ne îndeamnă să depunem un efort susţinut, fără a lăsa ceva la voia întâmplării, ceea ce constituie modalitatea optimă de a reuşi. Privitor la furie, nu trebuie să o considerăm un etern inamic: ea dezvoltă combativitatea şi agresivitatea (în sensul bun al termenului) mobilizându-ne spiritul. O situaţie remarcată de sportivi, dar şi de comercianţi sau de alte persoane care se confruntă cu situaţii de concurenţă. În fine, nimic nu pare mai stimulativ decât o injustiţie (repros neîndreptăţit, o notă mică nemeritată etc.), capabilă să ne mobilizeze pentru a ne demonstra capacităţile reale.

Recomandarea cea mai utilă rezultată de aici: exprimaţi-vă emoţiile! Dacă sunt pozitive, nu le respingeţi, ci trăiţi-le din plin. Dimpotrivă, nu vă lăsaţi pradă emoţiilor negative. Pentru a vi le stăpâni, respiraţi adânc, consideraţi-le elemente oarecare ale vieţii sau discutaţi cu un apropiat despre ele.

Dezvoltarea creativităţii

Atunci când ne simţim puţin tensionaţi, dăm ce e mai bun din noi. Stresul ne impulsionează. Este „şutul" care ne permite să ne concentrăm asupra momentului prezent, făcând abstracţie de restul problemelor. Artiştii caută această stare, deoarece ea le permite să găsească idei originale şi să lucreze fără a ţine cont de trecerea timpului. Ca într-o „transă artistică". De fapt, toate operaţiunile cerebrale sunt uşurate, deoarece creierul este într-un fel super-alimentat. Studii pe grupe de persoane care efectuau diverse calcule au demonstrat că performanţele lor erau foarte bune atunci când respectivii indivizi suportau un stres moderat; de exemplu, o recompensă financiară. În schimb, dacă recompensa era prea mare, rezultatele lucrului rămâneau modeste, situaţie înregistrată şi în absenţa unei recompense. Pentru a profita cel mai bine de dimensiunea creativă a stresului, fiecare persoană îşi poate identifica elementul capabil să o motiveze. În ce priveşte substanţele psiho-stimulente, cum este cafeina, nu trebuie să se abuzeze de ele. Chiar dacă în doze mici pot consolida răspunsul pozitiv la stres al organismului, excesul şi dozele prea mari vor avea efecte nedorite.

PE SCURT, DESPRE sănătatea dumneavoastră

ALERGAŢI... LA DOMICILIU!

Doamna ***Delia Velimir*** *din Timişoara* abordează un subiect care bine ar fi dacă ar sensibiliza mai multă lume: ideea de mişcare, de efort fizic, ca garant al unei stări de sănătate ridicate. Ca mai mereu, apar şi aici (sau găsim noi, cu orice preţ) anumite piedici în a pune în practică bunele intenţii. Lipsa timpului, starea de oboseală, condiţiile precare sau chiar jena de a ne „afişa" în public făcând jogging – iată doar câteva asemenea motive. Cititoarea noastră a identificat un posibil mijloc de a le contracara, numai că aceasta ar însemna o investiţie iniţială deloc neglijabilă pentru omul de rând. Este vorba despre aşa-numitul *covor de curse* utilizabil la domiciliu, cu efecte excelente. Să vedem care ar fi principalele sale avantaje.

Covorul de curse permite reproducerea mişcării naturale, mersul sau alergarea, în ritmul convenabil fiecărei persoane şi în orice moment. Există totuşi câteva măsuri de precauţie prealabile. Dacă aţi lăsat-o mai încet cu sportul, cu mişcarea, în ultimii zece ani sau dacă aţi trecut de 40 de ani, e bine să consultaţi un medic. Avizul medical e necesar şi în cazul existenţei unui factor de risc: fumat, supragreutate, colesterol mărit, hipertensiune etc. Dacă va fi nevoie, generalistul vă va îndruma către cardiolog, pentru stabilirea limitei de rezistenţă la efort a inimii. Dacă sunteţi sănătos, dar nu chiar genul de individ sportiv, dozaţi-vă bine efortul, începând cu şedinţe scurte, pe care să le prelungiţi treptat, până ajungeţi la două antrenamente săptămânale, de câte 40 de minute.

➤ ***Exerciţiu de anduranţă.*** Chiar dacă mergeţi pe loc, covorul de curse vă oferă posibilitatea să parcurgeţi kilometri întregi, cu viteza dorită: 1-6 km/h pentru mersul normal şi peste 7 km/h pentru alergare. Trebuie să verificaţi dotarea covorului cu amortizoare de şocuri, pentru a vă proteja articulaţiile. Pentru alergare, cel mai indicat este un covor de 120x40 centimetri, aproximativ.

➤ ***Progrese fără oboseală.*** Fiecare şedinţă „de covor" înseamnă un progres cert, mai ales dacă se respectă frecvenţa de două pe săptămână. Mai încet la început (de exemplu 3 km/h), apoi mai repede sau mărind gradul de dificultate al mişcării, se va intensifica antrenamentul muscular, de pildă folosind un plan înclinabil la 15%. Un începător va opta deocamdată pentru o pantă de 8%.

➤ ***Arderea grăsimilor.*** Avantajul acestui gen de exerciţii este că la început se arde propriul carburant – caloriile consumate la masa precedentă. După 40 de minute, organismul va apela la rezervele de grăsimi pentru a continua să lucreze, aşa că avem de-a face cu cel mai sigur mod de a scădea în greutate pe termen durabil. Ideal ar fi să se lucreze pe un covor echipat şi cu un aparat de măsurare a pulsului şi cu unul pentru măsurarea caloriilor. Astfel, se va putea adapta efortul la capacitatea inimii, alergându-se în ritmul optim pentru a slăbi.

➤ ***Întărirea muşchilor*** reprezintă un fel de bonus al covorului de curse, acesta permiţând stimularea ansamblului muşchilor. Desigur, ne referim în primul rând la gambe şi coapse, dar şi fesierii, muşchii abdominali, cei ai spatelui se vor fortifica. Încet şi sigur, corpul se „sculptează", se finizează, în mod asemănător cu cel al alergătorilor de fond.

Pagini realizate de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Remedii naturale

Prunul şi „ruda" lui sălbatică

Perioada în care ne aflăm se remarcă printr-o bogăţie deosebită în ce priveşte producţia de fructe de pădure. În margini de pădure, dar mai ales pe fâneţe, pe soluri pietroase, în răzoare, de la şes până la munte, se întâlneşte la noi un arbust nu întotdeauna valorificat la adevăratele sale calităţi (ne referim aici la cele terapeutice): ***porumbarul,*** numit şi scorumbar, porumbel, mărăcine, curcudel, spinul-cerbului, ţărn sau coţobei. Fructele sale, multă vreme foarte acre, ajung acum la stadiul de coacere, căpătând un gust dulceag astringent. Ele se folosesc ca remediu, datorită proprietăţilor astringente, ca tonifiante pentru stomac, în combaterea diareei, dar şi în afecţiuni renale sau în dischinezii biliare. Proprietăţile diuretice şi antiseptice ale porumbelor le recomandă totodată ca dezintoxicant în uremie, în gută şi în artritism. Pentru toate aceste afecţiuni, se utilizează de regulă un decoct preparat dintr-o linguriţă de fructe la o cană cu apă; se beau două-trei căni pe zi. În gută, se recomandă aceeaşi formulă, timpul de fierbere fiind de 20 de minute. Fără a necesita alte intervenţii, sucul fructului copt poate fi folosit pentru oprirea hemoragiilor

nazale. În amestec cu florile de porumbar (dar şi singure), porumbele ajută la combaterea tusei convulsive (aceeaşi formulă, acelaşi mod de preparare şi de tratament ca mai sus). Din flori, în acelaşi scop se prepară o infuzie, cu indicaţii similare. În schimb, ele au o acţiune uşor laxativă, diuretică şi sedativă, calmând durerile (de stomac, de pildă). Iată şi lista gamei de boli în care este recomandat porumbarul: constipaţie, hipotensiune, sedativ nervos, diuretic, erupţii tegumentare, boli de rinichi şi de vezică, diaree, nevroze, tonic, gută, stimularea diurezei, afecţiuni cardio-vasculare.

Înrudit cu porumbarul este un pom fructifer mult mai cunoscut şi mai apreciat, atât pentru calităţile fructelor sale, cât şi pentru produsele... distilate din ele. Este vorba despre ***prun,*** în legătură cu care vom face doar câteva precizări, având în vedere şi faptul că mijlocul toamnei înseamnă perioada de coacere şi de recoltare a prunelor. Acestea sunt

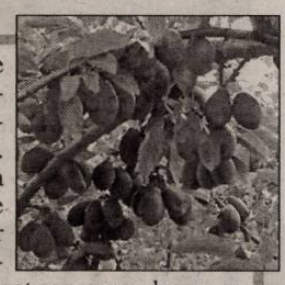

considerate cele mai igienice purgative naturale. Se consumă sub diferite forme, dar există persoane care nu le pot consuma, de exemplu, în compot. De aceea, în asemenea cazuri se recomandă magiunul cu miez de nucă. Principalele calităţi ale fructului proaspăt sunt: energetic, stimulent nervos şi regenerator al nervilor, diuretic, laxativ, dezintoxicant, decongestionant hepatic. Drept urmare, prunele sunt indicate în: astenie şi anemie, surmenaj, hemoroizi, oxiurază, inflamaţii ale splinei, constipaţie, helmintiaze, ateroscleroză, gută şi reumatism, intoxicaţii alimentare, hepatism, ca diuretic şi laxativ. În această din urmă problemă, se recomandă să se consume dimineaţa, pe stomacul gol, prune proaspete cu pâine de secară.

Bătrâneţe în haine de primăvară

Pentru lumea de azi, „tinereţea fără bătrâneţe" rămâne o formulă de basm. Există totuşi destul de multe metode de menţinere, pe tot parcursul vieţii, a unui tonus ridicat, a unui organism viguros, a gândirii pozitive şi a liniştii interioare – elemente echivalente cu aerul, apa şi hrana fără de care nu am putea trăi. Doamna *Elena Constantin* din Ploieşti, veche cititoare a „Magazinului", ne mărturiseşte într-o scrisoare că a adunat de-a lungul anilor numeroase însemnări legate de sănătatea fiinţei umane. Din manuscrisul respectiv, ne-a trimis un fragment care consideră că „ar putea constitui un tipar de viaţă nturistă pentru cei ce vor să trăiască mulţi ani sănătoşi sau pentru cei cu sănătatea şubredă, care doresc să o consolideze".

A trăi împreună cu natura

Doamna Constantin îşi intitulează manuscrisul oferit spre folosul ctitorilor noştri, foarte sugestiv, ***Trai naturist – Tinereţe sănătoasă – Bătrâneţe liniştită.*** Fără a interveni în esenţa materialului, ne-am permis să operăm mici reordonări, pentru a facilita mai mult accesul la informaţiile respective al oricărei persoane doritoare să le utilizeze. Tratarea subiectului porneşte de la câteva întrebări cărora li se dă răspuns în ordinea formulării lor, ceea ce vom face şi noi în continuare, cu precizarea că, textul fiind foarte dens, l-am împărţit în două „episoade". Pentru început, cititoarea noastră încearcă să definească ceea ce numeşte *modul de viaţă naturist,* care însumează respectarea unor norme şi reguli de hrănire naturală, a unor precepte de medicină complementară (acupunctură, presopunctură, fitoterapie, automasaj, băi de plante), precum şi a unor precepte yoghine de autosugestie şi respiraţie.

Reversul medaliei în alimentaţie

Elementul asupra căruia insistă doamna Constantin într-o primă etapă este regimul alimentar, evocând faptul că, la începuturile existenţei sale, omul s-a hrănit foarte simplu, natura oferindu-i cu generozitate ceea ce constituia alimentaţia sa de fiecare zi: fructe sălbatice, plante, rădăcini, ouă de păsări, insecte, miere din scorburile unde trăiau albine sălbatice, nuci, alune şi aşa mai departe. Din toate acestea organismul lua toate principiile alimentare de bază ale unei hrăniri simple şi naturale sută la sută. O dată cu evoluţia societăţii omeneşti, s-au inventat şi s-au diversificat tehnici de preparare şi de rafinare, pe parcursul cărora se pierd multe dintre elementele nutritive ale alimentelor. De exemplu, prin fierbere, uscare, prăjire, afumare, cele 25% proteine din carnea proaspătă se reduc la jumătate (12,5%), iar dacă produsul respectiv este ţinut în congelator sau nu este consumat într-un timp suficient de scurt, acestea ajung la aproximativ 7%. La fel se petrec lucrurile şi cu vitaminele, enzimele, aminoacizii, astfel că organismul nostru nu profită, din cantitatea de alimente iniţială, decât de o mică parte.

Crud şi/sau gătit

Un exemplu la îndemână oferit de doamna Constantin se referă la „o farfurie rasă cu macaroane cu brânză, scoase din cuptor şi mâncate cu poftă. Ele abia dacă îi asigură bietului organism câteva miligrame de calciu şi hidraţi de carbon, ceva lipide şi zaharuri, iar în rest – reziduuri pentru care organismul face un efort deosebit să secrete sucurile necesare pentru a le digera, să le absoarbă la nivelul intestinului şi să metabolizeze ceea ce a absorbit, încărcând însă ficatul cu produşi neutilizabili". În schimb, o cană cu lapte de vacă sau de capră conţine calciu, magneziu, lactoză naturală, vitamine şi anticorpi necesari organismului, fără ca acesta să facă un efort atât de mare pentru digestie şi pentru metabolizare. „S-a constatat, prin determinări detaliate realizate în laborator că alimentele pierd prin fierbere mai mult de jumătate din cantitatea de elemente nutritive: proteine, vitamine, aminoacizi. Pierd uneori şi săruri minerale, pentru că, în timpul fierberii, unele dintre acestea precipită cu altele şi nu mai pot fi absorbite la nivelul intestinului". La fel, fructele şi legumele, prin preparare la cald pierd cea mai mare parte din vitaminele şi enzimele de care au nevoie celulele corpului nostru şi în special globulele albe din sânge, adevăraţi apărători ai organismului, în faţa microbilor şi a celuelor canceroase apărute – în cazuri total-mente nedorite, firească – în fluxul sangvin şi în ţesuturi". Dar despre acest subiect, în numărul viitor vom prezenta analiza detaliată a cititoarei noastre din Ploieşti.

Regăsiţi-vă calmul!

O surpriză neplăcută, un sentiment de lehamite, de atingere a limitei de suportabilitate, o zi mai mult decât obositoare – şi iată-vă pe punctul de a exploda. Ar fi însă şi mai rău! De ce n-aţi folosi atunci câteva „tertipuri" simple, inspirate din practici terapeutice blânde, pentru a vă stăpâni emoţiile şi a vă regăsi calmul... Exerciţii relaxante, care nu vă vor solicita mai mult de un sfert de oră.

➤ ***Faceţi să scadă presiunea.*** Pentru că enervarea ne face comparabili cu un cazan sub presiune, pus pe foc. Aşadar, aşezaţi-vă pe un scaun, întinzându-vă confortabil spinarea pe spătar, descheiaţi-vă pantalonii sau fusta în talie şi lăsaţi-vă abdomenul liber, să se relaxeze. Este un exerciţiu de respiraţie care insistă mai mult pe expiraţie, decât pe inspiraţie. Scopul său este de a elimina cât mai bine aerul plin de toxine, aflat în plămâni. Inspiraţi normal şi, pronunţând sunetul „s", expiraţi încet, fără intermitenţe, cât mai profund posibil.

Exerciţiul durează 3 minute.

➤ ***Pentru o vedere mai clară.*** Împotriva simţurilor supraîncălzite, ce poate fi mai eficace decât răcoarea? O mănuşă pentru îngrijiri cosmetice, impregnată cu apă cât mai rece, pusă pe frunte sau un jet de apă proiectat către faţă cu un pulverizator, vreme de câteva secunde – şi iată că viaţa s-a schimbat! Mai ales dacă ţineţi ochii închişi, respiraţi calm şi vă puneţi gândurile în ordine.

Exerciţiul durează 2 minute.

➤ ***Ţineţi problemele la distanţă.*** Este momentul să vă „dezangajaţi" din conflictul care parcă plutește în aer sau care chiar a avut loc. Încercaţi să vă izolaţi într-o încăpere unde atmosfera este liniştită sau pur şi simplu închideţi ochii. Evocaţi o imagine din natură la care ţineţi foarte mult. O poiană verde, cu iarba abia legănată de o adiere de primăvară, o dună de nisip fin, cu nuanţe aurii, piscuri de munte acoperite cu zăpadă care străluceşte sub razele soarelui... E o modalitate de a vă „teleporta", pentru a relua contactul cu spaţiul natural, alungând tensiunile interioare.

Exerciţiul durează 3 minute.

➤ ***Şi acum, „plinul" de energie*** După ce aţi depăşit vârful stării de tensiune nervoasă, e cazul să vă refaceţi energia. Alegeţi piese vestimentare în culori destresante, cel mai potrivit fiind să optaţi pentru o singură tentă şi numai una, pentru a avea senzaţia că v-aţi regăsit unitatea, întregul pe care-l reprezentaţi. E bine să evitaţi roşul sau nuanţele de galben-portocaliu, deoarece sunt prea excitante. Gândiţi-vă mai degrabă la un albastru cu reflexe marine. Totuşi, albul este cel ce vă va ajuta să vă distanţaţi de probleme şi vă va învălui cu blândeţe şi cu energie pozitivă sută la sută.

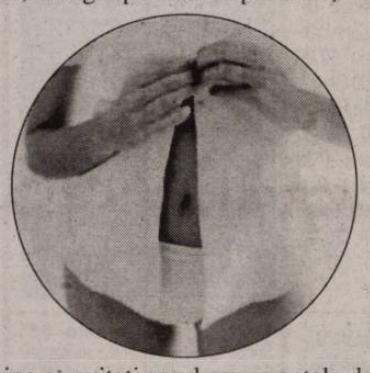

Exerciţiul durează 5 minute.

BĂI DE SĂNĂTATE

Medicina populară tradiţională cunoaşte de foarte mult timp efectele remarcabile ale folosirii plantelor în tratarea diverselor afecţiuni, prin diverse proceduri. Ne referim în primul rând la preparatele pentru uz intern (ceaiuri şi decocturi, tincturi etc.), dar şi la băile de plante medicinale. Pentru astfel de proceduri, se poate adăuga un decoct (fierbere de 15-20 de minute) în apa de baie pregătită la temperatura corpului, cu o uşoară toleranţă (34-37ºC). O altă modalitate de pregătire a băii o constituie punerea plantelor într-un săculeţ de pânză şi fixarea jetului de apă fierbinte peste acesta. În funcţie de recomandările terapeutului, băile de plante se vor face în fiecare zi, la un anumit moment, sau cu pauze de una-două zile. Iată câteva asemenea proceduri şi bolile în care sunt indicate.

- ***Mentă*** (3-500 grame): nevroze, impotenţă.
- ***Castan*** (500 grame de coajă zdrobită): în varice, urticarie, alergii medicamentoase.
- ***Muguri de pin*** (600 grame): în insomnii, nevroze, boli ale aparatului respirator.
- ***Stejar*** (1-3 kilograme de coajă): în eczeme, boli inflamatorii ale organelor genitale.
- ***Coada-şoricelului*** (600 grame de floare): în ulcer varicos, răni care se vindecă greu, în eczeme umede – sub formă de comprese.
- ***Cimbrişor*** (500 grame): în dureri de articulaţii şi tulburări digestive.
- ***Flori de fân*** (1-1,5 kilograme): în artroze, tendinite.
- ***Rozmarin*** (5-600 grame): în tulburări circulatorii, hipertensiune arterială, paralizii.
- ***Salvie*** (500 grame): în bolile reumatice, oboseală.
- ***Pipirig*** (250 grame): în boli ale aparatului urinar.

VINERI - 13 octombrie

TVR 1

7.00 Jurnalul TVR 8.00 Doc.: „Takugama" 9.00 Rrom european (r) 9.30 Desene animate 10.35 Meseria, brătara de aur (r) 11.05 Garantat 100% (r) 12.00 Serial (r) 13.00 Serial: „Cory şi restul lumii" 13.30 Desene animate 14.00 Jurnalul TVR 16.00 Parlamentul României 17.00 Jurnalul TVR 17.15 Interes general 18.00 Serial: „Misterele din Sankt Petersburg" 19.00 Jurnalul TVR 20.00 Fotbal: Steaua Bucureşti - CFR Cluj 22.10 Serial: „Lost: Naufragiaţii" 23.00 Jurnalul TVR 23.20 Lumea citeşte! 0.10 Film: „M. Butterfly" (SUA, 1993). Cu: Jeremy Irons.

PRO TV

7.00 Ştirile Pro TV 9.15 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 10.15 Film: „Asul aşilor" (r) 12.00 Te vezi la Ştirile Pro TV (r) 13.00 Ştirile Pro TV 14.00 Film: „Nemuritorii" (România, 1974). Cu: Amza Pellea, Sergiu Nicolaescu, Ion Besoiu 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.00 Ştirile Pro TV 17.45 Serial: „Familia Bundy" 19.00 Ştirile Pro TV 20.30 Dansez pentru tine 0.00 Serial: „La servici" 0.30 Film: „Condamnat la eternitate" (SUA, 1996). Cu: Karen Duffy, Saul Rubinek 2.30 Film (r).

antena 1

6.00 În gura presei 7.00 Matinal: Dimineaţa devreme 10.00 Concurs interactiv 11.00 Serial: „Anastasia" 12.00 Serial: „Secretul Mariei" 13.00 Observator 13.45 Serial (r) 14.15 Film: „Halifax, oraşul devastat" (SUA, 2003, partea I) 16.00 Observator 16.45 9595 18.00 Serial: „Vocea inimii" 19.00 Observator 20.30 Tablou de nuntă 23.00 Thai & Kickbox Superleague 2006: Viena Highlights 23.45 Film: „Soldat de elită III: Fără milă" (SUA, 1992). Cu: Lorenzo Lamas 2.00 Concurs interactiv 3.00 Film: „Hoţi de maşini" (SUA, 1996).

PRIMA TV

8.00 Sport cu Florentina 8.35 Serial: „Mariana - Preţul inocenţei" 9.35 Serial: „ED" 10.35 Sporturi trăsnite (r) 11.00 Tele RON 12.50 Garito 14.30 Serial: „Dragoste şi putere" 15.00 Film: „Copilul pierdut" (SUA, 2000) 17.30 Farsele lui Jugaru (r) 18.00 Focus 19.00 Sporturi trăsnite 19.30 Camera de râs 20.00 Film: „Viaţa fără Dick" (SUA, 2001) 22.00 Serial (r) 22.30 Focus Plus 23.30 Film: „Mic-dejun la Tiffany" (SUA, 1961). Cu: Audrey Hepburn 2.30 Serial: „Sunset Beach".

acasa

5.00-9.00 Reluări 10.00 Serial: „Ciocolată cu piper" 11.00 Serial (r) 12.00 Serial: „Minciuna" 14.00 Serial: „Jurământul" 15.30 Serial: „Visuri fără preţ" (ultimul ep.) 16.30 Poveştiri adevărate 17.30 Serial: „Rebelde" 19.30 Serial: „S.O.S., viaţa mea!" 20.30 Serial: „O lume a fiarelor" 22.30 Serial: „Tărâmul pasiunii" 23.30 Serial: „Bărbatul visurilor mele" 0.30 Poveştiri adevărate (r) 1.30 Serial: „Extravaganta Anastasia" 2.30 Serial (r).

TVR 2

8.00 Lecţia de sănătate (r) 9.00 Serial (r) 10.00 Tonomatul DP2 11.30 Serial: „Caracatiţa" (r) 12.30 Câţiva paşi spre un management mai bun (r) 13.00 Motomagia (r) 14.00 ABC... de ce? 14.30 Serial: „Cutia fantastică" 15.00 Împreună în Europa 16.00 Jurnalul TVR (r) 16.30 Hollywood reporter 17.00 Serial: „Micuţa Zorro" 18.00 Lecţia de management 18.30 Serial: „Caracatiţa" 19.25 Ray Mears 20.00 D'ale lu' Mitică 21.00 Ora de ştiri 22.10 Campionatul de comedie 22.40 Planeta Moldova 23.10 COOLmea distracţiei 0.10 Serial: „Mica Britanie" 2.35 Film (r) 4.40 Serial: „Sărutări furate".

PRO CINEMA

10.30 Film (r) 12.45 Desene animate 13.45 Lumea Pro Cinema 14.15 Serial (r) 15.30 Serial: „Calea misterelor" (r) 16.30 Serial (r) 17.00 Film: „Smokey şi banditul 3" (SUA, 1983) 19.00 Serial: „Terapie intensivă" 20.00 Entertainment News 20.20 Serial: „Dispăruţi fără urmă" 21.30 Serial: „Bună dimineaţa, Miami!" 22.00 Film: „Şocul" (Franţa, 1982). Cu: Alain Delon, Catherine Deneuve 0.15 Serial: „Prietenie pe muchie de cuţit".

SÂMBĂTĂ - 14 octombrie

7.00 Film: „Viruşi şi extratereştri" (SUA, 1999) 8.30 Desene animate 9.30 Vreau să fiu... cu Itsy pi Bitsy! 10.00 Repere sacre - Ediţie specială 13.00 O vedetă... populară 14.00 Jurnalul TVR 14.20 Serial (r) 15.20 De la alb-negru la color (r) 16.00 Ochiul magic (r) 17.00 Efectul MG 17.30 Cinemaniacii 18.00 Teleenciclopedia 19.00 Jurnalul TVR 20.10 Surprize, surprize 23.10 Film: „Camera morţii" (SUA, 1996). Cu: Chris O'Donnell, Gene Hackman, Faye Dunaway 1.05 Top Super Hit (r).

7.00 Serial: „Merrie Melodies Show" 7.30 Serial: „Taz-Mania" 8.00 Ştirile Pro TV 10.00 Serial (r) 11.00 La Bloc (r) 11.45 ProMotor 12.15 Magazin UCL 13.00 Ştirile Pro TV 13.15 Dansez pentru tine (r) 17.15 Serial: „Mesaje de dincolo" 18.15 Stilul Oana Cuzino 19.00 Ştirile Pro TV 20.30 Film: „Lupta cu înălţimile" (SUA, 2000). Cu: Chris O'Donnell, Robin Tunney, Scott Glenn 23.15 Film: „Furia" (România, 2002) 1.15 Film (r) 3.30 Film (r).

6.30 Film: „Ultimul remake al lui Beau Geste" (SUA, 1977) 8.30 În gura presei 9.30 Casa de piatră 10.15 Roata de rezervă 10.30 Serial: „Întâmplări hazlii" 11.30 Desene animate 13.00 Ştiri 13.15 Felicia 14.00 Serial: „Secretul Mariei" 16.00 Tablou de nuntă (r) 18.30 Săptămâna financiară 19.00 Observator 20.45 Fotbal: Dinamo - Farul 23.30 Film: „Dansul morţii" (SUA, 2004). Cu: Richard Grieco, Joanna Pacula, Thandi Puren 1.30 Concurs interactiv 3.15 Film: „Punct final" (SUA, 1997) 4.30 Desene animate.

7.30 Desene animate 8.30 Serial: „Viaţa la pachet" 9.00 Hugo 10.00 Autoforum 11.40 Tele RON 12.45 Serial: „Chris Isaak show" 13.45 Săptămâna nebună (r) 14.45 Gogo Mania (r) 15.50 Schimb de mame (r) 17.30 S.O.S. Salvaţi-mi casa 18.00 Focus 19.00 Sporturi trăsnite 19.30 Camera de râs 20.00 Megastar - Prima ediţie 22.20 Miss World 2006 0.00 Film erotic: „Pasiuni murdare" 2.00 Film: „Hotelul din New Hampshire" (coprod., 1984).

5.00-8.00 Reluări 9.00 Serial: „Rubi" 11.00 Serial (r) 12.00 Serial: „Celebritate" 14.30 Serial: „Jurământul" 15.30 Serial: „Suflete rănite" (ep.1). Cu: Guy Ecker 16.30 Poveştiri adevărate 17.30 Serial: „Rebelde" 19.30 Serial: „S.O.S., viaţa mea!" 20.30 Serial: „O lume a fiarelor" 22.30 Serial: „Tărâmul pasiunii" 23.30 Serial: „Bărbatul visurilor mele" 0.30 Serial: „Al şaptelea cer" 1.30 Serial: „Extravaganta Anastasia" 2.30 Serial (r).

8.30 Megatehnicus 9.00 D'ale lu' Mitică (r) 10.00 Natură şi aventură 10.30 Ulita spre Europa 11.00 Proiect IT 12.00 Lumea azi 12.30 Atlas 13.00 Serial: „Stargate: Atlantis" 14.00 Bazar (r) 14.30 De la carte la film 15.00 Via Sacra 16.00 Serial: „Miracole" 17.00 Film: „Pe plajă, la Flamingo" (SUA, 1984). Cu: Matt Dillon 19.00 Planeta Pământ 19.50 Europa altfel 20.05 Serial: „Andromeda" 21.00 Ora de ştiri 22.10 Film: „Aleea miracolelor" (Mexic, 1995). Cu: Salma Hayek 0.35 Transfer (r) 1.05 Muzică la maximum.

9.55 Serial: „Terapie intensivă" (r) 12.15 Entertainment News 12.30 Film (r) 14.45 Serial: „Bună, dimineaţa, Miami!" (r) 15.15 Serial: „Verdict: crimă!" (r) 16.00 Film: „Tănase Scatiul" (România, 1976) 19.00 Serial: „Poveşti extraordinare" 20.00 Entertainment News 20.20 Serial: „Monk" 21.30 Serial: „Bună dimineaţa, Miami!" 22.00 Film: „Catifeaua albastră" (SUA, 1986). Cu: Isabella Rosellini 0.30 Serial: „Profiler, psihologia crimei" 1.30 Serial: „Verdict: crimă".

DUMINICĂ - 15 octombrie

7.00 Universul credinţei 8.00 Semne 8.30 Desene animate 9.30 Supertrupa 10.00 Numai cu acordul minorilor 11.00 Rrom european 11.35 Viaţa satului 13.00 Săptămâna politică 14.00 Jurnalul TVR 14.20 Dănuţ s.r.l. 16.00 Serial: „Justiţie militară" 17.00 Parteneri de weekend 17.35 Tezaur folcloric 19.00 Jurnalul TVR 20.10 Minutul 91 20.30 Fotbal: Poli Timişoara - FC Naţional 22.25 Minutul 91 23.10 Garantat 100% 0.10 Film: „24 de ore din viaţa unei femei" (coprod., 2002).

7.00 Serial: „Merrie Melodies Show" 7.30 Serial: „Taz-Mania" 8.00 Ştirile Pro TV 10.00 Parte de carte 11.00 ProVest 12.00 Serial: „O nouă viaţă" 13.00 Ştirile Pro TV 13.05 Te vezi la Ştirile Pro TV 13.30 Apropo Tv 14.15 Serial: „Rebel în California" 15.15 Film: „Filantropica" (România, 2002) 17.45 Serial: „Meseriaşii" 19.00 Ştirile Pro TV 20.45 Film: „Cavalerii Shaolin" (coprod., 2003). Cu: Jackie Chan 23.15 Film: „Lupta cu demonii" (SUA, 2004). Cu: Wesley Snipes 1.15 K1: Big in Japan.

7.00 Concurs interactiv 8.00 Serial: „Hercule" 9.00 Film: „Căpitanul Hook" (SUA, 1991). Cu: Dustin Hoffman, Robin Williams, Julia Roberts 11.30 Desene animate 13.00 Ştiri 13.45 Serial: „Febra împerecherii" 14.30 Serial: „Dispariţii" 15.30 Duminica în familie 18.40 7 Zile 19.00 Observator 20.30 Piaţa Divertis 21.30 Animat Planet 22.00 Serial: „Martor fără voie" 23.00 Recursul etapei 0.30 Film: „În căutarea unei vedete" (SUA, 2001) 2.15 Observator (r).

7.30 Desene animate 8.30 Serial: „Viaţa la pachet" 9.00 Hugo 10.00 Imobiliare blitz 11.00 Levintza prezintă 11.40 Tele RON 12.45 Interviurile Cristinei Ţopescu 14.00 Megastar (r) 16.00 Cronica cârcotaşilor (r) 18.00 Focus 19.00 Sporturi trăsnite 19.30 Camera de râs 20.00 Schimb de mame 21.30 Serial: „CSI - investigaţii" 22.30 Pro Sport Show 0.00 Film erotic: „Voluptate amăgitoare" 2.00 Film: „Cuvinte periculoase" (SUA, 2002).

5.00-8.00 Reluări 9.00 Serial: „Rubi" 11.00 Acasă în bucătărie 12.00 Serial: „Celebritate 14.30 Serial: „Jurământul" 15.30 Serial: „Suflete rănite" 16.30 Poveştiri adevărate 17.30 Serial: „Rebelde" 19.30 Serial: „S.O.S., viaţa mea!" 20.30 Serial: „Iubire ca în filme" 21.30 Film: „Fete de bani gata" (SUA, 2003). Cu: Brittany Murphy, Dakota Fanning, Jesse Spencer 23.45 Telefilm: „O soacră de coşmar" 0.15 Poveştiri adevărate (r).

8.30 Zestrea românilor 9.00 Ferma 10.00 Pescar hoinar 10.30 Ulita spre Europa 11.00 Motomagia 11.30 Sport extrem 12.00 Generaţia hip-hop 13.00 Ce bine e! 14.00 România underground 14.30 EU-RO case (r) 15.00 Poftă bună! 15.30 Arta supravieţuirii (r) 16.00 Top 7.ro 16.30 Dincolo de hartă 17.00 Serial: „P.S. Te iubesc" 18.00 Serial: „Farmece" 19.00 Mituri şi eroi 20.00 Rromii 20.30 Omul între soft şi moft 21.00 Ora de ştiri 22.10 Serial: „Întoarcere la Brideshead" 23.10 Film: „Pasiune ascunsă" (Canada, 2003) 0.50 Serial (r).

10.00 ProMotor 10.45 Hollywood necenzurat 11.45 Seria: „Monk" (r) 12.45 Film (r) 15.30 Lumea Pro Cinema 16.00 Serial: „Verdict: crimă!" 17.00 Film: „Cristofor Columb" (coprod., 1985, partea I) 19.00 Serial: „Poveşti extraordinare" 20.00 Entertainment News 20.20 Film: „Ultimul discurs" (SUA, 2000). Cu Daniel Baldwin 22.20 Serial: „Seinfeld" 23.30 Serial: „Profiler, psihologia crimei" 0.30 Serial: „Verdict: crimă!".

LORENZO LAMAS – vineri, 23.45 –

JULIA ORMOND – miercuri, 15.00 –

GUY ECKER – sâmbătă-joi, 15.30 –

ISABELLA ROSSELLINI – sâmbătă, 22.00 –

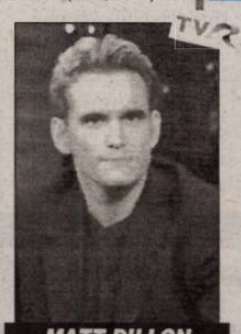

MATT DILLON – sâmbătă, 17.00 –

CAROLE BOUQUET – luni, 0.10 –

CHRIS O'DONNELL – sâmbătă, 20.30 –

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

LUNI - 16 octombrie

7.00 Jurnalul TVR 8.00 Doc.: „Mari români: Carol I" 8.40 Doc.: „Mari români: Mihai Viteanul" 9.30 Desene animate 10.35 Vreau să fiu... cu Itzy şi Bitsy! (r) 11.10 Surprize, surprize (r)14.00 Jurnalul TVR 15.30 Kronika 17.00 Serial: „Misterele din Sankt Petersburg" 18.00 Dis-de-seară 19.00 Jurnalul TVR 20.15 Reflector 20.45 Iartă-mă! 22.10 Izolaţi în România 22.45 Jurnalul TVR 23.05 Prim-plan 23.45 Mari români (r) 1.10 Film: „Bunker Palace Hotel" (Franţa, 1989). Cu: Jean-Louis Trintignant, Carole Bouquet.

7.00 Ştirile Pro TV 9.15 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 10.15 Meseriaşii (r) 11.00 Serial: „O nouă viaţă" (r) 12.00 Serial: „Rebel în California" (r) 13.00 Ştirile Pro TV 14.00 Film: „Filantropica" (r) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.00 Ştirile Pro TV 17.45 Serial: „Familia Bundy" 19.00 Ştirile Pro TV 20.30 Film: „Şah mat" (SUA, 1996). Cu: Cynthia Rothrock 22.15 La Bloc 23.00 Ştirile Pro TV 0.00 Serial: „Dispăruţi fără urmă" 1.00 Icstrim tivi.

6.00 În gura presei 7.00 Matinal: Dimineaţa devreme 10.00 Concurs interactiv 11.00 Serial: „Anastasia" 12.00 Serial: „Secretul Mariei" 13.00 Observator 13.45 Serial: „Întâmplări hazlii" 14.30 Animat Planet (r) 15.00 Piaţa Divertis (r) 16.00 Observator 16.45 9595 18.00 Serial: „Vocea inimii" 19.00 Observator 20.30 Revanşa starurilor 22.30 Serial: „Fast Food" 23.00 Observator 0.00 Serial: „Senatorul Sterling" 1.00 Serial: „Întâmplări hazlii" 2.00 Concurs interactiv.

8.00 Sport cu Florentina 8.35 Serial: „Mariana - Preţul inocenţei" 9.35 Serial: „ED" 11.00 Tele RON 12.50 Garito 14.30 Serial: „Dragoste şi putere" 15.00 Film: „Procesul de la Fortitude Bay" (Canada, 1994) 18.00 Focus 19.00 „Sporturi" trăsnite 19.30 Camera de râs 20.00 Poliţia în acţiune 21.00 Trădaţi în dragoste 22.00 Trăsniţi în N.A.T.O. 22.30 Focus Plus 23.30 Serial: „Punct de criză" 0.30 Focus (r) 1.30 Serial: „Sunset Beach" 2.30 Clubul de noapte.

5.00-11.00 Reluări 12.00 Serial: „Minciuna" 14.00 Serial: „Jurământul" 15.30 Serial: „Suflete rănite" 16.30 Poveştiri adevărate 17.30 De 3 x femeie 18.30 Serial: „Rebelde" 19.30 Serial: „S.O.S., viaţa mea!" 20.30 Serial: „O lume a fiarelor" 22.30 Serial: „Tărâmul pasiunii" 23.30 Decizii • Telefilm: „Prea târziu" 23.30 Serial: „Bărbatul visurilor mele" 0.30 Poveştiri adevărate (r) 1.30 Serial (r) 2.30 De 3 x femeie (r) 3.15 Decizii (r).

7.30 Desene animate 8.00 Top 7.ro (r) 9.00 COOLmea distracţiei (r) 10.00 Tonomatul DP2 11.30 Ce bine e! (r) 12.30 Poftă bună! (r) 13.00 România underground (r) 14.00 ABC... de ce? 14.30 Serial: „Cutia fantastică" 15.00 Împreună în Europa 16.00 Jurnalul TVR (r) 16.30 E Forum 17.00 Serial: „Micuţa Zorro" 18.00 Lecţia de... ştiinţă 18.30 Serial: „Caracatiţa" 19.25 Tribul 20.00 EU-RO case 20.30 Lumea de aproape 21.00 Ora de ştiri 22.10 Film: „Tăcerea pieilor" (coprod., 1995). Cu: Billy Zane 0.10 Sport extrem (r) 0.10 Desene animate: Futurama.

9.00 Biografii celebre 10.25 Lumea Pro Cinema (r) 11.00 Film (r) 13.15 Desene animate 13.45 Biografii celebre (r) 14.45 Serial: „Verdict: Crimă!" (r) 17.00 Serial: „Seinfeld" (r) 18.00 Serial: „Verdict: crimă!" 19.00 Serial: „Terapie intensivă" 20.00 Entertainment News 20.20 Serial: „Smallville" 21.30 Serial: „Bună dimineaţa, Miami!" 22.00 Film: „Nebuna" (SUA, 1987). Cu: Barbra Streisand 0.15 Serial: „Verdict: crimă!".

MARŢI - 17 octombrie

7.00 Jurnalul TVR 8.00 Doc.: „Mari români: Richard Wurmbrand" 8.40 Doc.: „Mari români: Mihai Eminescu" 9.30 Desene animate 10.35 Mari români (r) 13.05 Serial: „Pierdut printre ai săi" 13.30 Desene animate 14.00 Jurnalul TVR 15.30 Oglinda retrovizoare 16.00 Kronika 17.00 Serial: „Misterele din Sankt Petersburg" 18.00 Dis-de-seară 19.00 Jurnalul TVR 20.15 Film: „Ultimul joc" (SUA, 1999). Cu: Kevin Costner, Kelly Preston 22.45 Jurnalul TVR 23.05 Prim-plan 23.45 Mari români (r) 1.10 Film: „O problemă personală" (Franţa, 2002).

7.00 Ştirile Pro TV 9.15 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 10.15 Apropo TV (r) 11.15 Serial (r) 12.15 La Bloc (r) 13.00 Ştirile Pro TV 14.00 Film: „Ceva creat de Dumnezeu" (SUA, 2004). Cu: Alan Rickman, Mos Def 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.00 Ştirile Pro TV 17.45 Serial: „Familia Bundy" 19.00 Ştirile Pro TV 20.15 Vacanţa Mare 21.15 Campionii 21.45 Fotbal: Steaua - Real Madrid 0.00 Rezumat Liga Campionilor 1.55 Omul care aduce cartea (r) 2.00 Ştirile Pro TV.

6.00 În gura presei 7.00 Matinal: Dimineaţa devreme 10.00 Concurs interactiv 11.00 Serial: „Anastasia" 12.00 Serial: „Secretul Mariei" 13.00 Observator 13.45 Revanşa starurilor (r) 16.00 Observator 16.45 9595 18.00 Serial: „Vocea inimii" 19.00 Observator 20.30 Din dragoste 23.00 Observator 0.00 Serial: „Alias" 2.00 Concurs interactiv 3.00 Observator (r).

8.00 Sport cu Florentina 8.35 Serial: „Mariana - Preţul inocenţei" 9.35 Serial: „ED" 11.00 Tele RON 12.50 Garito 14.30 Serial: „Dragoste şi putere" 15.00 Film: „Lumea văzută din interior" (SUA, 2001) 18.00 Focus 19.00 „Sporturi" trăsnite 19.30 Camera de râs 20.00 Ciao TV 20.30 Serial: „Mondenii" 21.00 Gogo Mania 21.30 Farsele lui Jugaru 22.00 Trăsniţi în N.A.T.O. 22.30 Focus Plus 23.30 Trădaţi în dragoste (r) 0.30 Focus (r) 1.30 Serial: „Sunset Beach" 2.30 Clubul de noapte.

5.00-9.00 Reluări 10.00 Serial: „Ciocolată cu piper" 11.00 Serial (r) 12.00 Serial: „Minciuna" 14.00 Serial: „Jurământul" 15.30 Serial: „Suflete rănite" 16.30 Poveştiri adevărate 17.30 De 3 x femeie 18.30 Serial: „Rebelde" 19.30 Serial: „S.O.S., viaţa mea!" 20.30 Serial: „Iubire ca în filme" 21.30 Serial: „Tărâmul pasiunii" 23.30 Serial: „Bărbatul visurilor mele".

8.00 Lecţia de ştiinţă (r) 9.00 Serial (r) 10.00 Tonomatul DP2 11.30 Serial: „Caracatiţa" (r) 12.25 Tribul (r) 13.00 Zestrea românilor (r) 14.00 ABC... de ce? 14.30 Serial: „Cutia fantastică" 15.00 Împreună în Europa 16.00 Jurnalul TVR (r) 16.30 Tribuna partidelor parlamentare 17.00 Serial: „Micuţa Zorro" 18.00 Lecţia de geografie 18.35 Serial: „Caracatiţa" 19.25 Şcoala părinţilor 20.00 Gimnastică artistică: CM la Aarhus. Concursul pe echipe masculin 23.00 Ştiri 23.15 Film: „Contesa de Catiglione" (coprod., 2006, partea I). Cu: Jeanne Moreau 0.50 Jurnalul Euronews 1.05 Tonomatul DP 2 (r).

10.20 Lumea Pro Cinema 11.15 Serial (r) 13.15 Desene animate 14.15 Serial (r) 15.30 Serial: „Smallville" (r) 16.30 Serial (r) 17.00 Serial: „Verdict: crimă!" 19.00 Serial: „Terapie intensivă" 20.00 Entertainment News 20.20 Serial: „Joan din Arcadia" 21.30 Serial: „Bună dimineaţa, Miami!" 22.00 Film: „Vineri" (SUA, 1995). Cu: Ice Cube 0.00 Serial: „Verdict: crimă!" 1.00 Film: „Dahmer" (SUA, 2002).

MIERCURI - 18 octombrie

7.00 Jurnalul TVR 8.00 Doc.: „Mari români: Constantin Brâncuşi" 8.40 Doc.: „Mari români: Mircea Eliade" 9.30 Desene animate 10.35 Tren spre Europa 11.05 Lumea citeşte! (r) 12.00 Serial (r) 13.00 Serial: „Pierdut printre ai săi" (ultimul ep.) 13.30 Desene animate 14.00 Jurnalul TVR 15.30 Oameni ca noi 16.00 Convieţuiri 17.00 Serial: „Misterele din Sankt Petersburg" 18.00 Dis-de-seară 19.00 Jurnalul TVR 20.15 Serial: „La Urgenţă" 21.15 Ochiul magic 22.15 Un european ca mine 22.45 Jurnalul TVR 23.05 Prim-plan 23.45 Mari români (r) 0.10 Film: „Zeii tineri" (Finlanda, 2003). Cu: Jussi Nikkila.

7.00 Ştirile Pro TV 9.15 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 10.15 Film: „Ceva creat de Dumnezeu" (r) 12.15 Vacanţa Mare (r) 13.00 Ştirile Pro TV 14.00 Film: „Pentru patrie" (ultima parte) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.00 Ştirile Pro TV 17.45 Serial: „Familia Bundy" 19.00 Ştirile Pro TV 20.30 Vacanţa Mare 21.45 Fotbal: Chelsea - FC Barcelona 0.00 Rezumat Liga Campionilor.

6.00 În gura presei 7.00 Matinal: Dimineaţa devreme 10.00 Concurs interactiv 11.00 Serial: „Anastasia" 12.00 Serial: „Secretul Mariei" 13.00 Observator 13.45 Din dragoste (r) 16.00 Observator 16.45 9595 18.00 Serial: „Vocea inimii" 19.00 Observator 20.30 Ziua Judecăţii 22.30 Serial: „Fast Food" 23.00 Observator 0.00 Film: „Belea mare în Miami" (SUA, 2001). Cu: Tim Allen, Rene Russo, Stanley Tucci 2.00 Concurs interactiv.

8.00 Sport cu Florentina 8.35 Serial: „Mariana - Preţul inocenţei" 9.35 Serial: „ED" 11.00 Tele RON 12.50 Garito 14.30 Serial: „Dragoste şi putere" 15.00 Film: „Războiul lui Varian" (SUA, 2000). Cu: William Hurt, Julia Ormond 18.00 Focus 19.00 „Sporturi" trăsnite 19.30 Camera de râs 20.00 Cronica cârcotaşilor 22.00 Trăsniţi în N.A.T.O. 22.30 Focus Plus 23.30 Săptămâna nebună 0.30 Focus (r) 1.30 Serial: „Sunset Beach" 2.30 Clubul de noapte.

5.00-9.00 Reluări 10.00 Serial: „Ciocolată cu piper" 11.00 Serial (r) 12.00 Serial: „Minciuna" 14.00 Serial: „Jurământul" 15.30 Serial: „Suflete rănite" 16.30 Poveştiri adevărate 17.30 De 3 x femeie 18.30 Serial: „Rebelde" 19.30 Serial: „S.O.S., viaţa mea!" 20.30 Serial: „Iubire ca în filme" 21.30 Serial: „Daria, iubirea mea" 22.30 Serial: „Tărâmul pasiunii" 23.30 Serial: „Bărbatul visurilor mele" 0.30 Poveştiri adevărate (r).

7.30 Desene animate 8.00 Lecţia de geografie (r) 9.00 Serial (r) 10.00 Tonomatul DP2 11.30 Serial (r) 12.25 Şcoala părinţilor (r) 13.00 Omul între soft şi moft (r) 14.00 ABC... de ce? 14.30 Serial: „Cutia fantastică" 15.00 Împreună în Europa 16.00 Jurnalul TVR (r) 17.00 Serial: „Micuţa Zorro" 18.00 Lecţia de istorie 18.35 Serial: „Caracatiţa" 19.25 Cum să nu ne îmbrăcăm 20.00 Gimnastică artistică: CM la Aahus. Concursul pe echipe feminin 22.00 Ştiri 22.10 Film: „Pulp Fiction" (SUA, 1994). Cu: John Travolta, Uma Thurman 0.05 Transfer.

10.10 Serial: „Verdict: crimă!" (r) 11.45 Serial (r) 12.45 Serial (r) 13.45 Desene animate 15.00 Serial: „Joan din Arcadia" (r) 16.30 Serial: „Bună dimineaţa, Miami!" (r) 17.00 Serial: „Verdict: crimă!" 19.00 Serial: „Terapie intensivă" 20.00 Entertainment News 20.20 Serial: „Joan din Arcadia" 21.30 Serial: „Bună dimineaţa, Miami!" 22.00 Film: „Umbra lui Bones" (SUA, 2001) 0.00 Serial: „Verdict: crimă!".

JOI - 19 octombrie

7.00 Jurnalul TVR 8.00 Doc.: „Mari români: Nadia Comăneci" 8.40 Doc.: „Mari români: Alexandru Ioan Cuza" 9.30 Desene animate 10.35 Supertrupa (r) 11.05 Cultura libre (r) 12.00 Serial (r) 13.00 Serial: „Cory şi restul lumii" 13.30 Desene animate 14.00 Jurnalul TVR 15.30 Akzente 17.00 Serial: „Misterele din Sankt Petersburg" 18.00 Dis-de-seară 19.00 Jurnalul TVR 20.15 Film: „Complot de familie" (SUA, 1976) 22.20 Eurovision vine în România 22.45 Jurnalul TVR 23.05 Prim-plan 23.45 Mari români (r) 1.10 Film: „Mean Creek" (SUA, 2003).

7.00 Ştirile Pro TV 9.15 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 10.15 Film: „Pentru patrie" (r) 12.15 Vacanţa Mare (r) 13.00 Ştirile Pro TV 14.00 Film: „Chemarea sălbăticiei" (SUA, 1995). Cu: Will Horneff, Helen Shaver 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.00 Ştirile Pro TV 17.45 Serial: „Familia Bundy" 19.00 Ştirile Pro TV 20.30 Film: „Chipul frumos al răzbunării" (SUA, 1996). Cu: Yasmine Bleeth, James Wilder 22.15 La Bloc 23.00 Ştirile Pro TV 0.00 Serial: „CSI: Miami".

6.00 În gura presei 7.00 Matinal: Dimineaţa devreme 10.00 Concurs interactiv 11.00 Serial: „Anastasia" 12.00 Serial: „Secretul Mariei" 13.00 Observator 13.45 Ziua Judecăţii (r) 16.00 Observator 16.45 9595 18.00 Serial: „Vocea inimii" 19.00 Observator 20.30 Film: „Spartacus" (ultima parte) 22.30 Serial: „Fast Food" 23.00 Observator 0.00 Serial: „Huff" 1.00 Serial: „Întâmplări hazlii" 2.00 Concurs interactiv.

8.00 Sport cu Florentina 8.35 Serial: „Mariana - Preţul inocenţei" 9.35 Serial: „ED" 11.00 Tele RON 12.50 Garito 14.30 Serial: „Dragoste şi putere" 15.00 Film: „Fantoma din Greville Lodge" (UK, 2000). Cu: George Cole, Prunella Scales 18.00 Focus 19.00 „Sporturi" trăsnite 19.30 Camera de râs 20.00 Alege filmul! 22.00 Trăsniţi în N.A.T.O. 22.30 Focus Plus 23.30 Poliţia în acţiune (r) 0.30 Focus (r) 1.30 Serial: „Sunset Beach" 2.30 Clubul de noapte.

5.00-9.00 Reluări 10.00 Serial: „Ciocolată cu piper" 11.00 Serial (r) 12.00 Serial: „Minciuna" 14.00 Serial: „Jurământul" 15.30 Serial: „Suflete rănite" 16.30 Poveştiri adevărate 17.30 De 3 x femeie 18.30 Serial: „Rebelde" 19.30 Serial: „S.O.S., viaţa mea!" 20.30 Serial: „Iubire ca în filme" 21.30 Serial: „Daria, iubirea mea" 22.30 Serial: „Tărâmul pasiunii" 23.30 Serial: „Bărbatul visurilor mele".

7.30 Desene animate 8.00 Lecţia de istorie (r) 9.00 Serial (r) 10.00 Tonomatul DP2 11.30 Serial: „Caracatiţa" (r) 12.25 Cum să nu ne îmbrăcăm (r) 13.00 Lumea de aproape (r) 14.00 ABC... de ce? 14.30 Serial: „Cutia fantastică" 15.00 Împreună în Europa 16.00 Jurnalul TVR (r) 16.30 Gimnastică artistică: CM la Aarhus. Individual compus masculin 19.00 Serial: „Caracatiţa" 19.55 Câţiva paşi spre un management mai bun 20.30 Gimnastică artistică: CM la Aarhus. Individual compus feminin 21.00 Ştiri 22.30 Film: „Topaz" (coprod., 1969). Cu: John Forsythe, Michel Piccoli 0.40 Marcă înregistrată.

10.10 Serial: „Terapie intensivă" (r) 11.45 Serial (r) 13.45 Desene animate 15.00 Serial (r) 16.15 Serial (r) 16.45 Film: „Petrecere cu cântec" (SUA, 2001) 19.00 Serial: „Terapie intensivă" 20.00 Entertainment News 20.20 Serial: „Dispăruţi fără urmă" 21.30 Serial: „Noi toţi" (ep.1) 22.00 Film: „Aventura de vineri seară" (coprod., 2000) 0.15 Serial: „Verdict: crimă" 1.15 Film: „Ecoul iubirii" (Canada, 2001).

TREI PĂTRATE EGALE

Încercaţi-vă perspicacitatea şi plasaţi trei pătrate egale în aşa fel încât să separaţi toate stelele.

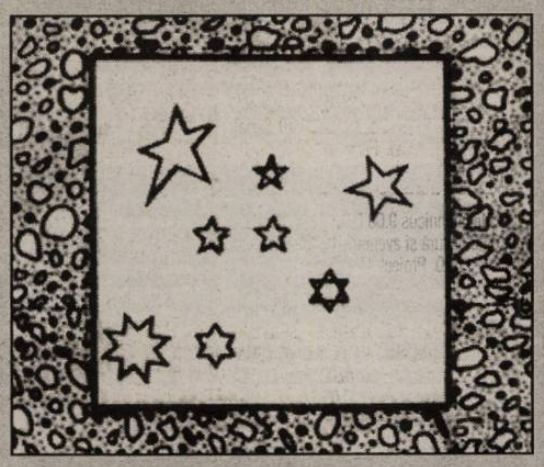

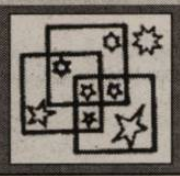

SOLUŢIA:

Grădina *micul nostru Paradis*

Un altfel de... „gramofon”

O floare deosebit de agreabilă şi foarte căutată pentru aspectul său este cea denumită ştiinţific *Hippeastrum*, dar şi *Amarillys*, datorită asemănării sale cu crinul. De altfel, cei mai mulţi îi spun *Crin roşu* şi uneori „gramofon”, comparând forma florii cu pâlnia bătrânului aparat cântător. Evident, planta noastră nu scoate sunete armonioase, dar rămâne foarte apreciată prin spectacolul de culoare ce încântă privirea.

Crinul roşu provine din zonele tropicale ale continentului sud-american, element important în asigurarea condiţiilor optime de dezvoltare în contextul climatic de la noi. Din fiecare bulb apar una-două tulpini, fiecare cu câte două-şase flori de culori variate, uniforme sau în nuanţe duble. Dezvoltarea optimă are loc la circa 16-20ºC şi sub lumină naturală suficientă, dar cu umiditate medie, niciodată în exces, întrucât udarea abundentă duce la mucegăirea bulbului. Acesta are nevoie de o îngrijire aproape la fel de minuţioasă ca şi floarea propriu-zisă, motiv pentru care horticultorii recomandă un regim „draconic”, la cele mai mici semne de îmbolnăvire. Astfel, partea de bulb putredă sau doar mucegăită trebuie înlăturată, pentru a se putea salva planta. Pus în pământ, bulbul trebuie să rămână neacoperit în proporţie de un sfert din volumul total, operaţiunea desfăşurându-se de preferat vara, pe vreme caldă, când însă ghiveciul va fi aşezat într-un loc umbros, spre a evita acţiunea agresivă a razelor soarelui.

La circa două luni de la plantare, Crinul roşu înfloreşte. Este perioada cea mai spectaculoasă, care poate fi chiar dirijată, potrivit specialiştilor, aprecierea generală referindu-se la lunile de iarnă-primăvară. Totuşi, intervalul hibernal corespunde perioadei de repaus şi e bine ca ea să fie respectată, pentru ca bulbul să ne ofere flori în fiecare an. Într-o primă etapă, frunzele vor cădea treptat, semn că e momentul să rărim udatul până la o limită inferioară. Dacă îngrijirea lui va fi corespunzătoare, bulbul iniţial va face şi „pui”, care ajung la maturitate după doi-trei ani şi astfel vor da flori.

Am insistat mai mult asupra bulbului, deoarece el constituie partea principală a Crinului roşu, condiţionând practic existenţa frumoaselor flori în formă de pâlnie. Planta se poate înmulţi şi prin seminţele rezultate drept conţinut al capsulei – de fapt fructul lăsat în urmă de floarea care s-a scuturat. Este însă un procedeu mai dificil, mai laborios, motiv care face ca folosirea amintiţilor bulbi să rămână mult mai răspândită. *(A.N. Popescu)*

FANTEZII

Integramă de GHEORGHE POPESCU

CU ADEVĂRAT SURSĂ DE INFORMARE LITERARĂ		ACELA MOALE ŞI PROST		ÎN OCOL! A CERE RELAŢII		FIARE CE MORMĂIE BATE MAIDANELE		FLUIERAT DE MIRARE PALATUL CULTURII		DIVINITATE FEMININĂ ARUNCĂRI ÎN VÂNT		
AVÂNT SALUT PENTRU CEZAR					VECHILE ARMATE ASTFEL DE...							
			MĂSURĂ LA HAINE ZBÂRCITURĂ						COADĂ DE COIOT! A SE MÂHNI			
STÂRC ALB RELIEF COBORÂT							FIRIDĂ GEAMĂT SCURT					
		OAMENII DIN TEHERAN FIARĂ										VEŞNICĂ
	SEAMĂNĂ CU DIHORUL MAMIFER CU TROMPĂ					OAMENI DE NIMIC MICUŢII DIN TURMĂ						
			CICATRICE GAZ DE SONDĂ					CEREMONIAL ASUMAT ÎN AFACERI				
A CUNOAŞTE A DEŢINE CÂINE MIC					ZIUA TRECUTĂ ŞARPE URIAŞ					ŢINUT ÎN NORDUL ROMÂNIEI		
				NUIELUŞĂ ÎN CUPTOR!								
DIRECŢIA RETRAGERII LUPTĂ DREAPTĂ							PARTENER CU BRAN					
						LA NOI, LA DOMICILIU						

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „ACORDURI”

Orizontal: M - S - L - L - M - B - BINEVOITOARE - RARITA - STAT - DESIS - RAPUSI - STEAG - NARAV - AER - ROZATOR - P - UMILIT - AIA - ARSI - IDOLI - L - ANTI - AMIEZI - USI - CARIA - AA - ECRAN - ENUNT - STAVRID - ALAI.

Verificaţi-vă cunoştinţele

Ploaia

De data aceasta cele mai multe întrebări din rubrică ne-au fost trimise de cititorul şi prietenul nostru (mai nou!) *Prof. Ioan-Mircea Coroliuc* din Rădăuţi, care, împreună cu întrebările şi răspunsurile ne-a indicat chiar şi bibliografia folosită.

1. Cum se numea zeul aztec al ploii?
2. Unde se află „Polul ploii” pe planeta noastră?
3. Ce se înţelege prin „ploaie de stele”?
4. Cărui mare pictor român îi aparţin tablourile „Înainte de ploaie” şi „După ploaie”?
5. Cine este autorul romanului „Vin ploile”?
6. Care compozitor român este autorul piesei de muzică uşoară „Ploaia şi noi”, unul dintre marile succese ale regretatei Doina Badea?
7. Ce mari actori au interpretat rolurile principale în filmul „Omul care aduce ploaia” realizat de Joseph Anthony în 1956, după piesa lui Richard Nash?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Furnicile fac parte din ordinul homenopterelor. 2) Furnicile albe sunt termitele. 3) În miturile Greciei antice primii locuitori ai Eginei se numeau mirmidoni (furnici), deoarece cultivau pământul cu hârnicie şi răbdare de furnică. 4) Vârful „Furnica” se află în estul Munţilor Bucegi care domină Valea Prahovei la Sinaia. 5) Poezia „Privesc oraşul-furnicar” a fost scrisă de Mihai Eminescu (1850-1889). 6) Rolul reginei furnicilor în filmul „Veronica se întoarce” a fost interpretat de Margareta Pâslaru. 7) Autorul volumului de parodii „Singur printre poeţi” este Marin Sorescu (1936-1996).

Poşta cititorilor

Pentru întrebările cu tema „Instrumente muzicale”, întrebări apărute în numărul 37 al revistei, am primit:

◆ 7 răspunsuri corecte: *Elena Ispas – Piatra Neamţ; Prof. Maria Iova – Constanţa; Florentina Gorea – Topliţa; Angela Toma – Bucureşti; Ion Ciocşan – Pucioasa; Prof. Marin Ştefan – Şimleul Silvaniei; Prof. Ioan-Mircea Coroliuc – Rădăuţi şi Mihai Waspusch – Bucureşti.* ◆ 6 răspunsuri corecte: *Monica Vlad - Timişoara; Corina Simion – Sibiu; Mihaela Rădulescu – Focşani; Mircea Stan – Piteşti.* ◆ 5 răspunsuri corecte: *Victoria Dima – Arad; Viorica Ionescu – Bucureşti; Mihai Cristea – Turda şi Radu Ciobanu – Bucureşti.*

Prof. Maria Iova – Constanţa. După cum cred că aţi observat am luat în consideraţie „erata” dumneavoastră şi v-am apreciat toate răspunsurile corecte.

Prof. Ioan-Mircea Coroliuc. Tabloul amintit este cunoscut sub ambele titluri. De exemplu în volumul din 1975, „Mica bibliotecă de artă”, figurează cu titlul apărut în revista noastră. În alte volume l-am găsit şi cu titlul pe care l-aţi menţionat dumneavoastră.

Aşteptăm în continuare răspunsurile cititorilor noştri. *(Irina Stoica)*

Soluţia «SUDOKU» – jocul săptămânii 40

2	7	3	5	9	8	6	1	4
6	1	9	4	7	2	5	3	8
8	4	5	1	3	6	9	7	2
9	6	1	2	5	7	4	8	3
3	5	7	8	6	4	2	9	1
4	8	2	9	1	3	7	5	6
7	3	8	6	2	5	1	4	9
5	9	6	3	4	1	8	2	7
1	2	4	7	8	9	3	6	5

Soluţia «SUDOKU» – jocul săptămânii 40

PROBLEMA DE AZI: Albul mută şi câştigă

ŞAH Geller - Portisch, 1963

DEZLEGARE:

1. Ng5 Dd7 (1... hg5 2. Cg6#; 1... Dg5 2. Df7 Rh7 3. Dg8x) 2. Ta1 Nd6 3. Nh6 gh6 (3... Cb3 4. Ng7 Rg7 5. Cf5 +-) 4. Dg6 Rf8 5. Df6 Rg8 6. Te3 cu atac decisiv.

© GHEORGHE POPESCU – maestru F.I.D.E.

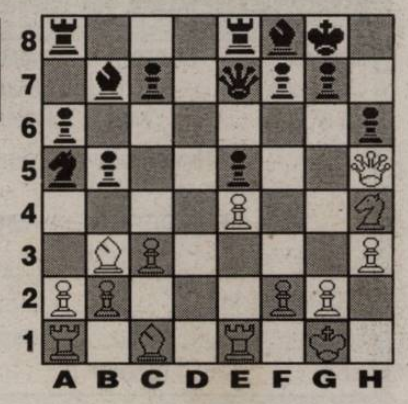

ACTORII ŞI PUTEREA MAGICĂ A AMULETELOR!

Indiferent de natura lor, de modul de realizare, amuletele şi talismanele au îndeplinit, în toate epocile, aceleaşi scop – protejarea celor ce le poartă împotriva puterilor întunericului, sporirea puterii, a bogăţiei şi a faimei, păzirea de boli şi de vrăjmaşi. Astăzi, milioane de oameni le folosesc, printre ei numărându-se şi personalităţi cunoscute, pe care statutul de star nu le împiedică să aibă asemenea „fetişuri". Ce fel de amulete poartă vedetele de la Hollywood spre a se păzi de necazuri, ghinioane şi chiar farmece, aflaţi în cele ce urmează.

Mickey Rourke are o brăţară încrustată cu ametiste

Deşi întruchipează, pe micul ecran, ca şi în viaţă tipul eroului dur, de o virilitate şi o vigoare fizică remarcabile, controversatul actor american Mickey Rourke recunoaşte că se teme de... demoni! Această spaimă, insuflată încă din copilăria sa, petrecută într-un mediu profund catolic, i-a fost „reîmprospătată" cu ocazia turnării extraordinarului film „Angel Heart", în care Robert de Niro interpretează rolul lui Mefisto. Spre a se pune la adăpost de ameninţarea forţelor întunecate, Mickey Rourke a apelat la ajutorul unei „magiciene" din Los Angeles, care l-a sfătuit să poarte pe mâna dreaptă o brăţară de bronz încrustată cu ametiste. Şi de atunci, actorul nu se mai desparte niciodată de această amuletă, considerând că ea îl face să fie mai calm şi îi alungă spaimele. Cum în ultima vreme, „bătăuşul" Rourke nu a mai ieşit la rampă, nu avem motive să nu-l credem...

Jeremy Irons crede în puterea magică a vâscului

Jeremy Irons este astăzi unanim considerat un veritabil „lord" al cinematografului britanic al ultimelor decenii. Şi, deşi pare a fi întruchiparea perfectă a unui gentleman britanic, ciudăţeniile firii sale i-au făcut pe mulţi să se întrebe ce se ascunde oare cu adevărat în spatele privirii sale de oţel. Pentru că Irons, deşi nu neagă apartenenţa sa la biserica anglicană, manifestă un interes deosebit faţă de vechile ritualuri druidice. „Nu fac parte dintr-un cult new-age, a declarat el presei, dar tânjesc după spiritualitatea desăvârşită la care ajunseseră druizii". Şi, pentru a-şi arăta ataşamentul faţă de aceste practici, actorul britanic şi-a comandat un pandantiv cu totul neobişnuit, realizat din sticlă şi având în interior o frunză de vâsc, arborele sacru al druizilor. „Astfel, declară Irons, îmi simt aproape de inimă strămoşii, şi primesc permanent sprijinul lor!".

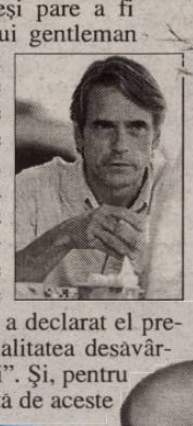

Lauryn Hill poartă în buzunar un os „vrăjit"...

Lansaţi pe piaţa muzicală prin inspiratul remake după piesa „Killing me softly" a Robertei Flack, cei de la „Fugees" s-au impus rapid atenţiei melomanilor, înscriindu-se în scurt timp printre marile nume ale stilului hip-hop. Puţini ştiu însă că Lauryn Hill, solista grupului, care provine, ca şi ceilalţi membri ai „Fugees", din Haiti, patria practicilor voodoo, şi a fost crescută în acest cadru de religiozitate îmbinată cu superstiţie, se teme să nu cadă victimă acestor practici diabolice. Drept urmare, aşa cum au aflat reporterii revistei „National Enquirer", ea poartă permanent asupra ei, indiferent cu ce ar fi îmbrăcată, un os uman, „vrăjit", care este un veritabil „alungător de spirite malefice". De altfel, cântăreaţa presupune că şi Bob Marley ar fi căzut victimă aceloraşi practici malefice.

...iar Naomi are la gât o piatră de amazonit

Prin comportamentul ei agresiv şi contradictoriu, frumoasa „panteră neagră", Naomi Campbell, a reuşit să dea din plin apă la moară zvonurilor de tot felul în ceea ce o priveşte. De aceea, a stârnit senzaţie vestea că fotomodelul şi-a cumpărat, de la o faimoasă firmă de bijuterii, un inel încrustat cu o piatră de amazonit, pentru care a oferit o sumă destul de piperată. Cunoscătorii „limbajului" pietrelor preţioase afirmă că Naomi, cu permanenta ei suspiciune şi mania persecuţiei ce o caracterizează, a făcut o alegere inspirată alegând această amuletă. Amazonitul, afirmă ei, conferă celui ce îl poartă, senzaţia de protecţie, alungă energiile negative şi sporeşte încrederea în sine şi calităţile artistice. Pe care Naomi, ce s-a apucat şi de cântat, continuă, cu obstinaţie, să creadă că le posedă...

Keanu Reeves va trăi o sută de ani!

Actorul american Keanu Reeves nu se desparte niciodată de un lănţişor încă din copilărie, lănţişor de care este agăţată o cochilie de melc plat, ce trăieşte numai în apele din Hawaii, insula din care starul este originar. Tradiţia spune că omul care poartă acest talisman va trăi atâţia ani câte spirale are cochilia melcului. Şi cum cea purtată cu veneraţie de vedeta din „Matrix" are fix o sută de spirale, este lesne de înţeles că Reeves nici nu se gândeşte să-şi dea vreodată lănţişorul jos de la gât!

Omar Shariff şi viaţa de după moarte

Poate cel mai celebru actor de origine africană, Omar Shariff, fost campion mondial la bridge, ducă în prezent o viaţă restrasă, iarna în Egiptul natal, vara în vila sa de pe Coasta de Azur. Cumpătat, sobru, actorul cu o charismă deosebită este o fire foarte superstiţioasă, fiind încredinţat că talismanul de argint pe care-l poartă la gât îi aduce nu numai noroc în această viaţă, ci şi fericirea postumă. Shariff nu se desparte, încă din tinereţe, de un mic scarabeu, pe considerentul că acesta îi va aduce „viaţa de după moarte", în conformitate cu vechile tradiţii egiptene.

Spielberg ţine în casă, la loc de cinste, o tectită!

Renumitul regizor american Steven Spielberg manifestă, la rândul său, o veneraţie pe măsură, faţă de o bucată de rocă căzută din cer! Denumită tectită, piatra cu pricina este colorată în verde şi, privită sub anumite incidenţe ale luminii, generează pentru ochiul uman efecte fantastice. Spielberg a achiziţionat-o în urmă cu mai bine de două decenii, de la un negustor de antichităţi şi de atunci bucata de rocă, de mărimea unei mingi de rugby, nu a mai părăsit biroul regizorului american. O fi vreun releu prin care extratereştrii îi tot transmit lui Spielberg idei geniale...

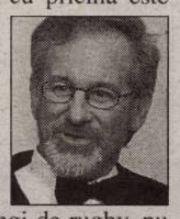

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ Vaccin contra hepatitei, realizat din... suc de morcovi! ■ Femeia bionică ■ Califul celor o mie şi una de nopţi ■ Misterul „membrelor-fantomă" a fost dezlegat ■ Planeta de porţelan ■ Cheverny - castelul unei tragedii ■ Gheizerele din abisuri

Astrologul CHALEX vă prezintă HOROSCOPUL

realizat după astrograma săptămânii 16 – 22 octombrie

BERBEC: Relaţiile matrimoniale şi cele de afaceri, dar şi posibilele legături cu grupuri de nativi animate de diverse interese, traversează, benefic, întreaga săptămână. Favorizate – în mod deosebit – sunt legăturile cu persoane aflate la mare distanţă (străinătate). Tensionată, viaţa afectivă, traversează cu sincope primele zile ale săptămânii, maximul fiind înregistrat joi, datorită conjuncţiei Lună-Nod Lunar Sud.

TAUR: Depunând un travaliu enorm (nativul Taur munceşte până se prăvăleşte), viaţa materială ocupă prim-planul activităţilor diurne, astfel că viaţa profesională şi relaţiile cu colegii şi superiorii îi aduc foarte multe satisfacţii în această săptămână. Mai puţin benefice sunt relaţiile parteneriale şi cele cu persoanele în vârstă. Faza de Lună Nouă poate declanşa un avort spontan sau o dezlipire de placentă.

GEMENI: Viaţa socială traversează o săptămână dură, datorită Yodului dublu Soare-Lună/Saturn-Nod Lunar Nord (triunghi format din două inconjuncţii şi un sextil), astfel că se poate produce o decădere din funcţie sau pierderea unei poziţii sociale înalte. Bine aspectate sunt sectoarele trăirii afective (secretă, de suflet) şi a relaţiilor nativului cu justiţia şi străinătatea. Examenele şi interviurile sunt şi ele benefice.

RAC: Şanse multiple de natură materială (investiţii curajoase în bunuri casnice), viaţă de familie tihnită şi activitate profesională bună, reprezintă principalele repere ale săptămânii, acestea fiind susţinute de triunghiurile mistice Soare/Marte-Lună/Saturn-Pluton. Relaţiile cu o rudă de gradul II sau un vecin traversează o perioadă tensionată care va împieta şi bloca exteriorizarea unei mari trăiri sufleteşti.

LEU: Luni şi marţi, Astrul Nopţii induce şanse şi oportunităţi multiple. Tripla conjuncţie Soare-Venus-Marte, din Balanţă, creează predispoziţii pentru confruntare, prin intermediul triunghiurilor mistice pe care această conjuncţia le generează cu Saturn şi Pluton. Sunt favorizate studiile, deplasările şi comerţul. Atenţie la starea de tensiune din familie! Conjuncţia Mercur-Jupiter este disonantă cu Saturn.

FECIOARĂ: Un început de săptămână destul de incert şi cu unele disfuncţii de natură fiziologico-patologice (aparatul digestiv), datorită prezenţei Lunii în Casa a XII-a. O dată cu intrarea Lunii în Casa a I-a, nativului îi revine vigoarea şi apetitul pentru viaţă. Aripile Mari, generate de Mercur/Jupiter-Saturn-Pluton-Nod Lunar Nord, fac din zilele de marţi şi miercuri cea mai fertilă perioadă pentru investiţii financiare.

BALANŢĂ: Tripla conjuncţie Soare-Venus-Marte „face legea" în acest semn de Aer. Cu tact şi diplomaţie, nativul va avea o prestaţie de excepţie în viaţa socială şi de anturaj. Ceva mai dificilă se anunţă ziua de miercuri când – pe fondul opoziţiei Lună-Uranus – sunt de aşteptat blocaje în relaţiile profesionale (conflicte cu colegii), o dură confruntare cu autorităţile sau o hotărâre judecătorească potrivnică.

SCORPION: Zilele începutului de săptămână permit o iluminare a acestui nativ, fiind posibilă aflarea numelor unor duşmani ascunşi, planeta Marte (patronul antic al Scorpionului) fiind situată în Casa a XII-a, lângă Ascendent, ea realizând aspecte benefice cu conjuncţia Lună-Saturn, dar şi cu Pluton (guvernator Scorpion). La nivel social, prestaţia deficitară este indusă de faza de Lună Nouă.

SĂGETĂTOR: Este o săptămână a necazurilor de tot felul. Casa a XII-a pare a fi „călcâiul lui Ahile" al nativului Săgetător. Prezenţa celor două planete în această casă solară – Mercur şi Jupiter – dar şi cele patru triunghiuri malefice generate cu Neptun şi cu durul dublet Lună-Pluton, induc influxuri disonante cu reverberaţii malefice la nivelul caselor solare a III-a (comunicare) şi a IX-a („Casa Domnului").

CAPRICORN: O prestaţie la nivel social de excepţie, graţie celor trei planete (Soare, Venus, Marte) aflate în conjuncţie strânsă în Casa a X-a. Chiar dacă în ziua de joi conjuncţia Lună-Nod Lunar Sud şi dubla cuadratură Mercur/Jupiter-Saturn tulbură viaţa de anturaj a acestui nativ, săptămâna poate fi considerată a fi una benefică. Sunt posibile unele derapaje fiziologico-patologice (o colică trecătoare).

VĂRSĂTOR: Examenele, interviurile, călătoriile lungi (excursie peste hotare), relaţiile cu justiţia şi străinătatea, precum şi „setea" de studiu şi autoinstruire – sunt favorizate în această săptămână. Finalul de săptămână stă sub semnul benefic al configuraţiei dublă „Nicovală" generată de Saturn-Pluton-Nod Lunar Sud-Mercur/Jupiter. Un punct negativ este cuadratura Lună-Pluton de joi, când anturajul devine ostil.

PEŞTI: Discuţii, parlamentări, tranzacţionări sau transferuri ale unor bunuri funciare între membrii aceleiaşi familiei. Posibilă întocmire, parafare şi legalizare a unui act testamentar sau dezbaterea unei moşteniri. Perioadă excelentă pentru un tratament de fertilitate sau de vindecare a unei afecţiuni de frigiditate/impotenţă. Disfuncţiile pot să apară în zona profesionalului, pe fondul fazei de Lună Nouă.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	3,5 LEI	❑ 3 LUNI	11,5 LEI	❑ 5 LUNI	18,5 LEI
❑ 2 LUNI	7 LEI	❑ 4 LUNI	15 LEI	❑ 6 LUNI	23 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701], contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 021/317.89.65
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (120 $ sau 100 euro, un abonament pe un an, 60 $ sau 50 euro, un abonament pe şase luni).

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN" !

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 317.89.66; 317.89.65, zilnic între orele 10^00 – 14^00

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

SERIE NOUĂ - 803 • ANUL XLIX • 19 OCTOMBRIE 2006 • 16 PAGINI • 1 LEU Nr. 42 (2553)

magazin

Mail: redactia@revistamagazin.ro Adresă INTERNET: www.revistamagazin.ro

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ **Cea mai mare performanţă în ospitalitate este să-i faci pe musafiri să se simtă „ca la ei acasă”, în momentele în care chiar ţi-ai dori ca ei să fie la ei acasă.**
(Charles Finney)

■ **Mai bine să taci şi să pari prost, decât să vorbeşti şi să spulberi toate îndoielile.**
(John Keats)

Femina club

Indiscreţii
Fericire

Pentru dumneavoastră, doamnă
Soluţii de relaxare

PRINŢESA DIANA

ucisă de faimoşii „ oameni în negru” ?

Dispariţia, în august 1997, a neuitatei „prinţese a inimilor”, una dintre cele mai iubite personalităţi din lumea contemporană, a produs şoc şi consternare în întreaga lume. Şi încă de la început, multă lume a suspectat că moartea prinţesei Diana nu s-a datorat unui accident rutier banal. Unii adepţi ai „teoriei conspiraţiei” au susţinut că responsabili de tragicul eveniment ar fi chiar serviciile secrete britanice, care au acţionat astfel pentru că nu se dorea ca moştenitorii tronului să aibă drept tată vitreg un om de origine arabă... Dincolo de toate aceste speculaţii, mai mult sau mai puţin absurde, se pare totuşi că accidentul Dianei nu a fost unul obişnuit. La aproape zece ani de la accident, un martor ocular face dezvăluiri senzaţionale.

Prinţesa Diana şi Dodi Fayed cu câteva minute înainte de accident

Producătorul muzical Jacques Morel, acum în vârstă de 59 de ani, îşi aminteşte foarte bine că în noaptea accidentului, trecând prin tunelul unde avea să-şi găsească sfârşitul fosta prinţesă de Walles, a văzut acolo câţiva bărbaţi îmbrăcaţi în costume de culoare închisă, cu mai puţin de un minut înainte de producerea accidentului. „Mă întorceam acasă, cu soţia mea, după ce servisem cina la un restaurant chinezesc. Intrând în tunelul Alma, am văzut în stânga, pe sensul opus de mers, mai multe siluete învăluite în umbră, stând pe o porţiune îngustă de trotuar. Acei oameni stăteau înşiraţi, în linie dreaptă şi păreau să aştepte ceva. M-am mirat, fiindcă trotuarul e foarte îngust şi traficul e foarte intens, e riscant să stai mult timp acolo. La doar câteva secunde după aceea, am auzit un zgomot infernal şi am văzut, în oglindă, o înlănţuire de lumini. Imediat m-am gândit că s-a întâmplat un accident şi că bărbaţii aceia nu sunt străini de acesta. Am oprit maşina şi am mers să văd despre ce vorba. O maşină luxoasă se izbise de un stâlp şi se zdrobise complet. A urmat un zgomot infernal de clacsoane şi un fum alb a umplut tunelul. Dodi Fayed şi şoferul, Henri Paul, erau deja morţi... Am fost devastat văzând-o pe prinţesa Diana, în pantalonii ei albi, pe banchета din spate. Părea atât de senină şi liniştită, dar mi-am dat seama că era muribundă. A fost una dintre cele mai tulburătoare scene din viaţa mea. Niciodată nu-i voi uita chipul. Apoi am văzut un Fiat Uno alb, îndepărtându-se în viteză. Dar pe acei oameni misterioşi nu i-am mai văzut. Dispăruseră de parcă intraseră în pământ”, spune Morel care, de teama consecinţelor declaraţiilor sale, s-a refugiat în Tunisia.

Producătorul francez crede că accidentul a fost de fapt o înscenare, dar intenţia nu era de a-i ucide pe pasagerii Mercedesului lui Dodi Al Fayed, ci doar de a-i speria. El nu a putut însă afla cine erau acei misterioşi „oameni în negru” şi dacă James Andanson şoferul Fiatului, care se pare că „l-a orbit” cu faza lungă pe Henri Paul făcea parte din complot sau nu. În mod bizar, Andanson, cunoscut informator al ziariştilor de scandal dar şi al serviciilor secrete, s-a sinucis trei ani mai târziu şi acel Fiat alb nu a mai fost găsit niciodată. Morel îşi va publica propria versiune asupra accidentului în care prinţesa Diana şi-a pierdut viaţa într-o carte intitulată „The Witness” (Martorul). Ideea cărţi e că Diana de Walles a căzut victimă unui complot, de care chiar ea se temea. De altfel, în octombrie 2003, ziarul britanic „Daily Mirror” a publicat o scrisoare de-a Dianei, trimisă unei prietene cu zece luni înainte de accident, unde se vorbea despre un posibil accident de maşină „care să-i lase lui Charles cale liberă spre a se căsători”. Ceea ce, până la urmă, chiar s-a întâmplat...

VACCIN CONTRA HEPATITEI

Specialiştii de la universitatea germană Giessen au reuşit realizarea unei specii de morcov modificată genetic, care, speră ei, va reprezenta cel mai eficient leac împotriva hepatitei de tip B. Morcovii creaţi în laborator vor conţine o proteină care acţionează rapid, distrugând virusul temutei boli. La ora actuală, după cum demonstrează statisticile Organizaţiei Mondiale a Sănătăţii, nu mai puţin de 350 milioane de oameni suferă de hepatită B, boală care ajunge să fie mortală pentru aproape jumătate dintre ei. „Am încercat prima dată să producem lăptuci care să conţină proteina în cauză, a declarat dr. Hans Kluger, conducătorul echipei de cercetători, pentru că această plantă o sintetiza mai bine. Dar lăptucile au dezavantajul că se veştejesc repede şi astfel, proteina îşi pierdea eficienţa. Morcovii, pe lângă faptul că sunt mult mai rezistenţi la condiţiile de mediu, pot fi şi mai uşor transportaţi. Sperăm că în viitorul apropiat, pe măsură ce vom promova cultivarea acestei specii „mutante” de morcovi pe terenuri cât mai extinse, în Germania, să fim capabili să exportăm morcovi şi în ţările sărace din Africa, Asia şi America de Sud, unde hepatita B face ravagii. Deoarece vaccinurile existente pe piaţă la ora actuală sunt extrem de scumpe, oamenii de acolo vor fi desigur bucuroşi să afle că hepatita poate fi tratată cu suc de morcovi, o licoare pe cât de ieftină, pe atât de gustoasă”.

SUDOKU
jocul săptămânii – 42

	4	5			9		8	
9			1	2			5	
1					5		6	
	6					4		5
	8				7		9	1
5		1		4		8		
			6		2	5		8
8	2	3		5				
			8	1		7		2

Regula e simplă: orice rând, orice coloană şi orice pătrat de 3x3 căsuţe trebuie să conţină, o singură dată, fiecare cifră cuprinsă între 1 şi 9.

Soluţia în numărul viitor

TV
■ TVR 1 ■ Pro TV ■ Antena 1
■ TVR 2 ■ Prima TV
■ Acasă ■ Pro Cinema

42
5948427 000027

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

CRONICA TV

La Mulţi Ani, Adrian Pintea!

Luni 9 octombrie, pe postul „Acasă TV", a fost sărbătorită ziua de naştere a unuia dintre cei mai talentaţi actori români. Este vorba de Adrian Pintea. Copleşit, în direct, cu daruri, simbolice, oferite din toată inima de soţia sa, binecunoscuta specialistă în bioterapie, Lavinia Tatomir şi de câţiva prieteni studenţi aflaţi în studio, Adrian Pintea, le-a răspuns prin cuvinte simple dar încărcate de o vibrantă emoţie.

Descindere spectaculoasă

În aceeaşi zi am urmărit pe B1TV (emisiunea „Trădaţi în dragoste") imagini incredibile. O tânără, supravegheată îndeaproape de camere de filmat, a fost surprinsă în mai multe rânduri făcând dragoste cu un prieten al partenerului ei în apartamentul conjugal. După ce a urmărit – profund tulburat şi iritat – imaginile video, „victima" împreună cu reporterul (Ernest), doi cameramani şi o puternică gardă de corp, a intrat în apartament surprinzându-i pe cei doi amorezi într-o ipostază de maximă intimitate. Au urmat scene tensionate şi violente care ar fi degenerat într-o baie de sânge dacă n-ar fi intervenit garda de corp. O emisiune deosebit de percutantă, realizată de profesionişti, agreată, probabil, în special, de temperamentele puternice.

DORIN MĂRAN

Carte, cinste cui te-a scris!

Povestea turnurilor gemene

Pe lângă mulţimea de cărţi dedicate versiunii oficiale a atacului terorist de la 11 septembrie 2001 din SUA, se mai adaugă una care acum, în versiunea românească a lui Bogdan Marchidanu, a intrat în atenţia editurii Nemira şi pe care această editură prestigioasă a lansat-o pe 13 octombrie. Este vorba despre cartea „103 minute" scrisă de doi reporteri la ziarul *New York Times*, pe nume Jim Dwyer şi Kevin Flynn.

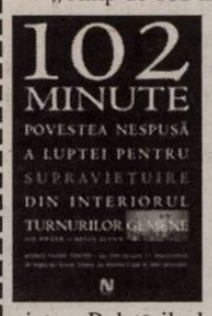

„Timp de 102 minute, în dimineaţa zilei de 11 septembrie 2001, 14000 de oameni s-au luptat pentru viaţă la World Trade Center. Această carte intenţionează să dezvăluie ce s-a întâmplat atunci, exclusiv din perspectiva oamenilor din interiorul Turnurilor Gemene – angajaţi ai firmelor, vizitatori şi salvatorii care le-au sărit în ajutor. Relatările lor sunt extrase din 200 de interviuri cu supravieţuitori şi martori, din mii de pagini de transcrieri ale transmisiilor radio, din mesaje telefonice, electronice şi din diverse discuţii."

O carte revelatoare şi copleşitoare, un document şocant, care redă dramatismul luptei pentru viaţă în World Trade Center, atunci când fiecare minut a contat. O privire din interior asupra unei zile pe care lumea întreagă a trăit-o numai din afară; o luptă inegală cu spaima, cu moartea şi cu haosul purtată de oameni obişnuiţi aflaţi în situaţii imposibile. Jim Dwyer şi Kevin Flynn ne oferă o poveste plină de viaţă şi de moarte, o relatare care nu ezită să acorde lauri, dar şi să acuze, o scriitură cinematografică despre un eveniment care a transformat modul umanităţii de a se raporta la rău, schimbând violent cursul istoriei. *(George Cuşnarencu)*

Astrologul Chalex aşteaptă pe adresa revistei scrisorile celor care doresc să cunoască tainele astrogramelor

DIALOG ASTROLOGIC

Veronica L., 56 ani, Moineşti:

„Sunt născută la data de 17 octombrie 1950 în comuna Vânători – Târgul Neamţ şi am rămas văduvă la vârsta de 42 de ani. Oare astrograma indică acest eveniment tragic din destinul meu? Sunt destul de nefericită. Pot spera la întemeierea unei noi căsnicii? Ce-mi rezervă viitorul şi câţi ani voi trăi?"

Stimată doamnă Veronica,

De regulă, astrologul face referiri la momentele tragice din viaţa unui nativ – momente oglindite în astrograma studiată – dar niciodată nu calculează data la care urmează să treacă în nefiinţă persoana respectivă. Cât priveşte încercarea tragică prin care aţi trecut în 1992, trebuie să vă spun că defunctul a murit „cu zile", el putând fi salvat, dacă s-ar fi găsit persoana care să-i vină în ajutor (Pluton este în casa a XI-a, o casă în care dvs. nu puteaţi interveni în nici un fel pentru a-l salva). Vârsta la care aţi rămas văduvă (42 de ani) este pusă în evidenţă atât de semicuadratura Pluton-Ascendent, cât şi de „distanţa" dintre aceste elemente, respectiv 42 de grade, de la 20 grade Leu la 2 grade Balanţă.

Viaţa de familie a fost brusc bulversată, dvs. înregistrând o puternică depresie care a influenţat timp îndelungat trăirile şi relaţiile intime (triunghiuri malefice Lună-Uranus-Mercur/Venus/Neptun), Luna fiind puternic malefic-izată în casa a IV-a, casa familiei. O dată cu decesul soţului, pare a vă fi părăsit atât norocul, cât şi bucuria de a trăi (opoziţia Jupiter-Pluton). Numai că timpul este cel mai bun „panaceu" antidurere, astfel că tot Jupiter, „Marele Benefic", este cel care vă va aduce şanse de refacere a unei punţi solide între trăirile afective, ocazionale, şi unele perene, de durată (o nouă familie). Se pare că numai grija copilului pe care îl aveţi şi teama că acesta s-ar putea să reacţioneze cu violenţă vă reţine în declararea deschisă a sentimentelor faţă de un alt bărbat. Trebuie să vă spun că nu v-a ocolit şi nici nu vă va ocoli întru totul necazurile (viaţa, dulce sau amară, trebuie trăită!), astfel că dubla relaţie tensionată Saturn/Nod Lunar Sud-Jupiter, cu conjuncţia Saturn-Nod Lunar Sud în casa a XII-a, indică frecvente stări tensionale, dispute dure şi o probabilă soluţionare a conflictelor în instanţă. Este sigur că aveţi şi o karmă negativă (lecţii de viaţă neînvăţate la timp şi multe „restanţe" din trăiri trecute), acestea fiind puse în evidenţă atât de Saturn, „Marele Pedepsitor", cât şi de Nodul Lunar Sud, „Pedeapsa în viaţă". În schimb, dvs. aveţi suficientă energie – atât fizică dar, mai ales sexual-virilă – aceste energii fiind indicate de cele trei triunghiuri minore benefice Mercur/Venus/Neptun-Marte-Pluton. Şi cum Chiron, Asteroidul Cunoaşterii, este în conjuncţie strânsă cu Marte, forţa dvs. de regenerare este deosebită. Observ la dvs. o undă de pesimism care este nespecifică pentru o nativă care are atât Soarele cât şi Ascendentul în Balanţă. Reprezentanta unui semn de Aer (nativă Balanţă Pură) nu poate să trăiască într-o atmosferă de pesimism. Sus fruntea!

CHALEX

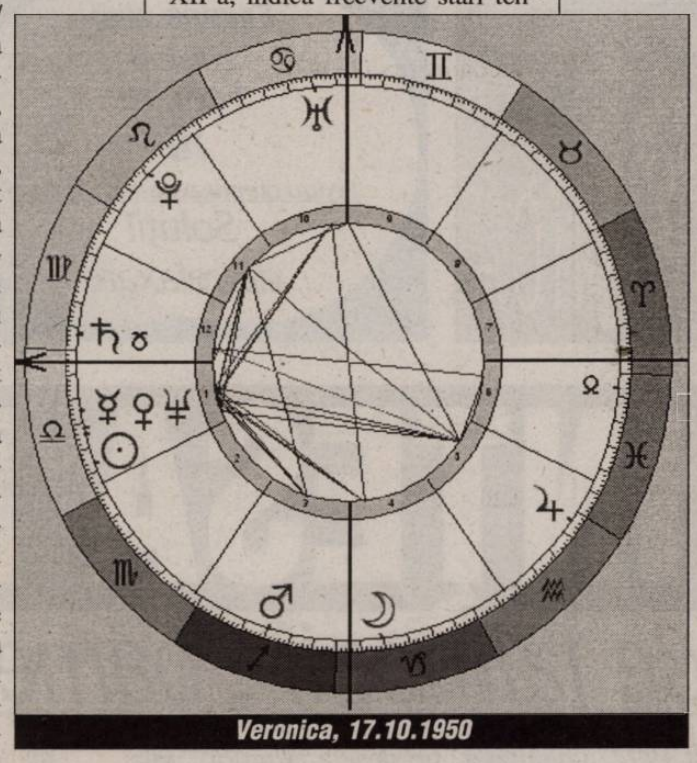

Veronica, 17.10.1950

ANCHETA săptămânii

Toate fetele sunt, aparent, la fel?

Femeile au, fără îndoială, un numitor comun. Însuşiri uşor de identificat. Dar, cu toate astea şi un evantai de individualităţi. Totul e să ştim unde să căutăm limitele dintre general şi particular.

Aparent da. Mai toate sunt vorbăreţe, curioase, le place anturajul, le place să râdă, să fie mereu vesele. Sunt toate preocupate de cosmetică, de îmbrăcăminte. Toate visează la călătorii şi la o casă de vacanţă cu piscină. *(Corin Neagu, 18 ani)*

Nu, nu sunt toate la fel. Este adevărat că au foarte multe lucruri în comun, dar modul fiecăreia de a vorbi, de a se comporta, de a iubi, diferă. Uneori chiar foarte mult. Cred că ideea conform căreia toate fetele sunt, aparent sau nu, la fel, aparţine băieţilor care rareori ajung să ne cunoască şi care sunt, în general, cam superficiali când e vorba să ne aprecieze. *(Tania Elenescu, 18 ani)*

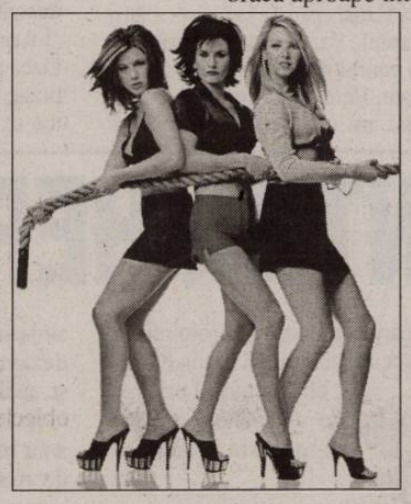

Aparent? Da. Mai toate sunt frumoase sau foarte frumoase. Se îmbracă aproape întotdeauna cu gust. Le plac băieţii. Le place să fie răsfăţate. Să fie mereu în centrul atenţiei. Toate vor să aibă o maşină. Bijuterii. Să călătorească. Etc. Dar fiecare e unică. Chiar în aparenţă. *(Vlad Marinescu, 18 ani)*

Unele par cuminţi dar nu sunt. Altele par „nebune" dar nu sunt. Jocul aparenţelor, mai ales când e vorba de fete, are atâtea ramificaţii şi poate deveni atât de complicat încât te năuceşte. Îşi ascund probabil adevăratele sentimente pentru a nu deveni vulnerabile. Dar să revenim la esenţă: Da, fetele se aseamănă în multe privinţe şi eu cred că nu doar aparent. Cam toate au aceleaşi gusturi legate de viaţă, de imaginea lor... Sunt atâtea de spus... *(Viorel Ramirescu, 24 ani)*

Toate sunt foarte curioase. Vor să ştie cât mai mult. Cât mai multe detalii. Despre modă, creme, farduri, parfumuri... Aici sunt o adevărată enciclopedie. E un aspect. Mai sunt şi altele. *(Ovidiu, 17 ani)*

Toate sunt spectaculoase. Au umor, le place să provoace băieţii, ştiu să se bucure de orice; se pot distra oriunde s-ar afla: pe stradă, în autobuz, în parc etc. Ştiu să se facă plăcute cu condiţia să nu le calci pe coadă. *(Adrian Rizescu, 18 ani)*

Nici aparent şi nici dincolo de aparenţe nu sunt la fel. Au multe lucruri în comun dar fiecare are ceva personal. *(Traian Viziru, 17 ani)*

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

O răsturnare a valorilor

Unul din idealurile tinerilor este distracţia. Lângă cineva drag (sau în căutarea unui partener) dar înconjuraţi de prieteni, în locurile cele mai atrăgătoare: la petreceri, discotecă, într-o călătorie etc.). Momentele culminante sunt cele în care buna dispoziţie, râsul, jocurile „explodează". Sau cele în care intimitatea unui cuplu devine fierbinte. Majoritatea tinerilor sunt adepţi ai devizei, Carpe diem. Dacă nu-ţi trăieşti clipa, cât mai intens, eşti un ratat. Şi a trăi clipa, înseamnă să te distrezi (şi... să iubeşti). Apetitul tinerilor pentru distracţie, pentru un mod de viaţă facil şi trepidant, îi îndepărtează de o bună parte din valorile „clasice" care înnobilau viaţa oamenilor cu un anumit standard spiritual. De religie, de bibliotecă, de sălile de concerte. E un reflex, poate, firesc, la oferta provocatoare a societăţii de consum în care trăim şi care răspunde prompt dorinţelor şi aspiraţiilor imediate. Dar care, din nefericire, falimentează valorile culturale consacrate. O societate în care Mozart e detronat de muzica house, Shakespeare, de revistele mondene şi pornografice, biserica de discotecă...

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
PAUL IOAN – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 317.89.64
Paul Ioan, Dorin Măran, Adrian-Nicolae Popescu, Gabriel Tudor, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Vasilica Margărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Irina Stoica
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 317.89.66
DIFUZARE: Tel./Fax: 317.89.65
Nicuşor Dincă (director) - 0722.625.622, Simion Ionescu

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 (LEI)
RO47 BACX 0000 0030 0016 0001 (USD)
RO20 BACX 0000 0030 0016 0002 (EURO)
Banca Comercială HVB Ţiriac S.A.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 317.89.66;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 317.89.63;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România
Fax: 317.89.66

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art. 205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Steaua... „farfurie zburătoare"!

Chiar dacă nu au aparatura performantă a americanilor și europenilor, astronomii chilieni, instalați într-un laborator de pe vârfurile Anzilor au făcut recent o descoperire de senzație. Ei au reușit să pună în evidență și chiar să fotografieze o stea în plin proces de formare. Printr-o stranie curiozitate, steaua nou-născută are o formă similară mult mediatizatelor „farfurii zburătoare", fiind numită de altfel chiar așa de către descoperitorii săi. Savanții sunt de părere că

„discurile" ce mărginesc nucleul stelei – ce depășesc mult, în diametru, planeta Jupiter, gigantul Sistemului nostru Solar, reprezintă materia din care urmează să se formeze planetele și spun că și Pământul a apărut în urma unui proces similar. „Asemenea imagini sunt rarisime în Galaxia noastră, deoarece în general, stelele apar în zone deja aglomerate. Steaua pe care am imortalizat-o este una «stingheră» și de aceea, fiind departe de radiațiile altor stele, își va menține aceste discuri multă vreme de acum înainte", a precizat astronomul Armando Soller.

Secretul fericirii a fost aflat

Dacă pentru mulți fericirea este doar o noțiune fără corespondent în viața reală, budiștii o consideră un deziderăt la care se poate ajunge prin meditații intense. De altfel, mulți înțelepți aparținând acestei religii cu milioane de adepți în întreaga lume, susțin că ar fi găsit fericirea în stările de extaz mistic, obținute prin meditație. Pornind de la aceste premise, o echipă de neurologi de la Universitatea din Wisconsin, a studiat timp de mai multe luni trei inițiați în practicile budiste de relaxare, ajungând la concluzia surprinzătoare că ei ating fericirea prin activarea unei anumite zone din creier. Zona respectivă se găsește în lobul prefrontal stâng și este asociată, de obicei, cu emoțiile pozitive și starea de „bine", resimțită uneori de oricare dintre noi. Prin antrenamente intense, se pare că budiștii reușesc stimularea permanentă a acestei regiuni cerebrale, astfel încât viața lor devine un lung șir de momente de extaz și fericire.

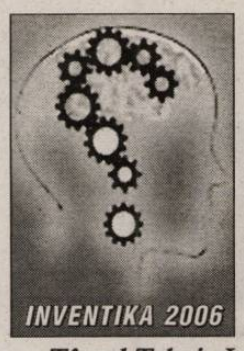

Strălucirea „aurului cenușiu" românesc

Ediția a X-a a expoziției INVENTIKA, desfășurată simultan cu Târgul Tehnic Internațional București, aflat la a XXXII-a ediție, a marcat un progres incontestabil față de anii precedenți, începând de la prezentarea standurilor și de la personalitățile invitate, până la diversitatea și valoarea realizărilor aduse în atenția publicului. O parte din cele 26 de țări participante la TIB s-au regăsit și în pavilionul cercetării și al invențiilor, unde România s-a remarcat și de data aceasta, datorită unor exponate nu doar interesante, ci și – în primul rând – de o importanță practică remarcabilă.

De la Virgilius, la Goliat

Nu ne-am propus și nici nu avem calitatea de a sugera o ierarhizare a invențiilor prezente în octombrie 2006 la TIB. Un nume care nu mai are nevoie de prezentări este cel al inginerului de aviație, actualmente pensionar, dar și inventator neobosit, Justin Capră. Acesta a oferit o soluție de transport individual foarte potrivită în contextul traficului aglomerat din București: mașina ecologică „Virgilius 50". Ea folosește benzină fără plumb, are viteza cuprinsă între 45 și 60 km/oră, cu un consum de numai 1,6 litri în oraș și 1 litru afară. Autonomia este de 300 de kilometri, cu avantaje financiare deosebite.

De la cotidianul nostru pământesc, la evadarea în spațiul extraterestru! O mică vedetă a târgului și totodată premieră absolută pentru România (motiv pentru care i-am rezervat spațiu separat, într-un alt articol) a fost cel dintâi nanosatelit al nostru, pe care orice copil îl poate ține într-o mână, botezat de constructorii săi, foarte inspirat, „Goliat". Tot la capitolul realizărilor tehnologice de top, se cuvine să menționăm „Modulul individual de protecție antiseismică, anticiclonică și antiteroristă", al inginerului fizician Mircea Manolescu. Deja testată și lansată în SUA, această „cutie antiseismică", cum i se mai spune, asigură condiții de supraviețuire pentru circa o lună și posibilitatea de a ține legătura cu echipele de salvare. O singură eventuală problemă ar fi spațiul limitat pentru o singură persoană, alături de costul greu accesibil românului de rând: 3000 de euro, adică peste 100 de milioane lei vechi.

Energia – ținta numărul unu

Într-un Univers infinit, unde energiile văzute și nevăzute stau la baza a tot ce există și devine, omul a ajuns să poarte războaie sângeroase pentru a stăpâni această garanție a viitorului. La fel ca în anii trecuți, inventatorii români s-au arătat foarte interesați și implicați în acest vast domeniu, de cele mai multe ori pus în directă legătură cu alte ramuri economice de importanță majoră. D-l Apostol Ianache a prezentat în târg funcționarea în variantă virtuală a „Instalației hidroenergetice pentru producția energiei electrice și pentru irigații", realizare care, în formulă de prototip, a dat rezultatele scontate, oferind și perspectiva îmbunătățirii performanțelor. Din Giurgiu, d-l Tudor Panait a prezentat o invenție medaliată cu argint la Bruxelles – „Compensator hidrostatic gravitațional". Un sistem de

irigații fără consum de energie și fără pierderi de apă, aplicat deja cu succes în Câmpia Română, fapt ce a făcut să fie numit și „sistemul de irigații al viitorului". Nu mai puțin valoros este „Procedeul de comprimare a unui gaz și instalație pentru aplicarea procedeului", al d-lui Ion Nemeș. Este vorba despre o modalitate relativ simplă de economisire a energiei electrice, stocată noaptea, când prețul e mai mic, apoi furnizată și utilizată ziua, când prețul crește.

La capitolul energie am introdus și câteva produse energizante pentru organismul uman, asupra cărora sperăm să putem reveni, întrucât se referă la sănătatea noastră cea de toate zilele. Astfel, am reținut „Biopăstura – supliment alimentar pe bază de polen", similar ca activitate cu păstura albinelor, însă mult mai ieftin. Produsul realizat de cercetători de la „Biotehnol" și „Compreserv" se adresează în special copiilor, adolescenților și bătrânilor, sportivilor, persoanelor aflate în convalescență și tuturor celor care doresc să-și păstreze o sănătate bună. Un scop asemănător o are „Băutura fină" realizată din plante, cu fermentare în lapte, prezentată drept supliment alimentar energizant, dar de consumat cu măsură, deoarece are 42º tărie...

*

Asupra unor invenții de o valoare aparte, ne vom opri și cu altă ocazie. Să remarcăm că, în ton și cu orientările anilor precedenți, „Inventika 2006" a găzduit și realizări ceva mai insolite, cum ar fi „Ciocanul românesc" (alimentat automat cu cuie și protejându-ne mâinile de lovituri), un sistem de extragere a fișelor din priză, umbrela „mâini libere" cu bandă reflectorizantă și un sistem de susținere dotat cu magneți care acoperă coloana vertebrală, un șah sferic, ca și multe alte invenții din domeniul medical, din agronomie, construcții, lucrări hidroenergetice etc. Esențial este ca, în mod natural și coerent, toate aceste produse ale materiei cenușii umane să ajungă și la a fi puse în practică.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

FEMEIA BIONICĂ

Începând cu anul 2002 când au fost realizate primele brațe bionice, controlabile mental, cercetătorii au încercat să rezolve o problemă esențială pentru beneficiarii acestor proteze: inervarea mușchilor. Intervențiile neuro-chirugicale au fost realizate în cazul a șase pacienți dar numai unul dintre aceștia a reușit să-și controleze proteza prin puterea gândurilor după procedura chirurgicală de redirijare a nervilor.

În 2005 americanul Jesse Sullivan, fost jucător de fotbal, și-a pierdut brațele. A beneficiat de proteze bionice pe care a reușit să le folosească manipulându-le mental. O știre senzațională pe care Claudia Mitchell, o tânără americancă (soldat în Marină), care și-a pierdut un braț într-un accident rutier a preluat-o dintr-o publicație științifică, la doi ani după ce a fost operată, și, imediat, a contactat Centrul de neuro-inginerie a medicinei bionice din Chicago. Medicii au încercat să dirijeze o rețea de nervi spre mușchii din zona pectorală. Operația de inervare în această regiune a corpului a permis pacientei să trimită semnale mentale brațului bionic prin intermediul electrozilor care răspundeau impulsurilor cerebrale.

Cercetătorii speră ca aceste proteze să vină în ajutorul cât mai multor oameni care și-au pierdut unui sau ambele brațe, gândindu-se în primul rând la cei 40 de soldați schilozi care și-au pierdut un braț, victime ale războiului din Afganistan.

Dr. Todd Kniken, directorul Institutului de reabilitare din Centrul de neuro-inginerie a medicinei bionice, cel care a perfectat această tehnologie, a declarat că e foarte important pentru el – o înaltă datorie patriotică și o mare onoare – ca de aceste proteze să beneficieze în primul rând femeile și bărbații din serviciile armatei americane subliniind că, dincolo de elanul său patriotic, e foarte interesat să-i ajute, atât cât e posibil, pe toți cei care au membre amputate, indiferent în ce colț al lumii s-ar afla.

Claudia Mitchell e capabilă acum să facă o serie de operațiuni: să apuce obiecte, să curețe o portocală, să se îmbrace cu mai multă ușurință etc. Și chiar să-și „simtă" brațul și căldura unei strângeri de mână. „Înainte de operație, mărturisea pacienta, nu mi-aș fi putut imagina că aș putea avea o viață normală. Acum duc o viață agreabilă și activă, plină de elan și încredere în mine." Operația a avut loc chiar în ziua în care a împlinit 25 de ani. A avut nevoie însă de un an de exerciții mentale pentru a-și putea controla proteza. În ultima vreme e foarte preocupată de cosmetica brațului. Mai ales de manichiură...

DORIN MĂRAN

Aztecii i-au mâncat fierți pe conchistadori!

Descoperirea a sute de schelete umane, într-o groapă comună de lângă orașul mexican Calpualpan, demonstrează că aztecii au capturat, sacrificat și mâncat pe toți membrii unei expediții, formate din indigeni și conchistadori spanioli, în anul 1520. Arheologii mexicani au scos la iveală, în situl de la Tecuaque, rămășițele pământești a circa 550 de oameni, ale căror inimi fuseseră smulse din piept de preoții azteci, iar trupurile dezmembrate fierte și oasele curățate de carne! Această descoperire macabră vine să confirme mai

multe relatări datând din perioada respectivă, potrivit cărora aztecii ar fi capturat și ucis o caravană de conchistadori spanioli și de localnici, bărbați, femei și copii, călătorind cu aceștia, ca răzbunare pentru asasinarea regelui din Texcoco, legendarul Cacamatzin. Istoricii considerau asemenea relatări simple legende, susținând că aztecii i-au întâmpinat cu prietenie pe călăreții cu pielea albă, pe care i-au considerat zei. „Este primul caz în care se confirmă că aztecii s-au opus cuceritorilor spanioli", spune arheologul Enrique Martinez, directorul șantierului arheologic. Istoricii mexicani apreciază că între azteci și spanioli s-a dat o luptă, câștigată de primii. Prizonierii au fost ținuți în cuști timp de mai multe luni și în fiecare dimineață, preoții azteci sacrificau câțiva dintre ei și le ofereau inimile zeilor. „Presupunem că acest sacrificiu a durat peste șase luni. Vă imaginați cum trebuie să se fi simțit acei prizonieri asistând zilnic la execuția camarazilor lor și știind ce soartă îi așteaptă", precizează Martinez. Pe oasele îngălbenite de vreme, arheologii au găsit scrijelituri de cuțite și chiar urme de dinți, ceea ce sugerează că aztecii i-au mâncat pe cuceritori, probabil cu convingerea că le vor împrumuta astfel puterile de-a dreptul magice pe care spaniolii le afișau. Că printre victime s-au aflat și conchistadori o dovedește și faptul că, în mai multe fântâni părăsite, arheologii au găsit bijuterii făurite pe vechiul continent, aruncate probabil acolo de azteci, în preajma venirii armatei principale a lui Cortez.

Roma, o istorie scandaloasă

(Urmare din numărul trecut)

Considerându-l defetist, Senatul l-a demis pe Maximus şi a numit în locul său la comanda trupelor pe cei doi proaspeţi consuli, Terentius Varro şi Paulus Emilius, care, ca orice demagogi ce se respectă au promis că-l vor aduce legat pe impertinentul Hannibal şi asta cât mai repede posibil. Când a auzit cu ce fanfaroni va avea de-a face, probabil că liderul cartaginez şi-a râs în barbă, convins că le va veni de hac, chiar dacă avea de înfruntat o armată de patru ori mai numeroasă decât a sa. Bătălia, cea mai spectaculoasă a antichităţii, după opinia majorităţii istoricilor, s-a desfăşurat pe câmpia de la Cannae. Ştiind că poate conta pe o cavalerie net superioară celei romane, Hannibal a adoptat o tactică de învăluire: şi-a plasat călăreţii pe flancuri şi a aşezat în centru pe gali, ştiind că, şovăielnici cum erau, aceştia ar fi fost primii ispitiţi să dea bir cu fugiţii. De fapt, asta şi urmărea talentatul general şi lucrurile s-au petrecut întocmai: romanii, superiori ca număr, au izbit puternic centrul defensivei şi, sub conducerea lui Varro, i-au

CANNAE
un dezastru pentru Roma

dat rapid peste cap pe gali şi s-au lansat în urmărirea lor, neglijând însă să-şi mai asigure flancurile. Astfel, cavaleria punică a căzut peste ei, prinzându-i ca într-un cleşte. Paulus Emilius a fost printre primii căzuţi şi alţi patruzeci de mii de soldaţi au înroşit pământul cu sângele lor. A fost un dezastru cumplit pentru romani. Cu mare greutate, Varro şi Scipio au reuşit să-şi salveze viaţa şi s-au întors la Roma, cu rămăşiţele armatei. De acum, urbea se găsea singură în faţa ameninţării. Hannibal era la porţi...

Situaţia Romei nu fusese mai grea nici în timpul invaziilor galice: lucanii şi samniţii s-au răsculat, la Capua, Crotona, Metaponte, oraşe considerate „sigure", populaţia s-a răsculat şi a masacrat garnizoanele romane, Filip al V-lea al Macedoniei a anunţat că se aliază cu cartaginezii, pentru a lupta împotriva inamicului comun, Roma, care deja începuse să facă presiuni asupra sa în nord, în Iliria. Cartagina, uimită şi ea de succesul incredibil al lui Hannibal, a anunţat că-i trimite întăriri, nu cumva generalul să se laude apoi că obţinuse victoria supremă asupra romanilor de unul singur. Ba chiar au existat unii aristocraţi romani – mai ales din rândul celor tineri, deja năraviţi la cultura grecilor - care, considerând partida pierdută au hotărât să caute adăpost la sânul patriei adoptive – Elada.

În mijlocul acestei atmosfere încinse, însă, majoritatea romanilor şi-au păstrat cumpătul. Dacă stăm să ne gândim bine, poate cerbicia asta a lor, dorinţa de a sfida soarta aperent potrivnică şi de a-şi juca şansa pînă la capăt, în ciuda sorţilor potrivnici, i-au ajutat pe romani să triumfe şi să subjuge lumea. Aşa s-a întâmplat şi de astă dată. Ameninţată din toate părţile, Urbea a ripostat prin măsuri ferme dar binevenite: plebea a acceptat cu voioşie impunerea de noi impozite, matroanele şi-au donat bijuteriile şi au implorat ajutorul zeilor, măturând cu pletele lor blonde scările templelor, iar Senatul a poruncit un nou sacrificiu uman, îngropând de vii, de astă dată doi greci şi doi gali – cartaginezi nu aveau de unde, fiindcă nu reuşiseră să prindă nici unul la Cannae (de altfel nici nu mai aveau cu ce!).

(Continuare în numărul viitor)

Califul celor
O MIE ŞI UNA DE NOPŢI

Am fost cu toţii fermecaţi, în copilărie, de splendidele poveşti descrise în „O mie şi una de nopţi", de peisajele de basm şi aventurile miraculoase ale eroilor acestei lucrări de referinţă ale literaturii universale. Dar, chiar dacă descrie situaţii ce doar în poveşti se pot întâmpla, „O mie şi una de nopţi" reflectă şi momente din vieţile unor personaje autentice. Unul dintre acestea este faimosul calif Harun al-Rashid, iubitorul de înţelepciune...

Dragoste de mamă

Harun al-Rashid s-a născut, după unele izvoare, pe 20 martie 763, după altele la 15 februarie 766, la Rhagae, ca fiu al califului al-Mahdi, al patrulea conducător din dinastia Abbasidă şi al unei frumoase sclave eliberate, al-Khayzuran. În copilărie, Harun a dobândit practic aproape toată înţelepciunea Islamului şi cu greu am putea găsi un exemplu de conducător musulman mai cult decât el. Pioşenia lui religioasă i-a adus supranumele de „al-Rashid", - „cel care urmează calea dreaptă" şi tatăl său l-a numit guvernator al Armeniei, Azerbaidjanului, Egiptului, Siriei şi Tunisiei, provincii care au fost administrate în numele său de înţeleptul Yahya. Dar tabăra mamei sale, deşi influentă la curte, avea de luptat cu partide la fel de puternice – cea mai importantă fiind a fiului cel mare al califului, al-Hadi, socotit moştenitorul de drept al tronului.

Al-Mahdi a murit în 785, dar al-Hadi nu a apucat să domnească decât un an, decedând în condiţii misterioase. Puţini au crezut că moartea lui a fost una naturală, când era cunoscută ura intrigantei al-Khayzuran faţă de el. Astfel, sceptrul Abbasizilor a fost preluat de Harun, în septembrie acelaşi an. Momentul a coincis cu venirea pe lume a fiului cel mare, al-Ma'mun (mezinul, al-Amin, va vedea lumina zilei câţiva ani mai târziu). Primul său act a fost să-l demită pe marele vizir şi să numească în această importantă funcţie pe învăţătorul său, Yahya. O mare greşeală a lui Harun a fost împărţirea puternicului imperiu Abbasid între cei doi fii ai săi, căci abia ce a închis venerabilul lor părinte ochii, cei doi au şi scos sabia unul împotriva altuia, fiecare acuzându-se că ar fi un „bastard". De fapt, ambii copii ai lui Harun fuseseră născuţi de două dintre sutele de femei din haremul său, doar că mama lui al-Ma'mun era o sclavă persană, iar cea a lui al-Amin, ce se pretindea adevăratul descendent din neamurile glorioase ale Islamului, era nepoata lui al-Mansur, fondatorul oraşului Bagdad.

În conflict cu bizantinii

Fabuloasele bogăţii adunate de Abbasizi au fost puse în valoare de Harun al-Rashid, un mare iubitor al artelor, patron şi prieten al poeţilor şi filosofilor, el însuşi autor de versuri, constructor talentat şi conducător înţelept, dar aspru. Totodată, Harun s-a dovedit, atunci când a fost necesar, şi un talentat comandant de oşti. De pildă, chiar înainte de moartea tatălui său, tânărul prinţ a invadat Imperiul Bizantin, aşternând tabăra lângă Chrysopolis, la o aruncătură de băţ de Constantinopol. Speriată, împărăteasa Irina a cerut pace, şi Harun s-a retras numai după ce bizantinii au jurat că vor plăti un tribut anual de 70.000 de monede de aur. Acest tribut a fost onorat până în 802, când generalul Nicephorus a uzurpat tronul bizantin, refuzând să mai plătească banii cuveniţi şi trimiţând chiar o scrisoare insultătoare, prin care oferea drept tribut propria sabie – desigur, în semn de provocare. Replica lui Harun a fost următoarea: „Am citit scrisoarea ta. Răspunsul am să ţi-l aduc personal, nu prin soli." Imediat, o mare armată a fost strânsă şi a pornit spre graniţa cu Imperiul Bizantin.

Harun şi solii lui Charlemanne

După ce puternica cetate a Heracleei, de pe coasta sudică a Mării Negre, a căzut în mâinile musulmanilor, care au prădat-o cumplit, Nicephorus a acceptat să plătească iarăşi tribut. Dar abia întors la Bagdad, Harun al-Rashid a primit iarăşi o scrisoare insultătoare, din partea inamicului său, care strânsese o oaste de nu mai puţin de 125.000 de oameni. Harun s-a îndreptat spre el cu un singur corp de armată, numărând 15.000 de oameni, şi l-a înfruntat în Frigia. Un atac vijelios, condus de însuşi califul, ce-l viza pe „trădătorul Nicephoras', a dus la rănirea acestuia. Speriaţi, văzându-şi conducătorul lovit, bizantinii au fugit de pe câmpul de luptă. A urmat un măcel de nedescris, în urma căruia 40.000 de soldaţi romei au căzut răpuşi. Ajuns la Constantinopol, Nicephoras şi-a cerut iertare califului, trimiţând imediat tributul stabilit. Dar Harun nu a fost doar un talentat şi viteaz conducător, ci şi un diplomat strălucit. El a reuşit să încheie alianţe cu Imperiul chinez şi cu împăratul Charlemagne, căruia i-a trimis, drept daruri, printre altele, un elefant uriaş, numit Abul-Abbas şi un ceas cu apă ce marca trecerea orelor aruncând bile de bronz într-o cupă. În privinţa religiei, califul s-a remarcat ca un om foarte credincios, chiar habotnic, în ciuda faptului că a fost toată viaţa un împătimit al vinului, strict interzis de preceptele islamice. Pasiunea sa pentru chefuri şi petreceri nu l-a împiedicat însă să fie un fervent musulman: făcea zilnic câte o sută de mătănii şi a mers de zece ori în pelerinaj, la Mecca.

„Ocaua" lui Harun

Viaţa lui personală prezintă însă multe neclarităţi, iar caracterul său complex l-ar putea face subiect de studiu pentru psihologi. Pentru că Harun, acelaşi calif care era capabil să ofere o pungă cu aur unui poet, pentru un vers meşteşugit, nu pregeta să-i taie altuia capul, pentru că nu-i plăcuse, de pildă, finalul unei ode. Nu e lipsit de interes să amintim că în sala tronului, în imediata apropiere a califului, se aflau întotdeauna nu miniştrii săi, ci vistiernicul şi... călăul, pentru a răsplăti sau pedepsi, în funcţie de toanele stăpânului. Unii autori l-au acuzat pe Harun de relaţii nepotrivite cu fiul lui Yahya, Giafar, cel pe care „îl iubea ca pe un frate", dar nu există dovezi certe că între cei doi chiar ar fi existat o legătură sexuală. Dimpotrivă, se pare că am putea vorbi mai curând de o prietenie sinceră, căci lui Harun îi plăcea să-şi petreacă timpul alături de Giafar, cu care, aşa cum am aflat şi din „O mie şi una de nopţi", obişnuia să meargă noaptea prin Bagdad, deghizaţi în veşminte de oameni simpli, pentru a lua „pulsul" oraşului. Spiritul justiţiar al califului nu ezita să împartă dreptatea pe străzi, chiar dacă de multe ori pedepsele date erau excesiv de crude. Totuşi, din această perspectivă, chiar dacă exegeţii epocii lui sunt unanim de acord că Harun a fost un despot musulman tipic, popularitatea lui în rândul oamenilor simpli, mai ales a locuitorilor Bagdadului, s-a menţinut mereu la cote înalte, tocmai pentru că ei vedeau în calif personajul providenţial.

Tânărul Harun

Conflictul cu Giafar

Revenind la Giafar, se spune că între el şi sora califului, Abbasa, a existat de asemenea o mare prietenie, transformată, în ciuda interdicţiei impuse de Harun, într-o dragoste pătimaşă. Când un copil a venit pe lume din această relaţie interzisă, Abbasa a încercat să-i ascundă adevărul fratelui său, trimiţând pruncul la Mecca. Dar o servitoare i-a dezvăluit secretul atotputernicului suveran, care a ordonat decapitarea lui Giafar. Trupul vizirului a fost tăiat în două şi expus astfel de fiecare parte a podului peste fluviul Tigru. Rămăşiţele pământeşti au rămas acolo timp de trei ani, până când califul a ordonat să fie arse, iar cenuşa risipită în vânt. Realitatea pare să fie mai prozaică, fiindcă, după cum opinează istoricii, vizirul a căzut de fapt victimă unui conflict de interese de la curte, de vreme ce dispariţia lui a atras după sine arestarea părintelui său, credincios dascăl al lui Harun, şi a fraţilor şi verilor, puşi de Giafar în cele mai înalte posturi ale guvernării. Spre sfârşitul vieţii, Harun, veselul conviv de odinioară, căruia îi plăcea să închine pahare de vin cu tovarăşii săi de petreceri, indiferent de orientările lor sexuale – unul dintre cei mai buni amici ai săi era poetul Abu Nuwas, homosexual declarat, fapt ce dă apă la moară celor ce susţin că şi califul avea înclinaţii contra firii – s-a transformat într-un om morocănos şi bănuitor, care vedea conspiraţii pretutindeni în jurul său. El şi-a mutat curtea de la Bagdad la Ar Raqqah, în nordul Siriei, pentru a ţine mai uşor această provincie sub control. Deşi declarase mereu că Bagdadul este oraşul iubit inimii sale, nu se va mai întoarce niciodată acolo...

În 807, trupele califului ocupă Ciprul şi Harun al-Rashid începe să pună la punct o invazie de proporţii a Imperiului Bizantin, dar, pe 24 martie 809, pe când se îndrepta către fruntariile de răsărit ale statului abbasid, moartea îl răpune, la doar 45 de ani, în oraşul Tus.

Pagină realizată de **GABRIEL TUDOR**

Astăzi în istorie

19 octombrie 1781
Capitularea de la Yorktown

Pentru mulţi istorici americani, ziua de 19 octombrie 1781 este chiar mai importantă decât cea de 4 iulie 1776, pentru că abia atunci, după patru ani de război, independenţa Statelor Unite a devenit un lucru cert. După ce sorţii de izbândă fuseseră, de-a lungul conflictului, schimbători, în cele din urmă priceperea generalului George Washington, dar şi sprijinul constant, în trupe şi logistică, oferit de Franţa, au făcut ca Anglia să-şi recunoască eşecul. Bătălia finală a fost de fapt un asediu prelungit pe mai bine de o lună, în septembrie-octombrie 1781. Izolate în oraşul Yorktown, una dintre cele mai importante unităţi britanice din America, unitate aflată sub conducerea impetuosului dar adesea puţin chibzuitului lord Cornwallis, a fost nevoită să se predea. Peste 7000 de soldaţi englezi au fost luaţi prizonieri, spre disperarea generalului Henry Clinton, comandantul suprem al corpului expeditionar britanic. Capitularea lui Cornwallis a determinat guvernul britanic să negocieze sfârşitului războiului revoluţionar american, recunoscând de facto independenţa celor 13 colonii faţă de metropolă. Deşi lupte sporadice au mai avut loc şi Washington se aştepta ca războiul să mai dureze câteva luni, spre surprinderea generală premierul britanic North a decis încetarea totală a focului, considerând că o prelungire a conflictului nu ar fi fost în interesul ţării sale. Astfel s-a ajuns la semnarea tratatului de la Paris, prin care Marea Britanie se obliga să-şi retragă toate trupele din coloniile americane.

Se petrec între Cer şi Pământ

Rapoartele secrete din Canada

Pe 2 august 2005, la ora 22.30, în timp ce stătea în curtea casei sale din Langenburg, Saskatchewan, Canada, Marge P., aşa cum a relatat mai târziu, a văzut, apropiindu-se dinspre nord-vest, „o lumină albă, extraordinar de puternică, atât de strălucitoare încât a trebuit să-mi ridic braţele, să-mi apăr ochii. Pe cât de repede a apărut aşa a şi dispărut, spre nord. Era o lumină albă, rotundă, strălucitoare". „Nu pot aprecia cu ce viteză se mişca, dar era foarte sus pe cer".

Pe 21 august 2005, la ora 5:04 Jack M. trimitea din Edmonton, Alberta, Canada, un raport e-mail, în care scria că la ora 3.00 în zori, a zărit un obiect straniu pe cer. „Se deplasa de la vest spre est. La început l-am remarcat deoarece se mişca precum un satelit. Apoi s-a oprit, iar în următoarele 15 minute am mai observat altele două" cu acelaşi comportament. „Eu nu cred decât ceea ce văd. Dar am urmărit cele trei obiecte pe cer timp de aproape două ore, fără să găsesc o explicaţie. Luminile se mişcau continuu în sus şi în jos, la stânga, la dreapta, rămânând însă în aceeaşi zonă a cerului. Erau ceva mai strălucitoare decât oricare stea, dar în mod sigur erau mult mai aproape".

„Am o cameră digitală de 6,3 megapixeli însă n-am putut să urmăresc obiectele prin ea datorită luminii ambiante puternice, în schimb le-am văzut bine cu un binoclu de 7 x 35". „Mai erau lângă mine alţi cinci prieteni, care au urmărit şi ei fenomenul".

Pe 26 august 2005, K.D. a observat două OZN-uri zburând deasupra centrului celui mai mare oraş canadian – Toronto. Aşa cum susţinea în raportul său „Am văzut, unul după celălalt, două obiecte, având lumini colorate, care emiteau raze o dată la câteva secunde, pe măsură ce îşi schimbau direcţia de înaintare. Altminteri, păreau să-şi păstreze aceeaşi altitudine şi viteză.

Erau înconjurate de o uşoară aură ceţoasă". Altitudinea pe care a estimat-o martorul era de circa 2000 de metri.

„Observaţia a durat între 2 şi 3 minute, până ce şi al doilea vehicul a dispărut din raza mea vizuală, dincolo de clădirea în care stau, în Yonge Street din centrul oraşului Toronto. În acest timp stăteam pe balcon, cu faţa spre sud".

„Am fost mereu sceptic în privinţa fenomenului OZN, dar sunt sigur că ceea ce am văzut au fost două vehicule aeriene neidentificate".

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi cu arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA i-a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă, la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 22,5 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 013701. Pentru alte detalii puteţi telefona la 317.89.66 şi 317.89.65.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME_____ PRENUME_____
ANUL___, LUNA___, ZIUA NAŞTERII___ şi LOCALITATEA_____
ADRESA: str._____ nr.___, bl.___,
sc.___, et.___, ap.___, sector___, localitate_____,
cod_____, judeţul_____.
M/42

NOTA REDACŢIEI: Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!

***Încă o precizare:** numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.*

OZN-uri portocalii văzute în Hobart, Tasmania

Aşa cum relata publicaţia *Sunday Tasmanian* din August 28, 2005, Dennis Speed zărise, cu o zi înainte, la ora 20.45, o formaţie de OZN-uri din curtea casei sale din Lenah Valley, o suburbie a oraşului Hobart, capitala celui mai sudic stat australian – insula Tasmania. Aşa cum a raportat, „ele s-au apropiat venind dinspre nord. Erau şase lumini portocalii, de intensitatea celor mai strălucitoare stele, mişcându-se lent pe cer, sub nivelul norilor, într-o formaţie dezordonată. Nu se auzea nici un zgomot. Brusc s-au depărtat una de alta. În jurul fiecăreia a apărut o aură albă, pe măsură ce au intrat în nori, continuându-şi drumul spre sud. Am estimat că se aflau la altitudinea de 5000 de picioare (1500 de metri). Le-am observat timp de un sfert de oră, timp în care puteau să străbată circa 30 de kilometri".

Alte rapoarte indicau că, în aceeaşi noapte, au fost văzute la Hobart nouă OZN-uri portocalii. Purtătorul de cuvânt Keith Roberts de la Centrul de Investigaţii OZN din Hobart spunea că a primit numeroase telefoane, dar nu putea explica fenomenul, pe care el însuşi nu l-a văzut.

DAN D. FARCAŞ

MISTERUL „membrelor-fantomă" a fost dezlegat

Lordul Nelson, învingătorul de la Trafalgar, a fost una dintre cele mai celebre victime ale acestei „maladii". După un atac purtat în largul coastei spaniole, el şi-a pierdut braţul drept, dar curând a început să se plângă de dureri în... mâna amputată! Amiralul englez spunea că aceasta este o dovadă a existenţei sufletului, căci, credea el, „dacă poţi simţi o mână şi după ce practic nu o mai ai, este logic ca şi întreaga persoană să continue să existe şi după dispariţia trupului fizic".

Dureri insuportabile, cauzate de membre care nu mai există...

Enigma „membrelor-fantomă", cum au fost denumite aceste ciudate anomalii a constituit, până nu de mult, o nebuloasă totală pentru lumea medicală, nici cei mai celebri neurologi din lume nereuşind să dea o explicaţie convenabilă acestui paradoxal fenomen. Oameni care-şi pierduseră braţele în accidente îşi puteau simţi mâinile amputate gesticulând, în timpul discuţiilor, fluturând în aer, în semn de rămas bun, atunci când se despărţeau de prieteni sau întinzându-se instinctiv să ridice receptorul telefonului atunci când auzeau soneria acestuia. Ceea ce era mai deranjant era faptul, care friza orice logică umană, că aceste „membre-fantomă" pricinuiau subiecţilor dureri insuportabile! Unii credeau că totul se datorează unor reacţii fiziologice ale organismului, în condiţiile în care victimele accidentelor refuzau să creadă realitatea pierderii membrelor. Dar savanţii au observat că terminaţiile nervoase secţionate la nivelul amputării nu erau activate în timpul mişcării „ciotului", membrului rămas, iar durerile persistau chiar şi după eliminarea nervului secţionat! Explicaţia trebuia, aşadar, căutată în altă parte.

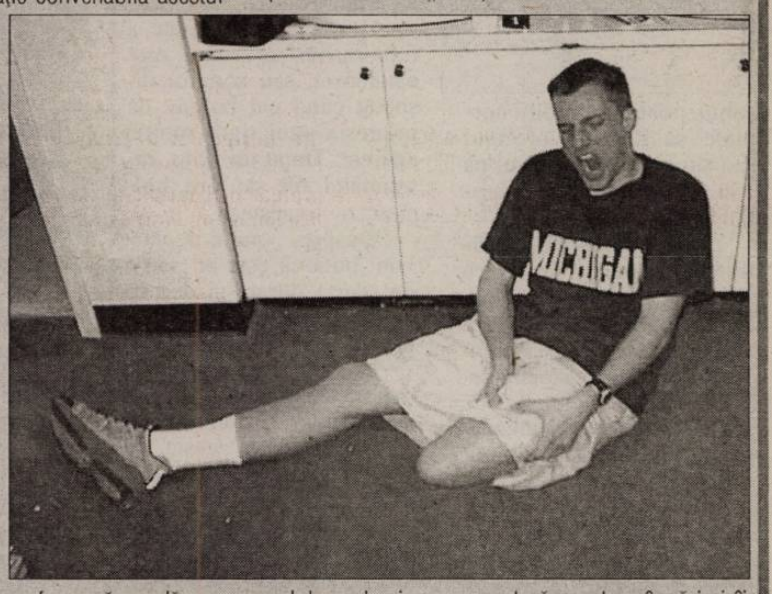

„Fantomele creierului"

Iar cel care a făcut acest pas a fost un neurolog indian, dr. V.S. Ramachandran, a cărui carte, „Fantomele creierului", l-a plasat printre cei mai de seamă savanţi ai ştiinţei moderne. El a demonstrat că „geneza" acestor dureri inexplicabile se află în creier. „Se ştie că fiecare dintre noi ne naştem cu o anumită configuraţie a creierului, o hartă, dacă vreţi, la care diferitele părţi ale corpului nostru sunt conectate prin stimuli nervoşi, precizează V.S. Ramachandran. Modalitatea în care sunt făcute aceste conexiuni este ciudată, dar poate fi explicată. De pildă, mâna se află pe acelaşi plan cu buzele, picioarele cu zona genitală etc., din pricina faptului că aceste părţi ale organismului, în aparenţă fără nici o legătură, sunt foarte apropiate, chiar lipite, la un moment dat, la foetusul uman! Atunci când un membru dispare, fiind amputat, o simplă stimulare a zonei din creier corespunzătoare lui, dar şi părţii de organism asociate, duce la senzaţia că membrul încă există!".

Unde dai şi unde crapă...

Doctorul Ramachandran şi-a verificat teoria după ce, studiind cazul unui pacient care, după amputarea unui braţ, simţea intense mâncărimi la nivelul... palmei, a remarcat că aceste mâncărimi îi treceau după ce se scărpina pe buze, la sugestia „vizionarului" neurolog indian! În aceeaşi ordine de idei, dovezi pe care să se fundamenteze această teorie revoluţionară i-au oferit şi câţiva pacienţi care declarau că „simţeau" membrele amputate „până în vârful degetelor" cu precădere în timpul contactelor sexuale, desigur, tot din pricina amintitei conexiuni la nivel cerebral dintre zona genitală şi membrele inferioare. Femei care suferiseră mastectomii (extirparea chirurgicală a sânilor) declarau că pentru ele zone erogene deveniseră gâtul şi bărbia, a căror simplă atingere le dădea impresia că au fost de fapt mângâiate pe sâni!? Faptul se datora tot „dispunerii", pe harta creierului, a respectivelor părţi ale organismului (deci sânii, bărbia şi gâtul) în acelaşi punct şi faptului că, în viaţa intrauterină, ele fuseseră „vecine".

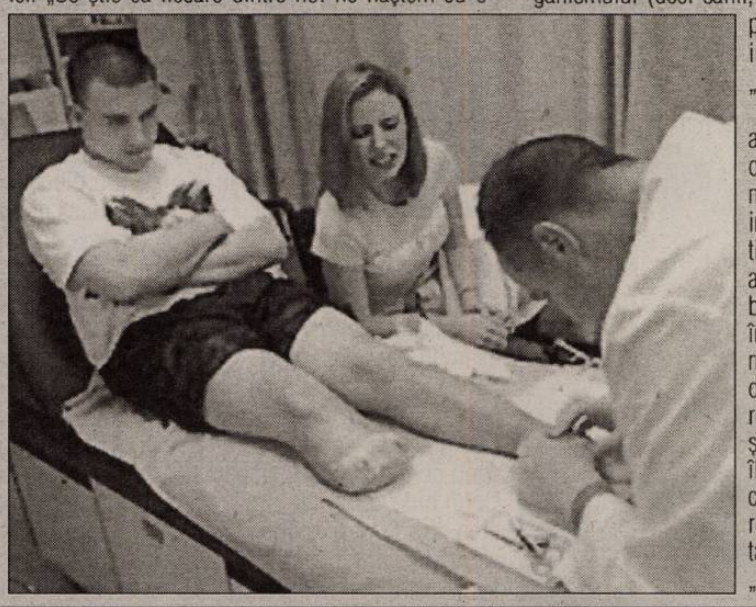

Pornind de la premisa că această conexiune poate fi desfiinţată printr-un antrenament al creierului, savantul indian a realizat un dispozitiv prin care se urmăreşte anihilarea mişcărilor „membrului-fantomă", în aşa fel încât creierul să nu mai primească stimuli generatori de durere la acest nivel. Primele rezultate sunt încurajatoare şi lumea ştiinţifică mondială îl priveşte pe V.S. Ramachandran ca pe omul care a realizat imposibilul: amputarea cu succes a unui „membru-fantomă"!...

E bine de știut

Tulburările somnului

Ceasul biologic, cel care dictează și nevoia omului de somn, pentru refacere după activitatea diurnă, impune nevoia fiziologică a somnului.

Se știe, în timpul somnului activitatea funcțiilor vegetative (circulația sângelui, respirația, alte funcții organice) sunt reduse. Cel care își reface forțele prin somn, poate în condiții normale să doarmă profund sau superficial în sensul că stimulii externi sunt receptați în mare măsură.

Există și somnul intermitent, cu treziri dese și cu perioade de somn profund. Pentru odihnă vom avea în vedere ca locul ales să confere siguranță și izolare relativă, de scurt timp, față de mediu. Patul va fi încăpător, cu o saltea fără stimuli neplăcuți. Camera, ambianța, storurile, vor asigura spațiul, cât și penumbra odihnitoare. Este recomandabil să dormiți în camere curate, aerisite, în care să nu fie depozitate lucruri vechi, sau diluanți, ori diferite materiale, detergenți etc.

Un somn odihnitor are rolul benefic asupra celui ostenit. Cel care „fură" câteva ore de somn, într-un loc familial, cu așternut curat nu va fi trezit brusc. Nu vom năvăli peste cel ce se odihnește și nu îl vom tulbura.

O problemă ocolită în parte este cea a unor tulburări ale somnului mai deosebite. Se întâmplă ca cel care se odihnește, să facă lucruri ca și cum ar fi treaz. Umblă prin cameră, uneori iese afară din casă, iar cei din jur îl cred treaz. Medicina definește o asemenea persoană somnambul, cu tulburări cauzate de încordarea nervoasă generată fie de locul de muncă, fie de sarcini sociale, sau raporturi umane. În alte cazuri, bolnavul fiind preocupat de ideea de a fi util social, de a se vindeca, somnabulul se poartă ca și când ar trăi o a doua viață.

Pacientul nu își amintește nimic și nu conștientizează responsabilitatea actelor sale. În privința activității lor, somnambulii nu au amintiri.

O altă particularitate a tulburărilor de somn este catalepsia, sau somnul disociat când cel bolnav dă impresia unui rigor mortis aparent. După un timp, însemnând zile sau ore, bolnavul se trezește.

Despre narcolepsie, vom nota că este un somn de scurtă durată și des cu nevoia presantă de a dormi, între crize.

În cazul somnului anormal de lungă durată vorbim de letargie. Îl putem trezi pe bolnav, dar acesta va adormi, va recădea în starea de somn profund.

Letargia se întâlnește în cazurile de encefalită. Patologia somnului este vastă, acoperind, împreună cu tulburările organice, fiziologice și cele mentale, psihice, un întreg capitol. Este important să căutați a respecta odihna, orele de somn și perioada activă fără a tulbura ceasul biologic.

Dr. VALERIU MANTA

Indiscreții

Fericire

Oficial: Angelina Jolie și Brad Pitt se iubesc și sunt fericiți. Foarte prins cu turnarea unui nou film Brad se întoarce de la Las Vegas acasă doar în week-end. În schimb Angelina, stă acasă împreună cu cei trei copii ai lor jucând perfect rolul de mamă. În mai puțin de un an și jumătate, amanți pasionați, Brad și Angelina au devenit părinții lui Maddox și ai Zaharei, adoptați de Angelina și ai fiicei lor Shiloh Nouvel. Responsabilitățile care bulversau alte cupluri pe ei i-au unit și mai mult. Nu numai că se adoră, dar nu își imaginează viitorul unul fără celălalt. Angelina Jolie își dorește un al patrulea copil, dar condiția pusă de Brad este de a accepta să se mărite. El deja a cumpărat verighetele. Sunt din platină, și speră ca până la sfârșitul anului inelarul Angelinei să poarte simbolul alianței lor.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Soluții de relaxare

Medicii consideră că sunt la îndemâna noastră multe metode simple de relaxare, adesea ignorate, cu toate că sunt capabile măcar să diminueze dacă nu să învingă stresul. Încercați câteva dintre ele.

◆ Băile de plante au efecte miraculoase chiar și împotriva stresului. Dacă doriți să vă relaxați după o zi stresantă încercați efectele unei băi cu flori de levănțică. În cada plină cu apă caldă puneți un săculeț din tifon, plin cu flori de levănțică și stați în apă o jumătate de oră. Când ieșiți veți constata că ați găsit rezolvarea problemelor grele care v-au stresat întreaga zi.

Dacă aveți o stare de agitație excesivă, puneți în apa din cadă o înfuzie concentrată de flori de tei. După 20-30 de minute veți simți efectul calmant al acestora. Florile de tei acționează și asupra pielii, catifelând-o. În plus, cercetătorii au ajuns la concluzia că florile de tei acționează și ca afrodisiac. Dacă urmăriți în mod special catifelarea pielii, puteți pune în apa din cadă și un săculeț cu tărâțe de grâu.

◆ Dușurile alternative sunt excelente pentru tonifierea și călirea organismului. Stați 5-10 minute sub duș rece, apoi 1-3 minute sub duș cald. Începeți de la tălpi și plimbați dușul spre creștet. Repetați de trei ori.

◆ Pentru o stimulare eficientă a circulației sangvine încercați efectul frecțiilor făcute cu un prosop umed. Înmuiați în apă un prosop, îl stoarceți bine, apoi fricționați cu el tot trupul, începând cu picioarele, abdomenul, mâinile, spatele, umerii, pieptul și la sfârșit, ceafa. Pe măsură ce v-ați obișnuit cu acest tip de automasaj folosiți pentru udarea prosopului, apă din ce în ce mai rece.

◆ Băile de aer reprezintă o altă soluție simplă, eficientă în lupta cu stresul cotidian. Obișnuiți-vă să începeți ziua cu o baie de aer de o jumătate de oră, indiferent de anotimp. În fața ferestrei larg deschise faceți exerciții de respirație. Inspirați adânc, pe nas, aer proaspăt, țineți-l în piept, timp de câteva secunde, apoi expirați-l lent, pe gură. Ideal ar fi ca și seara să vă rezervați o jumătate de oră pentru același tip de exerciții. Eficiența unei bune oxigenări a organismului se va face simțită rapid.

◆ Mersul în picioarele goale reprezintă o veritabilă autopresopunctură. Și aceasta pentru că, potrivit unor opinii din ce în ce mai des acceptate, talpa piciorului este o hartă a întregului organism, cu zone ce corespund fiecărui organ sau sistem. Mersul în picioarele goale poate reprezenta o modalitate simplă de deblocare și activare a zonelor lenețe.

Și astfel, aplicând soluții simple de relaxare veți observa cum stresul va dispărea.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Dosarele frumuseții

Artificii în machiaj

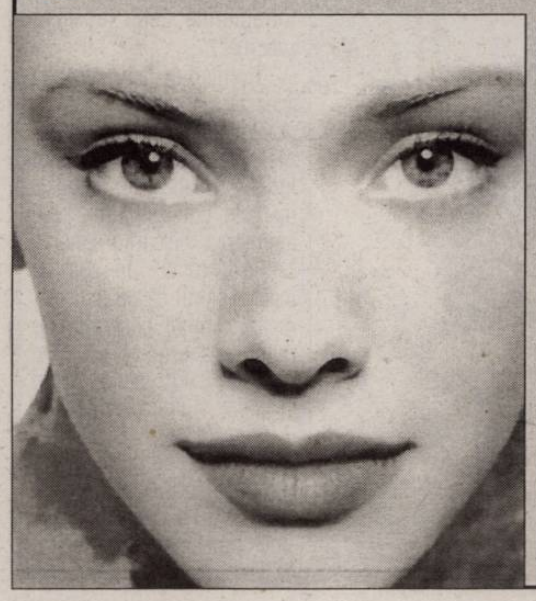

Orice femeie știe că micile imperfecțiuni ale chipului pot fi corectate sau atenuate cu ajutorul unui machiaj potrivit. Dar, pentru a reuși acest lucru trebuie să cunoașteți mici detalii. De exemplu, cunoscând și aplicând mici artificii de machiaj, necazurile pricinuite de faptul că aveți ochi prea mici, dispar. Ochii bine conturați pot crea iluzia unei priviri expresive, plină de frumusețe. Pentru aceasta trebuie să conturați întreaga linie a pleoapei superioare, prelungind-o ușor către colțul ochiului. La conturul pentru pleoapa inferioară trebuie să concentrați culoarea doar în treimea din exteriorul ochiului. Și genelor trebuie să li se aplice un machiaj special pentru mărirea volumului. Și încă un amănunt, de mare importanță: evitați fardul de pleoape în nuanțe închise pentru că micșorează și mai mult ochii. Folosiți doar nuanțe pale, luminoase.

Gastronomice

Vă prezentăm alte rețete oferite pentru meniurile săptămânii de cititoarea noastră fidelă, doamna Matilda Schuster Tudoriu, din Cluj-Napoca.

Pâinea studentului

5 ouă, 1/2 pahar unt topit, 1/2 pahar ulei, 1 pahar zahăr tos, 1/2 pahar stafide, 1/2 pahar nuci tăiate mărunt, smochine tăiate mărunt, 2-3 bucăți rahat tăiat cubulețe, date prin făină, migdale tăiate, bucățele de portocală din dulceață, coajă de lămâie rasă, vanilie, 2 1/2 pahare făină (400 g), o linguriță de bicarbonat stins cu suc de lămâie sau 2 pachețele praf de copt.

Se face un aluat mai vârtos. Se unge o formă de cozonac cu unt, se face un sul din aluat, cât lungimea tăvii și se așază în tavă. Se dă la cuptor la foc potrivit. Se încearcă cu un pai dacă este gata. Se scoate, se răstoarnă pe o planșetă, înclinată, până se răcește. Se taie felii când se servește.

Berbec la grătar

3-4 bucăți de pulpă de berbec, sare, piper, oțet.

Se iau feliile de carne, se spală, se pun să fiarbă în apă clocotită cu sare, oțet, foi de dafin, o crenguță de cimbru. Când feliile s-au înmuiat bine, se scot, se ung cu ulei și se așază pe grătarul uns cu ulei. Se frig pe ambele părți, se scot, se presară cu sare și piper. Se servesc fierbinți cu sosul lăsat de la friptură.

Oaie la frigare

1 kg carne de oaie fără os, 100 g slănină, sare, usturoi.

Se curăță carnea de pielițe și grăsime, se spală și se fierbe în apă clocotită. Când este fiartă bine se scoate, se sărează, se împănează cu feliuțe de slănină și usturoi. Se așază în frigare și se pune la foc domol. Carnea se frige încet, să nu se usuce, ci să rămână fragedă și rumenită.

Papricaș de oaie

1 kg carne de oaie, 4-5 cepe, puțină boia dulce, 1 ardei gras, o roșie, oțet diluat, pastă de roșii, 2-3 cartofi (se poate și fără).

Carnea curățată de grăsime și pielițe se fierbe în apă clocotită. Când este gata, bine fiartă, se scoate, se taie bucăți și se pune deoparte. Se spală ceapa și se taie feliuțe subțiri. Se pune în ulei și se înmoaie la foc mic. Se adaugă ardeiul tăiat șuvițe și roșia tăiată pătrățele. Se amestecă până se înmoaie. Se adaugă carnea. Se amestecă. Se adaugă cartofii, eventual, și se amestecă câteva minute. Se adaugă o linguriță de făină amestecată cu apă și o lingură de pastă de roșii. Se dă cratița la cuptor până când sosul s-a format și a scăzut.

Frigărui de oaie

500 g carne de oaie sau berbec, sare, piper, o ceapă, o felie de slănină.

Carnea spălată se fierbe în apă clocotită cu oțet, sare și foi de dafin. Se scoate, se taie bucăți, se piperează, se sărează apoi se înfig în vergeaua de frigărui câte o felie de carne, una de ceapă și una de slănină, tot așa până se umple vergeaua. Se ține deasupra jarului de fag până se rumenesc.

STRATEGIA PORTUGALIEI
şi lupta ei cu Veneţia

Să nu ne amăgim: Portugalia n-a apărut pe scena comerţului venind de nicăieri. Dacă Vasco da Gama a fost extrem de norocos, cum spuneam, atunci când a descoperit drumul spre India prin sudul Africii şi peste Oceanul Indian, averile provenite din comerţ ale negustorilor portughezi nu s-au datorat exclusiv norocului şi nici nu s-au prăbuşit în faţa neaşteptatelor tentaţii ale îmbogăţirii. Interesul negustorilor pentru expediţii maritime şi comerţ n-a început o dată cu voiajul lui da Gama spre India. El s-a mărit metodic prin crearea rutelor comerciale încă de la începutul secolului, o dată cu capturarea Ceutei în 1415. Prinţul Henric Navigatorul, de la baza sa din Sagres, aflată în sud-vestul Portugaliei, a încurajat sistematic explorările spre sud. Încurajările veneau nu din partea reprezentanţilor puterii, ci, mult mai pragmatic, sub forma stimulenţilor economici şi a profitului. Şi de recruţi pentru dorinţele sale nu ducea lipsă: negustori şi a aventurieri se găseau cu duiumul, şi mereu pe picior de ducă, în porturile regionale. În momentul în care portughezii s-au stabilit în Africa, şi călătoriile lui Bartolomeu Dias au contribuit în mare măsură la această situaţie, au început să curgă şi profiturile din fildeş, aur şi negoţul cu sclavi. Istoria este încă o dată binevoitoare faţă de fărădelegile noului comerţ cu sclavi atunci când acestea se dovedesc profitabile! Şi intuiţia lui Henric Navigatorul s-a dovedit corectă: în 1432, cu şase decenii înainte de drumul lui Columb peste Atlantic, Goncalo Cabral descoperă insulele Azore, doi ani mai târziu este rândul lui Gil Eannes, care cu ocazia celei de-a doua călătorii pe mare va trece prin dreptul Capului Bojador, intrând în „Marea Întunericului". Diogo Gomes va ajunge pe coasta Guineei în 1458, şi performanţa nu va însemna glorie pentru eternitate, ci câteva corăbii pline cu aur şi sclavi cu care se va etala triumfător atunci când se va întoarce la Lisabona în anul 1459. Prinţul Henric avea să moară în 1460, dar asta nu-l va împiedica pe Diogo Cao să ajungă în 1485 la Capul Cross din Namibia de azi şi nici pe Bartolomeu Dias, aşa cum am mai arătat, să-şi desăvârşească în 1488 călătoria sa la Capul Bunei Speranţe. Profiturile economice aveau să împingă Portugalia înainte pe drumul pe care şi-l alesese, dezvoltând, din pricina dezamăgirii pe care o manifesta pentru comerţul cu India, un comerţ mult mai profitabil cu ceea ce avea să se devină zona Indiilor de Est. În 1509, Diego Lopes de Sequeira a condus o expediţie spre Insula Mirodeniilor (azi Indonezia), iar în 1511 portughezii au capturat Malacca (Malaiezia). Pe de altă parte, Portugalia a avut şi o strategie mai profundă, dincolo de profituri. Prin expediţiile în care s-a implicat, ea dorea să distrugă monopolul deţinut de comerţul veneţian. Nivelul bunurilor ajunse în Europa prin comerţul din Est controlat de Veneţia era limitat de sistemul de transport şi de distanţă. Caravanele de cămile erau lente, iar banditismul în floare, mereu un risc. Preţurile erau umflate de taxele solicitate de patronii locali peste ale căror teritorii treceau rutele comerciale. Noua rută maritimă spre India avea să pună capăt acestor neajunsuri, avea să crească nivelul bunurilor şi să scadă preţurile. O acţiune din care tot Portugalia avea să profite. Pe de altă parte, dând mână liberă conchistadorilor în „Lumea Nouă", Spania s-a găsit în postura de victimă a altor aventurieri, la fel de bine motivaţi. Francis Drake şi John Hawkins, dar şi alţi piraţi simpli, au dezvoltat faţă de comorile conchistadorilor o irezistibilă atracţie. Spania se afla într-o situaţie ingrată, mai ales după ce a trecut la exploatarea bogăţiilor naturale ale „Lumii Noi": trecând la minerit şi producţie, spaniolii au constatat că atacurile piraţilor măreau costul de producţie, şi preţul aurului pe piaţă, scăzând astfel profitabilitatea. Din această luptă pe două fronturi, victorios a ieşit capitalismul care a ştiut să se adapteze mereu situaţiilor neprevăzute.

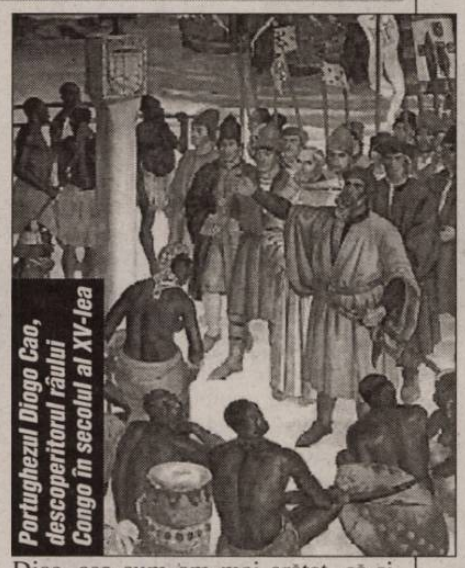
Portughezul Diogo Cao, descoperitorul râului Congo în secolul al XV-lea

GEORGE CUŞNARENCU

Miza bobului de orez

O persoană din două din întreaga lume, se hrăneşte în fiecare zi cu orez. Importanţa acestei cereale i-a mobilizat pe specialiştii decişi să amelioreze productivitatea culturilor. Un pas uriaş în acest demers l-a constituit decodarea genomului de orez, rezultatele fiind publicate în vara anului trecut, în revista ştiinţifică engleză Nature. Lucrările au început în 1998 şi primele rezultate au fost obţinute la începutul anului 2000 de către specialiştii a două firme private din Elveţia şi SUA. Cercetările au fost finalizate de către un consorţiu public format din oameni de ştiinţă din zeci de ţări ale lumii, printre care Japonia, care a investit în această muncă colosală, 100 milioane de dolari americani.

Unul dintre cercetători, Thomas Bureau, profesor de biologie la Universitatea McGille şi-a desfăşurat activitatea într-un laborator din Canada, sarcina sa fiind aceea de a identifica

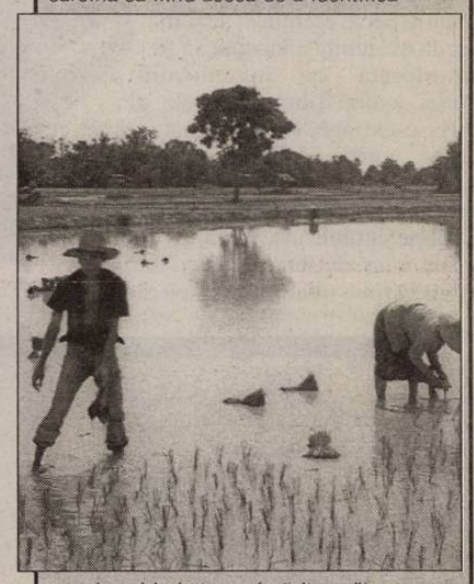

genele schimbătoare („săritoare"), secvenţe ale ADN-ului care se pot deplasa în genom, falsificând rezultatele analizelor. „O muncă de călugăr, apreciază acesta. E ca şi cum am fi încercat să punem în ordine piesele răzlete dintr-un imens puzzle."

Cartografia genomului orezului va ajuta biologii să *realizeze* noi varietăţi de orez, cu un potenţial nutritiv superior, şi mai rezistente faţă de boli şi paraziţi. Nu se pune problema modificării codului genetic al orezului prin grefarea unor gene străine. Cercetătorii, sensibili la protestele formulate de diverse organisme internaţionale, dar mai ales ale consumatorilor de porumb şi soia modificate genetic, s-au gândit să perfecţioneze tehnicile clasice de selecţionare a varietăţilor, cum ar fi, de pildă, optimizarea încrucişărilor. Miza e extrem de mare. Pentru a răspunde nevoilor de consum ale generaţiilor viitoare, producţia mondială de orez ar trebui să crească aproximativ cu 30% în cursul următorilor 20 de ani, apreciază Organizaţia Naţiunilor Unite pentru Alimentaţie şi Agricultură. Şi asta în condiţii în care încălzirea climei va afecta recoltele din regiunile tropicale.

În Asia de sud-est, temperaturile înalte au afectat grav un mare număr de orezării. Un pericol ce vizează şi alte zone cu climă caldă. Harta genetică a orezului va fi folosită şi ca model pentru studiul altor tipuri de cereale, mai complexe, cum ar fi grâul şi porumbul. Cercetările sunt în curs în unele laboratoare din SUA.

DORIN MĂRAN

Să vorbim corect!

A prefera

„Prefer mai bine să fac... decât să..."

Expresia este atât de întâlnită în vorbire, încât pe unii aproape că nu mai deranjează. Ce este trist este că o întâlnim şi la oameni cu şcoală, oameni care ar trebui să aibă mai multă grijă faţă de propria exprimare. Pleonasmul apare atât din neglijenţa cât şi din necunoaşterea exactă a verbului *„a prefera"*.

Aceasta este definit de dicţionar ca: „A da întâietate sau precădere unui lucru, unei situaţii sau unei fiinţe, în raport cu altceva sau cu altcineva; a considera ceva sau pe cineva mai bun, mai valoros, mai important etc., în raport cu altceva sau altcineva; a aprecia mai mult ceva sau pe cineva". Expresia este înrudită cu „prefer mai mult" şi cu „prefer să optez pentru". Cea de a doua este la fel de jenantă, verbul „a opta" însemnând „A alege, a prefera din două sau mai multe lucruri, soluţii, situaţii etc. pe cea considerată mai convenabilă; a se decide în favoarea cuiva sau ceva."

Aşadar folosirea dicţionarelor devine o obligaţie pentru fiecare dintre noi. *(I.S.)*

O lume fără insecte

Dacă un posibil „chip" al Apocalipsei include invazii de lăcuste şi boli care decimează omenirea, poate că imediat ne gândim şi la felul cum ar arăta o lume fără insecte, micile bestii capabile deseori să ne facă zile negre. Ţânţari, muşte, gândaci, purici şi alţi asemenea inamici ai liniştii noastre formează trei sferturi din fauna terestră. Iar pentru că un domeniu vital cum este agricultura stă permanent sub ameninţarea roiurilor de mici invadatori, omul a născocit antidoturi nemiloase: pesticidele şi insecticidele, devastatoare pentru insecte, dar nu numai pentru ele. Şi dacă, totuşi, aceste vietăţi ar dispărea, într-o zi?...

*

DEZASTRUL AGRICOL ar fi efectul cel mai dur repercutat asupra civilizaţiei umane. Acesta, pornind de la fenomenul polenizării majorităţii plantelor (85%) dependente direct de rolul natural al insectelor. Un exemplu elocvent îl reprezintă cel al plantaţiilor malayeziene de palmieri pentru ulei, aduşi din Africa, în 1960. Aceştia creşteau bine, dar producţia era scăzută, din cauza polenizării deficitare, realizată deseori manual. S-a descoperit atunci că un gândac african, care trăieşte în florile „masculine" ale palmierului, imediat ce e plin de polen, se simte atras irezistibil de florile „feminine". În 1981, specia respectivă a fost introdusă în Malayezia şi, după numai cinci ani, producţia de fructe a crescut de la 13 la 23 milioane de tone. Exemplele pot continua. Evident, trebuie să menţionăm şi contrareplicile unor cercetători, care amintesc polenizarea manuală, cea realizată de păsări, de vânt sau autopolenizarea. Totuşi, randamentul nu suportă comparaţie, dacă ne gândim doar că o singură albină vizitează circa 1500 de flori. În 1997, s-a calculat că ajutorul dat de insecte numai la polenizare ar reprezenta echivalentul a 120 miliarde de dolari pe an. Să nu uităm: este vorba despre o bună parte din hrana omenirii.

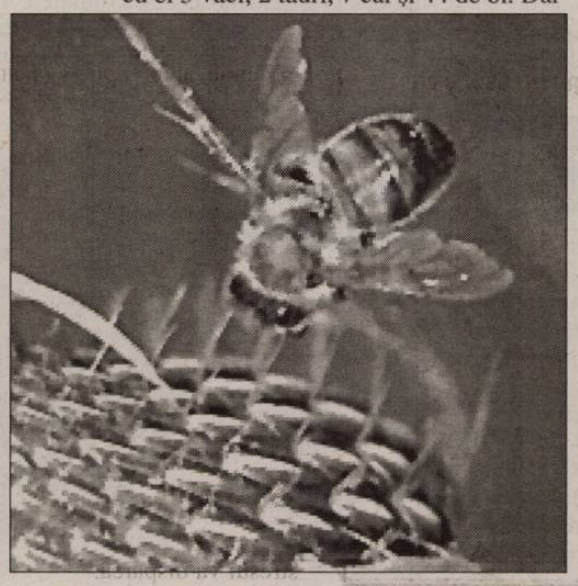

MURDĂRIREA NU ESTE BUNĂ! Ar fi concluzia categorică a oamenilor trăitori într-o lume fără insecte. Situaţie în care cea mai mare parte a gunoaielor ne-ar asalta din toate părţile, nemaiexistând micii sanitari dependenţi astăzi, încă, de reziduurile noastre. Un alt exemplu, anecdotic şi nu prea. Coloniştii englezi care s-au stabilit în 1788 în Australia au dus cu ei 5 vaci, 2 tauri, 7 cai şi 44 de oi. Dar au uitat să ia şi insectele care elimină bălegarul acestor ierbivore, în condiţiile în care gândacii australieni erau obişnuiţi cu dejecţiile cangurilor. Rezultatul – 7 ani de aşteptare pentru curăţarea păşunilor afectate. Cu toate acestea, în 1960, peste un milion de hectare de păşune erau sufocate de murdărie. Soluţia a fost „importul" gândacilor de bălegar din Africa şi din Europa, care s-au apucat imediat de curăţenie. Şi nu numai sub aspectul amintit. Vegetalele moarte şi cadavrele de animale, nemaifiind reciclate de insecte, devin o ameninţare majoră la adresa sănătăţii oamenilor. Rolul, în acest proces, al păsărilor şi al unor mamifere, are o eficacitate scăzută.

ADIO, SIMFONIA NATURII! Zumzetul albinelor în pomii înfloriţi, cântecul greierilor, dar şi cel al unor specii de păsări cântătoare ori chiar concertul lacustru al broaştelor ar deveni o amintire, o dată cu dispariţia insectelor – principala hrană a majorităţii speciilor înaripate, a batracienilor, a unor reptile şi mamifere (furnicarul, liliacul, lemurienii ş.a.), a unor peşti de apă dulce. Aşadar, plante şi animale condamnate la moarte, o planetă sufocată de gunoaie, alimentaţia şi sănătatea omenirii grav ameninţate. Aceasta ar fi planeta noastră lipsită de insecte. În 2006, problema pare o simplă ficţiune. Totuşi, utilizarea masivă a insecticidelor şi a pesticidelor, bolile insectelor, răspândite în urma schimburilor economice internaţionale, au distrus definitiv numeroase asemenea specii. Un ultim exemplu. În SUA, nu mai există colonii de albine sălbatice, iar cele aparţinând apicultorilor au scăzut cu peste 50% în numai 50 de ani. Mai aproape de noi, circa 1000 de specii de albine (30% din total) sunt ameninţate cu dispariţia. Să fie oare „o simplă problemă de timp"?

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Planeta de porţelan

Când au apărut primele obiecte de porţelan? Evident, vorbim despre numeroasele şcoli de prelucrare a mineralelor din China antică, deoarece a spune „porţelan” înseamnă a evidenţia unul dintre marile secrete ale geniului acestui popor asiatic. Misterul originilor acestei inefabile materii prime pentru splendidele elemente de decor şi uz casnic persistă şi, dacă veţi avea curiozitatea, veţi constata că există însişi istoricii chinezi nu se pot pune de acord. Din multele variante ale „rădăcinilor porţelanului” reies două aspecte esenţiale: 1. Când argila obişnuită a început să fie amestecată cu ingredientul numit kaolin (după muntele din care se extrage, Kao-ling), atunci se poate vorbi despre porţelan propriu-zis; 2. A fixa perioada debutului industriei chinezeşti a porţelanului înseamnă a ne referi la o dinastie anume, întrucât mai multe familii de suverani – derulate începând cu secolul II d.Ch. Şi terminând cu secolul XIV – sunt considerate a fi promovat, într-o formă sau alta, acest material de lux.

Zeiţă (porţelan alb)

Împăraţii chinezi au avut la dispoziţie, conform tradiţiei, şcoli de maeştri artizani care creau obiecte dintre cele mai fine, din materiale cât mai scumpe. Se pare că jadul era materia primă favorită şi că, datorită patinei şi strălucirii sale, ar fi întârziat „explozia” porţelanului. Dar descoperirea amestecului kaolinic translucid şi cu „sunet divin” la atingere a făcut ca suveranii dinastiei Yuan (1279-1368) şi apoi Ming (1368-1644) să facă să triumfe porţelanul, în variantele pe care le cunoaştem astăzi. Unii istorici spun că începuturile se întorc în secolul VII, în timpul dinastiei Tang. Deşi ipoteza este contestată (în pofida unor „artefacte Tang” descoperite), se pare că în acea perioadă s-au descoperit secretele principale ale obţinerii obiectelor de porţelan: 1. Numai două culori minerale pot fi aplicate la prima „coacere” a porţelanului, care se desfăşoară la o temperatură foarte înaltă, de aproximativ 1400-1450 grade Celsius; aceste culori sunt albastru de cobalt şi roşu de cupru; 2. Înainte de a doua „coacere”, când temperatura cuptorului este mai mică (800-850 grade Celsius), se pot aplica şi alte culori pentru a realiza desene, fără temerea că acestea s-ar putea descompune... Dar, să fim serioşi! Secretul aplicării „glazurii” porţelanice, în stil chinezesc, este încă un mare secret, chiar dacă europenii au furat multe taine ale acestei „argile divine”.

Ceainic (elefant cu povară)

Fructieră

O înverşunată competiţie s-a desfăşurat de-a lungul veacurilor între şcolile de porţelan din nordul şi sudul Chinei – unde acest gen de artizanat a început mai târziu şi s-a consacrat o dată cu domnia lui Jing-De (secolul XI). Însă „Sudul” a fost cel care a scos la iveală încântătorul porţelan alb, fără nici o pictură aplicată, făcând notorie celebra culoare „alb de China”. Din acest kaolin de excepţie se realizează exclusiv figurine. Primii care au deschis „safe-ul” cu porţelan chinezesc au fost arabii, în secolul IX. Ei vorbeau despre porţelan care despre o „argilă fină prin care se vede apa”. Europenii l-au descoperit abia în secolul XVIII, prin misionarul şi spionul francez François Xavier d'Entrecolles” (călugăr iezuit). Numai că descrierile amatoristice ale acestuia nu le-au prea fost de folos meşterilor europeni, şi abia după apariţia memoriilor împăratului Qian-Long (anul 1743) au fost descriptate tainele elaborării minunilor din porţelan. Istoricii afirmă că regele Poloniei, August cel Puternic, a fost cel care a promovat manufacturarea porţelanului european, în secolul XVIII, iar la scurt timp a apărut şcoala de la Meissen.

Vază pentru flori cu tulpina scurtă

Vas cu capac

BAZAR BIZAR

David Beckham îl faultează grav pe Harry Potter

„Cei mai mari britanici ai tuturor timpurilor” (ediţie BBC 2002) aduce surprize la fel de interesante ca şi alţi „Mari”, dovedind că a triumfat votul inimilor. Dacă Sir W. Churchill e primul, aşa cum poate s-ar fi cuvenit, prinţesa Diana este pe locul trei, „punându-i la colţ” pe Darwin (4), Newton (6), dar mai ales pe Shakespeare (5)! Regina Elisabeta II este abia pe 24, fiind devansată, printre alţii, de John Lennon (8) şi Paul McCartney (19). Dacă geniul paralizat, fizicianul Stephen Hawking (25), îl lasă în offside pe David Beckham (33), cum era normal, fotbalistul o cotonogeşte impardonabil pe J.K. Rowling, adică pe „mama Harry Potter” (83)! Nici umorul negru britanic nu poate explica o astfel de nedreptate, mai ales că englezii ştiu că dna Rowling era chelneriţă când a scris primul volum, ulterior devenind prima persoană miliardară în dolari cu banii câştigaţi exclusiv din romane! Femeie cultivată, cu o copilărie şi tinereţe traumatizante, doamna Rowling este atât de faimoasă, încât un asteroid şi o specie de dinozaur îi poartă numele – decizii luate în 2006.

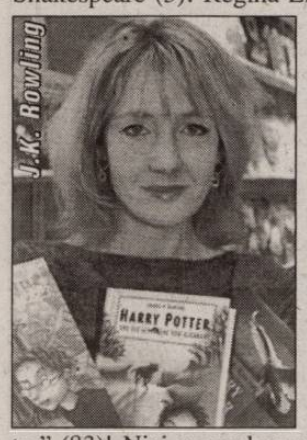

Dar britanicii şi-au alcătuit şi un top „pe invers”, adică cei mai puţin preţuiţi conaţionali ai lor (în original „100 Worst Britons”). Aici devălmăşia este la locul ei, deoarece unele persoane din „cei mai răi” figurează şi-n „cei mai buni”. Pe primul loc este premierul Tony Blair (locul 67 la „Mari”), iar pe trei este Margaret Thatcher (16). Culmea bulibăşelii este prezenţa aici a reginei Elisabeta (24), cu care britanicii se cam joacă de-a v-aţi ascunselea. Tot la „cei mai răi” îi găsim - cu mirare - pe Cliff Richard (29), Naomi Campbell (32), Catherine Zeta-Jones (39), Elton John (55), Tom Jones (72) şi pe „Gică Petrescu al lor”, Mick Jagger (83). Faptul că Victoria Beckham (13) şi Cherie Blair (89) sunt în acest top, nu miră pe nimeni, dar ce caută Harry Potter (personajul?) pe locul 35 al celor mai „răi”, când autoarea este în topul celor mai mari? Mai important mi se pare acum alcătuirea unui top al celor mai „răi” români, aşa cum au avut curajul să facă britanicii. Oare ar trebui „top 100” sau „top 1.000”?

Margaret Thatcher

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Unicate arhitectonice: minarete tremurătoare

Un secret multisecular al arhitecţilor şi constructorilor arabi nu este nici astăzi elucidat. Este vorba de minaretele (turnurile) care tremură, asociate moscheii Sidi Bashir din localitatea indiană Ahmedabad. Istoria acestui edificiu sfânt este cetoasă; moscheea a fost concepută de un sclav al sultanului Ahmed sau de nobilul Muhamed Begada, sultan de Gujarat. În orice caz, finalizarea aparţine anului 1452. Cele două minarete au câte trei etaje şi când unul începe să trepideze, celălalt îi preia mişcările, deşi pasajul dintre ele nu se mişcă! Lipsa vibraţiilor pasajului a fost descoperită de europeni în secolul XIX, respectiv de un învăţat englez, Monier Williams. Acesta a studiat construcţia mai mulţi ani, dar nu a descoperit misterul „situaţiei inexplicabile”. Mai mult, pentru cercetarea ştiinţifică a fenomenului unic în lume au fost demontate minaretele moscheii din Ahmedabad, pe nume Raj Bibi, dar nu s-a găsit răspunsul, iar turnurile nu au mai putut fi montate ca în starea iniţială. O a treia moschee cu minarete tremurătoare se află în Iran, la Isfahan... Moscheea indiană Sidi Bashir se află în apropierea unei căi ferate, iar accesul în minarete este interzis din cauza pericolului de accidente.

Femeile santinelă

Triburile cu populaţie negroidă din unele insule din sudul Indiei (Rawaran, Jangil etc.) descoperite de coloniştii britanici în secolul XIX, se caracterizează printr-o diversitate lingvistică uluitoare, deşi ocupă teritorii relativ restrânse şi, numeric, sunt foarte puţini. Pentru diverşii antropologi (englezi şi germani) care le-au studiat nivelul de civilizaţie şi originile etnice, o mare curiozitate a fost rolul femeilor în apărarea avutului comun. Deşi acestea sunt ocupate cu îngrijirea copiilor mici şi prepararea hranei, adolescentele şi femeile „măritate” patrulează teritoriul aproape întreaga zi, în căutarea potenţialilor intruşi. Depozitele de alimente naturale sunt cele vizate de infractori. În caz că descoperă vreun prăduitor, femeile scot sunete specifice de alarmă, foarte puternice, care se pot auzi la o distanţă de mai mulţi kilometri.

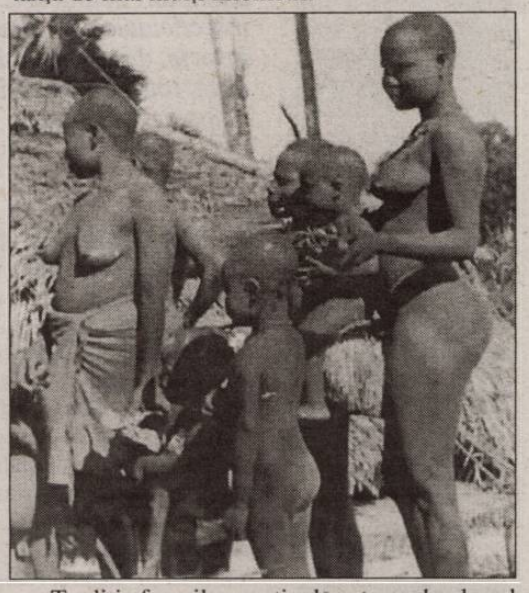

Tradiţia femeilor-santinelă este veche de cel puţin trei veacuri şi persistă şi astăzi. Contractele cu civilizaţia modernă nu au schimbat cu nimic modul de viaţă al acestor triburi. Ele nu au preluat nici obiectele elementare de uz casnic de la europeni.

Știați că...

◆ ...keta este un pește înrudit cu păstrăvul răspândit în râurile din Extremul Orient asiatic? De la el se obțin icrele de Manciuria.

◆ ...termenii „biologic" și „nevertebrate" au fost introduși de savantul francez Jean-Baptiste Lamarck? El a trăit între 1744-1829.

◆ ...chiparosul și tisa ocupă un loc de frunte în ceea ce privește longevitatea? Ei pot atinge 3000 de ani fiecare.

◆ ...planeta Jupiter este cea mai mare a sistemului nostru solar? Este a doua ca luminozitate după Venus.

◆ ...la data de 10 iunie se sărbătorește anual în Japonia „ziua ceasurilor"? Este rememorată astfel ziua de 10 iunie 371 î.Ch. când au început să funcționeze aici, folosind forța apei, primele ceasuri, aduse din China.

◆ ...prima hartă detaliată a Lunii s-a numit „Tabula Selenica"? A fost realizată în 1647 de astronomul german Johanes Havelke, zis Helvetius.

◆ ...parcul național cu cea mai bogată faună din lume este Serengeti? Este situat la poalele munților Kilimandjaro din nordul statului Tanzania, Africa.

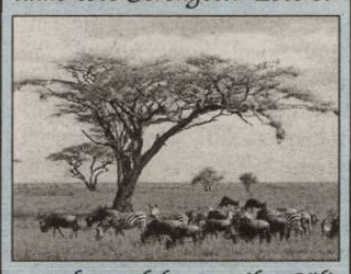

◆ ...în jungla mexicană trăiește „pasărea-cangur"? Se numește astfel pentru că sub aripă are o pungă în care își poartă puii.

◆ ...prin „nebuloasă galactică" se înțelege un corp ceresc difuz? Este alcătuit din gaze sau din pulberi.

Știați că...

CHEVERNY
castelul unei tragedii

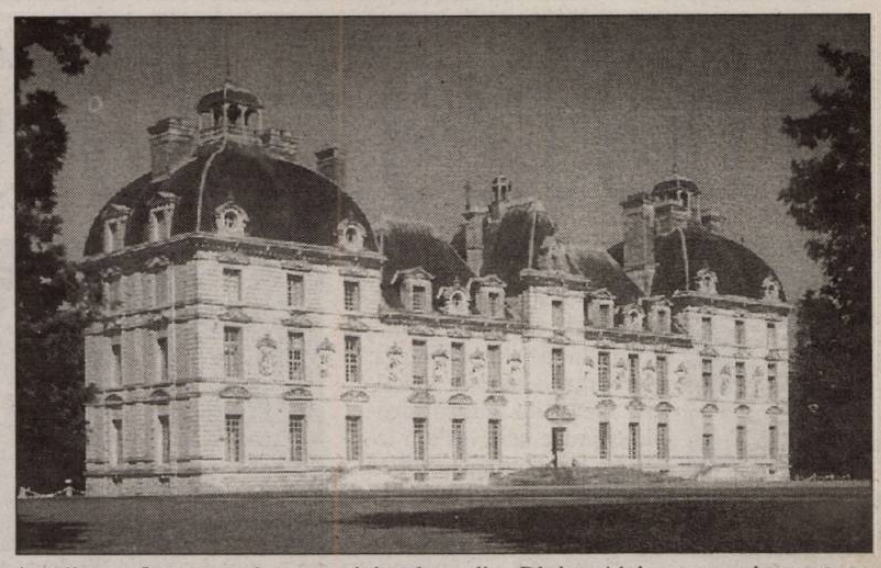

Frecând pe Valea Loarei nu poți să nu fii impresionat de strălucirea și simetria castelului Cheverny, unul dintre cele mai elegante din Franța. Edificiul, realizat în linii drepte, este alcătuit din două pavilioane pătrate, cu acoperișul presărat de lucarne. Aici planimetria stilului pur renascentist a fost modificată datorită gustului pentru clasic, manifestat de proprietarii castelului. Mărturie în acest sens sunt busturile, împodobind fațada, care, lipsită de aceste ornamente, ar fi fost puțin greoaie.

În dependințele castelului se află o minunată Sală de Trofee în care sunt expuse mai multe capete de cerb și imaginile unor câini de vânătoare. De fapt proprietarii din Cheverny organizau cu regularitate partide de vânătoare, foarte apreciate de amatori. Spre deosebire de Blois sau Chambord, ale căror interioare sunt acum mai mult goale, Cheverny prezintă mobilierul și toate celelalte accesorii intacte, oglindind astfel epoca lui Ludovic al XIII-lea. Aceasta se datorează în mare măsură și faptului că o lungă perioadă de timp castelul a aparținut aceleiași familii, până în 1564, când, a trecut o scurtă perioadă în proprietatea Dianei de Poitiers.

În 1315 pe locul castelului era numai o moară, care aparținea familiei Hurault, deja celebră în epocă. Membrii acesteia ajunseseră secretari de stat, miniștri, cancelari sub diferiți suverani, atingând apogeul în timpul lui Ludovic al XII-lea și Henri al IV-lea.

În 1490, Jacques Hurault, intendentul lui Ludovic al XII-lea, a hotărât să transforme moara în castel și a ridicat un edificiu înconjurat de șanțuri, poduri mobile, barbacane și alte sisteme de apărare. Acest prim castel a dispărut de-a lungul vremii, dar se pare că era ridicat acolo unde se află actualele dependințe. Un document menționează că noul castel a fost construit începând din 1634 „pe locul celui vechi" dar exprimarea este destul de ambiguă și nu se știe dacă aici și nu în altă parte fusese vechea moară.

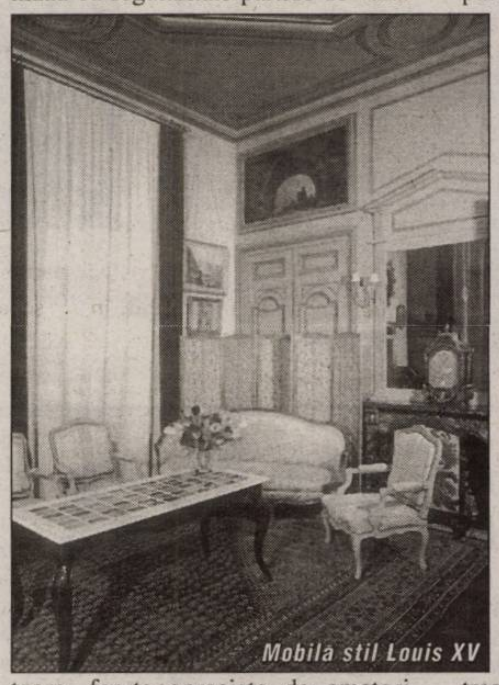

Mobilă stil Louis XV

Marchizul Durfont de Cheverny care a locuit aici în timpul Revoluției relatează în „Memoriile" sale un episod tragic din istoria castelului. Henri Hurault, conte de Cheverny, moștenise castelul la vârsta de 24 de ani, după ce, foarte tânăr, se căsătorise cu Françoise Chabot, încă o copilă. Cei doi se întâlniseră destul de rar datorită lungilor campanii militare și obligațiilor pe care curtea regală le impunea soțului. Într-o zi, acesta se afla la Paris, la curtea lui Henri al IV-lea, când regele a glumit în spatele său, punându-i două coarne. Întreaga asistență a izbucnit în râs și tânărul conte a surprins într-o oglindă gestul regelui. Fără o vorbă a ieșit din sală, a încălecat și, gonind nebunește, a ajuns acasă în zori, năvălind în camera soției. Se spune că tânărul paj cu care aceasta se consola s-a aruncat imediat pe fereastră, și-a rupt piciorul și imediat a fost spintecat de sabia soțului înșelat. Contele a intrat din nou în camera soției, însoțit de un preot. Contesei i s-a dat să aleagă între a muri de sabie sau otravă și a ales-o pe aceasta din urmă. Lucrurile sunt prezentate diferit în registrul parohiei din Blois. Aici se menționează că tânăra contesă a fost otrăvită fiind necredincioasă. La autopsia, executată de maestrul Guillaumee și fiul său, s-a descoperit că femeia era însărcinată în cinci luni și jumătate. Ea urma să dea naștere unui băiat al cărui tată, Chambelin, gentilom de Burgogne, a fost repede descoperit și ucis de conte.

Detaliu din marele salon cu semineul deasupra căruia strălucește portretul contesei Cherverny

Indiferent care ar fi fost adevărul, este sigur că soțul care se răzbunase, a ajuns în aceeași seară la Paris, la timp pentru a asista la ceremonia de culcare a regelui. Când a aflat ce se întâmplase, regele, care se simțea într-un fel responsabil, a reacționat violent, obligându-l pe conte să se retragă pe domeniul său din Cheverny.

În timpul acestui „exil" contele s-a căsătorit cu fiica unuia dintre demnitarii săi. Cronicile o descriu ca pe o femeie inteligentă, cu mult bun gust, conducând lucrările de lărgire și înfrumusețare a castelului, ajutată în acest scop de arhitectul Bohier și pictorul Jean Mosnier.

Moștenitorii contelui au întreținut frumusețea și eleganța castelului, dar deasupra zidurilor și a grădinilor plutește încă amintirea tragediei de odinioară.

Baroc clujean

Castelul Coplean din Cluj, construit în secolul al XVIII-lea, de fapt refăcând o construcție mai veche, este înălțat în stilul barocului târziu, reprezentat de școala de arhitectură austriacă.

Dantelărie în piatră

Turnul Arsenalului din Praga – orașul vechi – este împodobit cu arcade oarbe, cu blazoanele orașului, cu chipurile unor personalități. De o mare bogăție ornamentală, a fost construit între anii 1475 și 1500 de arhitectul Mathias Reysek la cererea lui Vladislav al II-lea.

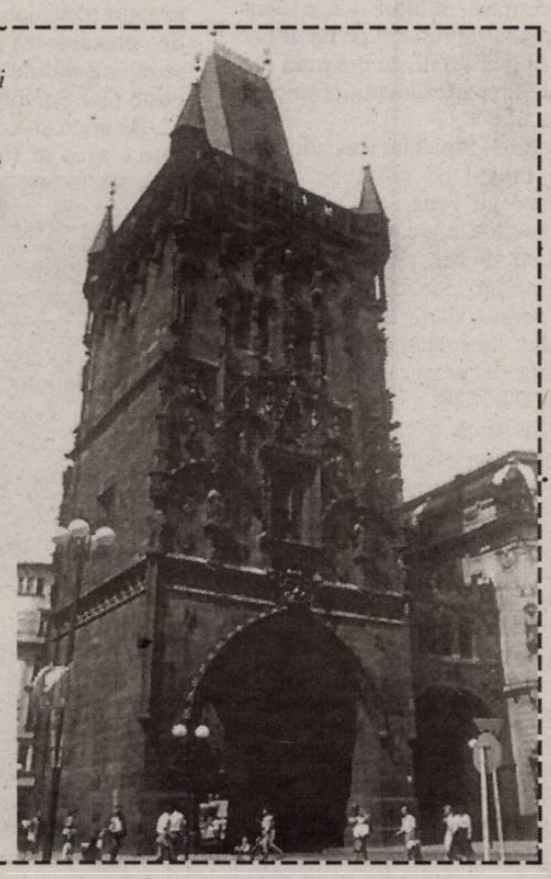

Simboluri ale umanității

Cerberul

Acest câine monstruos din mitologia greacă era imaginat având trei capete, rareori 100 iar după Hesiod 50, cu o coamă de șerpi vii și o coadă dintr-un șarpe activ. Era fiul monstrului Typhon și al Echidnei, un alt monstru, jumătate femeie, jumătate șarpe.

Cerberul avea o serie de frați din aceeași înspăimântătoare categorie: Hydra, Gorgonele. Era paznic neînduplecat al porților infernale din împărăția lui Hades și veghea intrarea în Infern a umbrelor celor morți, nepermițându-le întoarcerea în lumea umană. Vigilența lui i-a fost însă înșelată de două ori, o dată de Herakles prin forță fizică, și altă dată de Orpheus, care l-a adormit cu cântecul său.

Cerberul a fost preluat și de mitologia scandinavă primind numele Gahmr. În vorbirea curentă a devenit sinonim cu paznicul crud, neînduplecat, gata oricând să-l pedepsească pe cel care ar avea curajul să-l înfrunte.

Pagină realizată de
IRINA STOICA

Gheizerele din abisuri

În obscuritatea din marile adâncuri oceanice viaţa se dezvoltă în jurul surselor hidrotermale şi asta datorită procesului de chimiosinteză: microorganismele se înmulţesc metabolizând substanţele chimice care ies din izvoarele hidrotermale. Mii de creveţi translucizi se hrănesc cu aceste microorganisme. Sunt animale lipsite de sistem ocular normal. Sunt însă înzestrate cu un organ care le permite să perceapă anumite semnale. Se pare că apa caldă care iese din aceste izvoare (hornuri) emite unde infraroşii, detectate probabil de creveţi. Aceste radiaţii i-ar putea conduce spre hornurile oceanice bogate în hrană.

Stele de mare

Creveţi translucizi

În anul 2000 a avut loc una dintre cele mai importante expediţii destinate descoperirii surselor hidrotermale. Câţiva oameni de ştiinţă americani, îmbarcaţi pe nava oceanografică Atlantis, dotată cu un submarin şi o cameră de luat vederi au scrutat fundurile Atlanticului. Explorându-le la o adâncime de aproximativ 700 de metri la bordul submarinului au descoperit, la un moment dat, o pădure de formaţiuni geologice înalte de 60 de metri. Acest sit submarin, denumit „Cetatea pierdută" reprezenta un tip cu totul nou de surse hidrotermale cu hornurile active din care ieşea apă caldă, cu o temperatură de până la 70ºC. Înainte de această descoperire, sursele hidrotermale cunoscute erau localizate în cea mai mare parte pe reliefuri tinere, cu o puternică activitate vulcanică, cum ar fi de pildă rifturile medio-oceanice. Hornurile din „Cetatea pierdută" sunt situate la 15 km de falia medio-atlantică, pe un substrat stâncos vechi de 1,5 milioane de ani. În pofida abundenţei populaţiei bacteriene, fauna din acest ţinut se reduce la câteva specii. Echipa de cercetători de pe Atlantis a descoperit pe fundul oceanului un „turn" înalt cât un imobil cu 3 etaje care se înalţa maiestuos, asemenea unei catedrale înghiţite de ape. În apropierea unui horn, pe o formaţiune minerală se aflau sute de creveţi, aflaţi într-o continuă viermuială, în căutarea bacteriilor. Un adevărat cuib de mici animale marine în care temperatura depăşeşte 50ºC în timp ce în imediata apropiere, temperatura apei are aproximativ 20ºC.

Exploatarea acestor senzaţionale ecosisteme e extrem de dificilă. Submarinul nu poate adăposti mai mult de două persoane, un pilot şi un cameraman care controlează sistemul de iluminare, compus din lămpi de 400W şi un proiector de 1200W şi, evident, camera de luat vederi. Spectacolul subacvatic e însă feeric: reliefuri şi culori halucinante. Din care nu lipsesc surprizele. În urmă cu 30 de ani, de pildă, o echipă de exploratori submarini a cercetat riftul dorsalei medio-atlantice şi a avut marea surpriză de a depista pe fundul oceanului mii de orificii minuscule, de formă, aproximativ, hexagonală aflate în apropierea unor izvoare hidrotermale, vechi de 60 de milioane de ani. S-a ajuns la concluzia că aceste formaţiuni ar fi fost create de o specie necunoscută de viermi. Din păcate nu au fost descoperite fosile ale acestora.

Izvor hidrotermal (horn)

Misterioasele orificii „hexagonale"

DORIN MĂRAN

Splendorile naturii

Punctul fosilier Vama Strunga

Dacă aţi ajuns la Moeciu şi doriţi să vizitaţi acest loc, numit de specialişti Punctul fosilier Vama Strunga, aveţi nevoie de câteva ore de mers. Urmând cursul Văii Ialomiţei, unde privelişti deosebite vă cuprind sufletul, ajungeţi la Vama Strunga, iar punctul fosilier se află la altitudinea de 1950 m, în versantul vestic al culmii, puţin la sud de pasul propriu-zis, după ce se străbate un grohotiş cu blocuri mari şi acoperit cu jnepeni. Frumuseţea locurilor îţi taie răsuflarea. Cunoscut specialiştilor cu un secol în urmă, punctul fosilier de la Vama Strunga din Munţii Bucegi este unul dintre cele mai celebre din ţară. Printre renumiţii geologi care s-au ocupat de studierea formelor fosile descoperite aici, putem aminti pe K. Redlich, V. Popovici-Hatzeg, I. Simionescu şi E. Jekelius care, prin descrierile făcute, au atras atenţia specialiştilor din lumea întreagă asupra acestui punct fosilier, devenind un loc clasic la nivel mondial.

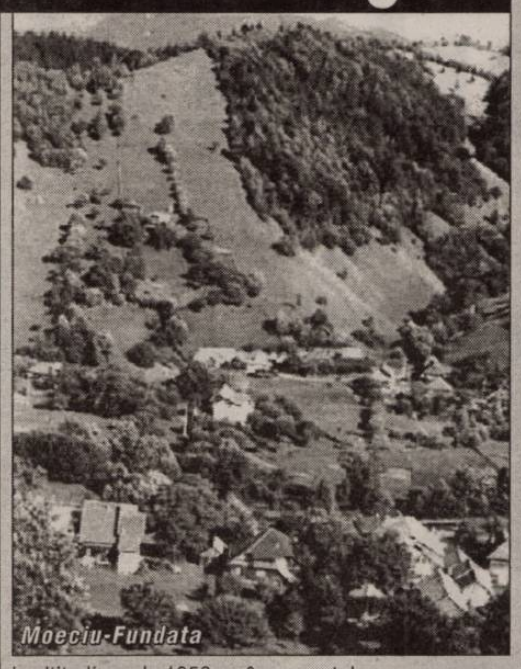
Moeciu-Fundata

În rocile ce au o grosime de 40-45 m, se pot distinge mai multe niveluri litologice şi anume: cenuşie, uşor violacee şi care cuprind o bogată faună de brahiopode şi corali.

Deasupra, pe circa 20 m se dispun tot gresii calcaroase, în alternanţă cu calcare nisipoase, de culoare mai cafenie decât cele de dedesubt. Între ele se intercalează şi microconglomerate cu elemente mici, bine rotunjite, de curaţ. Se pot observa apoi calcare brun-gălbui sau verzui, în care este cuprinsă bogata faună de amoniţi. Faima punctului fosilier de la Strunga a adus-o însă asociaţia din bancul de calcare limonitice. Multe ar fi de spus despre această minunată zonă, care a trezit deseori dispute între specialişti. Fauna de la Strunga este extrem de preţioasă, ea oferind o completă imagine cu privire la biologia Doggerului de pe teritoriul Carpaţilor. Din acest motiv, dar nu numai, a fost pus sub ocrotire.

IOANA PROCA FLORIA

Amprente ale spiritualităţii

Strâmba

Aşezată la poalele pădurii Strâmba, la 55 kilometri depărtare de Târgu Jiu, mănăstirea Strâmba are hramul „Sfânta Treime". De-a lungul vremii ea s-a mai numit şi „Strâmbele" şi a avut încă un hram „Pogorârea Sfântului Duh".

Aşa cum arată inscripţia de deasupra intrării, schitul a fost construit în 1519, probabil pe locul unei sihăstrii mai vechi, de doi mari proprietari din partea locului, Danciu şi Oprea. .

În 1603, Stoichiţă Roşianu, ridicat la rangul de postelnic, înalţă, împreună cu soţia sa, Dochia, actuala mănăstire, pe care o şi înzestrează cu 19 sate, terenuri agricole, livezi, păşuni şi iazuri de peşte. Datorită acestor danii deosebit de generoase, aşezământul cunoaşte o perioadă de prosperitate deosebită între 1604-1628.

Mănăstirea avea să se bucure din nou de privilegii în timpul domniilor lui Ştefan Cantacuzino (1714-1715) şi Nicolae Mavrocordat (1716-1730). După această perioadă înfloritoare, mănăstirea intră într-un con de umbră, schitul fiind părăsit de călugări în 1821, când acesta devine biserică de parohie.

În 1825 însă, ieromonahul Veniamin Pestrea (1888-1955) reînfiinţează schitul, consolidează biserica şi repară vechile chilii. Doi ani mai târziu Comisia Monumentelor Istorice, condusă de Nicolae Iorga, face reparaţiile exterioare când, din nefericire, sunt acoperite picturile din firide. În 1956 mănăstirea de călugări este transformată în mănăstire de maici, funcţionând astfel până în 1983 când redevine mănăstire de călugări. În acelaşi an este înlocuit acoperişul de şindrilă cu unul de tablă. În perioada imediat următoare se fac alte importante restaurări cu ajutor de la mitropolie. Se consolidează zidul de la intrare, se repară chiliile şi se termină podul peste râul Strâmba.

Biserica şi-a menţinut forma pe care o avea în 1603. Are pereţii de un metru grosime, este construită în formă de cruce cu o turlă mare, deschisă, octogonală, deasupra naosului şi catapeteasmă de zid. Uşa de la intrare în pronaos este frumos sculptată iar acesta este despărţit de naos printr-un zid cu o deschidere de mărimea unei uşi. Naosul are câte o fereastră pe fiecare parte, iar pronaosul numai una spre sud. Pardoseala este de scândură iar pridvorul este susţinut pe şase coloane de zid în faţă şi câte două în părţile laterale. Exteriorul, zugrăvit în alb, are un brâu median simplu, cu brâie secundare deasupra şi dedesubt. Firidele a căror pictură a fost acoperită, sunt înalte şi largi. În apropiere de streaşină sunt trei rânduri de cărămidă, formând dinţi de ferăstrău, în culoare maro. Pictura a fost realizată în 1783 de urmaşii vechiului ctitor, Constantin Răioşeanul şi soţia sa Panna. Ei au terminat lucrările începute mai de mult în interior şi le-au executat pe cele din pridvor. Se remarcă, pe lângă tabloul votiv, reprezentându-i pe ctitorii de la 1603 şi pe cei mai noi, împreună cu copiii lor, faptul că imaginile, bogat ornamentate, sunt în stil voievodal românesc. Sfânta Elena a Bizanţului este îmbrăcată ca o domniţă de pe plaiurile noastre iar la Sfântul Arhanghel Mihail apar, de asemenea, elemente tradiţionale.

Înconjurată de clădiri anexe, mănăstirea Strâmba se înscrie printre cele mai de seamă monumente ale Olteniei.

IRINA STOICA

MĂTRĂGUNA,

mai bună decât vrăjile Voodoo!

O femeie din Doylestown, statul american Pennsylvania, a fost pusă sub urmărire penală sub învinuirea de a fi încercat să-şi ucidă soţul, prin otrăvire. Autorităţile au dezvăluit că Heather Miller a avut această tentativă, din dorinţa de a-i încasa acestuia asigurarea de viaţă şi riscă acum o pedeapsă de până la 40 de ani de închisoare. „Scorpia" a mărturisit că iniţial a apelat la serviciile unei vrăjitoare, care i-a garantat că în urma practicilor magice „Voodoo", domnul Miller se va stinge din viaţă în mai puţin de o lună. Cum însă acest lucru nu s-a întâmplat, ci dimpotrivă, bărbatul plesnea de sănătate, casnica americancă a preluat conducerea complotului, presărându-i în ceai o soluţie concentrată conţinând fructele plantei numite belladonna (în medicina populară românească, planta este numită mătrăgună, fiind renumită pentru capacităţile sale benefice, dar şi pentru toxicitatea ei, atunci când este administrată în cantitate mare – n.n.). Din fericire, bărbatul a sesizat gustul neobişnuit şi s-a ferit să mai bea, descoperind, în cele din urmă, capcana ce i se pregătea.

Zăpăciţi fără frontiere

Când vine vorba să găsească metode de... a da în mintea copiilor, oamenii mari dovedesc din plin o imaginaţie inepuizabilă şi debordantă. Exemplele de mai jos credem că vă vor convinge, chiar dacă la noi un pesimism „mioritic" ne face de obicei circumspecţi cu unele moduri de distracţie tipic occidentale.

BOMBA CU APĂ nu e chiar o armă în adevăratul înţeles al cuvântului. E normal, într-un fel, de vreme ce întotdeauna anumite bătălii au fost mai puţin devastatoare decât altele. La Coogee Beach, în Australia, unde vreo 55.000 de bombe s-au abătut asupra combatanţilor, „conflagraţia" s-a lăsat doar cu câteva persoane răcite. Aceasta este de altfel un avantaj al muniţiei cu apă. Iar în ultima confruntare de tipul respectiv, de pe amintita plajă australiană, nu a fost admisă nici o altă armă. 2921 de persoane s-a reunit acolo, pentru a lua parte la cea mai mare bătălie cu apă din istorie. Ca o dovadă a spiritului fair-play dominant, nimeni nu a venit „înarmat" cu umbrelă. Dacă toate războaiele s-ar putea purta astfel!...

HOMO SAPIENS SAPIENS. Cum ar veni, un om mai inteligent decât... omul inteligent. Un asemenea „specimen" poate fi văzut în prezent la Grădina Zoologică din oraşul francez Amiens. De fapt, timp de o săptămână, aici s-a derulat un experiment cu totul neobişnuit. Un *Homo sapiens* (mai precis, un bărbat) a stat închis într-o cuşcă, având drept vecini o familie de ratoni şi câţiva ursuleţi panda. Pragramul de

„vizitare" (de la 900 la 1900) a adus dincolo de gratii mulţi curioşi, care s-au întrebat dacă era vorba despre o nebunie trecătoare sau despre refuzul violent al societăţii moderne. Nici una, nici alta: Norbert Aboudarham este un autor de teatru scrupulos, care se pregăteşte să scrie o piesă despre panda. Astfel, a decis să cunoască direct modul lor de viaţă. Cel mai greu de suportat au fost însă privirile şi întrebările agasante ale vizitatorilor. Totuşi, s-a simţit mulţumit că nimeni nu i-a aruncat alune în cuşcă. *(A.N.P.)*

Ultima călătorie

Harold Smith, un farmacist de 80 de ani din New Jersey, veteran al războiului din Vietnam, spunea întotdeauna că nu vrea să-şi deranjeze familia când va muri. Mai mult, adăuga că va proceda într-un fel asemenea elefanţilor. Va merge singur spre societatea de pompe funebre când va simţi că i-a venit ceasul. Mai în glumă mai în serios, mai spunea că acesta va fi ultimul drum pe care îl va parcurge la volanul maşinii.

Sănătatea sa devenise foarte şubredă. Bolnav de diabet suferise amputarea a două degete şi avea certitudinea că sfârşitul este aproape. De aceea s-a urcat în vechea maşină şi a pornit spre casa mortuară. A oprit în apropiere, a pus capul pe volan şi a adormit pentru totdeauna.

Doctorii nu au avut altceva de făcut decât să constate moartea, iar cei dragi au apreciat că bătrânul şi-a ţinut cuvântul până în ultima clipă. *(I.S.)*

Nişte bandiţi ghinionişti...

În privinţa faimoşilor „rakeţi", indivizi certaţi cu legea provenind din state ale fostei Uniuni Sovietice, nu credem că e cazul să vă mai facem „prezentările", căci oricine ştie prea bine cam ce le poate pielea. Dar păţania a patru asemenea specimene merită povestită, datorită hazului ei involuntar. Într-o frumoasă dimineaţă de septembrie a acestui an, un autobuz cu număr de înmatriculare de Belarus mergea pe şosea, la circa 200 km de Varşovia. La un moment dat, de pe un drumeag lateral, un autoturism fără semne de identificare i-a tăiat calea autobuzului. Cu scrâşnet de frâne, maşina s-a oprit, iar din autoturism au năvălit afară patru indivizi mascaţi, înarmaţi cu pistoale şi cuţite. Plini de ei, bandiţii s-au îndreptat spre uşa autobuzului, dar n-a apucat primul să pună piciorul pe scară, că, de peste banchete, ţevile lungi ale unor puşti s-au aţintit asupra sa, însoţite fiind de un zgomot specific de arme încărcate. În doi timpi şi trei mişcări, bandiţii au fost dezarmaţi şi legaţi fedeleş. Ce se petrecuse? Cei patru rakeţi, provenind din Ucraina, avuseseră ghinionul să atace tocmai autocarul echipei naţionale de tir cu puşca din Belarus, care se întorcea de la un concurs desfăşurat în Germania. Şi, colac peste pupăză, pentru a fi tacâmul complet, sportivii erau cătrăniţi de mânie, fiindcă ocupaseră, la acel concurs, tocmai ultimul loc! Ne putem imagina cu ce mamă de bătaie s-a lăsat...

Nu trageţi cu... chitara!

Columbianul Alberti Paredes, unul dintre cei mai renumiţi creatori de instrumente muzicale din ţara sa, s-a gândit să-şi valorifice talentul într-un mod insolit, care să spargă tiparele meseriei. Rezultatul a fost o concepţie insolită: o chitară... Kalachnikov. Un instrument-armă care simbolizează moartea şi speranţa. O armă, totuşi, care poate ucide de la o distanţă de 800 de metri. Până acum a realizat şapte exemplare, trei dintre ele fiind oferite unui star rock Columbian, primăriei din Bogota şi Naţiunilor Unite. *(D.M.)*

Cum să devii star planetar

Dintre toate scenariile posibile, cei ce ar încerca să ofere o soluţie viabilă acestei probleme se pot gândi rapid la „atotputernicul" Internet. Fie şi numai luând în calcul un caz special: cel al site-ului You Tube, care după numai un an de existenţă atrage deja uluitor de numeroşi internauţi. În fiecare zi, el înregistrează circa 35 de milioane de descărcări!

Ce poate avea însă atât de deosebit un site? El permite oricărui utilizator să-şi facă cunoscute filmele personale: peste 35.000 de video-filme se află disponibile pe You Tube. În vârful topului acestui bizar mod de distracţie se află doi adolescenţi americani care fac diverse clovnerii, pe muzica desenului animat „Pokemon". Filmuleţul lor trăsnit a fost vizionat de peste 9,5 milioane de ori. E ca şi cum chiar şi cele mai stupide glume şi scălâmbăieli pot garanta un minut de celebritate pe Net. Iar asta spune multe despre educaţia şi gusturile publicului.

Există însă şi situaţii ceva mai delicate, care dau din râs în plâns. Este cazul unui adolescent canadian din Quebec, care şi-a luat supranumele de „Star Wars Kid" şi a avut nefericita inspiraţie să-şi difuzeze producţia video, unde îl imita pe Luke Skywalker. Reversul medaliei a fost un potop de ironii foarte acide la adresa lui, în urma cărora tânărul a căzut victimă unei grave depresii. Ce să-i faci, viaţa de „star planetar" nu e întotdeauna uşoară.... *(A.N.P.)*

Canadienii slăbesc în... grup!

În Canada sunt în mare vogă curele de slăbire colective, al căror succes are la bază, spun specialiştii, în primul rând factorii psihologici, conştiinţa faptului că nu eşti singur în lupta cu kilogramele în exces. Dornici să sărbătorească, după ce au scăpat de aproape 500 de kilograme în mai puţin de jumătate de an, 27 de locuitori din oraşul Vancouver au preparat o salată uriaşă, din 110 căpăţâni de lăptuci, 100 kilograme de morcovi şi 100 kilograme de castraveţi, stropite din belşug cu ulei de măsline şi zeamă de lămâie. Pentru că nu au găsit un vas pe măsură, supraponderalii au făcut salata în piscina unuia dintre ei, realizarea deliciosului preparat luându-le nu mai puţin de patru ore.

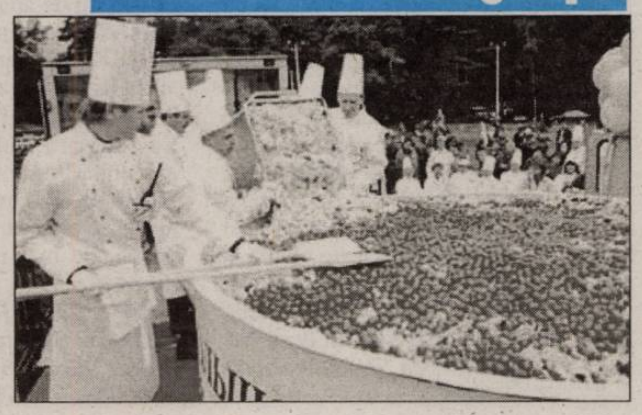

Premieră în România

Marile speranţe în cancerul de prostată

După cancerul pulmonar, cel de prostată e cel mai răspândit în rândul bărbaţilor, cauzând numeroase decese. Ca incidenţă pe plan mondial, boala afectează în medie 100 de bărbaţi din 100.000, la categoria de vârstă 50-60 de ani, şi mai mult de 800 din 100.000 la cei peste 70 de ani. Din păcate, la noi există mari probleme cu depistarea precoce a cancerului de prostată, doar 20% din cazuri fiind identificate la timp.

De curând, a început să se aplice şi în România o mai veche metodă de distrugere a ţesuturilor bolnave – brahiterapia. Mult mai eficace şi mai puţin riscantă, aceasta presupune injectarea în prostată a unei substanţe radioactive pe bază de iod, care „omoară" tumorile. Pentru început, la Institutul Fundeni au fost operaţi în acest mod trei bărbaţi, alţi trei pacienţi fiind programaţi în zilele următoare. Brahiterapia nu este o metodă foarte ieftină pentru români (o intervenţie costă 4500-5000 euro), însă prezintă avantaje incontestabile: pe lângă cele două enunţate mai sus, se numără şi riscul de recidivă mult scăzut, că şi perioada de spitalizare redusă, de la o săptămână, la numai o zi.

O ameninţare după 40 de ani

În ultima vreme a început să se vorbească deschis, din ce în ce mai mult, despre răspândirea rapidă a unor boli grave, încă foarte dificil de controlat: cancerele pulmonare, cele specifice femeilor sau bărbaţilor, ca şi – tot mai frecvent – *cancerul de colon*. Din nefericire (şi) acesta face numeroase victime, din cauză că în circa jumătate din cazuri este diagnosticat ca atare într-un stadiu avansat. Situaţie regretabilă, deşi există o modalitate eficace de depistare a bolii, identificându-se prezenţa polipilor intestinali. Aceste excrescenţe, benigne la început, formate pe mucoasa colonului sau a rectului, în circa o treime din cazuri degenerează în tumori.

Polipii intestinali apar atât la bărbaţi, cât şi la femei, în special după vârsta de 40 de ani, cauza exactă rămânând încă incomplet cunoscută. Persoanele cele mai susceptibile de a fi atinse de maladia respectivă sunt cele care au în familie antecedente de polipi sau chiar de cancer al colonului. O alimentaţie bogată în grăsimi animale şi săracă în fibre este de asemenea considerată un important factor de risc.

În general, polipii intestinali se dezvoltă fără simptomatologie specifică, exceptând sângerările: acestea se pot manifesta prin scăderea numărului globulelor roşii (anemie) sau

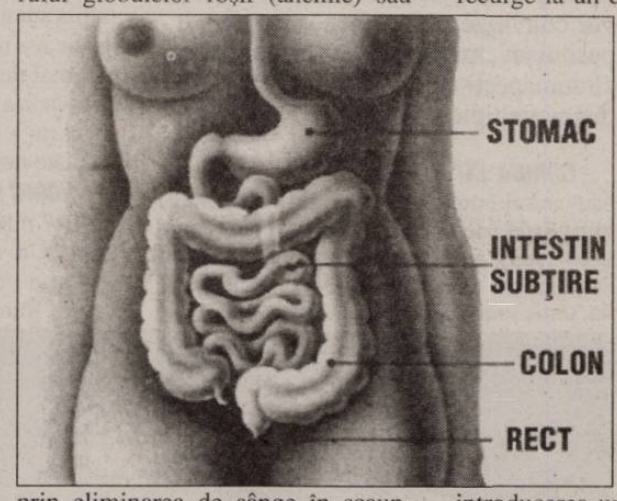

prin eliminarea de sânge în scaun. Sânge care nu trebuie atribuit în mod sistematic hemoroizilor – atitudine frecventă care întârzie mult diagnosticarea exactă a bolii – sau spargerii unui mic vas de sânge. Orice modificare a tranzitului digestiv, de genul alternanţei diaree/constipaţie, trebuie de asemenea să ne trimită neîntârziat la medic. În afara simptomelor menţionate, analize de depistare ar trebui făcute în mod regulat după vârsta de 40 de ani. Medicul generalist poate recurge la un examen clinic şi la un tuşeu rectal, dar în acelaşi timp poate şi să solicite un test de căutare şi identificare a eventualelor urme de sânge, invizibile în scaun. De altfel, acest test este primul avut în vedere, de cei mai mulţi medici. La cea mai mică suspiciune, ei vor prescrie de obicei o coloscopie. După cum arată şi numele, analiza respectivă consistă în introducerea unui tub optic în anus, pentru examinarea întregului colon (sub anestezie uşoară). Avantajul major al coloscopiei este acela că permite, nu doar depistarea polipilor, ci şi înlăturarea lor cu ajutorul unor instrumente chirurgicale miniaturale, fapt care elimină orice pericol de cancerizare.

Oftalmologie

Oprirea degenerescenţei maculare

Un regim alimentar este în măsură să oprească ori măcar să încetinească progresia degenerescenţei maculare legată de vârstă, boală care afectează puţin câte puţin vederea centrală. Pentru aceasta, bolnavilor li se recomandă să mărească aportul de acizi graşi polinesaturaţi şi cel de anumite vitamine şi oligoelemente, cum sunt zincul şi cuprul. În acelaşi timp, ei trebuie să evite alimentele care măresc concentraţia de glucoză din sânge (paste, cartofi, produse de cofetărie etc.). O echipă de cercetători de la Medical School din cadrul Harvard a studiat relaţia dintre degenerescenţa maculară legată de vârstă şi diverşi factori, între care indicele glicemic al regimului alimentar, la peste 500 de femei, timp de zece ani. Rezultatul a arătat că, dacă alcoolul, ţigările, indicele de masă corporală, aportul energetic sau aportul de glucide total nu influenţează boala, regimurile care provoacă o creştere puternică a glicemiei favorizează degenerescenţa retinei. Această maladie, care antrenează pierderea graduală a vederii centrale, atinge un mare număr de persoane o dată cu înaintarea lor în vârstă.

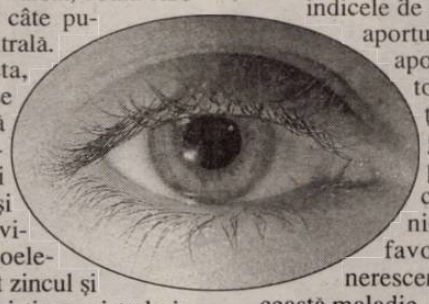

Flebologie

Probleme venoase la înălţime

Nu ne referim la o creştere a patologiilor legate de starea vaselor de sânge, ci chiar la o situaţie legată de... altitudine. Problemele de trombo-embolism venos în avion nu sunt cauzate de o insuficienţă de oxigen determinată de depresurizarea aparatului, ci de faptul că pasagerii stau de obicei mult timp în poziţia aşezat. Un studiu realizat de dr. William Toff, de la Universitatea Leicester, a comparat – pe 73 de subiecţi sănătoşi – efectele unei şederi prelungite, de opt ore, în condiţii atmosferice simulate pentru altitudinea de 2438 metri şi pentru nivelul solului. Analizele sângelui nu au relevat nici o diferenţă, aşa că sfatul medicului este unul cât se poate de practic: dacă trebuie să călătoriţi cu avionul pe distanţe lungi, întindeţi-vă cât mai des picioarele.

Bătrâni sub supraveghere HI-TECH

Dacă până acum vorbeam despre supravegherea la distanţă a persoanelor singure, cu dificultăţi de diferite tipuri, ca despre scenarii science-fiction, iată că recent s-a introdus şi în România un astfel de sistem bazat pe realizări ale tehnicii moderne. El se adresează vârstnicilor bolnavi, care locuiesc singuri şi nu au posibilitatea ca, în cazul unei crize, să alerteze autorităţile sanitare. În program au fost introduse pentru început 50 de asemenea persoane din Timişoara. Acestea au primit câte o brăţară sau un lănţişor, obiecte prevăzute cu un buton prin a cărui apăsare se realizează legătura cu un dispecer. Este un contact sonor de tipul interfonului, permiţând bolnavului să rămână nemişcat până la sosirea unui asistent social sau a unui cadru medical. Pentru persoanele vizate, aparatul de conectare la sistem înseamnă o investiţie de 200 de euro, dar şi siguranţa unui ajutor rapid şi eficace, în caz de nevoie.

Remedii naturale

Leacuri verzi pentru dantură albă

Nu e obligatoriu ca o dantură sănătoasă să arate că întregul organism este perfect sănătos, dar întotdeauna dinţii bolnavi înseamnă boli şi în alte zone ale corpului. Cine nu ştie ce înseamnă un abces dentar e bine să caute să afle, dar nu... prin proprie experienţă. Colectarea de puroi în jurul dinţilor, cauzată de agenţi microbieni sau parazitari, nu numai că e foarte dureroasă, dar şi pune în pericol dantura. În faza de debut sau după rezolvarea stomatologică a cazului, se recomandă plante cu acţiune antiseptică, dintre care menţionăm:

◆ ***MUŞEŢELUL*** (flori). Se prepară infuzie din trei linguri de plantă la cana cu apă şi, cât timp este călduţă, se ţine în gură circa 5 minute, tratamentul repetându-se la interval de o oră.

◆ ***COADA-ŞORICELULUI*** (flori). Se prepară infuzie din două linguri de plantă la cana cu apă şi se clăteşte gura la interval de o oră.

◆ ***SALVIA*** (frunze). Se prepară infuzie din două linguriţe de plantă la 100 ml de apă şi se clăteşte cu ea gura, câte 5 minute la fiecare oră. Pe lângă efectul antiseptic, aceasta are şi rol astringent şi cicatrizant.

◆ ***SULFINA*** (flori). Se prepară infuzie din două linguriţe de plantă la 100 ml de apă şi se clăteşte gura cu ea, de mai multe ori pe zi.

◆ ***CERENŢELUL*** (rizomi). Se prepară decoct din două linguriţe de rădăcini şi rizomi la cana cu apă şi se fac spălături locale sau se pun pe locul bolnav tampoane de tifon sau de vată îmbibate cu decoct. Cerenţelul are o remarcabilă acţiune antimicrobiană.

După depăşirea fazei acute a abceselor dentare, se recomandă tratamente cu plante care au acţiune emolientă, antiinflamatoare şi cicatrizantă. Iată câteva dintre ele:

◆ ***NALBĂ DE CULTURĂ*** sau ***NALBĂ MARE*** (flori şi frunze). Se prepară infuzie din două linguriţe de plantă la cana cu apă şi se face cu ea gargară sau clătirea gurii, de cel puţin cinci ori pe zi.

◆ ***TĂTĂNEASĂ*** (rădăcină). Se prepară decoct din patru-cinci linguriţe de plantă sfărâmată mărunt, la o cană cu apă; se face cu ea gargară sau se clăteşte gura de mai multe ori pe zi. Tătăneasa se recomandă numai în uz extern, având o acţiune antiinflamatoare şi cicatrizantă.

◆ ***SUNĂTOARE*** (planta) calmează durerile dentare. Se prepară infuzie concentrată, din două linguri de plantă la 200 ml de apă şi se clăteşte cu ea gura, de patru-cinci ori pe zi.

◆ ***GĂLBENELE*** (planta). Se face infuzie din una-două linguri de plantă la cana cu apă şi, cu ea călduţă, se clăteşte gura sau se aplică comprese locale.

PE SCURT, DESPRE sănătatea dumneavoastră

Fie că recunoaştem deschis, fie că nu, realitatea este că sănătatea mintală a populaţiei se află într-o deteriorare continuă şi accentuată. O singură comparaţie, recent făcută publică, este mai mult decât elocventă: în România, numărul depresivilor şi cel al schizofrenicilor s-a dublat faţă de anul 1989. Iar proporţia este enorm de mare: circa 200 de persoane depresive la 1000 de locuitori! Legat de această problemă, există multe nelămuriri şi în rândul cititorilor noştri. Domnul

Depresivi şi indecişi

Augustin Prepeliţă din Râmnicu-Vâlcea ne întreabă cum poate fi recunoscută o persoană cu adevărat depresivă, şi nu anxioasă. Şi, în continuare: cele două stări pot fi asociate la aceeaşi persoană sau nu au nimic în comun?

➤ Într-adevăr, asocierea anxietăţii cu depresia este frecventă, chiar dacă e perfect posibil ca una să existe fără cealaltă. Prima se traduce printr-un sentiment de insecuritate şi prin stări de teamă difuze. Ea poate antrena dificultăţi de concentrare, iritabilitate şi diverse simptome precum palpitaţiile, durerile digestive, durerile de cap, transpiraţia, tulburări de somn şi altele. În ce priveşte depresia, ea se caracterizează printr-o durere afectivă, morală, asociind tristeţea, pesimismul, pierderea respectului faţă de sine şi sentimentul de culpabilitate. Un alt element determinant este încetinirea funcţionării psihomotorie, cu probleme de memorie, oboseală, dificultăţi în efectuarea diverselor activităţi etc. De asemenea, se observă şi o reducere a dinamismului şi pierderea interesului pentru relaţiile sociale: persoana deprimată, care nu mai simte atracţie pentru nimic, nu mai are spirit de iniţiativă şi manifestă tendinţa de a se izola.

Rămânând în acelaşi vast domeniu, îi răspundem şi domnului *Florin Popovici* din Iaşi, care mărturiseşte că, din perioada adolescenţei, are probleme în a lua hotărâri şi a face alegeri. Situaţia a devenit un adevărat calvar şi, cu toate eforturile făcute, nu s-a schimbat nimic. Aşadar, există vreo cale de ieşire?

➤ Înainte de toate, dificultăţile menţionate se explică prin teama de eşec. De obicei, persoanele la care apar gândesc: „Nu voi reuşi niciodată. Voi fi certat." şi aşa mai departe. Rămânând în expectativă, fug practic de orice responsabilitate. O asemenea atitudine are probabil rădăcinile în copilărie. În faţa unor părinţi severi, subiectul primeşte rolul fiului pasiv, care se supune fără să comenteze. Cel ce doreşte să scape de aceste probleme trebuie să încerce să-şi clarifice temerile: e vorba despre teama faţă de judecata celorlalţi sau de a fi respins? E o dorinţă de perfecţiune? În fine, trebuie comparate avantajele şi inconvenientele deciziilor personale, notându-le pe două coloane paralele. Astfel, vor putea fi evaluate riscurile unei iniţiative reale şi subiectul va constata că, foarte frecvent, ele sunt infime.

Pagini realizate de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

„Secretele" cotidiene ale sănătății

Numărul precedent al „Magazinului" s-a bucurat de prezența, în această pagină, a unui fragment de manuscris aparținând cititoarei noastre *Elena Constantin*, din Ploiești. Materialul respectiv se încheia cu mențiunea că fructele și legumele pierd prin prelucrare cea mai mare parte din vitaminele și enzimele de care au nevoie celulele corpului nostru, mai ales globulele albe, apărătorii organismului în fața microbilor și a celulelor canceroase aflate în fluxul sangvin sau în țesuturi. Să vedem și argumentele aduse în sprijinul acestei afirmații.

„Vitamina tinereții", împotriva cancerului

În circuitul sangvin zilnic sunt vehiculate zeci, poate chiar sute de celule canceroase culese din diferite organe și țesuturi, inclusiv la oamenii sănătoși. Aceste celule sunt însă „mâncate" de către celulele albe din sânge și digerate, resturile eliminându-se la nivelul organelor de excreție (rinichi, plămâni, glande sudoripare, limbă etc.). Dacă globulele albe nu sunt „vigilente", o parte din celulele canceroase pot să se fixeze în anumite țesuturi, se multiplică anarhic, influențând și celulele sănătoase să se dezvolte după tiparul lor și scăpând astfel de sub controlul sistemului nervos. De aceea, pentru a avea globule albe sănătoase și eficiente, trebuie să consumăm alimente cât mai simple, proaspete, naturale, neprelucrate prea mult și nepoluate din punct de vedere chimic și radioactiv.

S-a constatat că elementul care răspunde cel mai bine în procesul de regenerare a celulelor sănătoase, deci și a globulelor albe, este vitamina A. Se numește și Betacaroten, i se mai spune „vitamina tinereții" și o putem găsi în spanac, pepene galben, varză, morcov, gălbenuș de ou, brocoli. În schimb, alimentele recomandate de terapeuți numai în cazuri excepționale sunt: carnea de mamifere (porc, vită, vânat etc.), grăsimile animale (untură, slănină, pește gras, seu), pâinea albă, pastele făinoase, dulciurile concentrate pe bază de zahăr, produse sintetice și ultrarafinate, cafeaua, alcoolul; de asemenea, nu se recomandă legumele și fructele sterilizate, pentru că nu mai conțin vitamine și enzime.

Postul – un leac miraculos

Poate că mulți semeni vor gândi: „Oare vom putea rezista fără să mâncăm de pildă mezeluri și alte preparate din carne, mai ales dacă avem o

boală care slăbește organismul?" D-na El. Constantin lămurește această problemă cu ajutorul unei istorioare adevărate, elocventă în acest sens. „În toamna anului 1995 – perioadă bine cunoscută de lipsuri și frustrări – m-am îmbolnăvit de virozăși am rămas cu o infecție puternică, ce mi-a afectat articulațiile și rinichii. Timp de trei luni de zile, cu toate antibioticele luate pe cale orală, temperatura nu a scăzut sub 38°C. În aceeași perioadă, am avut un necaz mult mai mare: a murit mama, cu o lună și jumătate înaintea Crăciunului. M-a afectat atât de mult moartea ei, încât m-am hotărât să țin post și să mă rog pentru ea. Am discutat în acest sens și cu un călugăr de la o mănăstire, care mi-a spus că, timp de 40 de zile, nu trebuie să mănânc de dulce absolut nimic, nici măcar lapte. Menționez că lucram în mediu toxic și aveam nevoie zilnic de lapte. Am încercat totuși, asumându-mi toate riscurile, să-i respect sfatul, crezând în sinea mea că până la urmă o să mă las păgubașă.

Pot să afirm astăzi că s-a întâmplat o minune. În fiecare dimineață, înainte de a pleca la serviciu, beam o cană plină (300 ml) cu suc de morcov și țelină proaspăt, iar la ora prânzului, pe plita încinsă din laborator sau într-o tăviță, frigeam 500 g de ciuperci proaspete; apoi mâncam fructe (mere, pere, gutui, nuci), iar seara, acasă, consumam o tocană de legume cu salată de sfeclă sau cu varză crudă și prăjituri de post."

40 de zile pentru o viață

„După scurt timp – continuă cititoarea noastră – am mărit cantitatea de suc de morcov băut de dimineață, până la 500 ml și am constatat imediat că îmi crește pofta de mâncare, febra mi-a scăzut, reumatismul mi-a dat drumul în zona articulațiilor și în curând am putut chiar... să alerg. După cele 40 de zile de post, tenul căpătase un aspect sănătos, ochii erau mai vioi, urina se limpezise, crescuse tonusul muscular, chiar dacă masa corporală îmi scăzuse în loc să crească, așa cum calculasem eu. Vreau să vă spun, cu cele mărturisite mai sus – repet – din proprie experiență, că avem încă la dispoziție adevărate daruri miraculoase ale naturii și ale lui Dumnezeu: ciupercile sunt o adevărată carne vegetală, apoi algele, soia, fasolea, grâul, secara, nucile, alunele și toate roadele pământului ne-au fost date nu doar ca alimente, ci și ca medicamente. De ce să nu profităm de valoarea lor neprețuită?"

Într-adevăr, ritmul de viață prea alert, problemele de care suntem asaltați în fiecare clipă, dar și o anume comoditate sau roadele înșelătoare ale societății de consum ne fac să ignorăm deseori ceea ce e cu-adevărat curat și valoros pentru sănătatea noastră. Merită oare să ne punem însăși viața sub semnul întrebării, în schimbul unor plăceri efemere?

PUTEREA ZAHĂRULUI VIU

Cam de multișor se afirmă (din păcate, fără efectele pozitive așteptate de la consumatori) că zahărul industrial este un aliment mort. La polul opus, terapeuții vorbesc despre „zahărul viu", existent în mierea fabricată de albine cu ajutorul unor substanțe secretate de acestea. Pe lângă ceea ce am numit zahăr viu, în miere mai găsim vitamine, calciu, fier, albumină, acid formic, acid malic etc.

Ca remediu natural, acest produs al stupului este utilizat cu succes în numeroase afecțiuni. Mai întâi, se știe că mierea e bună în afecțiunile gurii, ale gâtului, ale traheei și ale plămânilor. La țară, femeile ajutau dinții de lapte să iasă, atunci când gingiile copilului mic se umflau și erau dureroase, înmuind în miere un deget bine spălat în prealabil și frecându-i copilului gingiile. Aftele și alte asemenea afecțiuni localizate în cavitatea bucală se tratau prin ungere cu un amestec de miere cu puțin borax. Durerile de gât, anginele se alinau cu o gargară făcută cu o infuzie de frunze de mure îndulcită cu miere.

Pentru răgușeală (laringită), se lua miere curată în care se punea floare de pucioasă, până se îngroșa puțin. Din preparatul respectiv se făceau un fel de drageuri, care se țineau în gură până se topeau, încet. Totuși, poate cel mai bun efect se știe că îl are mierea în combaterea tusei. Pentru aceasta, fie se bea ceai de tei îndulcit cu miere, fie se lua câte o linguriță de miere, din sfert în sfert de oră. Tot la tuse și la răceală, în general, adevărate minuni făcea o cană cu vin fiert îndulcit cu miere. Pentru tusea gravă, se făcea o infuzie dintr-un amestec de siminichie, scoarță de stejar, muguri de brad și izmă, îndulcită cu miere. În caz că tusea „cobora" din gât în piept, se prepara un leac dintr-un gălbenuș de ou bătut cu lapte cald și două linguri de miere. Același preparat li se dădea în fiecare dimineață copiilor cu plămânii slabi, anemici, atât pentru vindecare, cât și ca un excelent întăritor al întregului organism.

Când ochii fură... IDEI NOCIVE

Pentru fumătorii care încearcă ori sunt constrânși să se lase de inhalat fumul otrăvit al țigărilor, o probă importantă o constituie abstinența, în momentele apariției ispitei. Mai puternic însă decât lipsa nicotinei pare a fi faptul de a vedea pe cineva aprinzându-și o țigară. De fapt, acest „spectacol" activează cortexul prefrontal, zonă implicată în comportamentul de căutare sau de evitare a drogului. Experimentul care a relevat această situație a implicat 20 de fumători împărțiți aleatoriu în două grupe: primii – autorizați să fumeze imediat după test; ceilalți – „consemnați" să nu fumeze încă patru ore. Toți au fost puși să vizioneze secvențe cu persoane care-și aprindeau țigări, activitatea creierului lor fiind analizată prin imagerie RMN. Cortexul prefrontal s-a reactivat doar la cei ce știau că vor fuma imediat după test. În concluzie, o bună terapie antifumat o reprezintă și evitarea imaginilor în care apare, fie și fugitiv, actul atât de nociv.

ȚELINA ȘI PĂTRUNJELUL

întăresc sistemul imunitar

Se știe că în componența organismelor vii intră și mici cantități de substanțe numite oligoelemente, care au calitatea de a întări organismul și a-l ajuta să lupte împotriva infecțiilor. Între acestea, manganul are un rol vital în buna funcționare a organismului nostru. Ca și celelalte oligoelemente, el poate fi asimilat preventiv sau în cazul unora dintre bolile menționate mai jos, neavând contraindicații decât dacă pacientul a suferit de o afecțiune pulmonară infecțioasă, recentă. Iată și maladiile în care dă rezultate foarte bune folosirea manganului.

- Astmul periodic neinfecțios (în cazul astmului infecțios, se asociază cu un alt oligoelement, cuprul).
- Astmul de fân (neinfecțios).
- Migrena însoțită de tulburări digestive, oculare și de origine hepatică.
- Hipertensiune și hipotensiune însoțite de dureri de cap, amețeli, tulburări ale vederii, tahicardie ș.a.
- Urticarie, edem, prurit periodic și eczeme tipic alergice.
- Dureri articulare de tip artritic.
- Dismenoree cu cicluri frecvente și abundente.
- Probleme ale tiroidei (în general hipertiroidism).
- Astenii matinale și oboseală în repaus.
- Comportament psihic nervos, instabil, irascibil, dar nu pe fond violent.

Spre norocul nostru, multe legume și fructe ne furnizează cu generozitate mangan, cele mai importante dintre ele fiind:

– ***țelina,*** folosită ca atare în mâncăruri și sub formă de suc (câte 100 ml dimineața, pe stomacul gol). Un decoct se prepară din 30 g legumă la 1 litru de apă; se consumă 1-3 căni pe zi. De la țelină se folosește atât rădăcina, cât și partea aeriană, frunzele și semințele (se beau zilnic

câte două căni de infuzie realizată din două lingurițe de frunze sau o jumătate de linguriță de semințe la cana cu apă);

– ***pătrunjelul,*** folosit sub formă de suc (câte 50-100 ml pe zi). Decoctul se prepară din 50 g de plantă fiartă 20 de minute într-un litru de apă; se strecoară, se îndulcește cu miere și

se beau 2-3 căni pe zi. Infuzia se prepară din frunze de pătrunjel, consumându-se zilnic câte două căni. Aceleași recomandări și în cazul ***păstârnacului;***

– ***prazul*** se consumă ca atare și sub formă de salate;

– ***spanacul*** se consumă ca atare și sub formă de suc, câte un pahar dimineața; la fel și ***loboda de grădină;***

– ***vinetele*** se consumă sub formă de salată;

– ***cartoful*** se consumă ca atare sau sub formă de suc (câte o jumătate de pahar dimineața, înainte de masă și înainte de masa de prânz).

Fructele cu un conținut mai ridicat de mangan sunt: ***merele, perele, prunele, cireșele, vișinele, castanele comestibile, măslinele, lămâile.*** Din castane se prepară un decoct (15-20 g de fruct la un litru de apă); se lasă să clocotească 2-3 minute,

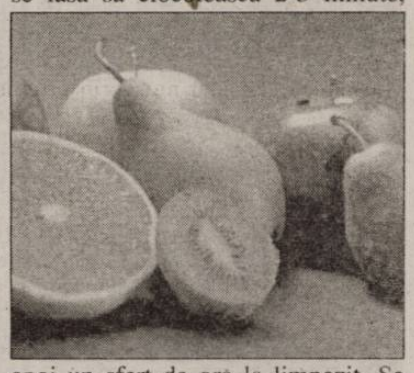

apoi un sfert de oră la limpezit. Se beau 2-3 căni pe zi. Din fruct, se prepară un piure. Lămâia se consumă sub formă de limonadă sau de suc, până la 200 ml pe zi. Măslinele se consumă ca atare sau sub formă de ulei.

VINERI - 20 octombrie

TVR 1

7.00 Jurnalul TVR 8.00 Doc.: „Mari români: Ion Antonescu" 8.40 Doc.: „Mari români: Ştefan cel Mare" 9.30 Desene animate 10.35 Oglinda retrovizoare (r) 11.05 Garantat 100% (r) 12.00 Serial (r) 13.00 Serial: „Cory şi restul lumii" 13.30 Desene animate 14.00 Jurnalul TVR 16.00 Parlamentul României 17.00 Serial: „Misterele din Sankt Petersburg" 18.00 Dis-de-seară 19.00 Jurnalul TVR 20.15 Stele de... cinci stele 21.50 Serial: „Lost: Naufragiaţii" 22.45 Jurnalul TVR 23.05 Lumea citeşte! 1.10 Film: „Examen" (România, 2003).

PRO TV

7.00 Ştirile Pro TV 9.15 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 10.15 Film: „Chemarea sălbăticiei" (r) 12.15 La Bloc (r) 13.00 Ştirile Pro TV 14.00 Film: „Accident" (România, 1977). Cu: Vladimir Găitan, George Mihăiţă, Sergiu Nicolaescu 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.00 Ştirile Pro TV 17.45 Serial: „Familia Bundy" 19.00 Ştirile Pro TV 20.30 Dansez pentru tine 0.00 Serial: „La servici" 0.30 Film: „Pasiunea din umbră" (SUA, 2000). Cu: Joe Mantegna, Marcia Gay Harden.

antena 1

6.00 În gura presei 7.00 Matinal: Dimineaţa devreme 10.00 Concurs interactiv 11.00 Serial: „Anastasia" 12.00 Serial: „Secretul Mariei" 13.00 Observator 13.45 Film: „Halifax, oraşul devastat" (ultima parte). Cu: Vincent Walsh 16.00 Observator 16.45 9595 18.00 Serial: „Vocea inimii" 19.00 Observator 20.30 Tablou de nuntă 23.00 Thai & Kickbox Superleague 2006: Viena 2.00 Concurs interactiv 3.00 Film: „Creaturile mlaştinii" (SUA, 2003).

PRIMA TV

8.00 Sport cu Florentina 8.35 Serial: „Mariana - Preţul inocenţei" 9.35 Serial: „ED" 10.35 Sporturi trăsnite (r) 11.00 Tele RON 12.50 Garito 14.30 Serial: „Dragoste şi putere" 15.00 Film: „Iubiri periculoase" (Canada, 1997) 17.30 Farsele lui Jugaru (r) 18.00 Focus 19.00 „Sporturi" trăsnite 19.30 Camera de râs 20.00 Film: „Ace Ventura: Un nebun în Africa" (SUA, 1995) 22.00 Mondenii (r) 22.30 Focus Plus 23.30 Film: „Ultimul împărat" (coprod., 1987) 2.30 Serial: „Sunset Beach".

acasa

5.00-9.00 Reluări 10.00 Serial: „Ciocolată cu piper" 11.00 Serial (r) 12.00 Serial: „Minciuna" 14.00 Serial: „Jurământul" 15.30 Serial: „Suflete rănite" 16.30 Poveştiri adevărate 17.30 Serial: „Rebelde" 19.30 Special: Lansare film „Lacrimi de iubire" 20.00 Serial: „S.O.S., viaţa mea!" 21.00 Serial: „O lume a fiarelor" 23.00 Serial: „Tărâmul pasiunii" 0.00 Serial: „Bărbatul visurilor mele" 1.00 Poveştiri adevărate (r) 2.00 Serial: „Extravaganta Anastasia".

TVR 2

8.00 Pescar hoinar (r) 8.30 Serial (r) 9.00 Construind imposibilul 10.00 Tonomatul DP2 11.30 Serial: „Caracatiţa" (r) 12.25 Câţiva paşi spre un management mai bun (r) 13.00 Motomagia (r) 14.00 ABC... de ce? 14.30 Serial: „Cutia fantastică" 15.00 Împreună în Europa 16.00 Jurnalul TVR (r) 16.30 Hollywood reporter 17.00 Serial: „Micuţa Zorro" (ultimul ep.) 18.00 Lecţia de management 18.35 Serial: „Caracatiţa" 19.25 Ray Mears 20.00 Gimnastică artistică: C.M., la Aarhus. Finale pe aparate, masculin şi feminin 22.45 Concert Sit Down & Listen to Sensor 2005 0.00 Serial: „Mica Britanie" 2.30 Film (r) 4.35 Serial: „Sărutări furate".

PRO CINEMA

10.00 Icstrim tivi 10.30 Film (r) 12.30 Desene animate 13.30 Lumea Pro Cinema 14.00 Biografii celebre 15.15 Serial (r) 16.15 Serial (r) 17.00 Film: „Sfârşitul aventurii" (M. Britanie, 1955) 19.00 Serial: „Terapie intensivă" 20.00 Entertainment News 20.20 Serial: „Dispăruţi fără urmă" 21.30 Serial: „Noi toţi" 22.00 Film: „Star 80" (SUA, 1983). Cu: Eric Roberts 0.15 Serial: „Prietenie pe muchie de cuţit" 1.15 Serial: „Verdict: crimă!".

SÂMBĂTĂ - 21 octombrie

7.00 Film: „Einstein demolatorul" (SUA, 1998). Cu: Priscilla Presley 8.40 Desene animate 9.30 Vreau să fiu... cu Itsy şi Bitsy! 10.00 Joaca de-a poveştile 10.30 Elefantul cu bulină 11.00 Cartea europeană 11.50 Deschide-ţi inima! (r) 14.00 Jurnalul TVR 14.20 Serial (r) 15.20 De la alb-negru la color 16.00 Ochiul magic (r) 17.00 Efectul MG 17.30 Cinemaniacii 18.00 Teleenciclopedia 19.00 Jurnalul TVR 20.10 Finala Mari români 23.10 Film: „Incoruptibilii" (SUA, 1987). Cu: Kevin Costner, Robert De Niro 1.15 Tezaur folcloric (r).

7.00 Desene animate 7.30 Serial: „Taz-Mania" 8.00 Ştirile Pro TV 10.00 Film: „Accident" (r) 11.45 ProMotor 12.15 Magazin UCL 13.00 Ştirile Pro TV 13.15 Dansez pentru tine (r) 17.15 Serial: „Mesaje de dincolo" 18.15 Stilul Oana Cuzino 19.00 Ştirile Pro TV 20.30 Film: „Cangurul Jack" (SUA, 2003). Cu: Jerry O'Connell, Anthony Anderson 22.30 Miss Playboy România, 2006 0.30 Film: „Furia: Carrie 2" (SUA, 1999). Cu: Emily Bergl, Jason London, Amy Irving 2.45 Stilul Oana Cuzino (r).

6.00 Film: „Buffalo Bill şi Indienii" (SUA, 1976) 8.30 În gura presei 9.30 Casa de piatră 10.15 Roata de rezervă 10.30 Serial: „Întâmplări hazlii" 11.30 Desene animate 13.00 Ştiri 13.15 Felicia 14.00 Serial: „Secretul Mariei" 16.00 Tablou de nuntă (r) 18.30 Săptămâna financiară 19.00 Observator 20.45 Fotbal: FC Naţional vs Universitatea Craiova 23.30 Film: „Fidelitate" (SUA, 1999). Cu: Joseph Fiennes, Ray Liotta 2.00 Concurs interactiv 3.45 Săptămâna financiară (r) 5.00 Desene animate.

7.30 Desene animate 8.30 Serial: „Viaţa la pachet" 9.00 Hugo 10.00 Autoforum 11.40 Tele RON 12.45 Serial: „Chris Isaak show" 13.45 Săptămâna nebună (r) 14.45 Gogo Mania (r) 15.20 Ciao TV (r) 16.00 Schimb de mame (r) 18.00 Focus 19.00 „Sporturi" trăsnite 19.30 Camera de râs 20.00 Megastar 22.20 Film: „Lovitură fatală" (SUA, 1992). Cu: Charles Boswell 0.00 Film: „Moondance" (coprod., 1995).

5.00-8.00 Reluări 9.00 Serial: „Rubi" 11.00 Serial: „Bărbatul visurilor mele" (r) 12.00 Serial: „Celebritate" 14.30 Serial: „Jurământul" 15.30 Serial: „Suflete rănite" 16.30 Poveştiri adevărate 17.30 Serial: „Rebelde" 19.30 Serial: „S.O.S., viaţa mea!" 20.30 Serial: „O lume a fiarelor" 22.30 Serial: „Tărâmul pasiunii" 23.30 Serial: „Bărbatul visurilor mele" 0.30 Serial: „Al şaptelea cer" 1.30 Serial: „Extravaganta Anastasia" 2.30 Serial (r).

8.00 Serial: „Şcoala micilor vrăjitoare" 8.30 Megatehnicus 9.00 D'ale lu' Mitică (r) 10.00 Natură şi aventură 10.30 Ulişa spre Europa 11.00 Proiect IT 12.00 Lumea azi 12.30 Atlas 13.00 Serial: „Stargate: Atlantis" 14.00 Fotbal: CFR Cluj - FC Vaslui 16.00 Gimnastică artistică: CM la Aarhus 18.00 Serial: „Miracole" 19.00 Planeta Pământ 19.45 Europa altfel 20.00 Formula 1: MP al Braziliei 21.25 Ora de ştiri 22.30 Film: „Blaze" (SUA, 1989). Cu: Paul Newman, Lolita Davidovich 0.30 Transfer (r) 1.30 Muzică la maximum.

10.15 Descoperă România 10.45 Serial (r) 12.00 Film: „Sfârşitul aventurii" (r) 14.15 Serial: „Noi toţi" (r) 14.45 Serial: „Verdict: crimă!" 15.45 Film: „Bietul Ioanide" (România, 1980) 19.00 Serial: „Poveşti extraordinare" 20.00 Entertainment News 20.20 Serial: „Monk" 21.30 Serial: „Noi toţi" 22.00 Film: „Pisica albă, pisica neagră" (copod., 1998) 0.30 Serial: „Profiler, psihologia crimei" 1.30 Serial: „Verdict: crimă!".

DUMINICĂ - 22 octombrie

7.00 Universul credinţei 8.00 Semne 8.30 Desene animate 9.30 Supertrupa 10.00 Numai cu acordul minorilor 11.00 Rrom european 11.35 Viaţa satului 13.00 Săptămâna politică 14.00 Jurnalul TVR 14.55 Fotbal: Oţelul Galaţi - Steaua Bucureşti 17.00 Parteneri de weekend 17.35 Tezaur folcloric 19.00 Jurnalul TVR 20.10 Film: „Recrutul" (SUA, 2003). Cu: Al Pacino 22.10 Garantat 100% 23.10 Premiile de film MTV 2006 0.10 Film: „Îngerul meu" (coprod., 2004).

7.00 Desene animate 7.30 Serial: „Taz-Mania" 8.00 Ştirile Pro TV 10.00 Parte de carte 11.00 ProVest 12.00 Serial: „O nouă viaţă" 13.00 Ştirile Pro TV 13.15 Te vezi la Ştirile Pro TV 14.00 Apropo Tv 15.00 Serial: „Rebel în California" 16.00 Film: „Cangurul Jack" (r) 17.45 Serial: „Meseriaşii" 19.00 Ştirile Pro TV 20.45 Film: „Triplu X" (SUA, 2002). Cu: Vin Diesel, Asua Argento 23.45 Film: „Conspiraţia" (SUA, 1999). Cu: Dolph Lundgren, Mystro Clark 1.45 Apropo TV (r).

7.00 Concurs interactiv 8.00 Serial: „Hercule" 9.00 Film: „Puterea Dragonilor" (SUA, 2000). Cu: Jeremy Irons 11.00 Serial: „Întâmplări hazlii" 12.00 Desene animate 13.00 Ştiri 13.45 Serial: „Febra împerecherii" 14.30 Serial: „Dispariţii" 15.30 Duminica în familie 18.40 7 Zile 19.00 Observator 20.30 Piaţa Divertis 21.30 Animal Planet 22.00 Serial: „Martor fără voie" 23.15 Recursul etapei 1.00 Serial: „Huff" 2.00 Film: „Arta de a fi bărbat" (SUA, 2003) 4.00 Serial (r).

7.30 Desene animate 8.30 Serial: „Viaţa la pachet" 9.00 Hugo 10.00 Imobiliare blitz 11.00 Levintza prezintă 11.40 Tele RON 12.45 Interviurile Cristinei Ţopescu 14.00 Megastar (r) 16.00 Cronica cârcotaşilor (r) 18.00 Focus 19.00 „Sporturi" trăsnite 19.30 Camera de râs 20.00 Schimb de mame 21.30 Serial: „CSI - investigaţii" 22.30 Pro Sport Show 0.00 Film: „Sub supraveghere" (SUA, 1991). Cu: Melody Anderson, James Andronica.

5.00-8.00 Reluări 9.00 Serial: „Rubi" 11.00 Acasă în bucătăţie 12.00 Serial: „Celebritate 14.30 Serial: „Jurământul" 15.30 Serial: „Suflete rănite" 16.30 Poveştiri adevărate 17.30 Serial: „Rebelde" 19.30 Serial: „S.O.S., viaţa mea!" 20.30 Serial: „Iubire ca în filme" 21.30 Film: „Un sărut adevărat" (SUA, 1999). Cu: Drew Barrymore, David Arquette 23.45 Telefilm: „Prea târziu" (r) 0.45 Poveştiri adevărate (r).

8.00 Serial: „Şcoală micilor vrăjitoare" 8.30 Zestrea românilor 9.00 Ferma 10.00 Pescar hoinar 10.30 Ulişa spre Europa 11.00 Motomagia 11.30 Sport extrem 12.00 Generaţia hip-hop 13.00 Ce bine e! 14.00 România underground 14.30 EU-RO case (r) 15.00 Poftă bună! 15.30 Arta supravieţuirii 16.00 Top 7.ro 16.30 Dincolo de hartă 17.00 Serial: „P.S. Te iubesc" 18.00 Serial: „Farmece" 19.00 Barbă Neagră, adevăratul pirat din Caraibe 19.55 Formula 1: MP al Braziliei 22.00 Ştiri 22.15 Serial: „Întoarcere la Brideshead" 23.15 Film: „Îngerul păzitor" (Canada, 2002). Cu: Erika Eleniak 1.00 Generaţia hip-hop.

10.00 ProMotor 11.00 Hollywood necenzurat 12.00 Film (r) 15.15 Lumea Pro Cinema 15.45 Serial: „Verdict: crimă!" 16.45 Film: „Cristofor Columb" (partea a II-a) 19.00 Serial: „Poveşti extraordinare" 20.00 Entertainment News 20.20 Film: „Suflete rătăcite" (SUA, 1994). Cu: Jason Gedrick 22.20 Serial: „Seinfeld" 23.30 Serial: „Profiler, psihologia crimei" 0.30 Serial: „Verdict: crimă!".

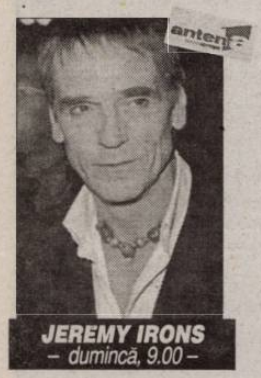

JEREMY IRONS
– duminică, 9.00 –

DREW BARRYMORE
– duminică, 21.30 –

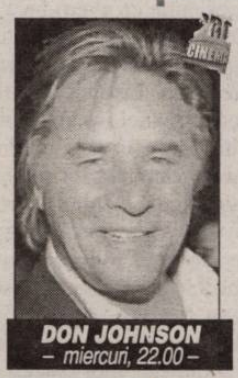

DON JOHNSON
– miercuri, 22.00 –

PRISCILLA PRESLEY
– sâmbătă, 7.00 –

VIN DIESEL
– duminică, 20.45 –

MELODY ANDERSON
– duminică, 0.00 –

PAUL NEWMAN
– sâmbătă, 22.30 –

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

LUNI - 23 octombrie

7.00 Jurnalul TVR 8.00 Interes general (r) 9.00 Cinematicii (r) 9.30 Desene animate 10.20 Izolaţi în România (r) 11.10 Finala Mari români (r) 14.00 Jurnalul TVR 15.30 Kronika 17.00 Serial: „Misterele din Sankt Petersburg" (ultimul ep.) 18.00 Dis-de-seară 19.00 Jurnalul TVR 20.15 Reflector 20.45 Iartă-mă! 22.10 Izolaţi în România 22.45 Jurnalul TVR 23.05 Prim-plan 23.45 Nocturne 0.30 Serial: „Viaţa ca-n filme" (ep.1) 1.10 Film: „Viaţa pe scenă" (Franţa, 2004). Cu: Benoît Poelvoorde, Julie Depardieu.

7.00 Ştirile Pro TV 9.15 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 10.45 Stilul Oana Cuzino (r) 11.15 Serial: „O nouă viaţă" (r) 12.15 Serial: „Familia Bundy" 13.00 Ştirile Pro TV 14.00 Serial: „Meseriaşii" (r) 15.00 Serial (r) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.00 Ştirile Pro TV 17.45 Serial: „Om sărac, om bogat" (ep.1) 19.00 Ştirile Pro TV 20.30 Film: „Scopul" (SUA, 2002). Cu: John Light 22.15 La Bloc 23.00 Ştirile Pro TV 23.45 Serial: „Dispăruţi fără urmă" 0.45 Icstrim tivi.

6.00 În gura presei 7.00 Matinal: Dimineaţa devreme 10.00 Concurs interactiv 11.00 Serial: „Anastasia" 12.00 Serial: „Secretul Mariei" 13.00 Observator 13.45 Serial: „Întâmplări hazlii" 14.30 Animat Planet (r) 15.00 Piaţa Divertis (r) 16.00 Observator 16.45 9595 18.00 Serial: „Vocea inimii" 19.00 Observator 20.30 Revanşa starurilor 22.30 Serial: „Fast Food" 23.00 Observator 0.00 Serial: „Alias" 1.00 Serial: „Întâmplări hazlii" 2.00 Concurs interactiv.

8.00 Sport cu Florentina 8.35 Serial: „Mariana - Preţul inocenţei" 9.35 Serial: „ED" 11.00 Tele RON 12.50 Garito 14.30 Serial: „Dragoste şi putere" 15.00 Film: „Trekkies" (SUA, 1997). Cu: Denise Crosby 18.00 Focus 19.00 „Sporturi" trăsnite 19.30 Camera de râs 20.00 Poliţia în acţiune 21.00 Trădaţi în dragoste 22.00 Trăsniţi în N.A.T.O. 22.30 Focus Plus 23.30 Serial: „Punct de criză" 0.30 Focus (r) 1.30 Serial: „Sunset Beach" 2.30 Clubul de noapte.

5.00-11.00 Reluări 12.00 Serial: „Minciuna" 14.00 Serial: „Jurământul" 15.30 Serial: „Suflete rănite" 16.30 Poveştiri adevărate 17.30 De 3 x femeie 18.30 Serial: „Rebelde" 19.30 Serial: „S.O.S., viaţa mea!" 20.30 Serial: „Iubire ca în filme" 21.30 Decizii • Telefilm: „Adevărata dragoste" 23.30 Serial: „Bărbatul visurilor mele" 0.30 Poveştiri adevărate (r) 1.30 Serial (r) 2.30 De 3 x femeie (r).

7.30 Desene animate 8.00 Top 7.ro (r) 9.00 COOLmea distracţiei (r) 10.00 Tonomatul DP2 11.30 Ce bine e! (r) 12.30 Poftă bună! (r) 13.00 România underground (r) 14.00 ABC... de ce? 14.30 Serial: „Cutia fantastică" 15.00 Împreună în Europa 16.00 Jurnalul TVR (r) 16.30 E Forum 17.00 Serial: „Ocolul Pământului în 80 de zile" (ep.1) 18.00 Lecţia de... ştiinţă 18.30 Serial: „Caracatiţa" 19.25 Tribul 20.00 EU-RO case 20.30 Lumea de aproape 21.00 Ora de ştiri 22.10 Film: „Bubuială în Bronx" (Hong Kong, 1995). Cu: Jakie Chan 0.10 Desene animate.

9.00 Biografii celebre 10.25 Lumea Pro Cinema (r) 11.00 Film (r) 13.15 Desene animate 13.45 Biografii celebre (r) 14.45 Serial (r) 16.00 Serial: „Verdict: crimă!" 17.00 Serial: „Seinfeld" (r) 18.00 Serial: „Verdict: crimă!" 19.00 Serial: „Terapie intensivă" 20.00 Entertainment News 20.20 Serial: „Smallville" 21.30 Serial: „Noi toţi" 22.00 Film: „Crimă perfectă" (SUA, 1999). Cu: Clint Eastwood 0.45 Serial: „Verdict: crimă!".

MARŢI - 24 octombrie

7.00 Jurnalul TVR 8.00 Sănătate pentru toţi (r) 9.00 Parteneri de weekend (r) 9.30 Desene animate 10.35 Joaca de-a poveştile (r) 11.05 Nocturne (r) 12.00 Serial (r) 13.00 Serial: „Cory şi restul lumii" 13.30 Desene animate 14.00 Jurnalul TVR 15.30 Oglinda retrovizoare 16.00 Kronika 17.00 Jurnalul TVR 17.15 Impas 18.00 Dis-de-seară 19.00 Jurnalul TVR 20.15 Film: „Cursa secolului" (SUA, 2003). Cu: Jeff Bridges 22.45 Jurnalul TVR 23.05 Prim-plan 23.45 Dinastia 0.30 Serial: „Viaţa ca-n filme" 1.10 Film: „Falci 2" (SUA, 1978). Cu: Roy Scheider.

7.00 Ştirile Pro TV 9.15 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 10.15 Serial: „Om sărac, om bogat" (r) 11.15 Serial: „Dispăruţi fără urmă" (r) 12.15 Serial: „Familia Bundy" 13.00 Ştirile Pro TV 14.00 Film: „Maratonul visurilor" (Canada, 2004) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.00 Ştirile Pro TV 17.45 Serial: „Om sărac, om bogat" 19.00 Ştirile Pro TV 20.30 Film: „Atac pe vaporul Queen" (SUA, 2003) 22.15 La Bloc 23.00 Ştirile Pro TV 23.45 Serial: „Prietenie pe muchie de cuţit" 0.45 Serial (r).

6.00 În gura presei 7.00 Matinal: Dimineaţa devreme 10.00 Concurs interactiv 11.00 Serial: „Anastasia" 12.00 Serial: „Secretul Mariei" (ultimul ep.) 13.00 Observator 13.45 Revanşa starurilor (r) 16.00 Observator 16.45 9595 18.00 Serial: „Vocea inimii" 19.00 Observator 20.30 Din dragoste 22.30 Serial: „Fast Food" 23.00 Observator 0.00 Serial: „Alias" 1.00 Serial: „Întâmplări hazlii" 2.00 Concurs interactiv.

8.00 Sport cu Florentina 8.35 Serial: „Mariana - Preţul inocenţei" 9.35 Serial: „ED" 11.00 Tele RON 12.50 Garito 14.30 Serial: „Dragoste şi putere" 15.00 Film: „Bine aţi venit la Monkey House" (SUA, 1991, partea I) 18.00 Focus 19.00 „Sporturi" trăsnite 19.30 Camera de râs 20.00 Ciao TV 20.30 Serial: „Mondenii" 21.00 Gogo Mania 21.30 Farsele lui Jugaru 22.00 Trăsniţi în N.A.T.O. 22.30 Focus Plus 23.30 Trădaţi în dragoste (r) 0.30 Focus (r) 1.30 Serial: „Sunset Beach" 2.30 Clubul de noapte.

5.00-9.00 Reluări 10.00 Serial: „Ciocolată cu piper" 11.00 Serial (r) 12.00 Serial: „Minciuna" 14.00 Serial: „Jurământul" 15.30 Serial: „Suflete rănite" 16.30 Poveştiri adevărate 17.30 De 3 x femeie 18.30 Serial: „Rebelde" 19.30 Serial: „S.O.S., viaţa mea!" 20.30 Serial: „Iubire ca în filme" 21.30 Serial: „Daria, iubirea mea" 22.30 Serial: „Tărâmul pasiunii" 23.30 Serial: „Bărbatul visurilor mele".

8.00 Lecţia de ştiinţă (r) 9.00 Serial (r) 10.00 Tonomatul DP2 11.30 Serial: „Caracatiţa" (r) 12.25 Tribul (r) 13.00 Zestrea românilor (r) 14.00 ABC... de ce? 14.30 Serial: „Cutia fantastică" 15.00 Împreună în Europa 16.00 Jurnalul TVR (r) 16.30 Tribuna partidelor parlamentare 17.00 Serial: „Ocolul Pământului în 80 de zile" 18.00 Lecţia de geografie 18.30 Serial: „Caracatiţa" 19.25 Şcoala părinţilor 20.00 Jobbing 20.30 Arta supravieţuirii 21.00 Ora de ştiri 22.10 Film: „Contesa de Catiglione" (partea a II-a) 23.45 Campionatul de comedie (r) 0.15 Desene animate.

10.20 Lumea Pro Cinema 11.15 Serial (r) 13.15 Desene animate 14.15 Serial (r) 15.30 Serial: „Smallville" (r) 16.30 Serial (r) 17.00 Serial: „Verdict: crimă!" 19.00 Serial: „Terapie intensivă" 20.00 Entertainment News 20.20 Serial: „Joan din Arcadia" 21.30 Serial: „Noi toţi" 22.00 Film: „Vinerea viitoare" (SUA, 2000). Cu: Ice Cube 0.00 Serial: „Verdict: crimă!" 1.00 Serial (r).

MIERCURI - 25 octombrie

7.00 Jurnalul TVR 8.00 Impas (r) 9.00 Dinastia (r) 9.30 Desene animate 10.35 Elefantul cu bulină 11.05 Lumea citeşte! (r) 12.00 Dis-de-seară (r) 13.00 Serial: „Cory şi restul lumii" 13.30 Desene animate 14.00 Jurnalul TVR 15.30 Oameni ca noi 16.00 Convieţuiri 17.00 Jurnalul TVR 17.15 Pe ce dăm banii? 18.00 Dis-de-seară 19.00 Jurnalul TVR 20.15 Serial: „La Urgenţă" 21.15 Ochiul magic 21.50 Regele Mihai, a 85-a aniversare 22.45 Jurnalul TVR 23.05 Prim-plan 23.45 Cultura libre 0.30 Serial: „Viaţa ca-n filme" 1.10 Film: „Falci 3" (SUA, 1983). Cu: Dennis Quaid.

7.00 Ştirile Pro TV 9.15 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 10.15 Serial (r) 11.15 Apropo TV (r) 12.15 Serial: „Familia Bundy" 13.00 Ştirile Pro TV 14.00 Film: „Pentru patrie" (România, 1977) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.00 Ştirile Pro TV 17.45 Serial: „Om sărac, om bogat" 19.00 Ştirile Pro TV 20.30 Film: „Chipul frumos al răzbunării" (SUA, 1996). Cu: Yasmine Bleeth 22.15 La Bloc 23.00 Ştirile Pro TV 23.45 Serial: „Renegatul".

6.00 În gura presei 7.00 Matinal: Dimineaţa devreme 10.00 Concurs interactiv 11.00 Serial: „Anastasia" 12.00 Serial: „Vivere" 13.00 Observator 13.45 Din dragoste (r) 16.00 Observator 16.45 9595 18.00 Serial: „Vocea inimii" 19.00 Observator 20.30 Ziua Judecăţii 22.30 Serial: „Fast Food" 23.00 Observator 0.00 Serial: „Alias" 1.00 Serial: „Întâmplări hazlii" 2.00 Concurs interactiv.

8.00 Sport cu Florentina 8.35 Serial: „Mariana - Preţul inocenţei" 9.35 Serial: „ED" 11.00 Tele RON 12.50 Garito 14.30 Serial: „Dragoste şi putere" 15.00 Film: „Bine aţi venit la Monkey House" (partea a II-a) 18.00 Focus 19.00 „Sporturi" trăsnite 19.30 Camera de râs 20.00 Cronica cârcotaşilor 22.00 Trăsniţi în N.A.T.O. 22.30 Focus Plus 23.30 Săptămâna nebună 0.30 Focus (r) 1.30 Serial: „Sunset Beach" 2.30 Clubul de noapte.

5.00-9.00 Reluări 10.00 Serial: „Ciocolată cu piper" 11.00 Serial (r) 12.00 Serial: „Minciuna" (ultimul ep.) 13.00 Serial: „Jurământul" 15.30 Serial: „Suflete rănite" 16.30 Poveştiri adevărate 17.30 De 3 x femeie 18.30 Serial: „Rebelde" 19.30 Serial: „S.O.S., viaţa mea!" 20.30 Serial: „Iubire ca în filme" 21.30 Serial: „Daria, iubirea mea" 22.30 Serial: „Tărâmul pasiunii" 23.30 Serial: „Bărbatul visurilor mele" 0.30 Poveştiri adevărate (r).

7.30 Desene animate 8.00 Lecţia de geografie (r) 9.00 Serial (r) 10.00 Tonomatul DP2 11.30 Serial (r) 12.25 Şcoala părinţilor (r) 13.00 Omul între soft şi moft (r) 14.00 ABC... de ce? 14.30 Serial: „Cutia fantastică" 15.00 Împreună în Europa 16.00 Jurnalul TVR (r) 17.00 Serial: „Ocolul Pământului în 80 de zile" 18.00 Lecţia de istorie 18.35 Serial: „Caracatiţa" 19.25 Cum să nu ne îmbrăcăm 20.00 Bugetul meu 20.30 Bazar 21.00 Ora de ştiri 22.10 Teatru: „7 zile din viaţa lui Simon Labrosse" de Carole Frechette 23.45 Transfer 0.15 Desene animate.

10.10 Serial: „Verdict: crimă!" (r) 11.45 Serial (r) 12.45 Serial (r) 13.45 Desene animate 15.00 Serial: „Joan din Arcadia" (r) 16.00 Entertainment News 16.30 Serial: „Noi toţi" (r) 17.00 Serial: „Verdict: crimă!" 19.00 Serial: „Terapie intensivă" 20.00 Entertainment News 20.20 Serial: „Joan din Arcadia" 21.30 Serial: „Noi toţi" 22.00 Film: „Misiune mortală" (SUA, 1989). Cu: Don Johnson 0.15 Serial: „Verdict: crimă!" 1.15 Film: „Gremlin" (SUA, 1984).

JOI - 26 octombrie

7.00 Jurnalul TVR 8.00 Pe ce dăm banii? (r) 9.00 Reflector (r) 9.30 Desene animate 10.35 Supertrupa (r) 11.05 Cultura libre (r) 12.00 Dis-de-seară (r) 13.00 Serial: „Cory şi restul lumii" 13.30 Desene animate 14.00 Jurnalul TVR 15.30 Akzente 17.00 Jurnalul TVR 17.15 Poveşti întunecate 18.00 Dis-de-seară 19.00 Jurnalul TVR 20.15 Film: „Colina" (M. Britanie, 1965). Cu: Sean Connery 22.25 Hollywood Star 22.45 Jurnalul TVR 23.05 Prim-plan 23.45 Top Super Hit 1.10 Film: „Falci: Răzbunarea" (SUA, 1987). Cu: Michael Caine.

7.00 Ştirile Pro TV 9.15 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 10.15 Serial: „Om sărac, om bogat" (r) 11.15 Serial: „Renegatul" (r) 12.15 Serial: „Familia Bundy" 13.00 Ştirile Pro TV 14.00 Film: „Bingo" (SUA, 1991). Cu: Cindy Williams, David Rasche 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.00 Ştirile Pro TV 17.45 Serial: „Om sărac, om bogat" 19.00 Ştirile Pro TV 20.30 Film: „Naşul stresat" (SUA, 2002). Cu: Robert De Niro, Billy Cristal 22.15 La Bloc 23.00 Ştirile Pro TV 0.00 Serial: „CSI: Miami".

6.00 În gura presei 7.00 Matinal: Dimineaţa devreme 10.00 Concurs interactiv 11.00 Serial: „Anastasia" 12.00 Serial: „Vivere" 13.00 Observator 13.45 Ziua Judecăţii (r) 16.00 Observator 16.45 9595 18.00 Serial: „Vocea inimii" 19.00 Observator 20.15 Film: „Spartacus" (prima parte) 22.30 Serial: „Fast Food" 23.00 Observator 0.00 Serial: „Alias" 1.00 Serial: „Întâmplări hazlii" 2.00 Concurs interactiv.

8.00 Sport cu Florentina 8.35 Serial: „Mariana - Preţul inocenţei" 9.35 Serial: „ED" 11.00 Tele RON 12.50 Garito 14.30 Serial: „Dragoste şi putere" 15.00 Film: „Moştenire grea" (SUA, 1996). Cu: Billy Murray 18.00 Focus 19.00 Comedia boacănelor (ep.1) 19.30 Camera de râs 20.00 Alege filmul! 22.00 Trăsniţi în N.A.T.O. 22.30 Focus Plus 23.30 Poliţia în acţiune (r) 0.30 Focus (r) 1.30 Serial: „Sunset Beach" 2.30 Clubul de noapte.

5.00-9.00 Reluări 10.00 Serial: „Ciocolată cu piper" 11.00 Serial (r) 12.00 Serial: „Pariul iubirii" (ep.1) 13.00 Serial: „Jurământul" 15.30 Serial: „Suflete rănite" 16.30 Poveştiri adevărate 17.30 De 3 x femeie 18.30 Serial: „Rebelde" 19.30 Serial: „S.O.S., viaţa mea!" 20.30 Serial: „Iubire ca în filme" 21.30 Serial: „Daria, iubirea mea" 22.30 Serial: „Tărâmul pasiunii" 23.30 Serial: „Bărbatul visurilor mele".

7.30 Desene animate 8.00 Lecţia de istorie (r) 9.00 Serial (r) 10.00 Tonomatul DP2 11.30 Serial: „Caracatiţa" (r) 12.25 Cum să nu ne îmbrăcăm (r) 13.00 Bugetul meu (r) 14.00 ABC... de ce? 14.30 Serial: „Cutia fantastică" 15.00 Împreună în Europa 16.00 Jurnalul TVR (r) 16.30 Tribuna partidelor parlamentare 17.00 Serial: „Ocolul Pământului în 80 de zile" 18.00 Lecţia de sănătate 18.35 Serial: „Caracatiţa" 19.25 Câţiva paşi spre un management mai bun 20.30 Mogulii Rusiei de azi 21.00 Ora de ştiri 22.10 Film: „Vulturii legii" (SUA, 1986). Cu: Robert Redford 0.15 Marcă înregistrată 0.45 Desene animate.

10.10 Serial: „Terapie intensivă" (r) 11.45 Serial (r) 13.45 Desene animate 14.45 Serial (r) 16.00 Serial (r) 16.30 Film: „Flăcări şi petrol" (SUA, 1968). Cu: John Wayne 19.00 Serial: „Terapie intensivă" 20.00 Entertainment News 20.20 Serial: „Dispăruţi fără urmă" 21.30 Serial: „Noi toţi" 22.00 Film: „Capcana" (SUA, 1997). Cu: Gary Busey, Roy Scheider 0.00 Serial: „Verdict: crimă" 1.00 Film (r).

UMBRE BUCLUCAŞE

Una din cele cinci umbre, notate cu A, B, C, D şi E, corespunde exact băiatului din stânga sus. Încercaţi s-o identificaţi.

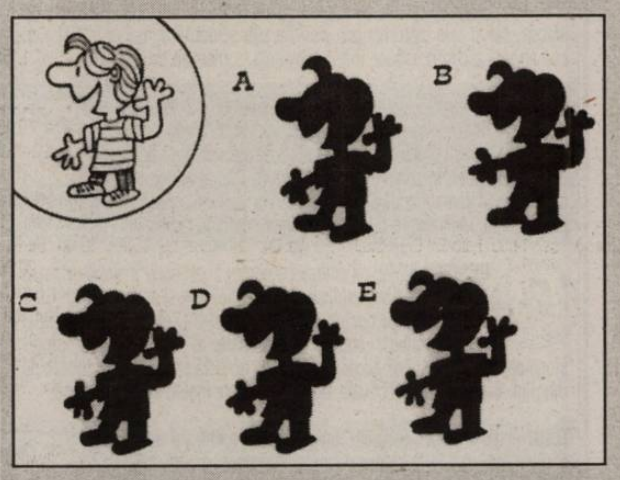

SOLUŢIA: Umbra C.

Grădina *micul nostru Paradis*

Prinţesa niponă

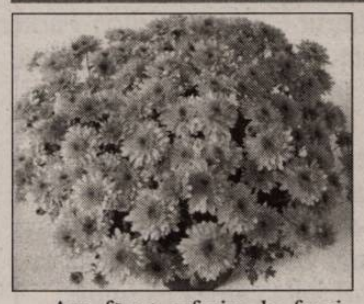

Născută de fapt în Coreea şi adusă mai întâi în China, cu vreo două milenii şi jumătate în urmă, apoi în Japonia, *Crizantema* deţine la noi supremaţia între florile toamnei. Culorile, alura, tipul şi mărimea inflorescenţei, ca şi perioada de înflorire fac să se deosebească foarte multe varietăţi, într-o competiţie ad-hoc extrem de spectaculoasă. Am numit-o „prinţesa niponă", deoarece în îndepărtatul imperiu ea a ajuns, efectiv, să aprindă spiritul botaniştilor şi al artiştilor, dar nu numai al lor, astfel că statutul nobil care i-a fost acordat, numeroasele legende ţesute în jurul ei, simbolistica, sărbătorile, creaţiile artistice de care a fost legată au făcut din Crizantemă un gen de personaj demn de tot respectul nostru. Să amintim doar că emblema casei imperiale a devenit, în sec. al XIX-lea, o crizantemă galbenă, simbol al prosperităţii. O legendă mult mai veche spune că miste-rioasa floare permite prelungirea vieţii şi drept urmare suveranul se delecta cu un vin obţinut din ea şi consuma cu plăcere salatele din frunze.

Am făcut referire la fascinanta lume orientală. În schimb, în Europa, dacă vechii greci încă o înnobilau cu denumirea de „floarea de aur", francezii au asociat-o, în mod straniu, cu riturile funerare. Aceasta, deşi pasiunea pe care a declanşat-o printre horticultori a dat naştere unor specii hibride cu diametrul inflorescenţei de până la 30 de centimetri. Desigur, asemenea minunaţii erau destinate satisfacerii orgoliului nobililor.

Evadând din legendă în cotidian, vom menţiona că înmulţirea Crizantemelor se face prin butaşi recoltaţi de la plantele-mamă sau prin drajoni (lăstari apăruţi la suprafaţa solului, în jurul plantelor adulte). Puşi în ghivece, la 5-6ºC, pe timpul iernii, aceştia vor fi aduşi treptat, primăvara, la 12-14ºC, în aprilie plantându-se în grădină. La casele cu curte, se practică fără probleme deosebite adăpostirea sub frunze sau sub un strat de pământ, pe toată durata sezonului rece. Pe vreme caldă, Crizantema are nevoie de multă apă, dar şi de substanţe nutritive, la ţară un excelent îngrăşământ pentru era fiind gunoiul de grajd.

Datorită faptului că planta are tulpina subţire şi înaltă, menţinerea creşterii drepte a acesteia se realizează cu ajutorul aracilor. În acelaşi scop, se face copilirea, adică eliminarea micilor lăstari laterali apăruţi la subsuoara frunzelor. Toamna, trebuie avut în vedere faptul că bobocii şi florile pot fi uşor distruse de brumă, de aceea recomandându-se ca seara ele să se acopere cu hârtie, cârpe sau plastic, dacă există pericolul respectiv. *(A.N. Popescu)*

Integramă de GHEORGHE POPESCU

ILUSTRAŢII

ÎI DUCE CAPUL		STĂPÂN		ŞOVĂIRE		SETE!		DAU IAMA PRIN COTEŢE		PALATUL CADÂNELOR	
LOC TAINIC		STRÂNGE LUCRURI CU PASIUNE		COADĂ DE BALENĂ!		FIR ÎN AC		ELIPTICĂ		A-I PĂREA RĂU	
SĂRITUL PE LOC							PODGOREAN				
PÂNZĂ DE CORABIE							JOC DE NOROC CU BILE				
				CLOPOTUL JOIANEI							
				MEŞTERI ÎN CAPITONĂRI							
A DUCE ÎN ISPITĂ						MEŞTERI DE VASE					
SUNET LA CEAS						ÎN ACEL MOMENT					
			FANTOMĂ								PRIMA CLASĂ
			FIGURĂ OARECARE								
	STRIGĂTE DE SPAIMĂ							A APĂREA DISCRET			
	PRIETENĂ							ARBORE CU SAMARE			
					DUŞMĂNIE				12 LUNI		
					TOC DE OCHELARI				ZIUA TRECUTĂ		
PÂZESC STÂNA											
SUCCESIUNI										OBICEI LA BISERICĂ	
DOMOL											
			ÎNCHEIE O ENUMERARE								
			ÎN CUPTOR!								
OCHI CAFENII							FRAGMENTE DIN OPERE				
FOI DE SCRIS											
						A CĂLCA PE CINEVA PE BOMBEU					

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „FANTEZII"

Orizontal: A - A - C - U - P - Z - BIBLIOGRAFIE - ELAN - OSTIRI - AVE - TALIE - OT - EGRETA - NISA - SA - IRANIENI - E - JDER - CUTRE - STI - SEMN - RIT - AVEA - IERI - E - SPIT - BETISOR - INAPOI - STAN - TRANTA - ACASA.

Verificaţi-vă cunoştinţele

Animale

1. Ce personaj biblic a salvat animalele de pe Pământ suind câte o pereche din fiecare specie pe o arcă şi fugind din calea Potopului?
2. Cum se numea zeul-maimuţă, prinţ sau rege al maimuţelor, în mitologia Indiei postvedice, şi personaj important din Ramayana?
3. Cum se numeşte palatul-fortăreaţă din Granada (Spania) unde există o celebră „Curte a leilor"?
4. Cine a scris romanul „Ghepardul"?
5. Ce pictor italian al vieţii cotidiene (1702-1785) a pictat tabloul „Rinocerul"?
6. Ce compozitor român este autorul operei „Capra cu trei iezi"?
7. Cine a realizat, în 1937 filmul „Tigrul din Bengal"?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Zeul aztec al ploii se numea Tlaloc. 2) „Polul ploii" pe planeta noastră este localitatea Nawsynram, situată în nord-estul Indiei (statul Assan), în apropierea graniţei cu Bangladesh. Aici se înregistrează în medie 13.970 mm precipitaţii pe an. 3) Prin „ploaie de stele" se înţelege apariţia unui mare număr de stele căzătoare venind din aceeaşi regiune a cerului. Este provocată de trecerea pământului printr-un curent meteoric, legat de obicei de o cometă. 4) Tablourile „Înainte de ploaie" şi „După ploaie" aparţin lui Ştefan Luchian (1868-1916). 5) Autorul romanului „Vin ploile" este romancierul american Louis Bromfield (1896-1956). 6) Piesa muzicală „Ploaia şi noi" a fost compusă de Vasile Vasilache-junior. 7) Rolurile principale în filmul „Omul care aduce ploaia" au fost interpretat de Katharine Hepburn şi Burt Lancaster.

Poşta cititorilor

Pentru întrebările cu tema „Piese de mobilier" apărute în numărul 38 al revistei am primit:

◆ 7 răspunsuri corecte: *Florentina Gorea – Topliţa; Elena Ispas – Piatra-Neamţ; Mihaela Rădulescu – Focşani; Corina Simion – Sibiu; Angela Toma – Bucureşti; Ion Ciocşani – Pucioasa; Prof. Iona-Mircea Coroliuc – Rădăuţi; Prof. Marin Ştefan – Şimleul Silvaniei* şi *Mihai Waspusch – Bucureşti.* ◆ 6 răspunsuri corecte: *Monica Vlad – Timişoara; Mircea Stan – Piteşti; Mihai Cristea – Turda* şi *Radu Ciobanu – Bucureşti.* ◆ 5 răspunsuri corecte: *Victoria Dima – Arad; Viorica Ionescu – Bucureşti* şi *Dinu Vădescu – Bucureşti.*

Mihai Cristea – Turda. Puteţi oricând să ne trimiteţi întrebări pentru rubrică. După cum cred că aţi observat nu neglijăm propunerile prietenilor noştri.

Prof. Marin Ştefan – Şimleul Silvaniei. Am primit cele trimise de dumneavoastră pentru care vă mulţumim şi vom încerca să le folosim.

Vă dorim tuturor mult succes în continuare. *(Irina Soica)*

Comorile noastre

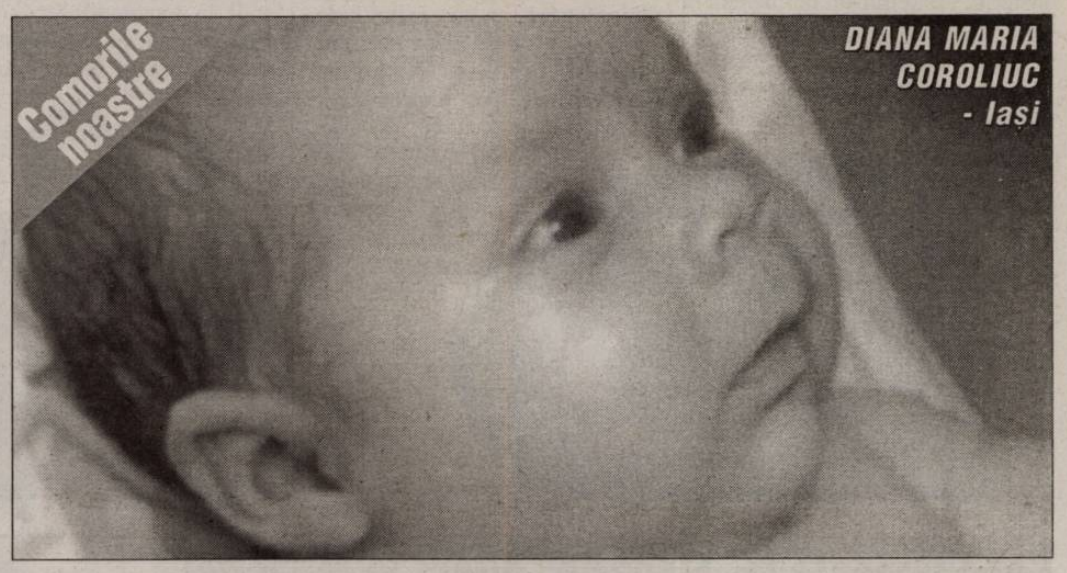

Soluţia **«SUDOKU»** – jocul săptămânii 41

4	9	7	6	5	2	8	1	3
5	1	6	3	7	8	4	2	9
8	3	2	1	9	4	5	7	6
1	5	9	4	6	3	2	8	7
2	4	3	9	8	7	6	5	1
6	7	8	2	1	5	9	3	4
9	2	4	5	3	1	7	6	8
3	8	5	7	4	6	1	9	2
7	6	1	8	2	9	3	4	5

Soluţia **«SUDOKU»** – jocul săptămânii 41

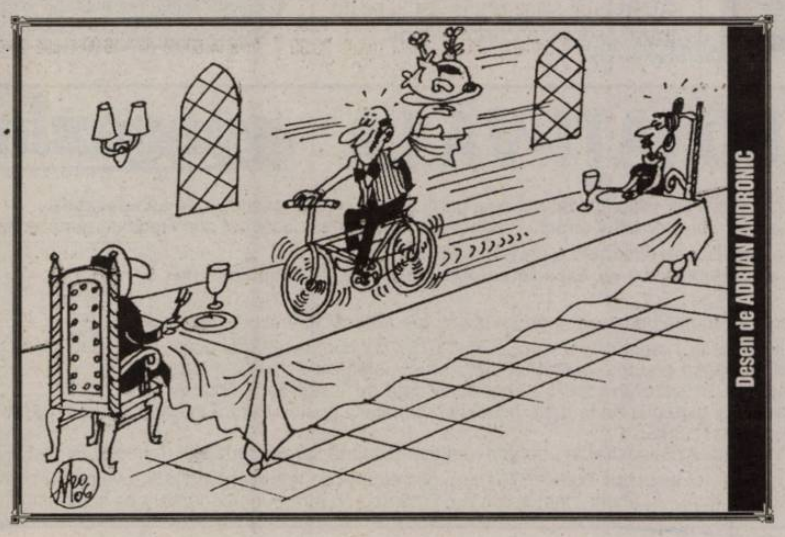

PROBLEMA DE AZI: Albul mută şi câştigă

ŞAH Malich - Hort, 1971

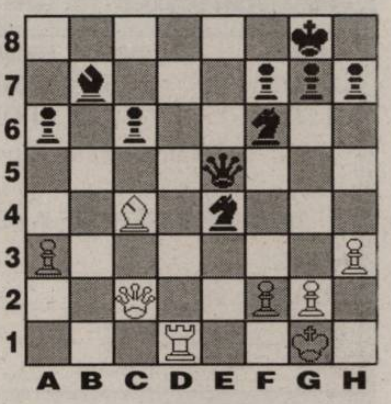

DEZLEGARE:

1. Tdb8 Ce8 2. Db2 De7 3. Db7 Dd8 4. Df7 Rh8 5. Dg8 mat.

© GHEORGHE POPESCU – maestru F.I.D.E.

Autorul britanic Craig Hamilton-Parker consideră că multe dintre cuplurile de vedete s-au iubit şi în existenţe anterioare!

Iubiri din altă viaţă

Într-o carte recent apărută în Marea Britanie şi intitulată „Călăuze pentru viitor", scriitorul Craig Hamilton-Parker a studiat vieţile a peste o sută de actori de pretutindeni, actori cărora le-a întocmit, în funcţie de data naşterii şi profilul psihologic actual o veritabilă „genealogie" a vieţilor anterioare. El este de părere că multe dintre cuplurile celebre de la Hollywood s-au cunoscut, în diferite ipostaze, şi într-o viaţă anterioară, în acest mod explicându-se afinitatea pe care ei o au avut-o sau o au unul faţă de altul. Iată câteva exemple, în rândurile ce urmează.

Liz Taylor şi Richard Burton

Povestea celui mai celebru cuplu actoricesc din toate timpurile – Elizabeth Taylor şi Richard Burton – a ţinut, vreme de decenii, capul de afiş al presei de scandal de pretutindeni. Scandalurile, beţiile, chiar bătăile dintre cei doi temperamentali actori constituiau un deliciu pentru toată lumea. După patru căsătorii, urmate de tot atâtea divorţuri, cei doi s-au despărţit în cele din urmă, moartea lui Burton, considerat de cinefili un monstru sacru al cinematografului britanic, survenită la Geneva, în 1984, surprinzând-o pe „femeia cu ochi violeţi" în timpul filmărilor la un serial TV. Se pare însă că acest comportament, bizar pentru o căsnicie, nu se datora numai personalităţilor lor impulsive, ci şi... rivalităţii pe care şi-au purtat-o într-o viaţă anterioară! Hamilton-Parker a calculat că cei doi au trăit pe la 1200, în ducatul Burgundiei, fiind doi seniori locali foarte înstăriţi, aflaţi într-un permanent duel. „Deşi nu se puteau suferi, aceştia nutreau totuşi un mare respect unul faţă de altul, pentru curajul şi mândria de care fa-ceau dovadă, calităţi foarte apreciate în societatea medievală".

Katherine Hepburn şi Spencer Tracy

Ei doi au reprezentat cel mai stabil cuplu din istoria Hollywood-ului. După moartea lui Tracy, survenită în 1967, Katherine nu s-a mai căsătorit, şi a murit, în urmă cu câţiva ani, aproape centenară, cu gândul la clipa când se va reîntâlni, în Ceruri, cu bărbatul vieţii ei... Sau, mai curând spus, al „vieţilor ei", deoarece Hamilton-Parker ne încredinţează că existenţa actuală nu a fost prima în care cei doi s-au întâlnit. „Putem spune că acesta a fost ultimul capitol din povestea lor, un capitol bine scris şi... jucat de ei pe măsură! Spencer Tracy şi Katherine Hepburn au fost împreună şi într-o viaţă anterioară, pe care au trăit-o la începutul erei creştine, într-o mică aşezare pescărească de pe coasta Mării Baltice. Ei s-au căsătorit foarte de tineri şi au trăit împreună până la adânci bătrâneţi. Şi deşi viaţa de atunci le-a fost presărată cu greutăţi şi necazuri, au convieţuit perfect, la bine şi la rău, devenind o pildă de bună înţelegere şi armonie pentru ceilalţi membri ai comunităţii."

Melanie Grifith şi Antonio Banderas

Ce se întâmplă atunci când fierbintele sânge latin se uneşte cu răceala de gheaţă specific anglo-saxonă? Ei, bine, apare o idilă romantică, menită să-i facă să viseze pe îndrăgostiţii de pretutindeni, idilă demnă de marile poveşti de dragoste din istoria omenirii. Iar legătura amoroasă statornicită între cei doi nu datează de câţiva ani, ci de... secole întregi! „Banderas a fost într-o viaţă anterioară un corsar temut, pe care l-am identificat chiar cu precizie, în persoana navigatorului portughez Joao Gavilhaes, ce a trăit la începutul secolului 17. Foarte crud, el avea însă o slăbiciune pentru femei, care, fără

să fim maliţioşi, s-ar putea spune că nu l-a părăsit... Cu toate astea, spre sfârşitul vieţii, el a cunoscut o femeie trecută de a doua tinereţe, în persoana căreia a găsit adevărata dragoste. Sunt ferm convins că această femeie este, în viaţa actuală, soţia lui, Melanie Grifith şi, dacă vreţi, idila lor de acum câteva secole este astăzi trasă la indigo!"

Catherine Zeta Jones şi Michael Douglas

Nu a existat probabil bărbat mai urât de către confraţii săi, de la Adam încoace, decât Michael Douglas, în momentul în care a

fost anunţată căsătoria lui cu Catherine Zeta Jones. Orgoliul masculin a răbufnit, în bărbaţii de pretutindeni, la auzul ştirii că una dintre cele mai râvnite vampe de la Hollywood îşi va uni viaţa cu un bărbat care i-ar fi putut fi lesne tată... Dar se pare că această legătură nu este întâmplătoare. Fiul lui Kirk Douglas şi frumoasa Catherine s-au cunoscut şi s-au iubit şi în altă viaţă, cu o pasiune cel puţin la fel de mare ca acum. „Au trăit în Japonia samurailor, şi multă vreme, dragostea lor a fost una pur spirituală. Douglas a fost atunci un apreciat poet haiku, iar Catherine era soţia unui bogat aristocrat. Dar o legătură erotică dintre ei ar fi fost imposibilă. De aceea relaţia care s-a statornicit în actuala lor viaţă implică atâta senzualitate, iar atracţia pe care Michael Douglas o manifestă faţă de tot ce ţine de Japonia poate fi interpretată ca o reminescenţă a vieţii anterioare. În această viaţă, cei doi au de terminat ceea ce au început acum cinci secole, iar dacă legătura lor va fi durabilă, ei îşi vor împlini scopul existenţei, dovedind că, indiferent de vârstă şi de frumuseţe, sufletele-perechi, cum le-am numit eu, trebuie să se regăsească, peste timp", spune autorul britanic.

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ Expediţii pentru cucerirea Pacificului ■ Soarele din neon ■ Misterul Tunguska - elucidat de un român ■ Arthur, legendarul „urs fioros" al Britaniei ■ Armata americană a folosit tehnologii militare secrete, elaborate de nazişti! ■ Cixi - împărăteasa neînduplecată ■ Etna, un vulcan imprevizibil ■ Winnetou a fost... femeie

Astrologul CHALEX vă prezintă HOROSCOPUL

realizat după astrograma săptămânii 23 – 29 octombrie

BERBEC: Tripla conjuncţie a Lunii cu Soarele (faza de Lună Nouă, produsă duminică, 22 octombrie), cu Venus şi cu Marte, influenţează puternic începutul de săptămână, conferind nativului predispoziţii pentru abordarea cu încredere a relaţiilor. Atât cele de afaceri, cât şi cele matrimoniale, vor sta sub semnul intuiţiei şi al forţei de convingere ascunsă, dibaci, într-o adevărată... „mănuşă de catifea".

TAUR: Când semnul opus (Scorpion) devine tot mai apăsător – Soarele şi Marte intră în Scorpion luni, iar Venus Marţi – nativul nu poate să emită pretenţii la o viaţă plină de afectivitate şi de mari plăceri de suflet. În schimb, trigonul Saturn-Pluton aduce o viaţă de familie în care raţionalul şi economia vor permite o bună conlucrare între parteneri dar, mai ales, o bună înţelegere cu bătrânii familiei.

GEMENI: Puteţi să credeţi că pentru acest nativ instabil urmează o săptămână profesională de excepţie? Totuşi este adevărat! Cu o multitudine de conjuncţii în casa VI-a (Soare-Venus-Marte şi Mercur-Jupiter), „copilul neastâmpărat al Zodiacului" va impresiona atât şefii, cât şi colegii de serviciu. La această predispoziţie contribuie din plin Aripile Mari şi Nicovala, configuraţii care includ şi această casă.

RAC: Această fiinţă sensibilă, rănită de prea multe ori de nativii care nu înţeleg trăirile induse de presentimente şi teamă, va avea o săptămână plină de bucurii. Plăcerile de suflet ale nativului Rac vor fi reveria şi visarea, în lungile momente de odihnă, prin retragerea în cunoscutul „turn de fildeş". Datorită celor doi Benefici (Jupiter şi Venus, situaţi în Casa Bucuriei), viaţa sufletească va fi una de excepţie.

LEU: Raţionalul şi neîndurătorul Saturn (rudă directă cu Cronos, „devoratorul de timp") induce puternicului său supus, Leul, influxuri de tip benefic-malefic. Relaţia excelentă cu Pluton predispune la o viaţă lipsită de griji, pentru ca în „disputa" cu conjuncţia Mercur-Jupiter să compromită şansele de armonie şi înţelegere în mediul familial. Joi pare a fi o zi de excepţie, mai ales în domeniul speculaţiilor financiare.

FECIOARĂ: Dubla Nicovală, generată de conjuncţiile Nod Lunar Sud-Lună Neagră şi Mercur-Jupiter, împreună cu Saturn şi Pluton, va transforma nativul într-un mic Sisif sau Meşter Manole. Partea bună a lucrurilor o reprezintă anihilarea în mare măsură a influenţelor de tip malefico-fataliste ale celor două elemente fatidice (Nodul Lunar Sud şi Luna Neagră), prin integrarea lor în această „configuraţie a trudei".

BALANŢĂ: Bucurându-se – încă! – de prezenţa triplei conjuncţii în semnul său, nativul va avea un început de săptămână de-a dreptul fulminat ce-i va satisface din plin nevoia permanentă de comunicare, dorinţa de mişcare şi neostoita „sete" de frumos. Marţi şi miercuri, relaţia Mercur-Jupiter va fi aspectată armonic de Lună, astfel că o a doua triplă conjuncţie aduce în planul trăirii multiple şanse materiale.

SCORPION: Rând pe rând, planetele îşi dau „întâlnire" în acest semn zodiacal, astfel că marţi se vor găsi aici nu mai puţin de şase! Şi cum Luna ajunge să fie „mediatoare" între conjuncţiile planetelor abia intrate (Soare-Marte-Venus) şi vechile „locatare" (Mercur-Jupiter) ea va conferi nativului o personalitate de excepţie, un temperament destul de vulcanic şi un comportament care-i va aduce multă popularitate.

SĂGETĂTOR: Se spune că fierea şi cafeaua sunt amare ca viaţa! S-ar putea ca în această săptămână nativul Săgetător să reflecteze asupra cuvântului „amar", întrucât casa a XII-a – Casa Încercărilor – este într-o puternică efervescenţă. Şi dacă la planetele de aici se mai adaugă şi dubla cuadratură Saturn-Mercur/Jupiter, amarul poate fi simţit, la propriu, în gură, datorită unor afecţiuni ale bilei sau ficatului.

CAPRICORN: Un început de săptămână plat, mai ales în plan profesional, sectorul de viaţă predilect al nativului. Conjuncţia din casa a XI-a (Mercur-Jupiter) poate să inducă relaţii foarte bune cu anturajul şi un ajutor de la protectori. O dată cu intrarea Lunii în acest semn, nativul „se trezeşte la viaţă", viaţa socio-profesională înregistrând o puternică revigorare, iar prestaţia personală va fi una pe măsură.

VĂRSĂTOR: Multitudinea interacţiunilor planetare care se produc la nivelul casei a X-a – Casă Socială Decizională – relevă o viaţă de societate efervescentă şi plină de succese. Primele trei zile ale săptămânii sunt decisive pentru ierarhizarea la nivel social, datorită triplei conjuncţii Lună (intuiţie) –Mercur (comunicare) – Jupiter (şansă). Nici sectorul relaţional nu este mai puţin benefic, fiind situat la cote înalte.

PEŞTI: Uranus, singurul „locatar", induce nativului o personalitate oscilantă, funcţie de poziţia diurnă a Lunii. Un început de săptămână benefic, este urmat de o „prăbuşire comportamentală" miercuri, redresarea venind spre finalul săptămânii. Benefice sunt relaţiile cu străinătatea, călătoriile lungi, examenele şi interviurile dar – mai ales! – relaţia Justiţie-Adevăr, pe fondul conjuncţiei Jupiter-Mercur.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	3,5 LEI	❑ 3 LUNI	11,5 LEI	❑ 5 LUNI	18,5 LEI
❑ 2 LUNI	7 LEI	❑ 4 LUNI	15 LEI	❑ 6 LUNI	23 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701], contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 021/317.89.65
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (120 $ sau 100 euro, un abonament pe un an, 60 $ sau 50 euro, un abonament pe şase luni).

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 317.89.66; 317.89.65, zilnic între orele 10^00 – 14^00

Biblioteca Judeţeană MUREŞ TARGU-MUREŞ

SERIE NOUĂ - 804 • ANUL XLIX • 26 OCTOMBRIE 2006 • 16 PAGINI • 1 LEU Nr. 43 (2554)

magazin

Mail: redactia@revistamagazin.ro Adresă INTERNET: www.revistamagazin.ro

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ Există două căi de a răspândi lumina: să fii tu izvorul ei sau să fii obiectul care o reflectă.
(Horaţiu)

■ Omul se afundă în zgomotul mulţimii, numai ca să-şi înece strigătul tăcerii.
(Rabindranath Tagore)

Spectacolul cunoaşterii

MISTERUL TUNGUSKA elucidat de un român

Femina club

Eleganţă şi senzualitate

Dosarele frumuseţii

Exerciţii de stil, în jurul ochilor

Istorii uitate

ARTHUR legendarul „urs fioros" al Britaniei

Starea de veghe

Va exploda VULCANUL ETNA?

În mai toate tradiţiile omenirii se vorbeşte adesea despre „apocalipsă", eveniment dramatic, crucial, veritabil sfârşit al lumii. Scrierile sumeriene povestesc că un astfel de eveniment ar fi avut loc demult, în copilăria omenirii, şi probabil că aceste scrieri au inspirat şi versiunea biblică a Apocalipsei. Până acum se credea că asemenea referiri sunt simple legende, izvorâte din imaginaţia strămoşilor noştri, dar o descoperire de ultimă oră demonstrează contrariul şi relevă că un cataclism de proporţii apocaliptice a avut loc cândva...

A fost descoperit locul APOCALIPSEI

Dezastrul la care ne referim a lăsat o amprentă inconfundabilă: urma unui gigantic crater meteoritic, descoperită recent în deşertul iordanian, mai precis la Jabal Waqf es Swwan, la circa 200 kilometri de guvernoratul Karak. Uriaşul „bolovan cosmic" care a produs-o s-a prăbuşit pe Terra în urmă cu multe mii ani de ani, probabil în epoca de piatră. Descrierea incidentului, de către epopeea lui Ghilgameş, este revelatoare în acest sens: „Zeii lui Anunnaki şi-au aprins torţele, îndreptându-le spre Pământ... Cerurile s-au umplut de deznădejde şi lumina zilei a fost înghiţită de bezna cea mai neagră. Şi atunci întreg Pământul a fost sfărâmat, aidoma unui vas de lut". Cercetătorii Elias Salameh şi Hani Khouri au descoperit, în deşertul Iordaniei, urmele unei catastrofe de proporţii, care ar fi putut servi drept bază de pornire pentru această legendă faimoasă, apărută cu peste patru mii de ani în urmă. Mitul „distrugerii lumii" din cauza mâniei zeilor îşi va găsi ecou, peste milenii, în Apocalipsa sfântului Ioan din Patmos...

De cinci mii de ori mai puternică decât bomba de la Hiroshima

Potrivit simulărilor efectuate pe calculator, craterul ar fi fost produs de un meteorit cu diametrul de peste o sută de metri, în urmă cu zece mii de ani. Iniţial, adică prin anii '60, când a fost descoperit, craterul fusese considerat a fi conul unui vulcan stins, dar studiile efectuate de geologii germani de la Universitatea Tehnică din Braunschweig au dovedit că adevărul e altul. „Am găsit minerale de cuarţ cu structura modificată şi cantităţi importante de iridiu, dispuse în cercuri concentrice, în interiorul şi în jurul craterului şi pietre calcinate sau chiar topite. Apreciem că viteza meteoritului la impactul cu solul a fost de circa 160.000 kilometri pe oră, fapt ce a generat o explozie de cinci mii de ori mai puternică decât cea de la Hiroshima. Milioane de tone de pulbere au fost ridicate în atmosferă şi pe o suprafaţă de sute de kilometri în jurul locului de impact totul a fost pârjolit de foc", a declarat geologul Werner Schneider într-un interviu acordat revistei „Spiegel". Este firesc să credem, aşadar, că un incident de asemenea proporţii a lăsat asupra locuitorilor din această regiune, considerată „leagănul umanităţii", o impresie de neşters, materializată, în veacurile care au urmat, în apariţia de mituri şi legende despre Apocalipsă...

TV

■ TVR 1 ■ Pro TV ■ Antena 1
■ TVR 2 ■ Prima TV
■ Acasă ■ Pro Cinema

43

5 948427 000027

Găinile preferă... acupunctura!

Acum, că ameninţarea gripei aviare a mai trecut – sau, ar spune cârcotaşii, marile concerne farmaceutice şi-au epuizat stocurile de medicamente – fermele avicole fac tot posibilul să-şi atragă iarăşi clienţii, apelând fie la reclame hazlii, cum se întâmplă, de exemplu, la noi, fie la metode străvechi, aşa cum preferă să facă înţelepţii chinezi. Astfel, s-a observat că ouăle de găină obţinute la o fermă avicolă din localitatea chineză Bujong, provincia Hufan, au crescut în volum, dar şi în greutate (cu aproximativ 5 grame fiecare!), după ce specialiştii în acupunctură de la Centrul de Cercetări Ştiinţifice al Academiei de Ştiinţă din Nanjing au aplicat orătăniilor cu pricina un tratament pe bază de acupunctură. Tratamentul respectiv a avut o durată de câteva săptămâni. Ziarul „China Today", care transmite ştirea, mai menţionează că, în urma acestui tratament, au scăzut simţitor şi cazurile de îmbolnăvire, iar epidemiile care au făcut ravagii anii trecuţi, răpunând mii de ouătoare în această regiune a ţării, par să nu mai aibă nici un fel de efect asupra găinilor „înţepate"... Acum, specialiştii chinezi în acupunctură intenţionează să pună la punct un program de interes naţional, pentru generalizarea metodei, propunându-se chiar oficializarea prin lege a tratamentelor cu acupunctură. Desigur, asta nu înseamnă că gospodarii de pe la noi trebuie să se apuce acum să-şi înţepe bietele galinacee, pentru a fi la fel de eficiente precum cele ale tovarăşilor cu ochi migdalaţi...

SUDOKU
jocul săptămânii – 43

	6		3		8	9		4
3		1	2		9		8	
	8							6
6	2			8				5
			7		5		3	
9	7			3	2	8		
8					6	1	5	
	5			2		4		
7		4	8					9

Regula e simplă: orice rând, orice coloană şi orice pătrat de 3x3 căsuţe trebuie să conţină, o singură dată, fiecare cifră cuprinsă între 1 şi 9.

Soluţia în numărul viitor

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

CRONICA TV

O tânără actriță în ascensiune

Piața de telenovele românești e din ce în ce mai prosperă; o binefacere pentru amatorii genului. Pentru a eclipsa concurența, unii dintre realizatorii serialelor au recurs la „artileria grea", în distribuții figurând nume sonore: Florin Piersic, Mircea Rusu, Olga Delia Mateescu, Adrian Pintea, Cristina Deleanu, Tora Vasilescu, Constantin Cotimanis, Gheorghe Visu etc., actori care joacă alături de tineri (actori?) anodini, care își interpretează rolurile într-un mod precar, nefiresc, neverosimil. Nu același lucru se întâmplă însă în telenovela „Iubire ca în filme", unde alături de Mircea Rusu sau Carmen Tănase evoluează tineri (actori) foarte talentați. Cum ar fi, de pildă, Adela Popescu (19 ani). Actrița surprinde printr-un joc natural și expresiv care nu minte, prin dezinvoltură, spontaneitate și dezinhibiție – o perfomanță rar întâlnită la tinerii actori din filmul românesc – dar și prin sensibilitate și ingenuitate. Rolul pe care îl joacă, cel al unei tinere ce încearcă să se salveze din nebuloasa unei familii destrămate (divorțul părinților), prin iubire și senzații tari, îi pune excelent în evidență talentul. Remarcabil în acest serial e și modul în care tinerii actori, „orchestrați" de regizorul Iura Luncașu, reușesc să redea spiritul noii generații într-o surprinzătoare notă de prospețime și realism.

DORIN MĂRAN

Carte, cinste cui te-a scris!

AMURGUL TEMPLIERILOR

La Editura „Nemira" a văzut lumina tiparului excelentul roman al lui Hanny Alders, „Amurgul Templierilor", o „carte pe care o scrii doar o dată în viață", cum era de părere publicația *New York Times*. Pentru cei care nu știu, Hanny Alders s-a născut în 1946 la Rotterdam, în Olanda, fiind cunoscut ca un autor de romane istorice, foarte bine documentate. Ca și în cazul lui Orson Welles, care a debutat cu o capodoperă niciodată depășită, e vorba despre „Cetățeanul Kane" (1941), Hanny Alders debutează în 1987 cu o operă puternică, voluminoasă și densă, numită... „Amurgul Templierilor", poate cea mai cunoscută scriere a sa, pentru care a și primit Premiul Gouden Ezelsoor. Alte romane istorice sunt „Marcabru, trubadur, mercenar și misogin" și „Ereticul perfect", un roman despre soarta catharilor. Romanul nu este la prima sa ediție în limba română, el a mai apărut în 1994 la editura *Univers*, dar și atunci, și acum, traducătorul din olandeză a fost același, H.R. Radian. Acțiunea din „Amurgul Templierilor" începe în octombrie 1307, luna și anul în care majoritatea membrilor ordinului Cavalerilor Templieri sunt arestați de oamenii regelui Filip al IV-lea, zis și „cel Frumos", continuă cu situația templierilor din Anglia regelui Eduard al II-lea și sfârșește o dată cu arderea pe rug a căpeteniilor ordinului, în 1313, cu acordul Papei Clement al V-lea. Conspirația împotriva puternicului Ordin, coaptă de Filip cel Frumos, a culminat cu arestarea câtorva mii de templieri în aceeași zi! O acțiune concertată și perfect organizată și dusă la bun sfârșit, demnă de zilele noastre, dar cu atât mai uimitoare cu cât a fost pusă în practică exact cu 700 de ani în urmă! Poate întâmplător sau nu, ziua aleasă de Filip al IV-lea a fost vineri, 13 octombrie și nu e de mirare că în cultura Europei occidentale, ziua de *vineri, 13*, este considerată și azi cea mai nefastă zi. *(George Cușnarencu)*

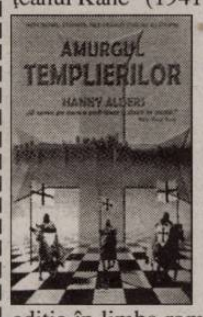

Astrologul Chalex așteaptă pe adresa revistei scrisorile celor care doresc să cunoască tainele astrogramelor

DIALOG ASTROLOGIC

Petre, 59 ani, Arad:
„Acum doi ani am avut un preinfarct care a necesitat o lungă perioadă de spitalizare. Au urmat două, ceva mai mici, dar tare mi-e teamă că un altul îmi va fi fatal. Sunt născut la 01.08.1947, orele 21h45'. Ce spun astrele? Mai am mult de trăit?".

Stimate domnule Petre,

Dumnezeu are la Poarta Raiului un tiz al dvs., astfel că „nu cred că se grăbește să-și schimbe ușierul". Profit de faptul că m-ați întrebat dacă mai aveți mult de trăit, pentru a vă face cunoscut – atât dvs. cât și celorlalți cititori care vor să știe cât de lungă le este existența pe Pământ – că o lege tabu a astrologiei este aceea legată de a nu se calcula data decesului unui nativ, în timpul vieții sale. Cât privește afecțiunile circulatorii ale dvs., acestea sunt induse de relațiile malefice Soare/Saturn/Pluton-Lună și Soare-Uranus, care dezvăluie o anomalie congenitală, insuficiență cardiacă și, bineînțeles, predispoziția la infarct miocardic. Menajați-vă și urmați cu strictețe sfatul medicului. Sănătate multă!

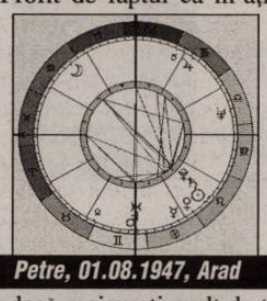
Petre, 01.08.1947, Arad

Florentina, 63 ani, Moinești:
„În urmă cu trei ani am căzut pe genunchiul drept. După câteva luni am început să șchiopătez iar acum aproape că nu mai pot să merg. Doctorii mi-au spus că trebuie să fac o operație. Este bine sau nu să mă operez?".

Stimată doamnă Florentina,

Problemele dvs. fizio-patologice sunt legate de metabolizarea defectuoasă a calciului. Relațiile disonante Marte-Saturn și Marte-Lună scot în evidență serioase carențe osoase: osteoporoză, poliartrită sau condrocalcinoză (calcificarea unor cartilagii sau a țesutului sinovial de la nivelul articulațiilor), pentru care vă recomand un tratament adecvat. Nu uitați că Marte în Casa Sănătății este în pătrat cu Saturn în Casa Morții, iar relația disonantă Lună-Saturn relevă o osteomalacie sau o boală a primilor ani de viață, rahitismul. Cred că este bine să faceți intervenția chirurgicală pentru că, în caz contrar, s-ar putea să nu vă mai puteți deplasa cu propriile picioare.

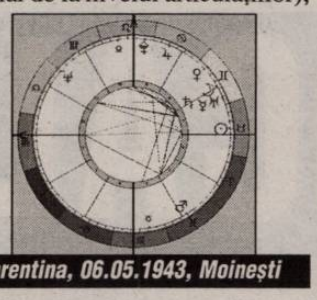
Florentina, 06.05.1943, Moinești

Angela, 85 ani, Fetești:
„Am un picior negru, de la genunchi până la gleznă. Mi-e frică să mă duc la doctor, pentru că nu vreau să-mi fie amputat. Sunt născută la 06.08.1921, la Fetești. Unde să-mi găsesc leacul?".

Stimată doamnă Angela,

Relațiile disonante Lună-Saturn și Lună-Marte relevă faptul că aveți un diabet insipid sau insulino-independent, pe care nu-l băgați în seamă. Dacă nu rezolvați problema cu un regim strict și o medicamentație orală adecvată, tare mi-e teamă că Marte (în Casa Suferințelor) și Saturn își vor cere... jertfa (piciorul gangrenat, afectat de arterită).

Angela, 06.08.1921, Fetești

Vasile, 74 ani, Iași:
„M-am adresat unei alte publicații cu titlul aducând a iz de conversație... de plăcere („Taifasuri"), dar nu am primit nici un răspuns. Sunt născut la 16.02.1932 și am o mare poftă de viață. Vă rog să-mi publicați și mie astrograma, însoțită de două-trei cuvinte din ceea ce mi-au hărăzit astrele".

Stimate domnule Vasile,

Astrele v-au hărăzit o viață foarte lungă (relații excelente Saturn-Noduri Lunare). Trăirile afective au fost și sunt unele ale împlinirilor și satisfacțiilor (trigon de excepție Jupiter-Venus și sextil Mercur- Venus). Conjuncția Soare-Marte vă conferă o foarte mare vigoare, iar cele trei planete din Vărsător „spun" că ați fost, și veți fi, în continuare, un mare... crai!

CHALEX

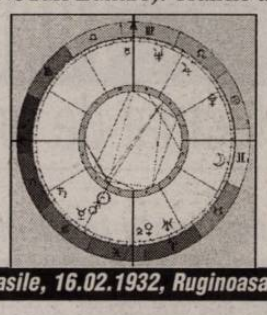
Vasile, 16.02.1932, Ruginoasa

ANCHETA săptămânii

Cât durează dragostea la prima vedere?

Uneori, când el și ea se întâlnesc, lumea pare să se oprească în loc. După câteva priviri și vorbe se simt invadați de o senzație extrem de plăcută, care se prelinge, parcă, prin tot corpul. Sunt clipe magice, care pot dura. Sau, poate că nu...

În unele cazuri, durează, însă, sincer, nu cred în dragoste la prima vedere. Eu nu înțeleg cum poți să te îndrăgostești de o persoană pe care o vezi pentru prima oară și nu știi absolut nimic sau doar foarte puțin despre ea. Sentimentele se leagă în timp, nu într-o clipă. *(Sofia Burlacu, 17 ani)*

De îndrăgostit, te poți îndrăgosti într-un timp scurt, dacă ești „programat" pentru asta. Dacă îți dai seama peste un timp că ceea ce ai simțit la început simți și în continuare, asta e foarte bine și înseamnă că terenul pentru o dragoste adevărată e pregătit. *(Raluca Costea, 18 ani)*

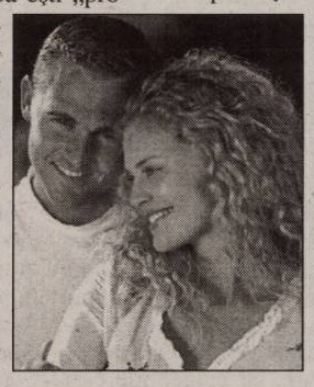

Din experiență proprie și din ceea ce știu, nu durează. O relație nu se poate baza doar pe asta. Dar e totuși foarte important să-ți placă de la început, pentru că, dacă nu-ți place, nu văd ce minune s-ar putea întâmpla pe parcurs. Dar presupun că sunt și cazuri în care un cuplu se formează, se dezvoltă, fără ca la început să simtă vreunul fluturași în stomac. *(Daniel Vodă, 18 ani)*

Poate dura și o „veșnicie". Dacă îți place și ea te place și lucrurile merg bine și nu apare rutina și plictiseala, dragostea la prima vedere are foarte mari șanse să dureze. Acum, să fim serioși, chiar o „veșnicie", adică până la bătrânețe, e mult prea mult spus. E chiar imposibil. Dar pentru mine o „veșnicie" poate însemna și 10 sau 20 de ani. *(Ramona Bărbulescu, 18 ani)*

Nici la prima, nici la a doua, nici la a treia, dacă nu e să fie. Oamenii sunt instabili în dragoste. Unii pentru că sunt neserioși, alții pentru că așa e firea lor, care nu le permite să lupte cu simțurile. *(Andreea R., 18 ani)*

Din ceea ce s-a întâmplat până acum, pot spune că nu durează. Și nu înțeleg de ce. Pentru că e minunat ce simți la început și îți dorești să fie mereu așa. Dar pe parcurs se întâmplă tot felul de lucruri, apar tot felul de situații în care cel pe care îl placi devine altfel decât ți se părea că e la început. Și când comportamentul său lasă de dorit, dispare și senzația minunată pe care o au îndrăgostiții. *(Cătălina Condurache, 18 ani)*

Ar fi normal să dureze, dar nu știu din ce motive, nu durează. E o enigmă pe care o s-o dezleg eu până la urmă. *(Răzvan Tomescu, 17 ani)*

Nu cred în dragoste la prima vedere, cu atât mai puțin în durabilitatea ei. La început e o impresie, o senzație. Dragostea nu se naște într-un minut, ci necesită timp pentru a se dezvolta, pentru a înflori... *(Lionela Pascu, 18 ani)*

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

Societatea de consum nu iartă nimic! Pătrunzând în cele mai ascunse unghere ale vieții noastre afective, producătorii au constatat că nu mai puțin de 11% din adolescenții de 11-19 ani trăiesc în familii monoparentale și 6% în familii refăcute (cu un părinte vitreg). Această situație face din ei consumatori precoce, dispunând de mai mulți bani de buzunar: în medie 32 euro pe lună în familiile monoparentale și 37 euro în cele refăcute, față de 24 euro în cele naturale. Respectivii tineri sunt mai autonomi, acordând mai puțină importanță alegerii alimentelor, produselor pentru igienă, culturii, obiectelor vestimentare etc. Deseori, își fac singuri treburile, dar intervin în alegerea unor obiecte casnice, atunci când locuiesc cu un singur părinte. Un portret-robot „seducător" pentru piața de desfacere specifică vârstei marilor întrebări, pe care marii rechini ai comerțului mondial deja au pus ochii. Sentimentele nu „se pun" aici...

Piața ne spionează viața

Săptămânalul „Magazin" este editat de
CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.
magazin
Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991.
Adresa: București sector 1, Piața Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – *Președintă*
GEORGE CUȘNARENCU – Administrator
PAUL IOAN – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACȚIA: Telefon: 317.89.64
Paul Ioan, Dorin Măran, Adrian-Nicolae Popescu, Gabriel Tudor, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Adrian-Nicolae Popescu
Secretar de redacție: Gabriela Nițu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 317.89.66
DIFUZARE: Tel./Fax: 317.89.65
Nicușor Dincă (director) - 0722.625.622, Simion Ionescu

FINANCIAR-CONTABIL:
Natașa Munteanu
Cont: RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 (LEI)
RO47 BACX 0000 0030 0016 0001 (USD)
RO20 BACX 0000 0030 0016 0002 (EURO)
Banca Comercială HVB Țiriac S.A.

COLEGIUL DE REDACȚIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Președintă a Consiliului de Administrație
Tel./Fax: 317.89.66;
GEORGE CUȘNARENCU
Redactor șef
Tel.: 317.89.63;
DOREL DORIAN, ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L.
Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, România
Fax: 317.89.66

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Nițu, Rodica Nițu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material și penal, conform art. 205, 206 Cod penal, de exactitatea și corectitudinea celor relatate. Revista își declină orice responsabilitate.